การอบรม
หลักสูตรพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เล่ม ๒
แบบฝึกชวนคิด
สำหรับพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
(ฉบับครูผู้สอน)

ลิขสิทธิ์ของสถาบันภาษาไทย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยมาอย่างต่อเนื่อง ด้วยภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ รวมทั้งเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทย ซึ่งควรค่าแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่ต่อไป ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในเรื่องของการอ่านเพื่อการสื่อสารทั้งในระดับของการอ่านออกไปจนถึงการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการอ่านและการวิเคราะห์งานเขียนประเภทต่าง ๆ จากทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งนับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ และยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ทุกคนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกปัจจุบันและอนาคตได้อย่างรู้เท่าทัน และสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ สามารถมีส่วนร่วมและเป็นสมาชิกในสังคมแห่งการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์ และนำไปสู่การขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจของตนเอง ของชุมชน ของประเทศ และของโลกโดยรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับในปีการศึกษา ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ นี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการ “โครงการพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” ขึ้น โดยจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรแกนนำด้านการพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์ ที่รับผิดชอบงานภาษาไทยและครูผู้สอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เพื่อเป็นวิทยากรแกนนำในการทำหน้าที่พัฒนาครูผู้สอนของสถานศึกษาในสังกัดให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง และสามารถนำไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน การนิเทศ ติดตามและประเมินผลเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านสมรรถนะการอ่านขั้นสูงของผู้เรียน ทั้งนี้เอกสาร “การฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” นี้ ได้จัดทำเป็น ๓ เล่ม คือ ๑) คู่มือฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ๒) แบบฝึกชวนคิดสำหรับพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับครูผู้สอน) และ ๓) แบบฝึกชวนคิดสำหรับพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับนักเรียน) หวังว่าเอกสารดังกล่าวนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของเขตพื้นที่การศึกษาในการพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ในโอกาสนี้ ขอขอบคุณสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ที่กรุณามอบข้อสอบสำหรับนำมาใช้ประกอบการพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง และคณะผู้จัดทำทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้เอกสารชุดนี้สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ และขอเป็นกำลังใจให้ศึกษานิเทศก์และครูผู้สอนทุกท่านในการดำเนินงานพัฒนาสมรรถนะการอ่านของนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จต่อไป

(นายอัมพร พินะสา)
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	๑
บทอ่าน	๒
ลำดับที่ ๑ ทะเลสาบชาด	๒
ลำดับที่ ๒ ไข้หวัด	๘
ลำดับที่ ๓ รอยพ่นสีบนกำแพง	๑๗
ลำดับที่ ๔ แรงงาน	๒๕
ลำดับที่ ๕ อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ	๓๑
ลำดับที่ ๖ สบาย ๆ กับรองเท้าสำหรับวิ่ง	๓๖
ลำดับที่ ๗ มาซอนโด	๔๑
ลำดับที่ ๘ ป้ายประกาศในซุปเปอร์มาร์เก็ต	๔๗
ลำดับที่ ๙ มอเตอร์ไซค์	๕๔
ลำดับที่ ๑๐ การแปรงฟันของคุณ	๕๗
ลำดับที่ ๑๑ บอลลูน	๖๑
ลำดับที่ ๑๒ ตึกสูง	๖๗
ลำดับที่ ๑๓ ประกาศเรื่องการบริจาคโลหิต	๗๓
ลำดับที่ ๑๔ คนขี้เหนียวกับทองคำ	๗๗
ลำดับที่ ๑๕ ประชาธิปไตยในเอเธนส์	๘๒
ลำดับที่ ๑๖ ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส	๙๐
ลำดับที่ ๑๗ เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา	๙๘
ลำดับที่ ๑๘ ความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือ	๑๐๖
ลำดับที่ ๑๙ จุดหนึ่งนั้นของละครเวที	๑๑๓
ลำดับที่ ๒๐ การทำงานทางไกล	๑๑๙
ลำดับที่ ๒๑ เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่	๑๒๓
ลำดับที่ ๒๒ แผนผังห้องสมุด	๑๒๘
ลำดับที่ ๒๓ รถไฟใต้ดิน	๑๓๔
ลำดับที่ ๒๔ กระดานสนทนาเรื่องไก่	๑๔๐
ลำดับที่ ๒๕ ราปานุย	๑๔๙
ลำดับที่ ๒๖ นมวัว	๑๖๐
บรรณานุกรม	๑๗๓
ภาคผนวก	๑๗๔
แบบทดสอบในการอบรม (ชุดที่ ๑)	๑๗๔
แบบทดสอบในการอบรม (ชุดที่ ๒)	๑๗๘
คณะผู้จัดทำ	๑๘๒

แบบฝึกชวนคิด

บทนำ

แบบฝึกชวนคิดสำหรับการพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อสอบการอ่าน โดยได้นำข้อสอบจากระบบออนไลน์ข้อสอบ PISA ที่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่ (https://pisaitems.ipst.ac.th/quiz_reading) จำนวน ๒๖ บทอ่าน ๑๒๐ ข้อ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาคำตอบโดยใช้วิธีการ “บันได ๖ ขั้น สู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ” ซึ่งประกอบด้วย ๑) อ่านเรื่องให้จบแล้วตั้งคำถาม ๒) หาคำสำคัญ ๓) ตัดส่วนขยายใจความสำคัญ ๔) เติมคำเชื่อมหาส่วนขยายใจความสำคัญ ๕) สังเกตคำเชื่อมแสดงความขัดแย้ง และ ๖) หาใจความสำคัญได้ทุกบทอ่าน ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนสามารถนำใจความสำคัญจากบทอ่านมาวิเคราะห์ ตีความ ประเมินค่า เพื่อนำไปสู่คำตอบที่ถูกต้องของข้อสอบ

ด้วยเหตุนี้ในการสอนหรือแนะนำนักเรียน ครูผู้สอนควรให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการ “บันได ๖ ขั้น สู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ” เพื่อสามารถนำวิธีการดังกล่าวมาใช้ในการทำแบบฝึกชวนคิดแต่ละข้อต่อไป

ลำดับที่ ๑ ทะเลสาบชาด

รูปที่ ๑ แสดงการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำของทะเลสาบชาด ในซาฮารา อัฟริกาเหนือ ทะเลสาบชาดสูญหายไร้ร่องรอย ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ปีก่อนคริสตศักราช (๒๐,๐๐๐ BC) ช่วงปลายยุคน้ำแข็ง และประมาณ ๑๑,๐๐๐ ปีก่อน คริสต์ศักราช (๑๑,๐๐๐ BC) ทะเลสาบนี้ปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง ปัจจุบันระดับน้ำของทะเลสาบมีระดับเดียวกับเมื่อปี ค.ศ.๑๐๐๐ (AD ๑,๐๐๐)

รูปที่ 1

ทะเลสาบชาด: การเปลี่ยนแปลงระดับ

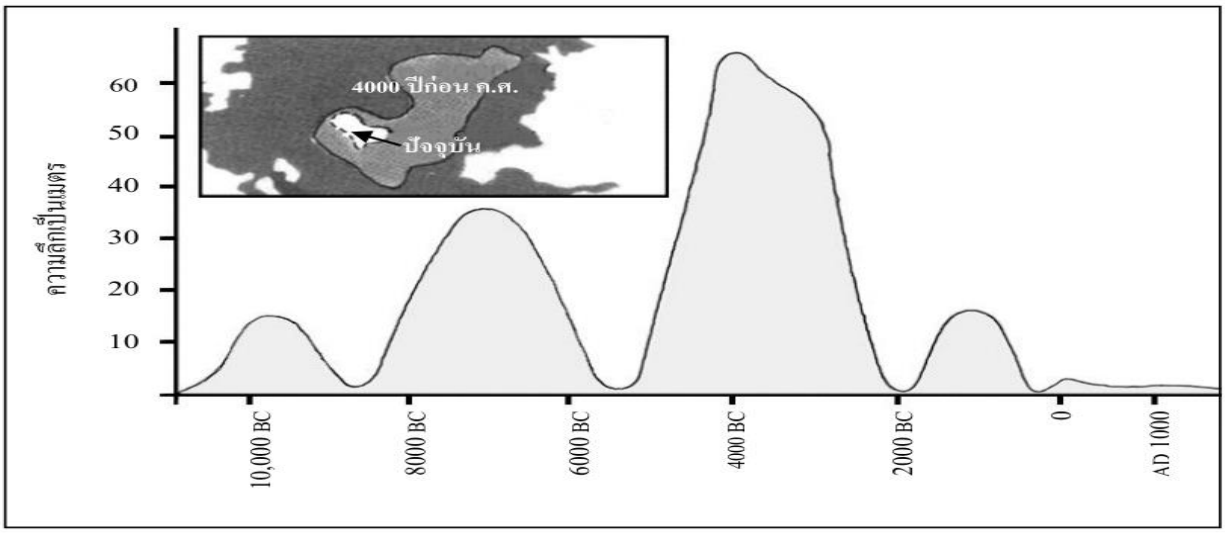

รูปที่ 2 แสดงถึงศิลปะบนหินแห่งซาฮารา (ภาพเขียนโบราณ หรือภาพวาดบนฝาผนังถ้ำ) และการเปลี่ยนแปลงของชีวิตสัตว์ป่า

รูปที่ 2

ศิลปะหินแห่งซาฮาราและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของชีวิตสัตว์ป่า

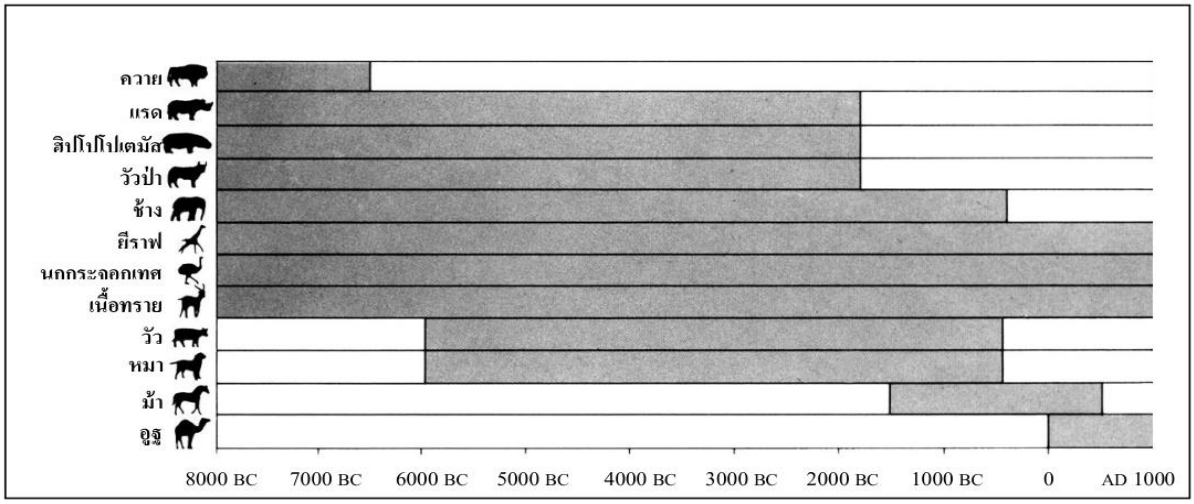

คำถามที่ ๑ ปัจจุบันทะเลสาบชาด ลึกเท่าไร

๑. ประมาณ ๒ เมตร

๒. ประมาณ ๑๕ เมตร

๓. ประมาณ ๕๐ เมตร

๔. สาบสูญไปแล้ว

๕. ข้อมูลไม่ได้ระบุ

เฉลย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ค้นคืนสาระ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	แผนภูมิและกราฟ
บริบท :	ชุมชนท้องถิ่น
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้อยู่ที่คำอธิบายในตอนท้ายของรูปที่ ๑ “ปัจจุบันระดับน้ำของทะเลสาบมีระดับเดียวกับเมื่อปี ค.ศ.๑๐๐๐ (AD ๑,๐๐๐)” และเมื่อพิจารณาจากกราฟจะพบว่า ระดับความลึกของทะเลสาบชาดเมื่อปี ค.ศ.๑๐๐๐ จะต่ำกว่า ๑๐ เมตร และไม่ถึง ๕ เมตร คำตอบที่ถูกต้องจึงตรงกับข้อ ๑.

รูปที่ 1

ทะเลสาบชาด: การเปลี่ยนแปลงระดับ

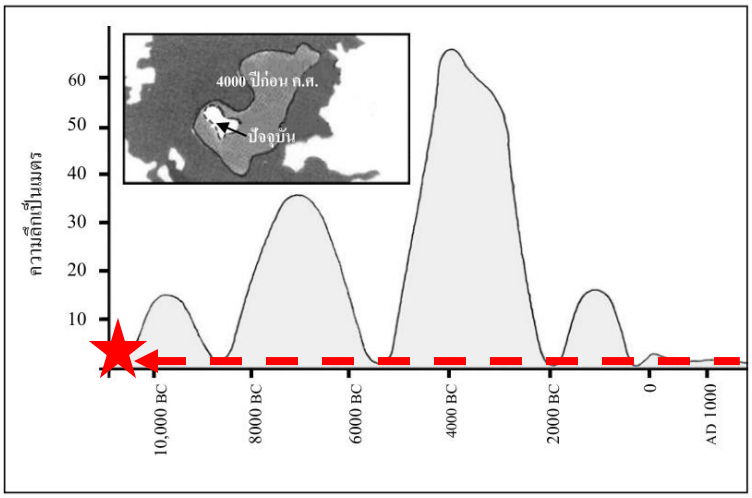

คำถามที่ ๒ ประมาณปีใด ที่กราฟในรูปที่ ๑ เริ่มต้น

ตอบ ....

คะแนนเต็ม

ตอบว่า ๑๑,๐๐๐ ก่อนคริสต์ศักราช (หรือ ประมาณระหว่าง ๑๐,๕๐๐ และ ๑๒,๐๐๐ หรือคำตอบอื่น ๆ ที่ชี้ว่านักเรียนประมาณได้จากมาตราส่วนในแผนที่) เช่น

- ๑๑,๐๐๐
- ๑๑,๐๐๐ ก่อนคริสต์ศักราช
- ๑๐,๕๐๐ ก่อนคริสต์ศักราช
- ก่อน ๑๐,๐๐๐ ก่อนคริสต์ศักราชเพียงเล็กน้อย
- ประมาณ ๑๒,๐๐๐
- ประมาณ ๑๑,๐๐๐ ก่อนคริสต์ศักราช

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ รวมถึงลูกศรที่ชี้จุดเริ่มต้นของกราฟ

- ๑๐,๐๐๐ ก่อนคริสต์ศักราช [ไม่สามารถประมาณจากมาตราส่วน]
- ๒๐,๐๐๐ ก่อนคริสต์ศักราช
- ๘๐๐๐ ก่อนคริสต์ศักราช [ดูตัวเลขผิด]
- ๑๑๐๐๐ BC ๔๐๐๐ ก่อนคริสต์ศักราช [ไม่อ่านคำตอบที่ถูกขีดทิ้ง]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ค้นคืนสาระ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	แผนภูมิและกราฟ
บริบท :	ชุมชนท้องถิ่น
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในรูปที่ ๑ “และประมาณ ๑๑,๐๐๐ ปีก่อนคริสต์ศักราช (๑๑,๐๐๐ BC) ทะเลสาบนี้ปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง” ซึ่งสัมพันธ์กับชื่อของรูปที่ ๑ “ทะเลสาบชาด: การเปลี่ยนแปลงระดับ”

คำถามที่ ๓ ทำไมผู้เขียนจึงเลือกที่จะเริ่มต้นกราฟ ณ จุดนี้?

ตอบ ....

คะแนนเต็ม

คำตอบอ้างถึงการปรากฏขึ้นใหม่ของทะเลสาบ ข้อสังเกต คำตอบอาจได้ ๑ คะแนน แม้ว่าคำตอบก่อนหน้านี้จะผิด เช่น

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	สะท้อนและประเมิน
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	แผนภูมิและกราฟ
บริบท :	ชุมชนท้องถิ่น
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในรูปที่ ๑ “และประมาณ ๑๑,๐๐๐ ปีก่อนคริสต์ศักราช (๑๑,๐๐๐ BC) ทะเลสาบนี้ปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง” เพราะทะเลสาบชาดปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง

คำถามที่ ๔ รูปที่ ๒ ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ถือว่า

๑. สัตว์ต่าง ๆ ในศิลปะบนหิน คือ สัตว์ที่มีอยู่ในพื้นที่นั้น ในเวลาที่มีการวาดภาพนั้น ๆ
๒. ศิลปินที่วาดสัตว์มีทักษะสูงมาก
๓. ศิลปินที่วาดรูปสัตว์เป็นผู้เดินทางท่องเที่ยวไปได้ในโลกกว้างอย่างทั่วถึง
๔. ไม่ได้มีความพยายามที่จะนำสัตว์ที่วาดในภาพเหล่านั้นมาเป็นสัตว์เลี้ยง

เฉลย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	แผนภูมิและกราฟ
บริบท :	ชุมชนท้องถิ่น
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากชื่อของแผนภูมิรูปที่ ๒ “ศิลปะหินแห่งซาฮาราและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของชีวิตสัตว์ป่า” ซึ่งภาพและชื่อของสัตว์ป่าในแผนภูมิสื่อถึง “ศิลปะหินแห่งซาฮารา” และระยะเวลาตั้งแต่ ๘๐๐๐ BC ถึง AD ๑๐๐๐ ด้านล่างของแผนภูมิสื่อถึง “การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของชีวิตสัตว์ป่า” คำตอบต้องสื่อความครอบคลุมถึง “สัตว์ป่า” และ “เวลา” คำตอบจึงตอบข้อ ๑.

ให้นำข้อมูลจากรูป ๑ และ รูป ๒ มารวมกันเพื่อตอบคำถามนี้

คำถามที่ ๕ การสาบสูญของแรด ฮิปโปโปเตมัสและวัวป่า ในภาพศิลปะบนหินแห่งซาฮารา เกิดขึ้นเมื่อใด

๑. ตอนเริ่มต้นของยุคน้ำแข็งซึ่งใกล้กับยุคปัจจุบันที่สุด

๒. ช่วงกลางของยุคเมื่อทะเลสาบชาดมีระดับสูงสุด

๓. หลังจากระดับของทะเลสาบชาดต่ำลงนานกว่าพันปี

๔. เมื่อตอนต้นของช่วงเวลาที่ทะเลสาบแห้งไป

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	แผนภูมิและกราฟ
บริบท :	ชุมชนท้องถิ่น
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้ต้องพิจารณาจากกราฟรูปที่ ๑ “ทะเลสาบชาด: การเปลี่ยนแปลงระดับ” และแผนภูมิรูปที่ ๒ “ศิลปะหินแห่งซาฮาราและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของชีวิตสัตว์ป่า” ร่วมกัน

รูปที่ 1

ทะเลสาบชาด: การเปลี่ยนแปลงระดับ

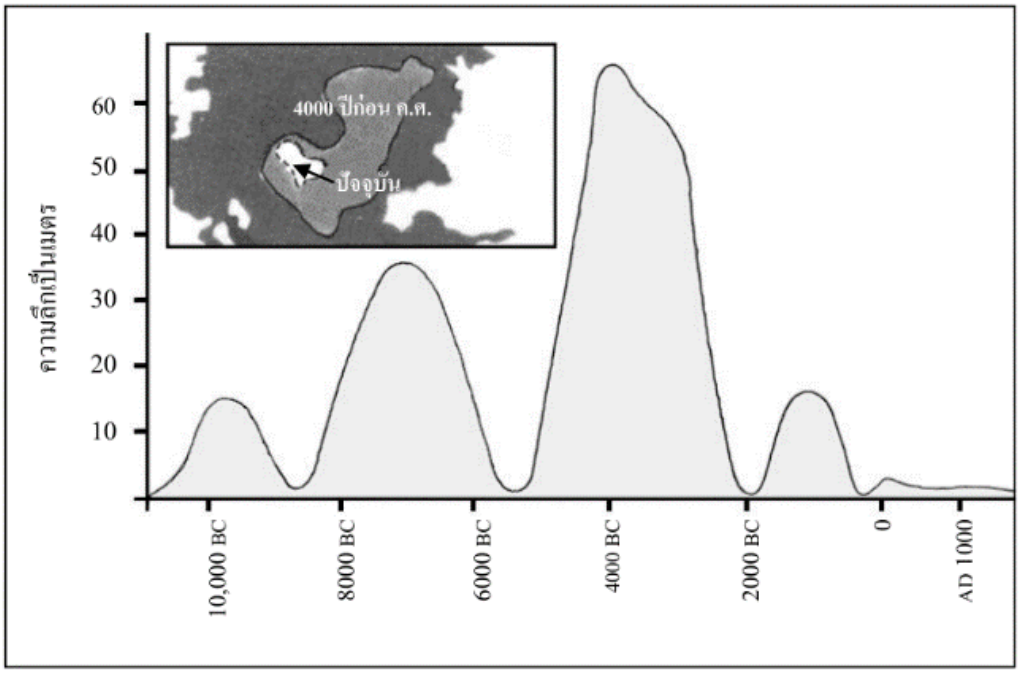

จากแผนภูมิรูปที่ ๒ การสาบสูญของแรด ฮิปโปโปเตมัส และวัวป่า ในภาพศิลปะบนหินแห่งซาฮารา เกิดขึ้นก่อน ๒๐๐๐ BC

รูปที่ 2 แสดงถึงศิลปะบนหินแห่งซาฮารา (ภาพเขียนโบราณ หรือภาพวาดบนฝาผนังถ้ำ) และการเปลี่ยนแปลงของชีวิตสัตว์ป่า

รูปที่ 2

ศิลปะหินแห่งซาฮาราและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของชีวิตสัตว์ป่า

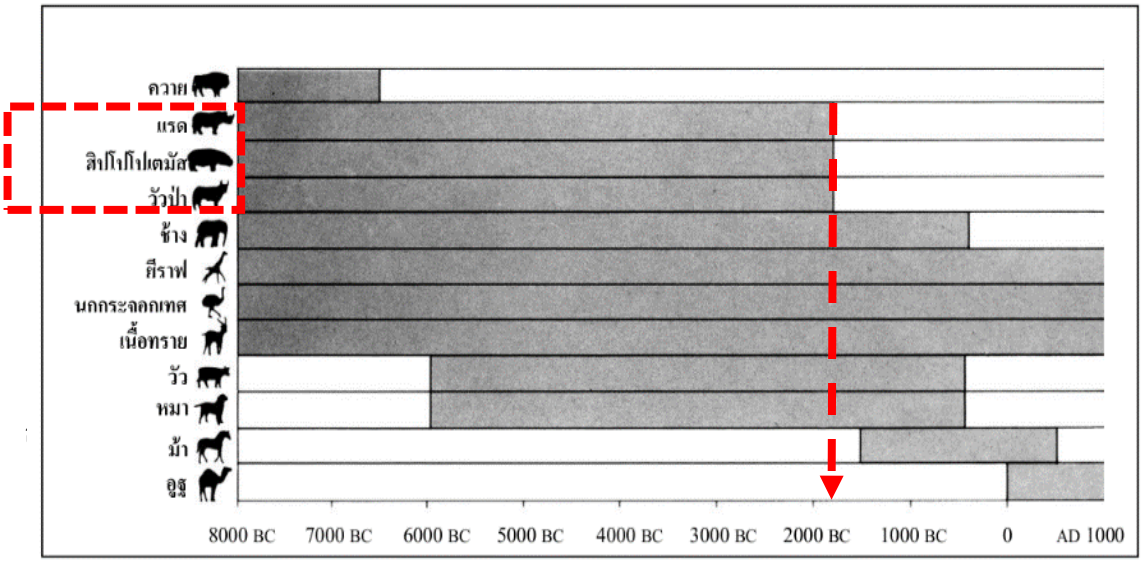

๓.

ลำดับที่ ๒ ไข้หวัด

โครงการให้พนักงานสมัครใจสร้างภูมิคุ้มกันไข้หวัด ของบริษัททองไท

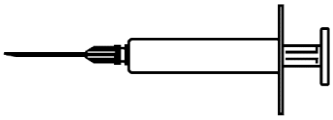

เราทราบกันดีว่า ไข้หวัดติดต่อได้ง่าย และรุนแรงในฤดูหนาว ทำให้ผู้ป่วยหายยาก

วิธีที่ดีที่สุดในการต้านไวรัสไข้หวัด คือ ทำให้ร่างกายแข็งแรงและมีสุขภาพดี การออกกำลังกาย ทุกวัน และการกินอาหารที่มีประโยชน์ที่มีผักและผลไม้มาก ๆ จะช่วยให้ระบบภูมิคุ้มกันในร่างกายสามารถต่อสู้และป้องกันการคุกคามของไวรัสชนิดนี้ได้

ทองไทตัดสินใจเปิดโอกาสให้พนักงานทุกคนได้รับภูมิคุ้มกัน เพื่อเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสระหว่างบุคคล ทองไทจัดพยาบาลมาฉีดวัคซีนให้ที่บริษัทในช่วงครึ่งวันของเวลาทำการของสัปดาห์ที่เริ่มจากวันที่ ๑๗ พฤษภาคม โครงการนี้เป็นบริการฟรีแก่พนักงานทุกคน

โครงการนี้เป็นโครงการตามความสมัครใจ พนักงานที่เข้าร่วมโครงการต้องลงชื่อแสดงความยินยอม เพื่อแสดงว่าไม่เป็นภูมิแพ้ และแจ้งให้ทราบว่าการฉีดวัคซีนครั้งนี้อาจเกิดผลข้างเคียงบ้างเล็กน้อย

คำแนะนำทางการแพทย์ระบุว่า การให้ภูมิคุ้มกันนี้ไม่ทำให้เป็นไข้หวัดใหญ่ อย่างไรก็ตาม อาจเกิดผลข้างเคียงบ้าง เช่น เมื่อยล้า มีไข้เล็กน้อย และแขนไม่มีกำลัง

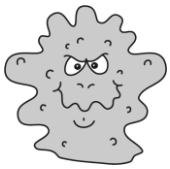

ใครควรได้รับภูมิคุ้มกัน?

ผู้ที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส

โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า ๖๕ ปีขึ้นไป แนะนำให้สร้างภูมิคุ้มกัน
ยกเว้น**ผู้ใดก็ตาม**ที่เป็นโรคเรื้อรังที่ทำให้สุขภาพอ่อนแอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เป็นโรคหัวใจ หลอดลมอักเสบ หรือเบาหวาน
ไม่ว่า อายุเท่าใด ในสภาพแวดล้อมที่ทำงาน **ทุกคน**เสี่ยงต่อการติดเชื้อหวัด

ใครไม่ควรได้รับภูมิคุ้มกัน?

ผู้ที่แพ้อาหารประเภทไข่ คนที่เป็นไข้ตัวร้อนเฉียบพลัน และสตรีมีครรภ์ โปรดปรึกษาแพทย์ หากท่านกำลังอยู่ในระหว่างการบำบัดด้วยยาใด ๆ หรือเคยมีปฏิกิริยาต่อการฉีดยาแก้หวัดมาก่อน

ถ้าท่านต้องการได้รับภูมิคุ้มกัน ในสัปดาห์ที่เริ่มจากวันที่ ๑๗ พฤษภาคม โปรดแจ้งฝ่ายบุคคล ที่คุณวีนัส รื่นรมย์ ภายในวันศุกร์ที่ ๗ พฤษภาคม การนัดวันเวลาจะทำตามช่วงที่พยาบาลว่าง จำนวนคนที่ต้องการ รับภูมิคุ้มกัน และเวลาที่พนักงานส่วนใหญ่สะดวก อย่างไรก็ตามถ้าท่านต้องการได้รับภูมิคุ้มกันสำหรับฤดูหนาวนี้แต่ไม่สะดวกในวันที่กำหนด โปรดแจ้งคุณวีนัส เพื่อจะได้จัดวันและเวลาอื่นแทน ถ้ามีผู้เข้าร่วมจำนวนมากพอ

ถ้าท่านต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อคุณวีนัส ต่อ ๕๕๗๗

วีนัส รื่นรมย์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลของบริษัททองไท เตรียมใบปลิวข้อมูล ๒ หน้า ดังกล่าว สำหรับพนักงานบริษัท

คำถามที่ ๑ ข้อใดต่อไปนี้ กล่าวถึงวิธีการของโครงการสร้างภูมิคุ้มกันไข้หวัดของบริษัททองไท

๑. จะมีการจัดการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในช่วงฤดูฝนนี้
๒. จะมีการฉีดวัคซีนให้ในช่วงเวลาทำงาน
๓. ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับรางวัลเป็นการตอบแทน
๔. แพทย์จะดำเนินการฉีดวัคซีน

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ค้นคืนสาระ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การงานอาชีพ
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในย่อหน้าที่ ๓

"ทองไทตัดสินใจเปิดโอกาสให้พนักงานทุกคนได้รับภูมิคุ้มกัน เพื่อเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสระหว่างบุคคล ทองไทจัดพยาบาลมาฉีดวัคซีนให้ที่บริษัทในช่วงครึ่งวันของเวลาทำการของสัปดาห์ที่เริ่มจากวันที่ ๑๗ พฤษภาคม โครงการนี้เป็นบริการฟรีแก่พนักงานทุกคน"

จากย่อหน้าข้างต้น วิธีการของโครงการสร้างภูมิคุ้มกันไข้หวัดของบริษัททองไทก็คือ การจัดพยาบาลมาฉีดวัคซีนให้ที่บริษัทในช่วงครึ่งวันของเวลาทำการของสัปดาห์ที่เริ่มจากวันที่ ๑๗ พฤษภาคม คำตอบจึงตอบข้อ ๒.

คำถามที่ ๒ เราสามารถดูเนื้อหาของบทความ (กล่าวถึงอะไร)
เราสามารถดูรูปแบบ (วิธีที่นำเสนอ)
คุณวีนัสต้องการให้รูปแบบ ของเอกสารดูเป็นกันเอง ในขณะเดียวกันต้องการเชิญชวนพนักงานด้วย
ท่านคิดว่า เธอประสบความสำเร็จหรือไม่
จงอธิบาย โดยอ้างถึงรายละเอียดของการจัดวางข้อความ แบบวิธีการเขียน การวางภาพ หรือลายเส้นต่าง ๆ
ตอบ .....

คะแนนเต็ม

อ้างเนื้อหาอย่างถูกต้อง และโยงรูปแบบการเขียนเข้ากับวัตถุประสงค์ ให้สอดคล้องกับความหมายของ "เป็นกันเองและชักชวนส่งเสริม" ต้องมีอย่างน้อย ๑ ข้อ ต่อไปนี้

(๑) อ้างลักษณะสำคัญเนื้อหาในรายละเอียด (การวางรูปแบบ วิธีการเขียน ภาพ หรือสิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน) นั่นคือ บอกคุณภาพของรูปแบบการเขียนในแต่ละส่วน และ/หรือ

(๒) ใช้คำที่แสดงการประเมินคุณค่าแบบอื่นนอกเหนือจาก "เป็นกันเอง" และ "ชักชวนส่งเสริม"

(หมายเหตุ คำว่า "น่าสนใจ" "อ่านง่าย" และ "ชัดเจน" ถือว่ายังไม่ตรงพอ)

ต้องแสดงความคิดเห็นอย่างชัดเจน หรือเป็นนัยๆ ด้วยว่าวีนัสประสบความสำเร็จหรือไม่ เช่น

- ไม่ การวางรูปเข็มฉีดยาตั้งแต่เริ่มต้นเป็นความคิดที่แย่ ทำให้ดูน่ากลัว [อ้างถึงการวางรูปแบบโดยเฉพาะรูปใดรูปหนึ่ง (๑) ใช้คำของตนเองประเมินคุณค่า คือ "น่ากลัว" (๒)]
- สำเร็จ ใช้รูปภาพคั่นเนื้อหาช่วยให้ง่ายต่อการอ่าน [อธิบายในแง่การวางรูปแบบ (๑)]
- ภาพไวรัสที่คล้ายการ์ตูนดูเป็นกันเอง [อ้างอย่างจำเพาะ ("คล้ายการ์ตูน") ของการเสนอรูปแบบ (๑)]
- ไม่ รูปภาพดูเป็นเด็กเกินไป และไม่ตรงกับเรื่อง [ใช้ศัพท์ของตัวเอง ("ดูเป็นเด็ก" "ไม่ตรงกับเรื่อง") เพื่อประเมินลักษณะที่กล่าวถึงในเนื้อเรื่อง (๒)]
- สำเร็จ รูปแบบการเขียนดูสบาย ๆ ไม่เป็นทางการเกินไป [ใช้ศัพท์ของตนเอง ("สบายๆ" "ไม่เป็นทางการ") ในการประเมินรูปแบบที่กล่าวถึง (๒)]
- สำเร็จ รูปแบบดูอบอุ่น เชื้อเชิญ [ใช้ศัพท์ของตนเองในการประเมินรูปแบบ (๒)]

- มีข้อเขียนมากไปคนมักไม่สนใจอ่าน [อ้างถึงรูปแบบที่เกี่ยวข้องในการเสนอเนื้อหา ขนาดเนื้อหาของบทความ (๑) ใช้ศัพท์ของตนเอง (๒)]
- เธอไม่ได้กดดันให้คนไปรับการฉีดวัคซีน และนั่นจะเป็นการชักชวนส่งเสริมให้คนไปรับวัคซีน [อ้างถึงท่าทีอย่างเป็นนัย ตามลักษณะหนึ่งของการเขียนเรื่อง ในแง่ของรูปแบบ (๒)]
- ใช้ไม่ได้ การเขียนเป็นทางการมาก [เป็นแบบโต้แย้งแต่อนุโลมได้ว่าใช้ศัพท์ของตนเองในการประเมิน "เป็นทางการ" (๒)]

ได้คะแนนบางส่วน

อ้างตามเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง และ โยงกับวัตถุประสงค์เข้ากับสาระของเรื่อง (มากกว่ากับรูปแบบการเขียน) สอดคล้องกับ "ความเป็นกันเอง" และ "ชักชวนส่งเสริม" บอกความเห็นได้ด้วยว่า วีนัสประสบความสำเร็จหรือไม่ เช่น

- ไม่ ไม่มีทางที่ข่าวสารเกี่ยวกับการฉีดวัคซีนจะเป็นกันเองและชักชวนส่งเสริมได้
- ใช่ เธอประสบความสำเร็จ เธอให้มีหลาย ๆ โอกาสและจัดสรรเวลาให้สำหรับทุกคนได้รับภูมิคุ้มกันหวัด เธอยังได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพอีกด้วย

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่พอเพียง หรือคลุมเครือไป

- ใช่ ทำได้ ดูเหมือนจะเป็นความคิดที่ดี
- ใช่ เป็นกันเองและให้กำลังใจ [ไม่ได้ใช้คำที่กล่าวถึงสิ่งที่เฉพาะเจาะจง]
- ไม่ ไม่เป็นผลหรอก
- ไม่ เพราะข้อมูลบางอย่างไม่ถูกต้อง [อ้างถึงเนื้อหาโดยไม่มีความเชื่อมโยงกับความคิดของ "ความเป็นกันเอง และชักชวนส่งเสริม"]
- ใช่ ภาพประกอบเป็นการชักชวนส่งเสริม และรูปแบบของการประกาศนั้นยอมรับได้ ["ภาพประกอบเป็นการชักชวนส่งเสริม" ไม่บอกอะไรมากไปกว่าคำถาม "รูปแบบของการประกาศนั้นยอมรับได้" นั้น อ่อนเกินไป]
- เธอประสบผลสำเร็จ อ่านง่าย และชัดเจน [คำที่ใช้ยังไม่เฉพาะเจาะจงพอ]
- ฉันคิดว่าเธอประสบความสำเร็จอย่างดีเธอเลือกภาพและเขียนเนื้อเรื่องได้น่าสนใจ [ไม่มีการประเมินรูปภาพแต่อย่างใด และเนื้อหาน่าสนใจ คลุมเครือเกินไป]
  หรือ แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ให้ไม่ถูกต้อง หรือ ให้คำตอบที่ไม่เป็นเหตุเป็นผลหรือไม่เกี่ยวข้อง
- ใช่ เพราะทุกคนควรได้รับการฉีด [ไม่เกี่ยวข้องและไม่ถูกต้อง]
- ไม่ รูปภาพไม่เกี่ยวกับข่าวสาร [ไม่ถูกต้อง]
- ใช่ เพราะเธอต้องการให้ทุกคนกังวลใจเกี่ยวกับการเป็นไข้หวัด [ขัดแย้งกับความคิดเรื่อง "เป็นกันเองและชักชวนส่งเสริม"]
- เป็นเรื่องดี แต่มันเป็นเพียงความเห็น [ไม่เกี่ยวข้อง]

- ใช่ มันให้ข่าวสารสั้นๆ เกี่ยวกับการทำอย่างไรจึงสามารถหยุดยั้งไข้หวัดใหญ่ [ไม่เกี่ยวข้อง – อ้างถึงเนื้อหาที่ไม่จำเพาะเจาะจง]
- ใช่ เธอเพียงแต่พูดความจริง [ไม่เกี่ยวข้อง]
- ใช่ เพราะน่าจะมีคนมากกว่านี้ที่ควรได้รับภูมิคุ้มกัน [ให้ความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องภูมิคุ้มกัน ไม่ได้กล่าวถึงรูปแบบของเนื้อหา]
- ใช่ ฉันทำ เพราะว่าไม่มีใครอยากป่วย ทุกคนต้องการมีสุขภาพดี [ไม่เกี่ยวข้อง]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	สะท้อนและประเมิน
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การงานอาชีพ
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำถามแรกที่จะต้องตอบก่อนการอธิบายก็คือ “คุณวีนัสต้องการให้รูปแบบของเอกสารดูเป็นกันเอง ในขณะเดียวกันต้องการเชิญชวนพนักงานด้วย ท่านคิดว่า เธอประสบความสำเร็จหรือไม่” คำตอบแรกที่ตอบจะมีอยู่ ๒ คำตอบ คือ “สำเร็จ” หรือ “ไม่สำเร็จ”

จากนั้นจึงอธิบายโดยที่จะต้องสัมพันธ์กับคำถาม “รูปแบบของเอกสารดูเป็นกันเอง ในขณะเดียวกันต้องการเชิญชวนพนักงานด้วย” ซึ่งพิจารณาจากเนื้อหาของบทความ (ภาษาที่ใช้) หรือรูปแบบ (วิธีที่นำเสนอ) เช่น

สำเร็จ การนำเสนอที่มีรูปภาพประกอบ ทำให้บทความดูไม่เป็นทางการมากเกินไป

สำเร็จ ภาษาที่ใช้ในการเขียนไม่เป็นทางการมากเกินไป เหมาะกับสื่อสารให้พนักงานทราบ

ไม่สำเร็จ รูปภาพไวรัสในตอนท้ายที่คู่กับข้อความ “ขอให้สุขภาพดีมีสุข” อาจทำให้พนักงานตัดสินใจไม่ฉีดวัคซีน เพราะสื่อความขัดแย้งกัน

ไม่สำเร็จ เนื้อหาของบทความมากเกินไป ไม่เหมาะกับที่จะสื่อสารให้พนักงานทราบ เพราะพนักงานอาจไม่สนใจอ่านข้อมูลทั้งหมด

คำถามที่ ๓ ใบปลิวนี้ ชี้ให้เห็นว่า ถ้าท่านต้องการป้องกันตัวเองจากไวรัสไข้หวัด การฉีดภูมิคุ้มกันไข้หวัดนั้นเป็นจริงในข้อใด

๑. ได้ผลดีกว่าการออกกำลังกายและการกินอาหารที่มีประโยชน์ แต่มีความเสี่ยงสูงกว่า

๒. เป็นความคิดที่ดี แต่ไม่ใช่การแทนการออกกำลังกายและการกินอาหารที่มีประโยชน์

๓. ได้ผลเช่นเดียวกับการออกกำลังกาย และการกินอาหารที่มีประโยชน์ และมีความยุ่งยากน้อยกว่า

๔. ไม่คุ้มค่า ถ้าท่านออกกำลังกายเป็นประจำอยู่แล้วและกินอาหารที่มีประโยชน์

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การงานอาชีพ
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในย่อหน้าที่ ๒

“วิธีที่ดีที่สุดในการต้านไวรัสไข้หวัด คือ ทำให้ร่างกายแข็งแรงและมีสุขภาพดี การออกกำลังกายทุกวัน และการกินอาหารที่มีประโยชน์ที่มีผักและผลไม้มาก ๆ จะช่วยให้ระบบภูมิคุ้มกันในร่างกายสามารถต่อสู้และป้องกันการคุกคามของไวรัสชนิดนี้ได้”

จากย่อหน้าข้างต้นจะเห็นได้ว่า วิธีที่ดีที่สุดในการต้านไวรัสไข้หวัด คือ การออกกำลังกายและการกินอาหารที่มีประโยชน์ คำตอบจึงตอบข้อ ๒.

ส่วนหนึ่งของใบปลิวกล่าวว่า :

ใครควรได้รับการฉีดวัคซีน?
ผู้ที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส

หลังจากที่คุณวีนัสแจกใบปลิวนี้แล้ว เพื่อนร่วมงานบอกเธอว่า ควรตัดข้อความ “ผู้ที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส” ออกไป เพราะเป็นข้อความที่อาจทำให้เข้าใจผิด

คำถามที่ ๔ นักเรียนเห็นด้วยกับคำแนะนำที่ว่า ข้อความนี้ทำให้เข้าใจผิด และควรตัดออกหรือไม่ เพราะเหตุใด จงให้เหตุผลอธิบายคำตอบของท่าน

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

คำตอบที่มีการประเมินเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับคำว่า “เข้าใจผิด” โดยชี้ว่าอาจจะทำให้คิดขัดแย้งกัน (“ใครควรได้รับภูมิคุ้มกัน ใครก็ได้...” ตรงข้ามกับ “ใครไม่ควรได้รับภูมิคุ้มกัน”) นักเรียนอาจจะอธิบายหรือไม่อธิบายสิ่งที่ตรงกันข้ามคืออะไร

• เห็นด้วย เพราะมันอาจเป็นอันตรายสำหรับบางคนที่จะรับภูมิคุ้มกัน (เช่น หญิงมีครรภ์) [บอกข้อขัดแย้ง]

• ไม่ เพราะคุณเพียงแต่ต้องอ่านต่ออีกสองสามบรรทัดเพื่อให้ได้รู้ว่าใครบ้างที่ไม่ควรได้รับการฉีดวัคซีน และรวมความแล้วเธอต้องการให้ทุกคนได้รับวัคซีน

• เห็นด้วย เพราะเธอพูดว่า “ใครก็ได้” สามารถได้รับภูมิคุ้มกันได้และต่อมาเธอยังพูดว่าคนที่ไม่ควรได้รับภูมิคุ้มกัน [ชี้ข้อขัดแย้ง]

• บรรทัดนี้บอกให้เห็นว่าทุกคนควรได้รับวัคซีน ซึ่งไม่จริง [ชี้ข้อขัดแย้งอย่างสั้นๆ]

• เห็นด้วย ส่วนมากแล้ว อาจจะใช่ “ใครก็ตามที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส แต่ต้องเป็นคนที่ไม่มีอาการหรือโรคต่าง ๆ เหล่านี้” [เสนอแนะคำใหม่ที่บอกนัยของความขัดแย้ง]

หรือ

คำตอบที่มีการประเมินเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับคำว่า “เข้าใจผิด” โดยชี้ว่า คำพูดอาจกล่าวเกินจริงไป (เช่น ไม่ทุกคนเสมอไปที่ต้องได้รับภูมิคุ้มกัน หรือการได้รับภูมิคุ้มกันไม่ได้ป้องกันได้อย่างสมบูรณ์) อาจจะอธิบาย หรือไม่ก็ได้ว่าเกินจริงอย่างไร อาจบอกอย่างชัดๆ หรือบอกเป็นนัยว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เช่น

• ตัดไปเลย เพราะการได้รับภูมิคุ้มกันไม่สามารถประกันว่าคุณจะไม่เป็นไข้หวัดใหญ่

• ฉันไม่เห็นด้วย ถึงแม้มันจะทำให้ดูเหมือนว่าคุณต้องเป็นไข้หวัดใหญ่อย่างแน่นอน ถ้าไม่ฉีดวัคซีน

• การฉีดวัคซีนไม่ได้ป้องกันอย่างสมบูรณ์

• ตัดออกไปเลยไม่สนใจ เพราะไม่ใช่ทุกคนจะเป็นไข้หวัดใหญ่ โดยเฉพาะถ้าร่างกายคุณแข็งแรงดี

• เห็นด้วย เพราะมันช่วยทำให้การฉีดวัคซีนดูดีกว่าที่มันเป็นจริง [การทำให้เกินจริงถึงแม้ไม่จำเพาะเจาะจง]

ได้คะแนนบางส่วน

คำตอบที่มีการประเมินส่วนของเนื้อหาแต่ไม่เกี่ยวกับคำว่า “เข้าใจผิด”

(๑) บอกว่า บทความที่กล่าวถึงนี้ หนักแน่น มีผลดี และ/หรือส่งเสริมสนับสนุน โดยไม่กล่าวถึงข้อขัดแย้งหรือความเข้าใจเนื้อหาผิด หรือ

(๒) บอกประโยค “ผู้ที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส” ไม่จำเป็นต้องบอกซ้ำเพราะเนื้อหาบอกชัดเจนอยู่แล้ว

• เป็นการดีที่ทำขึ้น เพราะช่วยสนับสนุนคนทั่วไป (๑)

• มันควรอยู่ตรงนั้น เพราะทำให้ข่าวสารดูเด่น (๑)

• ฉันคิดว่า ควรตัดคำเหล่านั้นออก เพราะมันไม่ได้กล่าวว่าทุกคนต้องการป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส ถึงแม้การได้รับภูมิคุ้มกันจะไม่ได้ป้องกันได้เต็มที่ก็ตาม (๒)

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือ หรือ กล่าวซ้ำถึง “การเข้าใจผิด” โดยไม่อธิบายเหตุผล

- ทิ้งไว้อย่างนั้นแหละดีแล้ว [ไม่มีคำอธิบาย]
- เขาควรใส่รูปภาพอื่น แทนหัวเรื่อง [ไม่มีคำอธิบาย]
- ใช่ ประโยคนี้มีการเข้าใจผิด และอาจก่อให้เกิดปัญหา [ไม่อธิบาย]

หรือ แสดงความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในเนื้อหา หรือให้คำตอบที่ไม่สมเหตุสมผล หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ควรตัดทิ้งไป เพราะทุกคนมีสิทธิที่จะตัดสินใจด้วยตัวเอง [เข้าใจใจความหลักของเรื่องผิด ไม่ใช่เป็นคำสั่งให้ทำ]
- ฉันคิดว่า คำว่า ไข้หวัด ควรเติมไว้ข้างหน้าคำว่าเชื้อไวรัสด้วย เพราะคนทั่วไปที่เพียงแต่มองผ่านๆ อาจคิดว่ากำลังพูดถึงไวรัสตัวอื่นที่ไม่ใช่ไข้หวัด [เป็นการอธิบายที่ป้องกันการ “เข้าใจผิด” แต่ไม่เป็นเหตุเป็นผลกับใจความของเรื่อง]
- ใช่ คนทั่วไปอาจสนใจ แต่อาจกลัวเข็มฉีดยา [ไม่เกี่ยวข้อง]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	สะท้อนและประเมิน
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การงานอาชีพ
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบอิสระ

คำอธิบาย

คำถามแรกที่จะต้องตอบก่อนการให้เหตุผลก็คือ “นักเรียนเห็นด้วย . . .หรือไม่” คำตอบแรกที่ตอบจะมีอยู่ ๒ คำตอบ คือ “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” จากนั้นจึงให้เหตุผลประกอบ เช่น

เห็นด้วย เพราะข้อความ “ใครควรได้รับการฉีดวัคซีน? ผู้ที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส” ขัดแย้งกับข้อความ “ใครไม่ควรได้รับภูมิคุ้มกัน?” อาจทำให้สับสนได้

ไม่เห็นด้วย เพราะข้อความต่อมาที่ว่า “ใครไม่ควรได้รับภูมิคุ้มกัน?” มีเนื้อหาที่ชัดเจน เมื่ออ่านแล้วสามารถพิจารณาได้ว่า ควรฉีดหรือไม่ฉีดวัคซีน

เห็นด้วย เพราะแม้จะฉีดวัคซีนแล้ว ก็อาจจะเป็นไข้หวัดใหญ่ได้ (ข้อความดังกล่าวอาจทำให้เข้าใจผิดได้ว่าถ้าฉีดวัคซีนแล้วจะป้องกันเชื้อไวรัสได้)

คำถามที่ ๕ จากใบปลิว พนักงานใดต่อไปนี้ควรติดต่อคุณวีนัส

๑. เกียรติศักดิ์ จากแผนกคลังสินค้า ไม่ต้องการฉีดวัคซีนเพราะเขาต้องการสร้างภูมิคุ้มกันตามธรรมชาติ

๒. ปวีณา จากฝ่ายขาย อยากทราบว่าโครงการภูมิคุ้มกันเป็นโครงการที่บังคับทุกคนต้องเข้าร่วมหรือไม่

๓. ดารารัตน์ จากฝ่ายรับส่งเอกสาร ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันในฤดูหนาวนี้ แต่จะคลอดลูกภายในอีก ๒ เดือนนี้

๔. น้ำฝน จากแผนกบัญชี ต้องการรับภูมิคุ้มกัน แต่ได้ลางานไว้ตลอดสัปดาห์ที่เริ่มด้วยวันที่ ๑๗ พฤษภาคม

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การงานอาชีพ
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในย่อหน้าที่ ๗

"ถ้าท่านต้องการได้รับภูมิคุ้มกัน ในสัปดาห์ที่เริ่มจากวันที่ ๑๗ พฤษภาคม โปรดแจ้งฝ่ายบุคคลที่คุณวีนัส รื่นรมย์ ภายในวันศุกร์ที่ ๗ พฤษภาคม การนัดวันเวลาจะทำตามช่วงที่พยาบาลว่าง จำนวนคนที่ต้องการรับภูมิคุ้มกัน และเวลาที่พนักงานส่วนใหญ่สะดวก อย่างไรก็ตามถ้าท่านต้องการได้รับภูมิคุ้มกันสำหรับฤดูหนาวนี้แต่ไม่สะดวกในวันที่กำหนด โปรดแจ้งคุณวีนัส เพื่อจะได้จัดวันและเวลาอื่นแทนถ้ามีผู้เข้าร่วมจำนวนมากพอ"

จากย่อหน้าข้างต้นจะเห็นได้ว่า ทางบริษัทจะเริ่มฉีดวัคซีนให้แก่พนักงานในสัปดาห์ที่เริ่มจากวันที่ ๑๗ พฤษภาคม แต่น้ำฝนซึ่งต้องการรับภูมิคุ้มกัน (ฉีดวัคซีน) ได้ลางานไว้ตลอดสัปดาห์ที่เริ่มด้วยวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ดังนั้นจึงควรติดต่อคุณวีนัส ดังข้อความในท้ายย่อหน้าที่ว่า "อย่างไรก็ตามถ้าท่านต้องการได้รับภูมิคุ้มกันสำหรับฤดูหนาวนี้ แต่ไม่สะดวกในวันที่กำหนด โปรดแจ้งคุณวีนัส เพื่อจะได้จัดวันและเวลาอื่นแทนถ้ามีผู้เข้าร่วมจำนวนมากพอ" คำตอบจึงตอบข้อ ๔.

ลำดับที่ ๓ รอยพ่นสีบนกำแพง

ฉันเดือดดาลไปด้วยความโกรธที่เห็นกำแพงโรงเรียนต้องถูกทำความสะอาดและทาสีใหม่ถึงสี่ครั้งเพื่อลบรอยพ่นสีบนกำแพง การสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่น่าชมเชยก็จริงอยู่แต่มนุษย์ควรจะหาวิธีการแสดงออกที่ไม่ต้องทำให้สังคมเดือดร้อนและสูญเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มโดยไม่จำเป็น

ทำไมคุณชอบทำลายชื่อเสียงของคนวัยรุ่นหนุ่มสาวด้วยการไปพ่นสีบนกำแพงซึ่งเป็นข้อห้าม ศิลปินมืออาชีพน่ะเขาไม่แขวนงานของเขาตามข้างถนนหรอกจริงไหม แต่เขาจะหาเงินและชื่อเสียงโดยการแสดงนิทรรศการผลงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ในความเห็นของฉัน ไม่ว่าจะเป็นตัวตึก รั้ว ม้านั่งในสวนสาธารณะ ต่างก็ถูกออกแบบมาอย่างมีศิลปะในตัวเองแล้วทั้งนั้น มันน่าเสียดายที่จะไปทำลายงานสถาปัตยกรรมนี้เสีย ด้วยรอยพ่นสี และยิ่งกว่านั้น วิธีนี้ยังทำลายชั้นโอโซนในบรรยากาศอีกด้วย จริง ๆ นะ ฉันไม่เข้าใจเลยว่าทำไมศิลปินอาชญากรรมเหล่านี้จะรู้สึกเดือดร้อนเมื่อเห็นว่า “งานศิลปะ" ของพวกเขาถูกล้างออกครั้งแล้วครั้งเล่า

เกวลิน

ไม่ต้องพูดกันเรื่องรสนิยม ทุกวันนี้สังคมเต็มไปด้วยการสื่อสารและการโฆษณา ตามถนนมีแต่ตราของบริษัท ชื่อห้างร้าน โปสเตอร์ขนาดมหึมา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ใช่ไหม ใช่ ส่วนใหญ่ยอมรับกันได้ แล้วรอยพ่นสีบนกำแพงล่ะ ยอมรับกันได้ไหม บางคนก็บอกว่าได้ บางคนก็บอกว่าไม่ได้

ใครเป็นคนจ่ายค่าพ่นสีบนกำแพง ในที่สุด ใครเป็นคนจ่ายค่าโฆษณา ใช่ผู้บริโภคไงล่ะ

คนที่เอาแผ่นป้ายโฆษณามาเที่ยวแปะล่ะ เคยขออนุญาตไหม ก็ไม่เคย พวกพ่นสีบนกำแพงทำเช่นนั้นบ้างได้ไหม มันไม่ใช่แต่เรื่องของการบอกชื่อของตัวเอง–ชื่อแก๊ง และผลงานศิลปะชิ้นใหญ่ ๆ ตามข้างถนน

ลองนึกถึง ผ้าลายทาง และลายตาหมากรุกที่มีขายตามร้านเมื่อสองสามปีก่อน และลายเสื้อผ้าของนักเล่นสกี ทั้งลายและสีของผ้าเหล่านี้ก็ถูกขโมยมาจากลายที่ตกแต่งไว้อย่างสวยงามบนกำแพงคอนกรีตตามข้างถนนนั่นเอง ตลกดีที่ลวดลายเหล่านี้เป็นที่ยอมรับ และชื่นชม แต่รอยพ่นสีบนกำแพงซึ่งเป็นแบบเดียวกันกลับถูกมองเห็นว่าทุเรศ

โลกนี้มันช่างยากนักสำหรับศิลปิน

โสภิตา

จดหมายสองฉบับนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องรอยพ่นสีบนกำแพง ที่ได้มาจากอินเทอร์เน็ต รอยพ่นสีบนกำแพงเป็นการวาดภาพ และขีดเขียนบนกำแพงที่ผิดกฎหมาย ให้นักเรียนอ้างถึงจดหมายทั้งสองฉบับในการตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ ๑ จุดประสงค์ของจดหมายทั้งสองฉบับ เพื่อ

๑. อธิบายว่ารอยพ่นสีบนกำแพงคืออะไร

๒. แสดงความคิดเห็นต่อรอยพ่นสีบนกำแพง

๓. แสดงให้เห็นความนิยมของรอยพ่นสีบนกำแพง

๔. บอกผู้คนให้รู้ว่าต้องใช้เงินมากเท่าไรในการกำจัดรอยพ่นสีบนกำแพง

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	ชุมชนท้องถิ่น
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามนี้พิจารณาจากตอนท้ายของจดหมายทั้งสองฉบับที่ว่า “จดหมายสองฉบับนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องรอยพ่นสีบนกำแพง ที่ได้มาจากอินเทอร์เน็ต รอยพ่นสีบนกำแพงเป็นการวาดภาพและขีดเขียนบนกำแพงที่ผิดกฎหมาย” และสังเกตจากข้อความในจดหมายทั้งสองฉบับที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับรอยพ่นสีบนกำแพงที่แตกต่างกัน เช่น

“ฉันเดือดดาลไปด้วยความโกรธที่เห็นกำแพงโรงเรียนต้องถูกทำความสะอาดและทาสีใหม่ถึงสี่ครั้งเพื่อลบรอยพ่นสีบนกำแพง การสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่น่าชมเชยก็จริงอยู่ แต่มนุษย์ควรจะหาวิธีการแสดงออกที่ไม่ต้องทำให้สังคมเดือดร้อนและสูญเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มโดยไม่จำเป็น” (เกวลิน – ไม่เห็นด้วยกับการพ่นสีบนกำแพง)

“ลองนึกถึง ผ้าลายทาง และลายตาหมากรุก ที่มีขายตามร้านเมื่อสองสามปีก่อน และลายเสื้อผ้าของนักเล่นสกี ทั้งลายและสีของผ้าเหล่านี้ก็ถูกขโมยมาจากลายที่ตกแต่งไว้อย่างสวยงามบนกำแพงคอนกรีตตามข้างถนนนั่นเอง ตลกดีที่ลวดลายเหล่านี้เป็นที่ยอมรับ และชื่นชม แต่รอยพ่นสีบนกำแพงซึ่งเป็นแบบเดียวกันกลับถูกมองเห็นว่าทุเรศ” (โสภิตา - เห็นด้วยกับการพ่นสีบนกำแพง)

คำตอบจึงตอบข้อ ๒.

คำถามที่ ๒ ทำไมโสภิตาจึงอ้างถึงการโฆษณา

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

คำตอบที่มี การเปรียบเทียบระหว่างรอยพ่นสีบนกำแพงกับการโฆษณา คำตอบตรงกับแนวคิดที่ว่าการโฆษณาเป็นรอยพ่นสีบนกำแพงที่ถูกกฎหมาย

- เพื่อให้เราเห็นว่าภาพโฆษณาก็เหมือนๆ กับรอยพ่นสีบนกำแพง
- บางคนบอกว่าภาพโฆษณาก็น่าเกลียดเหมือนภาพพ่นสีบนกำแพงเหมือนกัน
- เธอบอกว่า การโฆษณาเป็นเพียงรอยพ่นบนกำแพงที่ถูกกฎหมาย
- หล่อนคิดว่าการโฆษณาก็เหมือนกับการพ่นสีบนกำแพง
- เพราะว่าพวกนั้นไม่ได้ขออนุญาตติดตั้งป้าย [การเปรียบเทียบคล้ายๆ ว่าการโฆษณาและการพ่นสีบนกำแพงก็เหมือนกัน]
- เพราะว่าการโฆษณาถูกนำเข้ามาสู่สังคมโดยไม่ได้รับอนุญาต เช่นเดียวกับรอยพ่นสีบนกำแพง
- เพราะว่าป้ายโฆษณาก็เหมือนกับรอยพ่นสี [เป็นคำตอบน้อยที่สุดที่จะได้คะแนนเต็ม รู้ความเหมือนโดยไม่ได้ขยายความว่าเหมือนอย่างไร]
- เพราะว่ามันก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงผลงาน
- เพราะว่าผู้โฆษณาติดป้ายโฆษณาบนผนัง ดังนั้นเธอจึงคิดว่ามันเหมือนการพ่นสีบนกำแพงเช่นกัน
- เพราะว่ามันอยู่บนกำแพงเหมือนกัน
- เพราะว่ามันดูดี หรือดูน่าเกลียดก็พอๆ กัน
- เธออ้างถึงการโฆษณาเพราะมันเป็นที่ยอมรับ ซึ่งต่างจากการพ่นสีบนกำแพง (แสดงความเหมือนกันระหว่างรอยพ่นสี และการโฆษณา โดยบอกความต่างกันของเจตคติที่มีต่อทั้งสองสิ่ง)

หรือ คำตอบที่อ้างถึงการโฆษณาเป็นกลยุทธ์ของการพิทักษ์หรือปกป้องการพ่นสีบนกำแพง เช่น

- เพื่อว่าในที่สุดการพ่นสีบนกำแพงจะได้รับการยอมรับว่าถูกต้องเช่นกัน

ไม่มีคะแนน

ให้เหตุผลไม่พอเพียง หรือ คลุมเครือเกินไป เช่น

- เป็นวิธีที่เสนอทัศนะของตัวเธอเอง
- เพราะว่าเธอต้องการพูดถึงว่าตัวอย่างหนึ่ง
- มันเป็นกลยุทธ์
- ตราของบริษัทหรือชื่อร้าน

หรือ แสดงถึงความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องของเนื้อหาที่ให้มา เป็นคำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- เธออธิบายถึงรอยพ่นสี
- เพราะคนทั่วไประบายสีบนตัวเอง
- รอยพ่นสีเป็นการโฆษณาอย่างหนึ่ง
- เพราะว่าการพ่นสีเป็นการโฆษณาสำหรับคนบางคนหรือกลุ่มคนบางกลุ่ม (เปรียบเทียบไปในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น รอยพ่นสีเป็นการโฆษณาอย่างหนึ่ง)

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง : โต้แย้งหรือชักจูง
บริบท : ชุมชนท้องถิ่น
รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากความคิดเห็นของโสภิตาในย่อหน้าแรกที่ว่า

"ไม่ต้องพูดกันเรื่องรสนิยม ทุกวันนี้สังคมเต็มไปด้วยการสื่อสารและการโฆษณา ตามถนนมีแต่ตราของบริษัท ชื่อห้างร้าน โปสเตอร์ขนาดมหึมา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ใช่ไหม ใช่ ส่วนใหญ่ยอมรับกันได้ แล้วรอยพ่นสีบนกำแพงล่ะ ยอมรับกันได้ไหม บางคนก็บอกว่าได้ บางคนก็บอกว่าไม่ได้"

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า โสภิตาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรอยพ่นสีบนกำแพง โดยเปรียบเทียบกับการสื่อสารและการโฆษณาว่ามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การสื่อสารและการโฆษณาได้รับการยอมรับ แต่รอยพ่นสีบนกำแพงมีทั้งคนที่ยอมรับได้และยอมรับไม่ได้

หรืออาจจะพิจารณาจากความคิดเห็นของโสภิตาในย่อหน้าที่ ๓ ที่ว่า

"คนที่เอาแผ่นป้ายโฆษณามาเที่ยวแปะล่ะ เคยขออนุญาตไหม ก็ไม่เคย พวกพ่นสีบนกำแพงทำเช่นนั้นบ้างได้ไหม มันไม่ใช่แต่เรื่องของการบอกชื่อของตัวเอง–ชื่อแก๊ง และผลงานศิลปะชิ้นใหญ่ ๆ ตามข้างถนน"

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า โสภิตาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรอยพ่นสีบนกำแพง โดยเปรียบเทียบกับแผ่นป้ายโฆษณาที่แปะบนกำแพงว่ามีความเหมือนกัน กล่าวคือ ทั้งแผ่นป้ายโฆษณาที่แปะบนกำแพงและรอยสีที่พ่นบนกำแพงต่างก็ไม่ได้รับอนุญาตให้แปะหรือพ่นบนกำแพงเหมือนกัน

การที่โสภิตาอ้างถึงการโฆษณา ก็เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความเหมือนและความต่างระหว่างการสื่อสารและการโฆษณา (แผ่นป้ายโฆษณาที่แปะบนกำแพง) กับรอยพ่นสีที่บนกำแพง

คำถามที่ ๓ นักเรียนเห็นด้วยกับจดหมายฉบับใด จงอธิบายโดยใช้คำพูดของนักเรียนเอง

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

คำตอบที่อธิบายความเห็นของตนเองโดยการอ้าง เนื้อหาของจดหมายฉบับใดฉบับหนึ่งหรือทั้งสองฉบับ อาจอ้างถึงจุดยืนทั่วไปของผู้เขียนจดหมาย (เช่น เห็นด้วยหรือคัดค้าน) หรืออ้างถึงรายละเอียดของการถกเถียงโต้แย้งกัน การตีความข้อโต้แย้งของผู้เขียนต้องสมเหตุสมผล คำอธิบายอาจจะทำในรูปของ

ปรับคำพูดในเนื้อหาที่ตรงกันนั้น ๆ เสียใหม่ แต่ไม่ใช่ลอกมาจากเนื้อเรื่องทั้งประโยคโดยไม่มีการปรับเปลี่ยนหรือเติมแต่งเลย เช่น

• ฉันเห็นด้วยกับเกวลิน การพ่นสีบนกำแพงเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และเป็นการทำลายสิ่งที่มีคุณค่า

• เกวลิน เพราะฉันต่อต้านการพ่นสีบนกำแพง [เป็นคำตอบที่น้อยที่สุดที่จะได้คะแนนเต็ม]

• โสภิตา ฉันคิดว่าเป็นการปากว่าตาขยิบในการต่อว่าศิลปินพ่นสีบนกำแพง เพราะมีการลอกเลียนนำไปออกแบบทำรายได้เป็นล้าน

• ฉันค่อนข้างจะเห็นด้วยกับทั้งคู่ การพ่นสีบนกำแพงน่าจะผิดกฎหมายในที่สาธารณะ แต่คนพวกนี้น่าจะมีโอกาสแสดงผลงานของเขาในที่อื่น ๆ

• ของโสภิตา เพราะเธอห่วงใยเกี่ยวกับศิลปะ

• ฉันเห็นด้วยกับทั้งสองคน การพ่นสีบนกำแพงเป็นสิ่งไม่ดี แต่การโฆษณาก็พอกัน ดังนั้นฉันจะไม่กล่าวอะไรที่เป็นเหมือนปากว่าตาขยิบ

• เกวลิน เพราะฉันไม่ชอบรอยพ่นสีบนกำแพงเช่นกัน แต่ฉันเข้าใจจุดยืนของโสภิตาที่เธอไม่ต้องการตำหนิพวกเขาที่ทำในสิ่งที่เขาเชื่อมั่น

• ของเกวลิน เพราะว่ามันน่าเสียดายที่จะทำลายชื่อเสียงของคนรุ่นหนุ่มสาวในสิ่งที่ ไร้สาระ [กรณีนี้ค่อนข้างหมิ่นเหม่ เนื่องจากมีการอ้างเนื้อหาโดยตรง แต่พอรับได้ เพราะมีคำอธิบายอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน]

• โสภิตา เป็นความจริงว่า รูปแบบและสีที่ปรากฏในร้านนั้นลอกเลียนมาจากรอยพ่นสี และได้รับการยอมรับจากคนทั่วไปที่เห็นว่าการพ่นสีบนกำแพงนั้นน่าเกลียด [คำอธิบาย เป็นการรวมความคิดเห็นจากเนื้อหา แต่มีส่วนที่แสดงว่ามีความเข้าใจเป็นอย่างดี]

ไม่มีคะแนน

คำตอบที่ให้ข้อคิดเห็นของตนเองโดยคัดลอกเนื้อหาของจดหมายฉบับหนึ่งหรือทั้งสองฉบับ เช่น

• เกวลิน เพราะฉันเห็นด้วยว่ามนุษย์ควรจะหาวิธีการแสดงออกที่ไม่ต้องทำให้สังคมเดือดร้อน และสูญเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม

• เกวลิน ทำไมชอบทำลายชื่อเสียงของคนวัยรุ่นหนุ่มสาว

หรือ ให้คำตอบไม่เพียงพอ หรือ คลุมเครือเกินไป

• ของโสภิตา เพราะฉันคิดว่าจดหมายของเกวลินไม่ได้ช่วยสนับสนุนข้ออภิปรายของหล่อนอย่างมีเหตุผล (โสภิตาเปรียบเทียบข้อโต้แย้งของเธอกับการโฆษณา ฯลฯ) [รูปแบบการตอบ หรือคุณภาพของการโต้แย้ง]

• เกวลิน เพราะเธอให้รายละเอียดมากกว่า [รูปแบบการตอบ หรือคุณภาพของการโต้แย้ง]

• ฉันเห็นด้วยกับเกวลิน [ไม่มีการสนับสนุนความเห็น]

• ของเกวลิน เพราะฉันเชื่อสิ่งที่เธอกำลังพูด (ไม่มีการสนับสนุนความเห็น)

• ทั้งคู่ เพราะว่าฉันพอจะเข้าใจว่าเกวลินมีพื้นฐานจากที่ไหน แต่โสภิตาก็ถูก (ไม่มีการสนับสนุนความเห็น)

หรือ แสดงความเข้าใจในเนื้อหาที่ไม่ถูกต้อง หรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้ หรือ ไม่เกี่ยวข้อง

• ฉันเห็นด้วยอย่างมากกับเกวลิน ดูเหมือนโสภิตาไม่แน่ใจในสิ่งที่เธอคิด

• ของเกวลิน เพราะเธอคิดว่าบางคนมีพรสวรรค์ (แปลความหมายของคำโต้แย้งของเกวลินผิด)

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	สะท้อนและประเมิน
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	ชุมชนท้องถิ่น
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

เมื่อนักเรียนอ่านจดหมายทั้งสองฉบับจะต้องจับใจความสำคัญความเห็นของเกวลินและโสภิตาได้ว่า เกวลินไม่เห็นด้วยกับรอยพ่นสีบนกำแพง ส่วนโสภิตาเห็นด้วยกับรอยพ่นสีบนกำแพง การตอบคำถามว่าจะเห็นด้วยกับจดหมายฉบับใดจึงควรอ้างความคิดเห็นในจดหมายฉบับนั้น ๆ ประกอบด้วย เช่น

เห็นด้วยกับจดหมายของเกวลิน เพราะการพ่นสีบนกำแพงสร้างภาระหรือความยุ่งยากให้แก่ผู้อื่นที่ต้องมาลบรอยพ่นสี (อ้างจากเนื้อหาในย่อหน้าที่ ๑ “ฉันเดือดดาลไปด้วยความโกรธที่เห็นกำแพงโรงเรียนต้องถูกทำความสะอาดและทาสีใหม่ถึงสี่ครั้งเพื่อลบรอยพ่นสีบนกำแพง”)

เห็นด้วยกับจดหมายของเกวลิน เพราะการพ่นสีบนกำแพงเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย (อ้างจากเนื้อหาในย่อหน้าที่ ๒ “ทำไมคุณชอบทำลายชื่อเสียงของคนวัยรุ่นหนุ่มสาวด้วยการไปพ่นสีบนกำแพง ซึ่งเป็นข้อห้าม”)

เห็นด้วยกับจดหมายของเกวลิน เพราะการพ่นสีบนกำแพงเป็นการทำลายสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่า (อ้างจากเนื้อหาในย่อหน้าที่ ๓ “มันน่าเสียดายที่จะไปทำลายงานสถาปัตยกรรมนี้เสีย ด้วยรอยพ่นสี”)

เห็นด้วยกับจดหมายของเกวลิน เพราะการพ่นสีบนกำแพงเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อมหรือก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (อ้างจากเนื้อหาในย่อหน้าที่ ๓ “วิธีนี้ยังทำลายชั้นโอโซนในบรรยากาศอีกด้วย”)

เห็นด้วยกับจดหมายของโสภิตา เพราะบนกำแพงนอกจากรอยพ่นสีแล้ว ยังมีการประกาศอื่น ๆ เช่น โฆษณาต่าง ๆ บนกำแพงด้วย (อ้างจากเนื้อหาในย่อหน้าที่ ๑ “ตามถนนมีแต่ตราของบริษัท ชื่อห้างร้าน โปสเตอร์ขนาดมหึมา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ใช่ไหม ใช่ ส่วนใหญ่ยอมรับกันได้ แล้วรอยพ่นสีบนกำแพงล่ะ ยอมรับกันได้ไหม”)

เห็นด้วยกับจดหมายของโสภิตา เพราะมีสินค้าที่ลอกเลียนแบบลายที่ตกแต่งสวยงามบนกำแพง แต่กลับต่อว่ารอยพ่นสีบนกำแพงว่าขัดหูขัดตาหรือน่ารังเกียจ (อ้างจากเนื้อหาในย่อหน้าที่ ๔ “ลองนึกถึงผ้าลายทาง และลายตาหมากรุก ที่มีขายตามร้านเมื่อสองสามปีก่อน และลายเสื้อผ้าของนักเล่นสกี ทั้งลายและสีของผ้าเหล่านี้ก็ถูกขโมยมาจากลายที่ตกแต่งไว้อย่างสวยงามบนกำแพงคอนกรีตตามข้างถนนนั่นเอง ตลกดีที่ลวดลายเหล่านี้เป็นที่ยอมรับ และชื่นชม แต่รอยพ่นสีบนกำแพงซึ่งเป็นแบบเดียวกันกลับถูกมองเห็นว่าทุเรศ”)

เราอาจพูดถึง **สิ่งที่**จดหมายพูดถึง (เนื้อหาของจดหมาย)

เราอาจพูดถึง **วิธีการ**เขียนจดหมาย (ลักษณะการเขียน)

คำถามที่ ๔ ถ้าไม่คำนึงถึงว่านักเรียนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับจดหมายฉบับใด ในความคิดของนักเรียน คิดว่าจดหมายฉบับใด ดีกว่ากัน ให้อธิบายโดยอ้างถึงวิธีการเขียนจดหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือทั้งสองฉบับ

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

คำตอบที่อธิบายความคิดเห็นโดยอ้างถึงลักษณะการเขียน หรือรูปแบบของจดหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือทั้งสองฉบับ อ้างเกณฑ์ เช่น ลักษณะการเขียน โครงสร้างของการโต้แย้ง การโต้แย้ง การโน้มน้าว ระดับการแสดงจุดยืนของตน กลยุทธ์การโน้มน้าวผู้ฟัง การใช้คำเช่น “ข้อโต้แย้งที่ดีกว่า” ต้องมีสาระประกอบที่หนักแน่น (หมายเหตุ คำว่า “น่าสนใจ” “อ่านง่าย” “ชัดเจน” ถือว่าไม่พอเพียง) เช่น

- ของเกวลิน เธอให้แง่คิดหลายด้านเพื่อการพิจารณา และเธอยังพูดถึงการที่รอยพ่นสีทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งฉันคิดว่าสำคัญมาก
- จดหมายของเกวลินมีผลมาก เพราะเธอพูดกับศิลปินที่พ่นสีบนกำแพงโดยตรง
- ฉันคิดว่า จดหมายของเกวลินดีกว่าอีกฉบับหนึ่ง ฉันคิดว่าโสภิตาค่อนข้างลำเอียง
- ฉันคิดว่าโสภิตาอภิปรายแรงเกินไป แต่ของเกวลินมีการเรียบเรียงสละสลวยกว่า
- โสภิตา เพราะเธอไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าใคร [อธิบายความเห็นของเขา/เธอ ในเชิงคุณภาพของเนื้อหาเป็นคำอธิบายที่ดี เมื่อแปลความหมายว่า “ไม่ได้โจมตีใคร”]
- ฉันชอบจดหมายของเกวลิน เธอเสนอความคิดเห็นออกมาได้อย่างโดดเด่น

ไม่มีคะแนน

ตัดสินในแง่ของการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับจุดยืนของผู้เขียน หรือดัดแปลงข้อความในเนื้อหาหรือติติงด้านเนื้อหา เช่น

- เกวลิน ฉันเห็นด้วยกับทุกสิ่งที่เธอพูด
- จดหมายของเกวลินดีกว่า การพ่นสีบนกำแพงเป็นสิ่งที่สิ้นเปลือง และไม่มีประโยชน์เหมือนที่เธอพูด
- โสภิตา เพราะทุกสิ่งที่เธอพูดสำคัญทั้งนั้น

หรือ ตอบโดยไม่อธิบายเหตุผลอย่างพอเพียง เช่น

- จดหมายของโสภิตาดีที่สุด
- จดหมายของโสภิตาอ่านง่าย
- เกวลินมีข้อโต้แย้งที่ดีกว่า

หรือ แสดงถึงความไม่เข้าใจเนื้อหา และตอบอย่างไม่เป็นเหตุเป็นผลหรือไม่เกี่ยวข้อง

- เกวลินเขียนได้ดีกว่า เธออธิบายปัญหาเป็นขั้นตอน และบนพื้นฐานของข้อมูลของเธอ เธอสรุปได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล
- โสภิตา เพราะว่าเธอรักษาจุดยืนของเธอตั้งแต่ต้นจนจบ

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	สะท้อนและประเมิน
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การงานอาชีพ
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้ นักเรียนต้องอ้างถึงวิธีการเขียนจดหมาย ซึ่งหมายถึง ลักษณะการเขียน การใช้ภาษา การแสดงความคิดเห็น การแสดงเหตุผลที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการพ่นสีบนกำแพง เช่น

จดหมายของเกวลินดีกว่า เพราะเธอแสดงเหตุผลที่ไม่เห็นด้วยกับการพ่นสีบนกำแพงได้ชัดเจนและสมเหตุสมผลมากกว่าจดหมายของโสภิตา

จดหมายของเกวลินดีกว่า เพราะเธอใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นนุ่มนวล แต่จดหมายของโสภิตาใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นค่อนข้างรุนแรงหรือแข็งกร้าว

ลำดับที่ ๔ แรงงาน

แผนภูมิในหน้า ๒ แสดงโครงสร้างแรงงานของประเทศ หรือประชากรวัยแรงงาน ประชากรทั้งหมดของประเทศในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ประมาณ ๓.๔ ล้านคน

โครงสร้างแรงงาน ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๘ (หน่วยเป็นพันคน[๑])

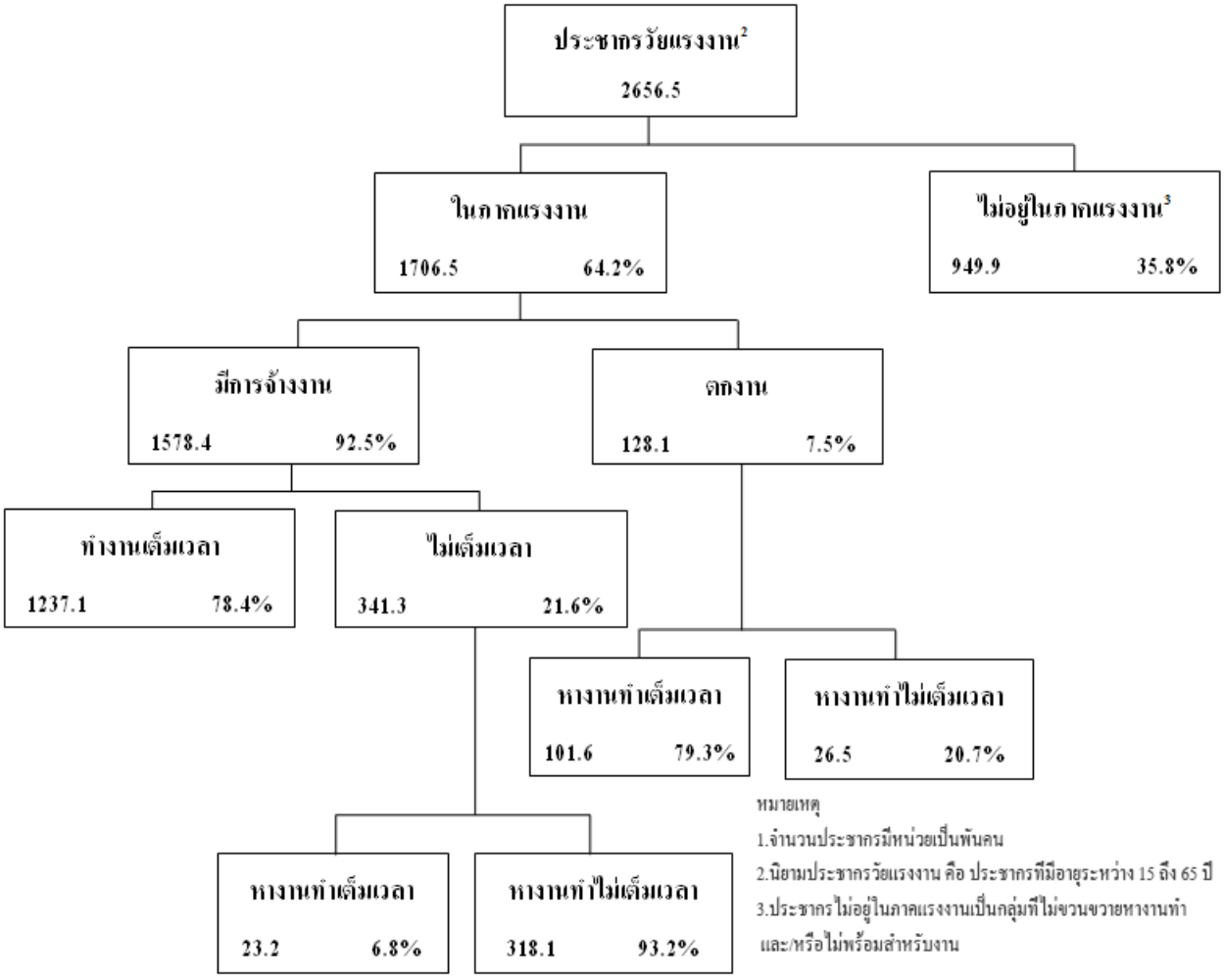

หมายเหตุ

1.จำนวนประชากรมีหน่วยเป็นพันคน

2.นิยามประชากรวัยแรงงาน คือ ประชากรที่มีอายุระหว่าง 15 ถึง 65 ปี

3.ประชากรไม่อยู่ในภาคแรงงานเป็นกลุ่มที่ไม่ขวนขวายหางานทำ และ/หรือไม่พร้อมสำหรับงาน

คำถามที่ ๑ การแบ่งกลุ่มประชากรวัยแรงงานหลัก แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มตามข้อใด

๑. มีการจ้างงานและตกงาน

๒. วัยทำงานและไม่ใช่วัยทำงาน

๓. ทำงานเต็มเวลาและไม่เต็มเวลา

๔. ในภาคแรงงานและไม่อยู่ในภาคแรงงาน

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	แผนภาพ
บริบท :	การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากการแบ่งแผนภูมิในชั้นที่ ๑ ที่จำแนกประชากรวัยแรงงานเป็นกลุ่มในภาคแรงงานและไม่อยู่ในภาคแรงงาน คำตอบจึงตอบข้อ ๔.

คำถามที่ ๒ ประชากรในวัยแรงงานที่ไม่อยู่ในภาคแรงงานมีเท่าไร (ให้เขียนจำนวนประชากร ไม่ใช่ร้อยละของประชากร)

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

คำตอบที่ชี้บอกว่า ตัวเลขในแผนภูมิต้นไม้ และ การรวมหลัก “พัน” ในหัวเรื่อง/เชิงอรรถเข้าด้วยกัน: ๙๔๙,๙๐๐ ให้ถือว่าตัวเลขหรือตัวหนังสือที่บอกค่าระหว่าง ๙๔๙,๐๐๐ และ ๙๕๐,๐๐๐ ใช้ได้ อนุโลมว่าจำนวน ๙๐๐,๐๐๐ หรือ หนึ่งล้าน (ที่เป็นตัวอักษรหรือตัวเลข) ยอมรับได้ เช่น

- ๙๔๙,๙๐๐
- น้อยกว่า เก้าแสนห้าหมื่น
- ๙๕๐,๐๐๐
- ๙.๔๙ แสน
- ๙๔๙(๐๐๐)

หรือ

- เกือบหนึ่งล้าน
- ประมาณ ๙ แสน
- ๙๔๙.๙ X ๑๐๐๐
- ๙๔๙,๙๐๐

ได้คะแนนบางส่วน

บอกตัวเลขในแผนภูมิต้นไม้ได้ แต่รวมหลัก “พัน” ในหัวเรื่อง/เชิงอรรถไม่ถูกต้อง คำตอบ ๙๔๙.๙ ที่เป็นตัวอักษรหรือตัวเลข ให้ประมาณการได้เช่นเดียวกับใน ๒ คะแนน เช่น

- ๙๔๙.๙
- ๙๔,๙๐๐
- เกือบหนึ่งพัน

หรือ

- น้อยกว่า ๙๕๐
- ประมาณ ๙๐๐
- น้อยกว่า ๑๐๐๐

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ เช่น ๓๕.๘% หรือ ๗.๕๐%

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ค้นคืนสาระ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	แผนภาพ
บริบท :	การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้ นักเรียนต้องอ่านข้อมูลในแผนภูมิให้ครบถ้วน โดยอาจพิจารณาจากข้อมูลด้านบนของแผนภูมิที่ว่า “โครงสร้างแรงงาน ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๘ (หน่วยเป็นพันคน[๑])” หรือข้อมูลหมายเหตุ ข้อ ๑. ที่ระบุว่า “จำนวนประชากรมีหน่วยเป็นพันคน”

จากข้อมูลข้างต้น นักเรียนต้องนำจำนวนตัวเลขของประชากรวัยแรงงานกลุ่มไม่อยู่ในภาคแรงงาน ๙๔๙.๙ มาคูณด้วย ๑,๐๐๐ คำตอบที่ได้ คือ ๙๔๙,๙๐๐ คน

คำถามที่ ๓ จากแผนภูมิโครงสร้างแรงงาน ประชากรในตารางข้างล่างนี้ จัดอยู่ในส่วนใดของแผนภูมิ

แสดงคำตอบโดยทำเครื่องทำเครื่องหมาย X ลงในช่องสี่เหลี่ยมในช่องที่ถูกต้อง ข้อแรกคือตัวอย่าง

	"ภาคแรงงาน: มีการจ้างงาน"	"ภาคแรงงาน: ตกงาน"	"ไม่อยู่ในภาคแรงงาน"	ไม่อยู่ในกลุ่มใดๆ
พนักงานเสริฟไม่เต็มเวลา อายุ 35 ปี	☒	☐	☐	☐
นักธุรกิจหญิง อายุ 43 ปี ทำงาน 60 ชั่วโมง/สัปดาห์	☐	☐	☐	☐
นักศึกษาเต็มเวลาอายุ 21 ปี	☐	☐	☐	☐
ชาย อายุ 28 ปี เพิ่งขายร้านไป และกำลังหางานทำ	☐	☐	☐	☐
หญิง อายุ 55 ปี ไม่เคยทำงาน หรือไม่ต้องการทำงานนอกบ้าน	☐	☐	☐	☐
คุณย่า อายุ 80 ปี ยังทำงานในร้านขายของที่บ้านตนเอง	☐	☐	☐	☐

เฉลย ๑ ๓ ๒ ๓ ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง : แผนภาพ
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำถามข้อนี้เป็นการวัดทักษะการอ่านแผนภูมิ

พนักงานเสิร์ฟไม่เต็มเวลา อายุ ๓๕ ปี

คำสำคัญคือ "ไม่เต็มเวลา" แสดงว่า มีการจ้างงานแต่ทำงานไม่เต็มเวลา คำตอบจึง คือ "ภาคแรงงาน: มีการจ้างงาน"

นักธุรกิจหญิง อายุ ๔๓ ปี ทำงาน ๖๐ ชั่วโมง/สัปดาห์

คำสำคัญคือ "นักธุรกิจหญิง" แสดงว่ามีการจ้างงาน คำตอบจึงคือ "ภาคแรงงาน: มีการจ้างงาน"

นักศึกษาเต็มเวลาอายุ ๒๑ ปี

คำสำคัญคือ “นักศึกษาเต็มเวลา” หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน แม้นักศึกษาจะเป็นประชากรวัยแรงงานตามนิยามในหมายเหตุข้อ ๒. แต่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์ จึงไม่พร้อมสำหรับงาน คำตอบจึงคือ “ไม่อยู่ในภาคแรงงาน”

ชาย อายุ ๒๘ ปี เพิ่งขายร้านไป และกำลังหางานทำ

คำสำคัญคือ “และกำลังหางานทำ” แสดงว่า ชาย อายุ ๒๘ ปี ซึ่งเป็นประชากรวัยแรงงานตามนิยามในหมายเหตุข้อ ๒. แต่ยังไม่มีงานทำ คำตอบจึงคือ “ภาคแรงงาน: ตกงาน”

หญิง อายุ ๕๕ ปี ไม่เคยทำงาน หรือไม่ต้องการทำงานนอกบ้าน

คำสำคัญคือ “ไม่เคยทำงาน หรือไม่ต้องการทำงานนอกบ้าน” แสดงว่าหญิง อายุ ๕๕ ปี ซึ่งเป็นประชากรวัยแรงงานตามนิยามในหมายเหตุข้อ ๒. แต่ไม่อยู่ในภาคแรงงาน คำตอบจึงคือ “ไม่อยู่ในภาคแรงงาน”

คุณย่า อายุ ๘๐ ปี ยังทำงานในร้ายขายของที่บ้านตนเอง

คำสำคัญคือ “อายุ ๘๐ ปี” แสดงว่า ไม่ใช่ประชากรวัยแรงงาน เนื่องจากนิยามประชากรวัยแรงงานในหมายเหตุ ข้อ ๒. คือ ประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๕ ถึง ๖๕ ปี คำตอบจึงคือ “ไม่อยู่ในกลุ่มใด ๆ”

สมมติว่ามีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานในรูปแผนภูมิต้นไม้แบบเดียวกันทุก ๆ ปี

คำถามที่ ๔ รายการแสดงข้างล่างเป็นลักษณะ ๔ อย่าง ของแผนภูมิต้นไม้ ท่านคาดว่าลักษณะของส่วนประกอบในแผนภูมิจะเปลี่ยนไปหรือไม่ในแต่ละปี จงคลิก "เปลี่ยน" หรือ "ไม่เปลี่ยน" ในแต่ละข้อ (ข้อแรกคือตัวอย่าง)

ส่วนประกอบในแผนภูมิต้นไม้	**คำตอบ**
ข้อความในแต่ละช่อง (เช่น ภายในภาคแรงงาน)	เปลี่ยน / ไม่เปลี่ยน
จำนวนร้อยละ (เช่น 64.2%)	เปลี่ยน / ไม่เปลี่ยน
จำนวนประชากร (เช่น 2656.5)	เปลี่ยน / ไม่เปลี่ยน
หมายเหตุใต้แผนภูมิ	เปลี่ยน / ไม่เปลี่ยน

เฉลย ๒ ๑ ๑ ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : สะท้อนและประเมิน
ประเภทของเนื้อเรื่อง : แผนภาพ
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำถามข้อนี้เป็นการวัดทักษะการอ่านแผนภูมิ

"จำนวนร้อยละ (เช่น ๖๔.๒%)" และ "จำนวนประชากร (เช่น ๒๖๕๖.๕)" นั้นสามารถเปลี่ยนไปในแต่ละปี เพราะจำนวนร้อยละและจำนวนประชากรสามารถเปลี่ยนแปลงได้ คำตอบจึงคือ "เปลี่ยน"

ส่วน "หมายเหตุใต้แผนภูมิ" เป็นการอธิบายคำในแผนภูมิ จึงไม่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี คำตอบจึงคือ "ไม่เปลี่ยน"

ข้อมูลโครงสร้างแรงงานที่นำเสนอในรูปแผนภูมิต้นไม้นั้น สามารถนำเสนอได้หลายวิธี เช่น เขียนบรรยาย ใช้แผนภูมิวงกลม แผนภูมิเส้น หรือตาราง

คำถามที่ ๕ การที่เลือกนำเสนอด้วยแผนภูมิต้นไม้ อาจเป็นเพราะมีประโยชน์ในการแสดงถึงอะไร

๑. การเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาเปลี่ยนไป

๒. ขนาดของประชากรรวมของประเทศ

๓. ประเภทที่มีอยู่แต่ละกลุ่ม

๔. ขนาดของแต่ละกลุ่ม

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	สะท้อนและประเมิน
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	แผนภาพ
บริบท :	การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำถามข้อนี้เป็นการวัดทักษะการอ่านแผนภูมิ

ลักษณะของแผนภูมิต้นไม้จะเหมือนกับการแตกแขนงของกิ่งก้านของต้นไม้ โดยยึดหลักการแตกของกิ่งก้านเป็นหลัก หรือแนวเส้นของแผนภูมิ โดยจะแสดงให้เห็นว่า สิ่งหนึ่งสามารถจำแนกออกเป็นส่วนย่อยได้อีกหลายส่วน เปรียบเสมือนต้นไม้ที่แตกกิ่งออกไป การที่เลือกนำเสนอด้วยแผนภูมิต้นไม้อาจเป็นเพราะมีประโยชน์ในการแสดงถึงประเภทที่มีอยู่แต่ละกลุ่ม คำตอบจึงตอบข้อ ๓.

ลำดับที่ ๕ อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ

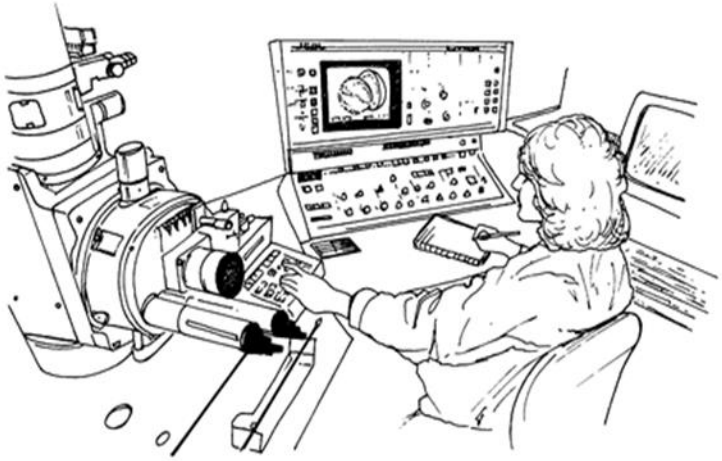

กล้องจุลทรรศน์ในห้องปฏิบัติการของตำรวจ

มีฆาตกรรมเกิดขึ้น แต่ผู้ต้องสงสัยปฏิเสธหมดทุกข้อหา เขาอ้างว่าไม่รู้จักเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย เขาบอกว่าไม่เคยรู้จักผู้ตายมาก่อน ไม่เคยเข้าใกล้ ไม่เคยแตะต้อง... ตำรวจและผู้พิพากษาเชื่อว่าเขาไม่ได้พูดความจริงแต่จะพิสูจน์ได้อย่างไร

ณ สถานที่เกิดเหตุ นักสืบได้รวบรวม หลักฐานทุกชิ้นเท่าที่จะเก็บได้ เช่น เส้นใยผ้า เส้นผม รอยนิ้วมือ ก้นบุหรี่... เส้นผมสีแดงสองสามเส้นบนเสื้อนอกของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย มองดูคล้ายเส้นผมของผู้ต้องสงสัย ถ้าเราสามารถพิสูจน์ได้ว่า เส้นผมพวกนี้เป็นของผู้ต้องสงสัยแล้ว คงจะใช้เป็นหลักฐานแสดงได้ว่าเขาเคยพบกับผู้ตายมาก่อนหน้านี้

แต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ผู้เชี่ยวชาญเริ่มงานโดยการตรวจสอบเซลล์รากผมที่พบบนศพ และเซลล์เม็ดเลือดของผู้ต้องสงสัย ซึ่งภายในนิวเคลียสของเซลล์แต่ละเซลล์ในร่างกายคนเราจะมี DNA มันคืออะไร? DNA มีรูปร่างคล้ายสร้อยคอที่ทำจากสร้อยมุกสองเส้นที่บิดไขว้กันเป็นเกลียว ลองนึกภาพว่า มุกเหล่านี้มีสี่สีต่างกัน และแต่ละสีมีจำนวนเป็นหลายพันเม็ดนี้ (ซึ่งรวมกันเป็นหน่วยถ่ายทอดพันธุกรรมหรือยีน) ถูกร้อยเรียงเข้าด้วยกันเป็นลำดับเฉพาะตัว ลักษณะการเรียงตัวกันของ DNA ในร่างกายของคนหนึ่งจะมีลักษณะเหมือนกันทุกเซลล์ ไม่ว่าจะเป็นเซลล์รากผม เซลล์จากนิ้วมือ ในตับ ในท้องหรือในเม็ดเลือด แต่รูปแบบการเรียงตัวในแต่ละคนจะต่างกัน เนื่องจากมุกที่มาร้อยเรียงมีจำนวนมาก จึงมีโอกาสน้อยมากที่คนสองคนจะมี DNA เหมือนกัน ยกเว้นฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันเอกลักษณ์ของแต่ละคนนี้เองทำให้ DNA เป็นเหมือนบัตรประจำตัวทางพันธุกรรม ด้วยเหตุนี้นักพันธุกรรมศาสตร์ จึงสามารถเปรียบเทียบบัตรประจำตัวทางพันธุกรรมของผู้ต้องสงสัย (ซึ่งตรวจจากเลือดของเขา) กับของเส้นผมสีแดงที่พบ ถ้าบัตรประจำตัวทางพันธุกรรมเหมือนกันก็จะรู้ว่าที่จริงผู้ต้องสงสัยเคยเข้าใกล้เหยื่อที่เขาอ้างว่า ไม่เคยพบกันมาก่อน

เพียงหลักฐานชิ้นเดียว

กรณีการทารุณกรรมทางเพศ การฆาตกรรม การโจรกรรม หรืออาชญากรรม อื่น ๆ ตำรวจจะใช้วิธีหาพยานหลักฐานจากการวิเคราะห์ทางพันธุกรรมมากขึ้นทุกที เพื่อพยายามหาหลักฐานการสัมผัสระหว่างคนสองคน ระหว่างวัตถุสองสิ่ง หรือระหว่างบุคคลกับวัตถุ การพิสูจน์ได้ว่ามีการสัมผัสกันเช่นนี้เป็นประโยชน์มากต่อการสืบสวนหาหลักฐาน แต่มันก็เป็นเพียงหลักฐานอย่างหนึ่งในจำนวนหลาย ๆ อย่างเท่านั้น ไม่ใช่ว่าจะสามารถพิสูจน์ถึงการฆาตกรรมได้เสมอไป

แอน เวอร์เซลเลส

คนเราประกอบด้วยเซลล์นับ ล้านล้านเซลล์

สิ่งมีชีวิตทุกชนิดประกอบด้วยเซลล์เป็นจำนวนมากมายมหาศาล แต่ละเซลล์มีขนาดเล็กมาก ต้องส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ที่มีกำลังขยายสูง แต่ละเซลล์มีเยื่อหุ้มเซลล์และมีนิวเคลียสซึ่งเป็นส่วนที่พบ DNA

อะไรคือพันธุกรรม?

DNA ประกอบด้วยยีนจำนวนมาก เปรียบเสมือนไข่มุกที่ร้อยเรียงนับพันเม็ด กลุ่มของยีนที่มารวมกันจะแสดงลักษณะสายพันธุกรรมประจำตัวของแต่ละบุคคล

บัตรพันธุกรรม ทำได้อย่างไร

นักพันธุกรรมศาสตร์นำเซลล์เพียงสองสามเซลล์จากเส้นผมที่พบบนร่างของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย หรือจากน้ำลายที่ติดอยู่ที่ก้นบุหรี่ แล้วใส่ลงในสารอย่างหนึ่งที่จะสลายสิ่งอื่นๆ รอบ DNA ให้เหลือแต่ DNA ของเซลล์ และทำอย่างเดียวกันนี้กับเซลล์ เม็ดเลือดของผู้ต้องสงสัย แล้วก็นำ DNA ไปเตรียมเพื่อวิเคราะห์ หลังจากนั้นจะใส่ DNA ลงในวุ้นชนิดพิเศษแล้วผ่านกระแสไฟลงในวุ้น ปล่อยทิ้งไว้ ๒-๓ ชั่วโมง จะเกิดแถบคล้ายรหัสแท่ง (bar code เป็นรหัสที่ติดอยู่กับสิ่งของที่เราซื้อ) ซึ่งจะมองเห็นได้ด้วยแสงจากหลอดไฟพิเศษ แล้วนำรหัสแท่งบน DNA ของผู้ต้องสงสัยเปรียบเทียบกับของเส้นผมที่พบบนร่างของผู้ตาย

คำถามที่ ๑ เพื่ออธิบายโครงสร้างของ DNA ผู้เขียนได้นำไปเปรียบเทียบกับสร้อยไข่มุก สร้อยไข่มุก ของคนหนึ่งกับของอีกคนหนึ่งแตกต่างกันอย่างไร

๑. ความยาวต่างกัน

๒. การเรียงลำดับต่างกัน

๓. จำนวนสร้อยต่างกัน

๔. สีของมุกต่างกัน

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : ค้นคืนสาระ
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ
* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในย่อหน้าที่ ๓

“. . .DNA มีรูปร่างคล้ายสร้อยคอที่ทำจากสร้อยมุกสองเส้นที่บิดไขว้กันเป็นเกลียว ลองนึกภาพว่ามุกเหล่านี้มีสี่สีต่างกัน และแต่ละสีมีจำนวนเป็นหลายพันเม็ดนี้ (ซึ่งรวมกันเป็นหน่วยถ่ายทอดพันธุกรรมหรือยีน) ถูกร้อยเรียงเข้าด้วยกันเป็นลำดับเฉพาะตัว”

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้เปรียบเทียบ DNA กับสร้อยคอที่ทำจากสร้อยมุกสองเส้นที่บิดไขว้กันเป็นเกลียว โดยขยายความเปรียบเทียบว่า มุกเหล่านี้มีสี่สีต่างกันและแต่ละสีมีจำนวนเป็นหลายพันเม็ดนี้ ซึ่งถูกร้อยเรียงเข้าด้วยกันเป็นลำดับเฉพาะตัว ซึ่งการร้อยเรียงมุกในสร้อยคอแต่ละเส้นที่เป็นลำดับเฉพาะตัวดังกล่าว เมื่อนำมาเทียบกับ DNA จึงสื่อความว่า DNA ของแต่ละคนย่อมมีลักษณะเฉพาะตัว คือ มีการเรียงลำดับแตกต่างกันไปในแต่ละคน สอดคล้องกับข้อความในหัวเรื่อง “อะไรคือพันธุกรรม?” ที่ว่า “กลุ่มของยีนที่มารวมกันจะแสดงลักษณะสายพันธุกรรมประจำตัวของแต่ละบุคคล”

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๒.

คำถามที่ ๒ จากหัวเรื่อง “บัตรพันธุกรรม ทำได้อย่างไร” มีจุดมุ่งหมายเพื่ออะไร

๑. เพื่ออธิบายว่า DNA คืออะไร
๒. เพื่ออธิบายว่า รหัสแท่งคืออะไร
๓. เพื่ออธิบายว่า การวิเคราะห์เซลล์เพื่อดูรูปแบบของ DNA ทำได้อย่างไร
๔. เพื่ออธิบายว่า การพิสูจน์ถึงการฆาตกรรมทำได้อย่างไร

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ
* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในย่อหน้าหัวเรื่อง “บัตรพันธุกรรม ทำได้อย่างไร” จะพบว่าคำสำคัญในย่อหน้านี้ คือ คำว่า “เซลล์” และ “DNA”

นักพันธุกรรมศาสตร์นำ***เซลล์***เพียงสองสาม***เซลล์***จากเส้นผมที่พบบนร่างของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย หรือจากน้ำลายที่ติดอยู่ที่ก้นบุหรี่ แล้วใส่ลงในสารอย่างหนึ่งที่จะสลายสิ่งอื่น ๆ รอบ ***DNA*** ให้เหลือแต่ ***DNA*** ของ***เซลล์*** และทำอย่างเดียวกันนี้กับ***เซลล์*** เม็ดเลือดของผู้ต้องสงสัย แล้วก็นำ ***DNA*** ไปเตรียมเพื่อวิเคราะห์ หลังจากนั้นจะใส่ ***DNA*** ลงในวุ้นชนิดพิเศษแล้วผ่านกระแสไฟลงในวุ้น ปล่อยทิ้งไว้ ๒-๓ ชั่วโมง จะเกิดแถบคล้ายรหัสแท่ง (bar code เป็นรหัสที่ติดอยู่กับสิ่งของที่เราซื้อ) ซึ่งจะมองเห็นได้ด้วยแสงจากหลอดไฟพิเศษ แล้วนำรหัสแท่งบน ***DNA*** ของผู้ต้องสงสัยเปรียบเทียบกับของเส้นผมที่พบบนร่างของผู้ตาย

นอกจากนี้หากพิจารณาการขยายความในย่อหน้านี้จะพบว่า ย่อหน้านี้ขยายความด้วยการอธิบายให้รายละเอียดขั้นตอนของการนำเซลล์ที่ได้จากสถานที่เกิดเหตุมาวิเคราะห์ DNA ซึ่งจะได้รหัสแท่งบน DNA เพื่อนำมาเปรียบเทียบ

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๓.

คำถามที่ ๓ จุดมุ่งหมายสำคัญของผู้เขียนคืออะไร

๑. เพื่อเตือนภัย
๒. เพื่อความบันเทิง
๓. เพื่อให้ข้อมูล
๔. เพื่อทำให้เห็นคล้อยตาม

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากหัวเรื่องในบทอ่าน
“อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ”
“คนเราประกอบด้วยเซลล์นับล้านล้านเซลล์”
“อะไรคือพันธุกรรม?”
“บัตรพันธุกรรม ทำได้อย่างไร”
จากหัวเรื่องข้างต้นจะเห็นได้ว่า หัวเรื่องให้ข้อมูลเกี่ยวกับ DNA ซึ่งเปรียบเหมือนอาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ
คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๓.

คำถามที่ ๔ ท้ายสุดของบทนำ (บรรทัดที่ ๒ ในหน้า ๑) มีข้อความว่า: “แต่จะพิสูจน์ได้อย่างไร?” ตามเนื้อหาในเรื่องนี้ ผู้ทำหน้าที่พิสูจน์พยายามหาคำตอบของปัญหานี้โดยการทำอย่างไร

๑. สอบพยานรู้เห็น

๒. ทำการวิเคราะห์พันธุกรรม

๓. สอบสวนผู้ต้องสงสัยอย่างถี่ถ้วน

๔. ทบทวนผลการสอบสวนใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาข้อความในย่อหน้าหัวเรื่อง “แต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว” จะพบว่าคำสำคัญที่ปรากฏซ้ำในย่อหน้านี้คือ คำว่า “DNA” และ “บัตรประจำตัวทางพันธุกรรม”

คำตอบจึงตอบข้อ ๒.

ลำดับที่ ๖ สบาย ๆ กับรองเท้าสำหรับวิ่ง

เป็นเวลา ๑๔ ปีมาแล้วที่ศูนย์การแพทย์กีฬาแห่งเมืองลีออง (ฝรั่งเศส) ได้ศึกษาเรื่องการบาดเจ็บของนักกีฬารุ่นเยาว์ และนักกีฬาอาชีพ พบว่าสิ่งที่ดีที่สุด คือ การป้องกัน... และใส่รองเท้าที่ดี

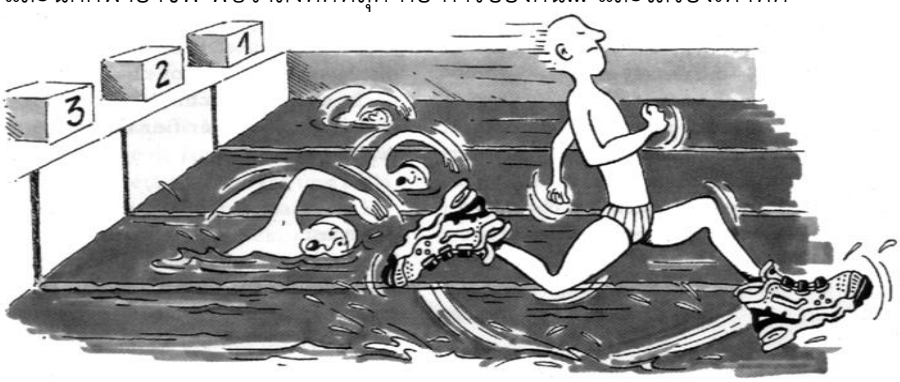

กระแทก ล้ม รองเท้าไม่พอดี

นักกีฬารุ่นเยาว์อายุระหว่าง ๘-๑๒ ปี ๑๘% เคยได้รับบาดเจ็บข้อเท้าเคล็ดจนถึงข้อเท้าแพลง และ ๒๕% ของนักกีฬาอาชีพค้นพบด้วยตนเองว่ากระดูกอ่อนของข้อเข่าอาจถูกกระทบกระเทือนหรือได้รับบาดเจ็บจนถึงขั้นรักษาไม่หาย และถ้าไม่ได้รับการดูแลให้ดีตั้งแต่วัยเด็ก (๑๐-๑๒ ปี) อาจทำให้เป็นโรคกระดูกเสื่อมก่อนวัย สะโพกก็อาจได้รับบาดเจ็บอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะเหนื่อยยิ่งเสี่ยงต่อกระดูกร้าวหรือหักจากการล้มหรือถูกกระแทก

ตามรายงานของการศึกษานักฟุตบอลที่เล่นมานานกว่า ๑๐ ปี จะมีกระดูกใหญ่ผิดปกติบริเวณหน้าแข้งหรือบริเวณส้นเท้าที่เรียกกันว่า “เท้านักฟุตบอล” ซึ่งเป็นลักษณะของเท้าที่เปลี่ยนรูปไป เนื่องจาก รองเท้าที่มีพื้นรับฝ่าเท้าและข้อเท้าหลวมหรือยืดหยุ่นมากเกินไป

ปกป้อง รองรับ ช่วยการทรงตัวและรับแรงกระแทก

ถ้ารองเท้าคับเกินไปจะจำกัดการเคลื่อนไหว แต่ถ้ายืดหยุ่นเกินไป จะทำให้เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ หรือข้อเท้าแพลงได้รองเท้ากีฬาที่ดีควรมีคุณสมบัติครบทั้ง ๔ ประการคือ

ประการแรกจะต้องป้องกันอันตรายจากภายนอก : ป้องกันการกระแทกจากลูกบอล หรือผู้เล่นอื่นจากพื้นสนามที่ไม่เรียบและช่วยให้เท้าอุ่นและแห้ง ถึงแม้อากาศจะหนาวหรือฝนตก ก็ตาม

ต้องรองรับกับเท้าได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะบริเวณข้อเท้า เพื่อป้องกัน ข้อเท้าแพลง บวม หรือปัญหาอื่น ๆ ที่อาจทำให้บาดเจ็บถึงหัวเข่าได้

ต้องช่วยให้นักกีฬาทรงตัวได้ดี ไม่ลื่นไถลบนพื้นที่เปียกหรือไม่สะดุดพื้นแห้ง

ประการสุดท้ายจะต้องรับแรงกระแทกได้ดี โดยเฉพาะนักกีฬาวอลเล่ย์บอลและบาสเกตบอลที่ต้องกระโดดอยู่ตลอดเวลา

เพื่อเท้าแห้ง

เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บแม้จะเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น รองเท้ากัด หรือโรคน้ำกัดเท้า (เท้าเปื่อยจากเชื้อรา) รองเท้าจะต้องระบายเหงื่อได้ดีและกันความชื้นจากภายนอกได้ วัสดุที่ดีที่สุดคือ หนัง ซึ่งกันน้ำและไม่เปียกโชกทันทีที่ถูกฝน

คำถามที่ ๑ ผู้เขียนต้องการบอกให้ทราบอะไร

๑. คุณภาพของรองเท้ากีฬาต่าง ๆ มีการพัฒนาไปอย่างมาก

๒. ทางที่ดีไม่ควรเล่นฟุตบอล ถ้าอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี

๓. เยาวชนได้รับบาดเจ็บมากขึ้น เนื่องจากสภาวะทางกายภาพไม่ดี

๔. เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักกีฬารุ่นเยาว์ ต้องสวมรองเท้าที่ดี

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากส่วนนำของบทอ่านที่กล่าวว่า

"เป็นเวลา ๑๔ ปีมาแล้วที่ศูนย์การแพทย์กีฬาแห่งเมืองลีออง (ฝรั่งเศส) ได้ศึกษาเรื่องการบาดเจ็บของนักกีฬารุ่นเยาว์ และนักกีฬาอาชีพ พบว่าสิ่งที่ดีที่สุด คือ การป้องกัน... และใส่รองเท้าที่ดี"

จากข้อความข้างต้นจะพบว่า คำสำคัญที่พบในย่อหน้าส่วนนำคือ คำว่า "นักกีฬารุ่นเยาว์" "นักกีฬาอาชีพ" และ "รองเท้า" เพราะเนื้อหาในบทอ่านจะปรากฏคำสำคัญดังกล่าวซ้ำหลายครั้ง

เช่น ในย่อหน้าหัวเรื่อง "กระแทก ล้ม รองเท้าไม่พอดี" จะพบคำสำคัญ "นักกีฬารุ่นเยาว์" "นักฟุตบอลที่เล่นมานานกว่า ๑๐ ปี" ซึ่งสื่อความหมายเหมือน "นักกีฬาอาชีพ" และคำที่เกี่ยวข้องกับเท้าที่สัมพันธ์กับรองเท้า

คำตอบจึงตอบข้อ ๔.

คำถามที่ ๒ ตามบทความข้างต้น ทำไมรองเท้ากีฬาจึงไม่ควรคับจนเกินไป

ตอบ..... .....

คะแนนเต็ม

คำตอบที่กล่าวถึงการเคลื่อนไหวที่ไม่คล่องตัว เช่น

- จำกัดการเคลื่อนไหว
- ทำให้วิ่งได้ไม่สะดวก

ไม่มีคะแนน

คำตอบแสดงถึงความไม่เข้าใจเนื้อหา หรือคำตอบไม่สมเหตุสมผล หรือไม่เกี่ยวข้อง เช่น

- เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บ
- มันไม่กระชับเท้า

- เพราะคุณต้องการให้กระชับเท้าและข้อเท้า

หรือให้คำตอบไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือ เช่น

- อีกนัยหนึ่ง มันไม่เหมาะกับเท้า

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	สะท้อนและประเมิน
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากเนื้อหาในย่อหน้าแรกของหัวเรื่อง “ปกป้อง รองรับ ช่วยการทรงตัว และรับแรงกระแทก” ที่ว่า “ถ้ารองเท้าคับเกินไปจะจำกัดการเคลื่อนไหว”

คำตอบจึงคือ “จำกัดการเคลื่อนไหว” หรือ “ทำให้วิ่งไม่สะดวก”

คำถามที่ ๓ เนื้อความตอนหนึ่งกล่าวว่า "รองเท้ากีฬาที่ดีควรมีคุณสมบัติครบทั้ง ๔ ประการ" คุณสมบัติเหล่านี้ คืออะไรบ้าง

ตอบ..... .....

คะแนนเต็ม

คำตอบอ้างถึงเกณฑ์ ๔ ข้อที่พิมพ์ตัวเอนในเนื้อเรื่อง สิ่งที่อ้างถึงแต่ละข้ออาจอ้างโดยยกมาตรง ๆ ดัดแปลงคำพูดใหม่ หรือขยายความจากเกณฑ์ เกณฑ์อาจจัดลำดับแตกต่างจากนี้ได้เกณฑ์ทั้ง ๔ เกณฑ์ คือ (๑) เพื่อช่วยป้องกันภายนอก (๒) ช่วยรองรับเท้า (๓) ช่วยให้ทรงตัวดี (๔) ช่วยรับแรงกระแทก เช่น

- ๑ ป้องกันภายนอก (๑)
  ๒ รองรับเท้า (๒)
  ๓ ทรงตัวดี (๓)
  ๔ รับแรงกระแทก (๔)
- รองเท้าต้องช่วยป้องกันภายนอก รองรับเท้า ช่วยให้นักกีฬาทรงตัวดีและต้องรับแรงกระแทก
- ป้องกัน กระชับ ทรงตัว รับแรงกระแทก [อ้างถึง หัวข้อย่อย ในส่วนนี้ของเนื้อหา]

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น

- ๑ ป้องกันการกระแทกด้วยลูกบอลหรือเท้า
  ๒ ต้านกับพื้นสนามที่ไม่เรียบ
  ๓ ช่วยให้เท้าอบอุ่นและแห้ง
  ๔ รองรับเท้า
  [๓ ข้อแรก อยู่ในเกณฑ์ข้อที่ ๑ ทั้งสิ้น คือ ป้องกันภายนอก]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ค้นคืนสาระ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากเนื้อหาในย่อหน้าที่ ๒ - ๕ ของหัวเรื่อง “ปกป้อง รองรับ ช่วยการทรงตัวและรับแรงกระแทก” โดยสังเกตจากคำว่า “ประการแรก” ในย่อหน้าที่ ๒ และ “ประการสุดท้าย” ซึ่งสื่อถึงคุณสมบัติประการที่ ๔ ในย่อหน้าที่ ๕ ทำให้ทราบว่า ย่อหน้าที่ ๓ แสดงคุณสมบัติของรองเท้ากีฬาที่ดีประการที่สอง และย่อหน้าที่ ๔ แสดงคุณสมบัติของรองเท้ากีฬาที่ดีประการที่สาม

นอกจากนี้อาจพิจารณาจากคำว่า “(จะ)ต้อง” ซึ่งปรากฏซ้ำในย่อหน้าที่ ๒ - ๕ ที่แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติสำคัญของรองเท้ากีฬาที่ดีด้วย

“***ประการแรกจะต้อง***ป้องกันอันตรายจากภายนอก : ป้องกันการกระแทกจากลูกบอล หรือผู้เล่นอื่นจากพื้นสนาม ที่ไม่เรียบและช่วยให้เท้าอุ่นและแห้ง ถึงแม้อากาศจะหนาวหรือฝนตก ก็ตาม

ต้องรองรับกับเท้าได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะบริเวณข้อเท้า เพื่อป้องกัน ข้อเท้าแพลง บวม หรือปัญหาอื่น ๆ ที่อาจทำให้บาดเจ็บถึงหัวเข่าได้

ต้องช่วยให้นักกีฬาทรงตัวได้ดี ไม่ลื่นไถลบนพื้นที่เปียกหรือไม่สะดุดพื้นแห้ง

ประการสุดท้ายจะต้องรับแรงกระแทกได้ดี โดยเฉพาะนักกีฬาวอลเล่ย์บอลและบาสเกตบอลที่ต้องกระโดดอยู่ตลอดเวลา”

คำตอบที่ได้จึงคือ ๑.ป้องกันอันตรายจากภายนอก ๒.รองรับกับเท้าได้เป็นอย่างดี ๓.ช่วยให้นักกีฬาทรงตัวได้ดี และ ๔.รับแรงกระแทกได้ดี หรืออาจนำข้อความในหัวเรื่อง “ปกป้อง รองรับ ช่วยการทรงตัวและรับแรงกระแทก” มาตอบก็ได้ เพราะสื่อความเหมือนกัน

คำถามที่ ๔ ส่วนแรก และส่วนที่สอง สัมพันธ์กันอย่างไร

๑. ส่วนที่สองขัดแย้งกับส่วนแรก
๒. ส่วนที่สองซ้ำกับส่วนแรก
๓. ส่วนที่สองขยายปัญหาที่บรรยายไว้ในส่วนแรก ให้ชัดเจนขึ้น
๔. ส่วนที่สองเสนอการแก้ปัญหาที่บรรยายไว้ในส่วนแรก

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	สะท้อนและประเมิน
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้ นักเรียนจะต้องเข้าใจคำถามก่อนว่า ส่วนแรกและส่วนที่สอง สื่อความถึงหัวเรื่องแรก “กระแทก ล้ม รองเท้าไม่ดี” และหัวเรื่องที่สองของบทอ่าน “ปกป้อง รองรับ ช่วยการทรงตัว และรับแรงกระแทก”

จากหัวเรื่องข้างต้นจะสังเกตได้ว่า หัวเรื่องแรกสื่อความหมายลบ แสดงถึงปัญหาของรองเท้านักกีฬา (รองเท้านักกีฬาที่ไม่ดี) ส่วนหัวเรื่องที่สองสื่อความหมายบวกในลักษณะการแก้ไขหัวเรื่องแรก คือ รองเท้านักกีฬาที่ดี

คำตอบจึงตอบข้อ ๔.

ลำดับที่ ๗ มาซอนโด

ด้วยความละลานตาของสิ่งประดิษฐ์ที่น่าพิศวง ชาวเมืองมาซอนโดไม่รู้ด้วยซ้ำว่าความมหัศจรรย์นั้นเริ่มต้นจากตรงไหน พวกเขายอมอดหลับอดนอนทั้งคืนเพื่อจ้องดูหลอดไฟสีนวล ที่มีกระแสไฟป้อนมาจากเครื่องปั่นไฟ ที่ออร์เรเลียโน ทริสเต บรรทุกมากับรถไฟเที่ยวที่สอง และพยายามทน เพื่อให้คุ้นกับเสียงตูม ตูม ของเครื่องประหลาดนั่น ต่อมาพวกเขาก็เริ่มไม่พอใจกับการชมภาพยนตร์ที่เคลื่อนไหวเหมือนมีชีวิตที่ ดอน บรูโน เครสปี พ่อค้า ผู้ร่ำรวยนำมาฉายในโรงฉายที่มีช่องขายตั๋วทำเป็นหัวสิงโต เพราะว่าตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในเรื่องหนึ่ง ซึ่งพวกเขาได้เศร้าโศกและเสียน้ำตาไปอย่างมาก กลับมีชีวิตขึ้นมาและกลายเป็นชาวอาหรับในเรื่องใหม่ ผู้ชมต้องจ่ายเงิน สองเซ็นตาโวเป็นค่าตั๋วเข้าชมเพื่อร่วมเสียใจกับความทุกข์ยากของตัวละคร พวกเขาไม่ยอมถูกหลอกให้ดูของไม่จริงอีกต่อไป จึงแสดงความโกรธด้วยการทุบทำลายเก้าอี้ ดอน บรูโน เครสปี ได้ขอร้องให้นายกเทศมนตรีช่วย ประกาศว่าภาพยนตร์เป็นเพียงภาพลวงตาไม่ควรนำมาเป็นอารมณ์ และไม่มีค่าควรแก่การที่ผู้ชมจะระเบิดความโกรธแค้น จากคำชี้แจงที่เตือนสตินี้เองทำให้หลายคนรู้สึกว่าตนตกเป็นเหยื่อของธุรกิจหนังเร่จึงตัดสินใจไม่ดูภาพยนตร์อีก เพราะคิดว่าตัวเองก็มีความทุกข์ยากมากเกินกว่าที่จะไปร้องไห้กับสิ่งที่เป็นเพียงภาพลวงตาเหล่านั้น

คำถามที่ ๑ ลักษณะอย่างใดของภาพยนตร์ ที่ทำให้คนในเมืองมาซอนโดโกรธแค้น

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

อ้างถึง ความเป็นนิยายของภาพยนตร์ หรือโดยเฉพาะตัวนักแสดงที่ตายแล้วจะปรากฏตัวขึ้นมาใหม่อีก อาจคัดลอกประโยคที่สาม จากเนื้อเรื่องมาโดยตรง (“...เพราะว่าตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในเรื่องหนึ่ง ซึ่งพวกเขาได้เศร้าโศกและเสียน้ำตาไปอย่างมาก กลับมีชีวิตขึ้นมาและกลายเป็นชาวอาหรับในเรื่องใหม่...”) หรือในข้อความสุดท้าย (“สิ่งที่เป็นเพียงภาพในจินตนาการเท่านั้น”)

- คนที่พวกเขาคิดว่าตายไปแล้วกลับมามีชีวิตอีก
- พวกเขาคิดว่าภาพยนตร์เป็นเรื่องจริงแต่กลับไม่ใช่
- พวกเขาคิดว่าคนในภาพยนตร์แกล้งตาย และพวกเขาถูกหลอกเหมือนคนโง่
- ตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกในภาพยนตร์เรื่องต่อมา
- พวกเขาไม่เข้าใจว่าภาพยนตร์เป็นนวนิยายที่แต่งขึ้น
- เพราะว่านักแสดงที่ตายในภาพยนตร์เรื่องก่อนกลับมาเป็นตัวละครอีกตัวในภาพยนตร์เรื่องต่อมา คนดูเลยคิดว่าอารมณ์ของพวกเขาถูกปล้นเอาไป [ส่วนเนื้อหาทั้ง ๒ และ ๑]
- พวกเขาคิดว่าตัวเองก็มีความทุกข์ยากมากเกินกว่าที่จะไปร้องไห้กับสิ่งที่เป็นเพียงการแกล้งทำของคนเหล่านั้น [แสดงว่าเข้าใจชัดเจนว่า “นวนิยายที่แต่งขึ้น” มีผลทำให้คนโกรธแค้น แม้ว่าจะเกินไปหน่อย]
- เพราะว่านักแสดงที่ตายและถูกฝังในภาพยนตร์เรื่องก่อนกลับมาเป็นตัวชาวอาหรับ [ได้คะแนนเต็มอย่างเฉียดฉิวเพราะมีความเฉพาะเจาะจงมากไป]

ได้คะแนนบางส่วน

อ้างถึง ความหลอกลวงหรือเล่ห์เหลี่ยม หรือความคาดหวังของผู้ดูที่ถูกทำลายลง อาจอ้างคำว่า “สิ่งหลอกลวง” หรือ “เหยื่อของธุรกิจหนังเร่” โดยตรง

- พวกเขาคิดว่ากำลังถูกหลอก
- เพราะว่าพวกเขารู้สึกว่าเสียเวลาและอารมณ์ไปอย่างไม่มีประโยชน์
- พวกเขารู้สึกว่าตัวเองตกเป็นเหยื่อของธุรกิจหนังเร่
- พวกเขาจะไม่อดทนกับสิ่งหลอกลวงต่อไป
- เพราะพวกเขาจ่ายเงินสองเซ็นตาโวเป็นค่าตั๋วเข้าชมสิ่งหลอกลวงซึ่งเขาทนไม่ได้ [อาจคัดลอกบางส่วนมาจากบรรทัด ๗-๘ ในเรื่อง ไม่ได้พูดตรงถึงการหลอกลวงโดยเฉพาะ]
- เพราะพวกเขาไม่คิดว่าจะเป็นอย่างนี้ [เป็นการพูดถึงการหลอกลวง (ทั่ว ๆ ไป)]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือไม่ตรงประเด็น

- พวกเขาโกรธ บรูโน เครสปี
- พวกเขาไม่ชอบภาพยนตร์ที่นำมาฉาย
- พวกเขาต้องการเงินคืน
- พวกเขาคิดว่าพวกเขาตกเป็นเหยื่อ
- พวกเขาเป็นคนรุนแรง
- พวกเขาโง่
- พวกเขาแสดงความรู้สึกของตนเอง
- เพราะพวกเขาจ่ายเงินสองเซ็นตาโวแต่ไม่ได้สิ่งที่ต้องการ [คำว่า “สิ่งที่ต้องการ” กว้างเกินไป]

หรือ แสดงถึง ความไม่เข้าใจ ในเนื้อหาที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่มีเหตุผลหรือที่ไม่เกี่ยวข้อง

- พวกเขารู้สึกว่าไม่ควรยุ่งกับปัญหาผู้อื่น [ผิด คนเราต้องการยุ่งกับปัญหาจริง ๆ ของคนอื่น]
- เป็นวิธีที่พวกเขาประท้วงการเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์
- พวกเขาโกรธที่ต้องมาดูคนตายและถูกฝัง [อ้างประโยคที่ทำให้คิดว่า “พวกเขาไม่ชอบเห็นคนตายในภาพยนตร์” – เป็นการแปลความที่ไม่ถูก]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : แสดงความเข้าใจเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมของตัวละคร

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

ลักษณะของภาพยนตร์ที่ทำให้คนในเมืองมาซอนโดโกรธแค้นนั้น นักเรียนอาจคัดลอกข้อความในบทอ่านมาตอบ คือ “ตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในเรื่องหนึ่งซึ่งพวกเขาได้เศร้าโศกและเสียน้ำตาไปอย่างมาก กลับมีชีวิตขึ้นมาและกลายเป็นชาวอาหรับในเรื่องใหม่” สังเกตได้จากบริบทที่ตามมา จากข้อความนี้ที่แสดงถึงความไม่พอใจของผู้ชม “ผู้ชมต้องจ่ายเงิน สองเซ็นตาโวเป็นค่าตั๋วเข้าชมเพื่อร่วมเสียใจกับความทุกข์ยากของตัวละคร พวกเขาไม่ยอมถูกหลอกให้ดูของไม่จริงอีกต่อไป จึงแสดงความโกรธด้วยการทุบทำลายเก้าอี้”

นอกจากการคัดลอกข้อความข้างต้นมาตอบแล้ว นักเรียนอาจคิดคำตอบใหม่ แต่ยังคงเกี่ยวเนื่องกับลักษณะดังกล่าวของภาพยนตร์ เช่น

ตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง กลับมีชีวิตขึ้นมาในภาพยนตร์เรื่องต่อมา

นักแสดงที่ตายในภาพยนตร์เรื่องก่อนกลับมาเป็นตัวละครอีกตัวในภาพยนตร์เรื่องต่อมา

คำถามที่ ๒ ทำไมชาวมาซอนโดจึงตัดสินใจไม่กลับไปดูภาพยนตร์นั้นอีก

๑. พวกเขาต้องการความบันเทิงและหย่อนใจ แต่พบว่าภาพยนตร์เป็นเรื่องจริงจังและทำให้ใจห่อเหี่ยว

๒. พวกเขาไม่มีเงินค่าตั๋ว

๓. พวกเขาต้องการเก็บอารมณ์ของตนไว้สำหรับสภาพการณ์ในชีวิตจริงของตัวเอง

๔. พวกเขาอยากจะมีอารมณ์ร่วม แต่พบว่าภาพยนตร์น่าเบื่อ ไม่น่าเชื่อและมีคุณภาพต่ำ

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : แสดงความเข้าใจเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมของตัวละคร

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาข้อความในตอนท้ายของบทอ่านที่ว่า

“จากคำชี้แจงที่เตือนสตินี้เองทำให้หลายคนรู้สึกว่าตนตกเป็นเหยื่อของธุรกิจหนังเร่จึงตัดสินใจไม่ดูภาพยนตร์อีก เพราะคิดว่าตัวเองก็มีความทุกข์ยากมากเกินกว่าที่จะไปร้องไห้กับสิ่งที่เป็นเพียงภาพลวงตาเหล่านั้น”

จากข้อความข้างต้น สาเหตุที่ทำคนในเมืองมาซอนโดตัดสินใจไม่กลับไปดูภาพยนตร์นั้นอีก เพราะได้ร้องไห้ (คือ มีความทุกข์โศกเสียใจอาลัยอาวรณ์มาก) กับการตายของตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง แสดงให้เห็นว่า คนในเมืองมาซอนโดคิดว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์เป็นเรื่องจริง ทว่าเมื่อคนในเมืองมาซอนโดได้ชมภาพยนตร์เรื่องใหม่ที่ตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในภาพยนตร์เรื่องก่อนกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ จึงทำให้คนในเมืองมาซอนโด “รู้สึกว่าตนตกเป็นเหยื่อของธุรกิจหนังเร่ จึงตัดสินใจไม่ดูภาพยนตร์อีก เพราะคิดว่าตัวเองก็มีความทุกข์ยากมากเกินกว่าที่จะไปร้องไห้กับสิ่งที่เป็นเพียงภาพลวงตาเหล่านั้น” คำตอบจึงตอบข้อ ๓.

คำถามที่ ๓ อะไร คือ “สิ่งที่เป็นเพียงภาพลวงตา” ที่กล่าวถึงในบรรทัดสุดท้าย

๑. ผี

๒. สิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นในงานออกร้าน

๓. ตัวละครในภาพยนตร์

๔. นักแสดง

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : แสดงความเข้าใจในสิ่งที่ต้องการอ้างถึง เมื่อสิ่งนั้นมีความหมายเป็นนัย ไม่ได้บอกโดยตรง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของ “สิ่งที่เป็นเพียงภาพลวงตา” ในบรรทัดสุดท้ายสังเกตได้จากบริบทของข้อความที่มาก่อนที่ว่า “ภาพยนตร์เป็นเพียงภาพลวงตา ไม่ควรนำมาเป็นอารมณ์ และไม่มีค่าควรแก่การที่ผู้ชมจะระเบิดความโกรธแค้น”

คำว่า “ภาพยนตร์” ในข้อความข้างต้นก็คือ เหตุการณ์ที่ “ตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในเรื่องหนึ่งซึ่งพวกเขาได้เศร้าโศกและเสียน้ำตาไปอย่างมาก กลับมีชีวิตขึ้นมาและกลายเป็นชาวอาหรับในเรื่องใหม่”

คำตอบจึงตอบข้อ ๓.

คำถามที่ ๔ นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับการตัดสินใจของชาวเมืองมาซอนโดเกี่ยวกับคุณค่าของภาพยนตร์ จงอธิบายคำตอบโดยเปรียบเทียบความรู้สึกของนักเรียนกับของชาวเมืองมาซอนโดที่มีต่อภาพยนตร์

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

อ้างถึงเจตคติต่อ “ความเป็นจริง” และ/หรือ การมีส่วนร่วมทางอารมณ์ ในภาพยนตร์ คำตอบต้องตรงกับความคิดที่ว่าคนในเมืองมาซอนโดกำลังมองหาความเป็นจริงในภาพยนตร์ เปรียบเทียบระหว่างคนมาซอนโดกับประสบการณ์/เจตคติของตัวเอง โดยบอกว่า

- เมื่อคุณรู้ว่าภาพยนตร์ไม่ใช่เรื่องจริงก็สามารถใช้ประโยชน์เป็นสิ่งที่หลีกหนีจากชีวิตจริงสักระยะ ไม่จำเป็นที่เราจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับชีวิตของตัวละคร
- ข้าพเจ้าเห็นด้วย ในโลกนี้มีความทุกข์โศกมากพอแล้ว โดยไม่ต้องสร้างมันขึ้นมาอีก

• ไม่เห็นด้วย คนทั่วไปเข้าใจว่าเมื่อไปดูภาพยนต์สิ่งที่เห็นในจอภาพยนตร์ไม่ใช่เรื่องจริง

• ไม่เหมือนคนในมาซอนโด ฉันอาจเสียน้ำตาระหว่างชมภาพยนตร์ แต่ก็ลืมมันได้ เมื่อออกจากโรงภาพยนตร์แล้ว

• ฉันเห็นด้วยกับพวกเขา ทำไมคนเราต้องมาทุกข์โศกกับภาพยนตร์ด้วย นี่เป็นเหตุผลที่ฉันเลือกมาทางวิทยาศาสตร์เพราะมันเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงไม่ใช่เรื่องเพ้อฝัน

• ฉันชอบดูภาพยนตร์เพราะว่ามันทำให้ฉันพุ่งความสนใจไปที่ปัญหาของคนอื่น ไม่ใช่ของตัวเอง

• มันก็แล้วแต่สถานการณ์ ถ้าภาพยนตร์ไม่ได้เรื่อง ฉันก็อยากเดินออกมา แต่ถ้ามันดีเราก็ติดกับอยู่ในนั้น และไม่สนใจว่ามันจะเป็นเรื่องจริงหรือไม่

• ไม่เห็นด้วย ฉันชอบภาพยนตร์เพื่อความสนุกสนาน

• เห็นด้วย ภาพยนตร์เป็นเพียงเรื่องสมมติ มันดีตรงที่เราได้เห็นคนมาแสดงออกชีวิต

• ไม่ เหตุการณ์ในภาพยนตร์โดยทั่ว ๆ ไปเป็นเรื่องที่เกินจริง

• ฉันไม่เห็นด้วยกับปฏิกิริยาของพวกเขา เพราะว่าภาพยนตร์เป็นเพียงรูปแบบของความบันเทิงหนึ่งและไม่ใช่สิ่งที่จริงจัง อย่างไรก็ตามคนในมาซอนโดไม่รู้ดังนั้น ฉันจึงเข้าใจว่าพวกเขารู้สึกอย่างไรหรืออ้างถึงบริบทด้านสังคม ประวัติศาสตร์หรือวัฒนธรรม เช่น ในรูปของการเปรียบเทียบสิ่งที่คุ้นเคยกับเทคโนโลยี

• การเปลี่ยนแปลงของประสบการณ์ทางสังคม คำตอบต้องตรงกับความคิดที่ว่าคนในมาซอนโดกำลังมองหา

• ความเป็นจริงในภาพยนตร์ อาจเปรียบเทียบระหว่างมาซอนโด และประสบการณ์/เจตคติส่วนตัวของนักเรียนเอง

• คนในมาซอนโดเป็นพวกคิดง่าย ๆ และโต้ตอบด้วยอารมณ์ ข้าพเจ้าและคนส่วนมากสมัยนี้เป็นพวกที่คิดรอบคอบซับซ้อนกว่า

• พวกเขาเริ่มดูภาพยนตร์จากจุดที่ผิด พวกเขาไม่เข้าใจว่านี่ไม่ใช่ข่าว แต่เป็นสิ่งบันเทิง จากมุมมองจุดนี้ทำให้ปฏิกิริยาของพวกเขาเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ ภาพยนตร์ควรเป็นสิ่งสำหรับดูเล่นเพื่อความบันเทิงและนี่คือประเด็นของพวกเขา

• ภาพยนตร์ไม่ทำให้คนสมัยนี้ไม่เดือดร้อนเป็นทุกข์

• ใช่ ฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเป็นคนหนึ่งในพวกเขา เพราะเขาไม่เคยเห็นมาก่อน

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือกว้างเกิน

• ฉันเหมือนพวกมาซอนโด เพราะว่าฉันมักคิดว่าภาพยนตร์เป็นสิ่งที่เสียเวลา

• ฉันรักภาพยนตร์ ฉันไม่เข้าใจปฏิกิริยาของพวกเขาเลย

หรือแสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

• ใช่ ดูเหมือนว่าภาพยนตร์แทนที่เป็นสิ่งที่ดูได้ง่ายและเพื่อหย่อนใจ กลับกลายเป็นสิ่งที่จริงจังและทำให้เกิดอารมณ์ ภาพยนตร์เป็นความบันเทิงรูปแบบหนึ่ง เป็นวิธีที่เราจะลืมปัญหาในชีวิตจริงและเพื่อการหัวเราะสนุกสนาน คนในมาซอนโดผิดหวังเพราะภาพยนตร์ที่ชมแล้วไม่ได้ช่วยให้ผ่อนคลาย แต่กลับทำให้หนักหน่วงและพวกเขาต้องการสิ่งที่จะช่วยให้ความสนุกสนาน [ส่วนแรก ๆ ของคำตอบไม่ตรงประเด็น ส่วนสุดท้ายบอกถึงความเข้าใจผิดในเนื้อเรื่อง]

• ไม่ มันควรแพงกว่านี้ และมีที่วางถ้วย มีข้าวโพดคั่ว โค้กเย็น ๆ และอมยิ้ม พนักสำหรับวางมือควรจะยกได้ มีที่วางเท้า เสียงรอบทิศ [อาจตอบให้ตลก หรือไม่ก็เข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องผิด]

• ทุกวันนี้มีกฎหมายเกี่ยวกับการทำลายข้าวของในโรงภาพยนตร์ [คำตอบมุ่งที่พฤติกรรม มากกว่าเจตคติ]

• เดี๋ยวนี้เรามีโรงภาพยนตร์ที่ดีกว่า [ไม่ตรงคำถาม]

• ใช่ เพราะว่าภาพยนตร์ไม่สนุก และอาจทำให้ประสาทเสีย [เข้าใจคำถามผิด]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : สามารถเปรียบเทียบระหว่างเจตคติของตัวละครกับความรู้และประสบการณ์ของตน

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้ นักเรียนต้องตอบก่อนว่า “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” กับการตัดสินใจของชาวเมืองมาซอนโดเกี่ยวกับคุณค่าของภาพยนตร์ และต้องเข้าใจว่า “การตัดสินใจของชาวเมืองมาซอนโดเกี่ยวกับคุณค่าของภาพยนตร์” นั้น สื่อความถึง เหตุการณ์ที่ชาวเมืองมาซอนโดตัดสินใจไม่ดูภาพยนตร์อีก เพราะรับไม่ได้ที่ตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง กลับมีชีวิตขึ้นมาในภาพยนตร์เรื่องต่อมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ชาวเมืองมาซอนโดไม่ทราบว่าภาพยนตร์คือเรื่องสมมติ

ตัวอย่างคำตอบ เช่น

ไม่เห็นด้วย เพราะภาพยนตร์เป็นเรื่องสมมติ

เห็นด้วย เพราะชาวเมืองมาซอนโดไม่เคยรู้จักภาพยนตร์มาก่อน จึงไม่ทราบว่าเหตุการณ์ในภาพยนตร์เป็นเรื่องสมมติ

ลำดับที่ ๘ ป้ายประกาศในซุปเปอร์มาร์เก็ต

การแจ้งเตือนการแพ้ถั่วลิสง

ขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาว

วันที่แจ้งเตือน : 4 กุมภาพันธ์

ชื่อผู้ผลิต: บริษัท ไฟน์ฟู้ดส์ จำกัด

ข้อมูลผลิตภัณฑ์: ขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาว 125 กรัม
(ควรบริโภคก่อน 18 มิถุนายน และ ควรบริโภคก่อน 1 กรกฎาคม)

รายละเอียด: ขนมปังกรอบบางอย่างในรุ่นการผลิตเหล่านี้ อาจมีชิ้นส่วนของถั่วลิสงผสมอยู่ แต่ไม่แจ้งไว้ในรายการส่วนผสม คนที่แพ้ถั่วไม่ควรรับประทานขนมปังกรอบนี้

การปฏิบัติของผู้บริโภค : ถ้าท่านซื้อขนมปังกรอบนี้ไป ท่านสามารถนำมาคืน ณ ที่ที่ท่านซื้อ เพื่อรับเงินคืนได้เต็มจำนวน หรือโทรสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ 1800 034 241

คำถามที่ ๑ จุดประสงค์ของป้ายประกาศนี้คืออะไร

๑. เพื่อโฆษณาขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาว
๒. เพื่อบอกประชาชนว่าขนมปังกรอบผลิตเมื่อใด
๓. เพื่อเตือนประชาชนเกี่ยวกับขนมปังกรอบ
๔. เพื่ออธิบายว่าจะซื้อขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาวได้ที่ไหน

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : สร้างความเข้าใจในภาพรวม รู้ถึงสาระสำคัญของเรื่องสั้น โดยการรวมสาระเล็ก ๆ น้อย ๆ เข้าด้วยกัน
ประเภทของเนื้อเรื่อง : คำเตือน/คำสั่ง
บริบท : สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ
* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากหัวเรื่องของประกาศที่ว่า “การแจ้งเตือนการแพ้ถั่วลิสงขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาว” คำตอบจึงตอบข้อ ๓. เพราะปรากฏคำสำคัญในหัวเรื่องของประกาศในตัวเลือก คือ “เตือน” และ “ขนมปังกรอบ”

คำถามที่ ๒ บริษัทที่ทำขนมปังกรอบชื่อบริษัทอะไร

ตอบ ....

คะแนนเต็ม

ระบุชื่อผู้ผลิตได้อย่างถูกต้อง
- ไฟน์ฟู้ดส์
- บริษัท ไฟน์ฟู้ดส์ จำกัด

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน
- ผู้ผลิต
- ใครก็ได้บางคน
- บริษัท

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง
- ครีมมะนาว
- ซุปเปอร์มาร์เก็ต
- คนทำขนมปัง

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : ค้นคืนสาระของข้อมูลบอกตำแหน่งสิ่งที่ให้ความหมายเหมือนกันในเรื่องสั้น

ประเภทของเนื้อเรื่อง : คำเตือน/คำสั่ง

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบปิด

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อมูล “ชื่อผู้ผลิต” ของประกาศที่ว่า “ชื่อผู้ผลิต: บริษัท ไฟน์ฟู้ดส์ จำกัด” สังเกตได้ว่าปรากฏคำสำคัญลักษณะที่สอง คือ คำว่า “ทำ” ที่สื่อความหมายเหมือน “ผลิต”

คำถามที่ ๓ จุดประสงค์ของส่วนที่เป็นรายละเอียดในป้ายประกาศคืออะไร

๑. เพื่อโฆษณาขนมปังกรอบชนิดต่าง ๆ
๒. เพื่อแจ้งเรื่องของแถมพิเศษที่มากับขนมปังกรอบ
๓. เพื่อบอกส่วนผสมของขนมปังกรอบ
๔. เพื่ออธิบายว่ามีอะไรผิดปกติในขนมปังกรอบ

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : รู้ระบุจุดประสงค์ของสิ่งที่เป็นส่วนสำคัญที่มีอยู่ในเรื่องสั้น

ประเภทของเนื้อเรื่อง : คำเตือน/คำสั่ง

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากหัวเรื่องของประกาศที่ว่า “การแจ้งเตือนการแพ้ถั่วลิสงขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาว” ที่แสดงรายละเอียดในส่วนที่เป็นรายละเอียด ซึ่งจะปรากฏคำสำคัญคือ “การแพ้” “ถั่วลิสง” และ “ขนมปังกรอบ”

คำตอบจึงตอบข้อ ๔.

คำถามที่ ๔ นักเรียนจะทำอย่างไร ถ้านักเรียนซื้อขนมปังกรอบเหล่านี้มาแล้ว

ตอบ ....

ทำไมจึงทำเช่นนั้น ให้ใช้ข้อมูลจากเรื่องเพื่อสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

ตอบ ....

คะแนนเต็ม

๔A: ให้คำตอบที่สอดคล้องกับความเข้าใจว่าสามารถนำขนมปังไปคืนร้านเพื่อรับเงินคืนได้ อาจอ้างถึงการกินขนมปังกรอบ ไม่กินขนมปังกรอบ คืนหรือกำจัดขนมปังด้วยวิธีอื่น ๆ และ

๔B: ให้คำตอบที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและคำตอบข้อ ๔A ต้องสอดคล้องกับความคิดที่ว่าถั่วลิสงสามารถทำให้เป็นอันตรายได้

- (๔A) ขอเงินคืน
  (๔B) ป้ายบอกให้ทำอย่างนั้น
  ฉันแพ้ถั่วลิสง
  เขาทำบางอย่างผิดพลาด
  อาจมีบางอย่าง (อย่างอื่น) ผิดพลาด
  ฉันไม่ชอบถั่วลิสง
- (๔A) โยนทิ้งไป
  (๔B) ฉันแพ้ถั่วลิสง
  อาจมีบางอย่างผิดพลาด
- (๔A) กินมัน
  (๔B) ถั่วลิสงไม่เป็นอันตรายสำหรับฉัน
  ฉันไม่ได้แพ้ถั่วลิสง
  ฉันชอบถั่วลิสง
- (๔A) ให้เพื่อนในห้องเรียน
  (๔B) เธอไม่ได้แพ้ถั่วลิสง
- (๔A) ไม่ต้องทำอะไร
  (๔B) ฉันไม่ได้แพ้ถั่วลิสง
  ฉันไม่อยากรำคาญกับการกลับไปที่ร้าน

๔A: ยกประโยคหรือถอดความจากส่วนที่เหมาะสมของเนื้อเรื่องได้โดยไม่อธิบายเพิ่มเติม (หมายถึงเนื้อเรื่องบอกว่าคุณต้องทำอะไรและไม่จำเป็นต้องมีคำอธิบายเพิ่มเติม)

๔B: ไม่ตอบ

- (๔A) นำมาคืน ณ ที่ที่ท่านซื้อ เพื่อรับเงินคืนได้เต็มจำนวน หรือโทรสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ๑๘๐๐ ๐๓๔ ๒๔๑
  (๔B) (ไม่ตอบ)
- (๔A) นำมาคืน ณ ที่ที่ท่านซื้อ เพื่อรับเงินคืนได้เต็มจำนวน
  (๔B) (ไม่ตอบ)

- (๔A) โทรสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ๑๘๐๐ ๐๓๔ ๒๔๑
  (๔B) (ไม่ตอบ)
- (๔A) โทรสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
  (๔B) (ไม่ตอบ)

๔A: ไม่ตอบ และ

๔B: ให้คำอธิบายว่าไม่ต้องทำอะไร ต้องสอดคล้องกับความคิดที่ว่าถั่วลิสงสามารถทำให้เป็นอันตรายได้

- (๔A) (ไม่ตอบ)
  (๔B) ฉันไม่ได้แพ้ถั่วลิสง
- (๔A) (ไม่ตอบ)
  (๔B) ฉันไม่อยากรำคาญกับการกลับไปที่ร้าน

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- ผู้ผลิต
- ใครก็ได้บางคน
- บริษัท

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ครีมมะนาว
- ซุปเปอร์มาร์เก็ต
- คนทำขนมปัง

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : เนื้อหาของเรื่อง ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติของแต่ละบุคคลที่ตอบสนองต่อสาระในเรื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : คำเตือน/คำสั่ง

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

จากคำถาม นักเรียนต้องเข้าใจคำถามก่อนว่า

“ถ้านักเรียนซื้อขนมปังกรอบเหล่านี้มาแล้ว” คือ ส่วนที่เป็นเหตุ (ข้อสนับสนุน)

“นักเรียนจะทำอย่างไร” คือ ส่วนที่เป็นผล (ข้อสรุป)

คำตอบที่ตอบจะมี ๒ แนวทาง ดังนี้

“ถ้านักเรียนซื้อขนมปังกรอบเหล่านี้มาแล้ว” ส่วนที่เป็นเหตุ (ข้อสนับสนุน)	“นักเรียนจะทำอย่างไร” ส่วนที่เป็นผล (ข้อสรุป)
(๑) นักเรียนแพ้ถั่ว	(๑) นำขนมปังกรอบไปคืนที่ที่ซื้อ เพื่อรับเงินคืนได้เต็มจำนวน
(๒) นักเรียนไม่แพ้ถั่ว	(๒) กินขนมปังกรอบเหล่านี้

ส่วนข้อมูลจากเรื่องที่สนับสนุนคำตอบพิจารณาได้จากเนื้อหาในส่วน “รายละเอียด” ที่ว่า “คนที่แพ้ถั่วไม่ควรรับประทานขนมปังกรอบนี้” และส่วน “การปฏิบัติของผู้บริโภค” ที่หากเป็นคนแพ้ถั่วลิสง “ท่านสามารถนำมาคืน ณ ที่ที่ท่านซื้อ เพื่อรับเงินคืนได้เต็มจำนวน หรือโทรสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ๑๘๐๐ ๐๓๔ ๒๔๑”

คำถามที่ ๕ ทำไมในป้ายประกาศจึงมีวันที่ “ควรบริโภคก่อน” อยู่ด้วย

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

อ้างถึงข้อเท็จจริงว่า วันที่ควรบริโภคก่อนเป็นตัวชี้ว่าขนมปังกรอบในรุ่นการผลิตใดที่ได้รับผลกระทบ

- เพื่อระบุรุ่น
- เพื่อที่คุณจะได้รู้ว่าห่อไหนมีถั่วลิสง

ไม่มีคะแนน

อ้างถึงเวลาที่ควรกินขนมปังกรอบ

- เพราะมันคือเวลาที่คุณควรกิน
- เพื่อบอกคุณว่าขนมปังกรอบควรกินเมื่อใด
- เพื่อที่คุณจะได้ไม่เก็บไว้นานเกินไป
- เพื่อบอกคุณว่ามันหมดอายุเมื่อใด
  ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน
- มันคือวันที่
  แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง
- เพื่อที่คุณจะรู้ว่าเมื่อใดที่ป้ายประกาศจะไม่มีผล

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : รู้ระบุจุดประสงค์ของสิ่งที่เป็นส่วนสำคัญที่มีอยู่ในเรื่องสั้น

ประเภทของเนื้อเรื่อง : คำเตือน/คำสั่ง

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

เหตุที่ป้ายประกาศมีวันที่ “ควรบริโภคก่อน” พิจารณาได้จากข้อความในส่วน “รายละเอียด” ที่ว่า “ขนมปังกรอบบางอย่างในรุ่นการผลิตเหล่านี้ อาจมีชิ้นส่วนของถั่วลิสงผสมอยู่ แต่ไม่แจ้งไว้ในรายการส่วนผสม คนที่แพ้ถั่วไม่ควรรับประทานขนมปังกรอบนี้”

คำว่า “รุ่นการผลิตเหล่านี้” ในข้อความเป็นคำสำคัญสื่อความหมายถึง รุ่นการผลิตของขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาว รุ่นที่ระบุว่า “ควรบริโภคก่อน ๑๘ มิถุนายน” และ “ควรบริโภคก่อน ๑ กรกฎาคม”

คำตอบของคำถามข้อนี้ คือ “เพื่อระบุรุ่นการผลิตของขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาวที่อาจมีชิ้นส่วนของถั่วลิสงผสมอยู่ แต่ไม่แจ้งไว้ในรายการส่วนผสม” หรือ “เพื่อให้ผู้บริโภคทราบว่ารุ่นการผลิตของขนมปังกรอบไส้ครีมมะนาวรุ่นใดที่อาจมีชิ้นส่วนของถั่วลิสงผสมอยู่ แต่ไม่แจ้งไว้ในรายการส่วนผสม”

ลำดับที่ ๙ มอเตอร์ไซค์

คุณเคยตื่นขึ้นมาแล้วรู้สึกว่ามีบางอย่างผิดปกติไหม?
มันคือวันแบบนั้นสำหรับฉัน
ฉันลุกขึ้นนั่งบนเตียง
ครู่ต่อมาฉันเปิดม่าน
อากาศเลวร้าย - ฝนกำลังเทลงมา
จากนั้นฉันมองลงไปที่สนามหญ้า
ใช่แล้ว! เจ้านั่นไง - มอเตอร์ไซค์
มันก็ยังคงพังเหมือนเมื่อคืนก่อน
และขาของฉันก็เริ่มปวด

คำถามที่ ๑ มีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นกับคนในเรื่องเมื่อคืนก่อน เหตุการณ์นั้นคืออะไร

๑. อากาศไม่ดีทำให้มอเตอร์ไซค์ชำรุด
๒. อากาศไม่ดีทำให้คนในเรื่องออกไปข้างนอกไม่ได้
๓. คนในเรื่องซื้อมอเตอร์ไซค์คันใหม่
๔. คนในเรื่องประสบอุบัติเหตุจากมอเตอร์ไซค์

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : อ้างถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าโดยใช้สาระที่อยู่ในเรื่องสั้น
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ
* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในตอนท้ายที่ว่า

"ใช่แล้ว! เจ้านั่นไง - มอเตอร์ไซค์
มันก็ยังคงพังเหมือนเมื่อคืนก่อน
และขาของฉันก็เริ่มปวด"

จากข้อความข้างต้นสามารถอนุมานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับคนในเรื่องเมื่อคืนก่อนได้ว่า คนในเรื่องประสบอุบัติเหตุจากมอเตอร์ไซค์ สังเกตได้จากข้อความ "มันก็ยังคงพังเหมือนเมื่อคืนก่อน" คือมอเตอร์ไซค์เสียหายและ "และขาของฉันก็เริ่มปวด" ซึ่งเป็นผลจากอุบัติเหตุเมื่อคืนก่อน

คำตอบจึงตอบข้อ ๔.

คำถามที่ ๒ บรรทัดที่ ๗ ที่กล่าวว่า: “ใช่แล้ว!” ทำไมคนในเรื่องจึงกล่าวคำนี้

๑. คนในเรื่องทำบางอย่างที่ยากได้สำเร็จ
๒. ขณะนี้คนในเรื่องเข้าใจแล้วว่าวันนั้นจะไม่เลวร้ายนัก
๓. คนในเรื่องจำได้แล้วว่าทำไมบางอย่างจึงดูผิดปกติไป
๔. คนในเรื่องมีความสุขที่ได้เห็นมอเตอร์ไซค์

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : อ้างถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าโดยใช้สาระที่อยู่ในเรื่องสั้น
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ
* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้เกี่ยวข้องกับข้อความในบรรทัดแรกที่ว่า “คุณเคยตื่นขึ้นมาแล้วรู้สึกว่ามีบางอย่างผิดปกติไหม?” จากนั้นเมื่อฉันเปิดม่านและมองลงไปที่สนามหญ้าเห็นมอเตอร์ไซค์ จึงทำให้ทราบได้ว่าทำไมจึงมีบางอย่างผิดปกติตามที่กล่าวไว้ในบรรทัดแรก

คำตอบจึงตอบข้อ ๓.

“มันคือวันแบบนั้นสำหรับฉัน”

คำถามที่ ๓ วันนั้นคือวันแบบใด

๑. วันที่ดี
๒. วันที่ไม่ดี
๓. วันที่น่าตื่นเต้น
๔. วันที่น่าเบื่อ

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : อ้างถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าโดยใช้สาระที่อยู่ในเรื่องสั้น
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ
* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้สังเกตได้จากข้อความอื่น ๆ ในบทอ่านที่สื่อความหมายไปในทางลบ เช่น “มอเตอร์ไซค์ มันก็ยังคงพังเหมือนเมื่อคืนก่อน” และ “และขาของฉันก็เริ่มปวด”

คำตอบจึงตอบข้อ ๒.

คำถามที่ ๔ ทำไมผู้เขียนจึงเริ่มเรื่องด้วยคำถาม

๑. เพราะผู้เขียนต้องการรู้คำตอบ
๒. เพื่อให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมกับเรื่องนั้น
๓. เพราะเป็นคำถามที่ตอบยาก
๔. เพื่อเตือนผู้อ่านว่าประสบการณ์นี้หาได้ยาก

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม : รู้จุดประสงค์ของการเริ่มเรื่องด้วยการใช้คำถามเชิงเล่นสำนวน
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ
* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้สังเกตจากคำถามที่ผู้เขียนใช้เริ่มเรื่อง “คุณเคยตื่นขึ้นมาแล้วรู้สึกว่ามีบางอย่างผิดปกติไหม?”

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนใช้คำว่า “คุณ” สื่อถึงผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกร่วมกับ”ฉัน” ในเรื่อง

คำตอบจึงตอบข้อ ๒.

ลำดับที่ ๑๐ การแปรงฟันของคุณ

ฟันของเราสะอาดมากขึ้นและมากขึ้นเมื่อเรายิ่งแปรงนานขึ้นและแรงขึ้นใช่หรือไม่?

นักวิจัยชาวอังกฤษบอกว่าไม่ใช่ เขาได้ทดลองหลาย ๆ ทางเลือก และท้ายที่สุดก็พบวิธีที่สมบูรณ์แบบในการแปรงฟัน การแปรงฟัน ๒ นาทีโดยไม่แปรงฟันแรงจนเกินไปให้ผลที่ดีที่สุด ถ้าคุณแปรงฟันแรงคุณกำลังทำร้ายเคลือบฟันและเหงือกโดยไม่ได้ขจัดเศษอาหารหรือคราบหินปูน

เบนท์ ฮันเซน ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการแปรงฟัน กล่าวว่าวิธีจับแปรงสีฟันที่ดีก็คือจับให้เหมือนจับปากกา “เริ่มจากมุมหนึ่ง และแปรงไปตามฟันจนหมดแถว” เธอบอกว่า “อย่าลืมลิ้นของคุณด้วย! มันสามารถสะสมแบคทีเรียได้มากทีเดียว ซึ่งเป็นสาเหตุของกลิ่นปาก”

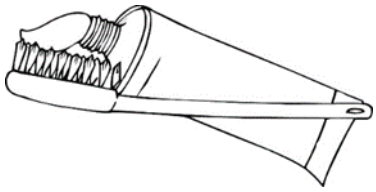

“การแปรงฟันของคุณ” เป็นบทความจากนิตยสารของนอร์เวย์

คำถามที่ ๑ บทความนี้เกี่ยวกับอะไร

๑. วิธีที่ดีที่สุดในการแปรงฟัน
๒. แปรงสีฟันชนิดที่ใช้ดีที่สุด
๓. ความสำคัญของการมีฟันดี
๔. วิธีการแปรงฟันที่แตกต่างกันของแต่ละคน

เฉลย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : รู้ใจความสำคัญของเรื่องเชิงพรรณนาสั้น ๆ
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

วิธีการหาคำตอบของคำถามข้อนี้มีดังนี้

๑. สังเกตชื่อเรื่องของบทอ่าน “การแปรงฟันของคุณ” คำสำคัญที่ได้จากชื่อเรื่อง คือ “การแปรงฟัน”

๒. พิจารณาย่อหน้าแรกของบทอ่านที่เป็นคำนำจะพบว่า บทอ่านเรื่องนี้ใช้วิธีการเขียนคำนำแบบนำด้วยคำถาม “ฟันของเราสะอาดมากขึ้นและมากขึ้นเมื่อเรายิ่งแปรงนานขึ้นและแรงขึ้นใช่หรือไม่? จากนั้นจึงพิจารณาเนื้อหาในย่อหน้าต่อมาว่า คำตอบของคำถามนี้อยู่ในย่อหน้าใด

๓. เมื่ออ่านเนื้อหาจนจบจะพบว่า คำตอบของคำถามในคำนำอยู่ที่ย่อหน้าที่ ๒ ซึ่งมีคำตอบ ๒ ประเด็น สังเกตจากการใช้คำเชื่อม “และ” คือ ๑. “นักวิจัยชาวอังกฤษบอกว่าไม่ใช่” และ ๒. “วิธีที่สมบูรณ์แบบในการแปรงฟัน การแปรงฟัน ๒ นาที โดยไม่แปรงฟันแรงจนเกินไปให้ผลที่ดีที่สุด”

๔. เมื่อพิจารณาคำตอบในย่อหน้าที่ ๒ จะพบว่า คำตอบประเด็นที่ ๒ ของย่อหน้าที่ ๒ มีคำที่สื่อความหมายเหมือนกับคำสำคัญในชื่อเรื่อง “การแปรงฟัน” ก็คือ “วิธีที่สมบูรณ์แบบในการแปรงฟัน” และจะพบคำสำคัญที่สื่อความหมายเช่นนี้อีกในข้อความ “วิธีจับแปรงฟันที่ดี” ในย่อหน้าที่ ๓

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๑.

คำถามที่ ๒ นักวิจัยชาวอังกฤษแนะนำว่าอย่างไร

๑. แนะนำว่าคุณแปรงฟันได้บ่อยเท่าที่จะแปรงได้
๒. แนะนำว่าคุณไม่ควรพยายามแปรงลิ้น
๓. แนะนำว่าคุณไม่ควรแปรงฟันแรงเกินไป
๔. แนะนำว่าคุณควรแปรงลิ้นให้บ่อยกว่าฟัน

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสิ่งที่ให้ความหมายเหมือนกันในเรื่องเชิงพรรณนาสั้น ๆ
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในย่อหน้าที่ ๒ ที่ว่า “วิธีที่สมบูรณ์แบบในการแปรงฟัน การแปรงฟัน ๒ นาที โดยไม่แปรงฟันแรงจนเกินไปให้ผลที่ดีที่สุด” ซึ่งเป็นใจความสำคัญของคำแนะนำของนักวิจัยชาวอังกฤษ เพราะข้อความที่ตามมา “ถ้าคุณแปรงฟันแรงคุณกำลังทำร้ายเคลือบฟันและเหงือกโดยไม่ได้ขจัดเศษอาหารหรือคราบหินปูน” เป็นส่วนขยายใจความสำคัญที่แสดงเหตุผล เพราะสามารถเติมคำเชื่อม “เพราะ” หน้าข้อความนี้ได้

วิธีที่สมบูรณ์แบบในการแปรงฟัน การแปรงฟัน ๒ นาที โดยไม่แปรงฟันแรงจนเกินไปให้ผลที่ดีที่สุด

(เพราะ) ~~ถ้าคุณแปรงฟันแรงคุณกำลังทำร้ายเคลือบฟันและเหงือกโดยไม่ได้ขจัดเศษอาหารหรือคราบหินปูน~~

คำตอบจึงตอบข้อ ๓.

คำถามที่ ๓ ทำไมเราจึงควรแปรงลิ้น ตามคำกล่าวของ เบนท์ ฮันเซน

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

อ้างถึงแบคทีเรีย หรือ กำจัดกลิ่นปาก หรือ ทั้งสองอย่าง คำตอบอาจถอดความหรือยกประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบโดยตรง

- เพื่อกำจัดแบคทีเรีย
- ลิ้นของคุณอาจสะสมแบคทีเรียได้
- แบคทีเรีย
- เพราะคุณสามารถหลีกเลี่ยงการมีกลิ่นปาก
- กลิ่นปาก
- เพื่อกำจัดแบคทีเรียและหยุดการมีกลิ่นปาก [ทั้งสองอย่าง]
- มันสามารถสะสมแบคทีเรียได้มากทีเดียว ซึ่งเป็นสาเหตุของกลิ่นปาก [ทั้งสองอย่าง]
- แบคทีเรียสามารถก่อให้เกิดกลิ่นปาก

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- คุณควรแปรงฟันเหมือนกับคุณจับปากกา
- อย่าแปรงฟันแรงเกินไป
- เพื่อคุณจะได้ไม่ลืม
- เพื่อให้เศษอาหารหลุดออก
- เพื่อกำจัดหินปูน

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสาระในเรื่องเชิงพรรณนาสั้น ๆ

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในย่อหน้าที่ ๓ จะพบว่าคำแนะนำเกี่ยวกับการแปรงฟันที่เบนท์ ฮันเซน ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการแปรงฟัน เสนอไว้มี ๒ ประเด็น สังเกตได้จากการเติมคำเชื่อม "และ" หน้าข้อความ "เธอบอกว่า"

เบนท์ ฮันเซน ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการแปรงฟัน กล่าวว่า ๑. วิธีจับแปรงฟันที่ดีก็คือจับให้เหมือนจับปากกา "เริ่มจากมุมหนึ่งและแปรงไปตามฟันจนหมดแถว" (และ) ๒. เธอบอกว่า "อย่าลืมลิ้นของคุณด้วย! (เพราะ) มันสามารถสะสมแบคทีเรียได้มากทีเดียว ซึ่งเป็นสาเหตุของกลิ่นปาก"

จากย่อหน้าข้างต้น ในประเด็นที่ ๒ ที่เบนท์ ฮันเซน แนะนำนั้น สามารถเติมคำเชื่อม "เพราะ" หลังข้อความ "อย่าลืมลิ้นของคุณด้วย!" ทำให้ทราบว่า เหตุผลที่เบนท์ ฮันเซน แนะนำให้แปรงลิ้นนั้นก็เพราะ "มันสามารถสะสมแบคทีเรียได้มากทีเดียว ซึ่งเป็นสาเหตุของกลิ่นปาก"

คำตอบของคำถามข้อนี้ คือ เพื่อกำจัดแบคทีเรียและ/หรือทำให้ไม่เกิดกลิ่นปาก หรือคัดลอกข้อความในบทอ่านมาตอบ "มันสามารถสะสมแบคทีเรียได้มากทีเดียว ซึ่งเป็นสาเหตุของกลิ่นปาก"

คำถามที่ ๔ ทำไมในเรื่องจึงกล่าวถึงปากกา

๑. เพื่อช่วยให้เราเข้าใจว่าควรจับแปรงสีฟันอย่างไร
๒. เพราะเราเริ่มจากมุมหนึ่งเหมือนกันทั้งปากกาและแปรงสีฟัน
๓. เพื่อแสดงว่าเราสามารถแปรงฟันได้หลาย ๆ วิธี
๔. เพราะเราควรแปรงฟันอย่างจริงจังเช่นเดียวกับการเขียน

เฉลย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม : รู้จุดประสงค์ของการเปรียบเทียบในเรื่องเชิงพรรณนาสั้น ๆ
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ
* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ที่ว่า "วิธีจับแปรงฟันที่ดีก็คือจับให้เหมือนจับปากกา"

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ข้อความนี้มีการเปรียบเทียบ โดยส่วนที่แสดงการเปรียบเทียบ (ตัวเปรียบ) คือ ข้อความ "ก็คือจับให้เหมือนจับปากกา" เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าตัวตั้งหรือประเด็นที่ต้องการเสนอ "วิธีจับแปรงฟันที่ดี" นั้นต้องจับอย่างไร

คำตอบจึงตอบข้อ ๑.

ลำดับที่ ๑๑ บอลลูน

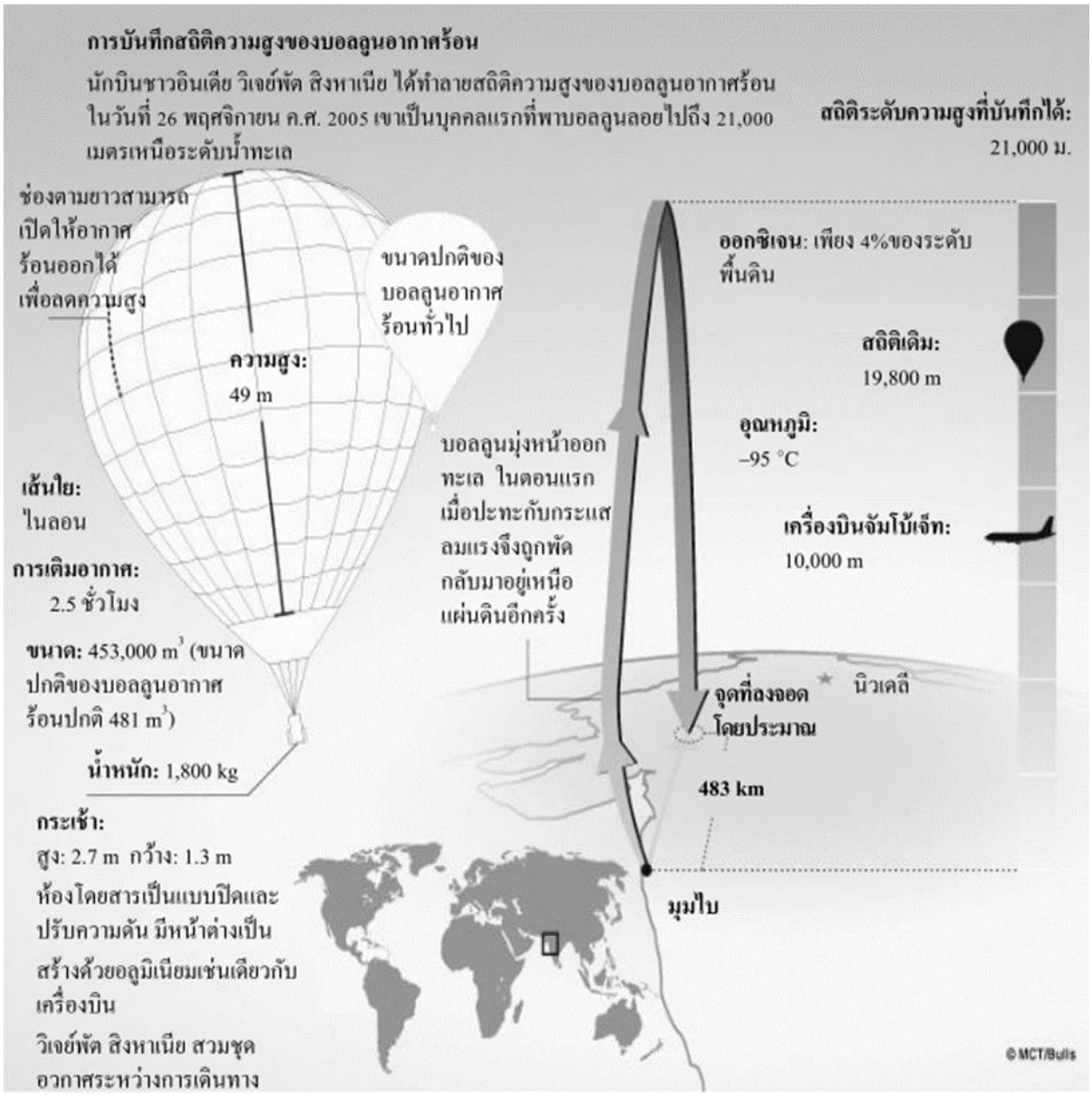

คำถามที่ ๑ ใจความสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร

๑. สิงหาเนียตกอยู่ในอันตรายระหว่างการเดินทางโดยบอลลูน

๒. สิงหาเนียสร้างสถิติโลกขึ้นใหม่

๓. สิงหาเนียเดินทางเหนือทะเลและพื้นดิน

๔. บอลลูนของสิงหาเนียใหญ่โตมโหฬาร

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : รู้ใจความสำคัญของเรื่องเชิงพรรณนาแบบใช้ภาพแสดง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การพรรณนา

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความที่พิมพ์ตัวหนา “การบันทึกสถิติความสูงของบอลลูนอากาศร้อน” และรายละเอียดที่ตามมา “นักบินชาวอินเดีย วิเจย์พัต สิงหาเนีย ได้ทำลายสถิติความสูงของบอลลูนอากาศร้อน ในวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ค.ศ.๒๐๐๕ เขาเป็นบุคคลแรกที่พาบอลลูนลอยไปถึง ๒๑,๐๐๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเล”

เมื่ออ่านจบสามารถตอบคำถาม 5W1H ได้ดังนี้

Who (ใคร)	นักบินชาวอินเดีย วิเจย์พัต สิงหาเนีย
What (ทำอะไร)	ทำลายสถิติความสูงของบอลลูนอากาศร้อน
When (เมื่อใด)	ในวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ค.ศ.๒๐๐๕

นอกจากนี้จะพบว่าคำสำคัญที่ปรากฏซ้ำในข้อความที่พิมพ์ตัวหนาและรายละเอียด คือ “สถิติความสูงของบอลลูนอากาศร้อน”

คำตอบจึงตอบข้อ ๒.

คำถามที่ ๒ วิเจย์พัต สิงหาเนีย ได้ใช้เทคโนโลยีที่มีในยานพาหนะอื่นสองชนิด ยานพาหนะนั้น ได้แก่อะไรบ้าง

ตอบ .....

จากการทำโจทย์ข้อ ๒

คะแนนเต็ม

อ้างถึงทั้งเครื่องบิน และ ยานอวกาศ (เรียงลำดับใดก่อนก็ได้)

- ๑. อากาศยาน
  ๒. ยานอวกาศ
- ๑. เครื่องบิน
  ๒. เรืออวกาศ
- ๑. การเดินทางทางอากาศ
  ๒. การเดินทางในอวกาศ
- ๑. เครื่องบิน
  ๒. จรวดอวกาศ
- ๑. เจ็ท
  ๒. จรวด

ได้คะแนนบางส่วน

อ้างถึงเครื่องบิน หรือ ยานอวกาศ อย่างใดอย่างหนึ่ง

- ยานอวกาศ
- การเดินทางในอวกาศ
- จรวดอวกาศ
- จรวด
- อากาศยาน
- เครื่องบิน
- การเดินทางทางอากาศ
- เจ็ท

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- สิ่งที่บินได้

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ชุดอวกาศ [ไม่ใช่ประเภทของการคมนาคม]
- จัมโบ้ (เนื้อเรื่องไม่ได้บอกอย่างเฉพาะเจาะจง การอ้างถึงเครื่องบินจัมโบ้เจ็ทไม่เกี่ยวข้องกับคำถามนี้)
- เรือเดินอากาศ

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสาระสองส่วนที่บอกไว้อย่างชัดเจนในเรื่องเชิงพรรณนาแบบใช้ภาพแสดง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การพรรณนา

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากข้อความที่กล่าวถึง “กระเช้า” ที่ว่า “ห้องโดยสารเป็นแบบปิดและปรับความดัน มีหน้าต่างเป็นฉนวนสร้างด้วยอลูมิเนียมเช่นเดียวกับเครื่องบิน วิเจย์พัต สิงหาเนียสวมชุดอวกาศระหว่างการเดินทาง”

จากข้อความข้างต้นจะพบว่า วิเจย์พัต สิงหาเนีย ได้ใช้เทคโนโลยีที่มียานพาหนะอื่นสองชนิด คือ เครื่องบินหรืออากาศยาน (สังเกตจากการเปรียบเทียบที่ว่า “เช่นเดียวกับเครื่องบิน) และยานอวกาศ (สังเกตจากการให้รายละเอียดชุดที่วิเจย์พัต สิงหาเนีย สวมระหว่างการเดินทาง คือ ชุดอวกาศ”)

คำตอบจึงคือ “เครื่องบินหรืออากาศยาน” และ “ยานอวกาศ”

คำถามที่ ๓ การนำภาพเครื่องบินจัมโบ้เจ็ทมาใส่ไว้ในเนื้อเรื่องมีจุดประสงค์อะไร

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

อ้างโดยตรงหรือโดยนัยถึงความสูงของบอลลูนหรือสถิติ อาจจะอ้างโดยการเปรียบเทียบระหว่างเครื่องบินจับโบ้เจ็ทกับบอลลูน

- เพื่อแสดงว่าบอลลูนลอยขึ้นได้สูงเท่าไร
- เพื่อเน้นถึงข้อเท็จจริงว่าบอลลูนลอยไปได้ สูงจริง ๆ
- เพื่อแสดงว่าสถิติของเขาน่าทึ่งขนาดไหน เขาไปได้สูงกว่าเครื่องบินจับโบ้เจ็ท
- เป็นจุดอ้างอิงให้เห็นความสูง
- เพื่อแสดงว่าสถิติของเขาน่าทึ่งขนาดไหน [ขั้นต่ำสุดที่จะได้คะแนน]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- เป็นการเปรียบเทียบ

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ทั้งบอลลูนและเครื่องบินจับโบ้เจ็ทบินได้
- เพื่อให้ดูดี

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : ระบุจุดประสงค์ของภาพประกอบในเรื่องเชิงพรรณนาแบบใช้ภาพแสดง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การพรรณนา

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากภาพประกอบและรายละเอียดด้านขวาของภาพ คือ ภาพบอลลูนที่มีรายละเอียดว่า “สถิติเดิม: ๑๙,๘๐๐ m” และภาพเครื่องบินจัมโบ้เจ็ท ที่มีรายละเอียดว่า “๑๐,๐๐๐ m”

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า ตัวเลขสถิติที่คู่กับแต่ละภาพนั้นแสดงให้เห็นถึง ระดับความสูงของบอลลูนกับเครื่องบินจัมโบ้เจ็ท ที่สูงน้อยกว่าสถิตระดับความสูงที่บันทึกได้ใหม่ (๒๑,๐๐๐ m) ของวิเจย์พัต สิงหาเนีย

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงคือ “เพื่อแสดงให้เห็นว่าสถิติระดับความสูงที่บันทึกได้ใหม่สูงมากกว่าสถิติเดิมและความสูงของเครื่องบินจัมโบ้เจ็ท” หรือ “เพื่อเป็นจุดอ้างอิงให้เห็นความสูงของสถิติที่บันทึกได้ใหม่”

คำถามที่ ๔ ทำไมภาพวาดนี้จึงแสดงบอลลูนถึงสองลูก

๑. เพื่อเปรียบเทียบขนาดบอลลูนของสิงหาเนียก่อนและหลังพองตัว

๒. เพื่อเปรียบเทียบขนาดบอลลูนของสิงหาเนียกับบอลลูนอากาศร้อนทั่วไป

๓. เพื่อแสดงว่าบอลลูนของสิงหาเนียดูเล็กเมื่อมองจากพื้นดิน

๔. เพื่อแสดงว่าบอลลูนของสิงหาเนียเกือบชนกับบอลลูนอื่น

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : รู้จุดประสงค์ของการเชื่อมโยงภาพประกอบในเรื่องเชิงพรรณนาแบบใช้ภาพแสดง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การพรรณนา

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากความแตกต่างกันของขนาดระหว่างบอลลูนอากาศร้อนทั่วไปกับบอลลูนของวิเจย์พัต สิงหาเนีย ซึ่งสัมพันธ์กับรายละเอียดของขนาดที่ว่า “ขนาด: ๔๓๕,๐๐๐ $m^{๓}$ (ขนาดปกติของบอลลูนอากาศร้อนปกติ ๔๘๑ $m^{๓}$)”

คำตอบจึงตอบข้อ ๒.

ลำดับที่ ๑๒ ตึกสูง

“ตึกสูง” เป็นบทความจากนิตยสารของนอร์เวย์ ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. ๒๐๐๖

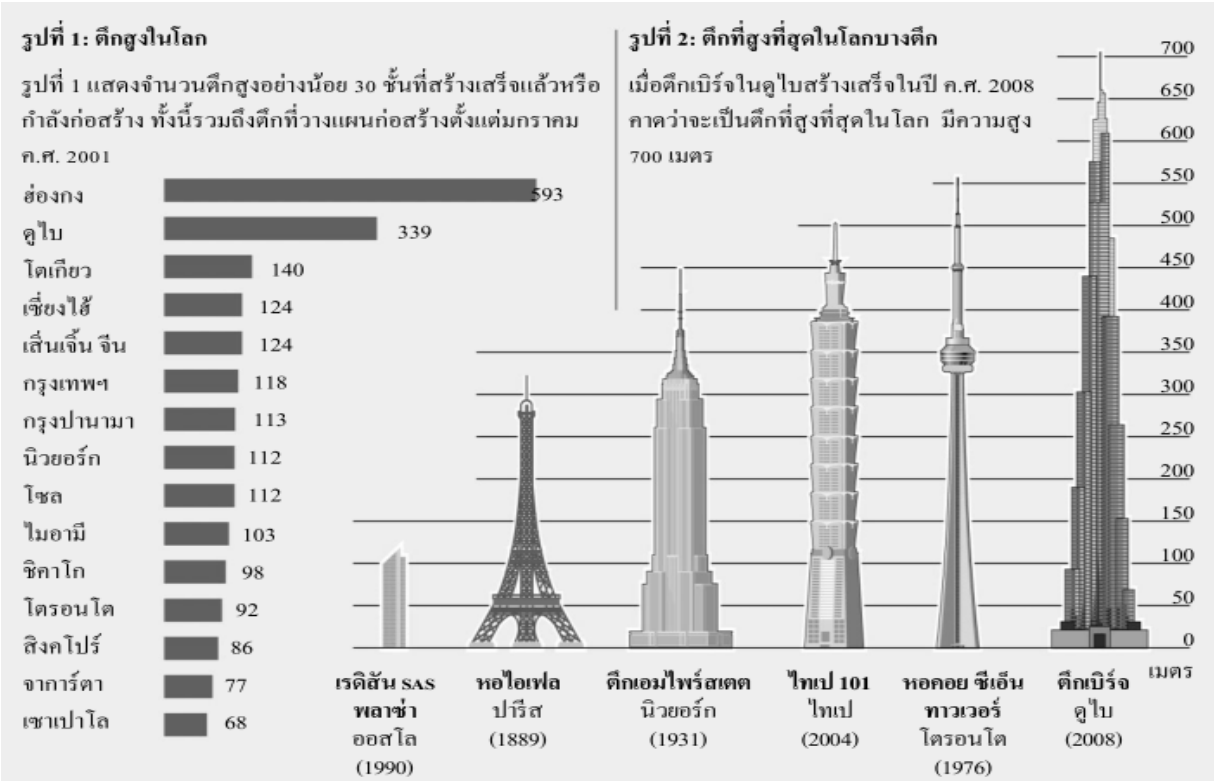

คำถามที่ ๑ ขณะที่บทความนี้ตีพิมพ์ในนิตยสาร ตึกใดในรูปที่ ๒ สร้างเสร็จแล้วและสูงที่สุด

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

หอคอย ซีเอ็นทาวเวอร์

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสาระซึ่งบอกไว้อย่างชัดเจนในกราฟ

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบปิด

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้ นักเรียนต้องพิจารณาจาก

๑. ข้อมูลด้านบนรูปภาพ " 'ตึกสูง' เป็นบทความจากนิตยสารของนอร์เวย์ ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. ๒๐๐๖"

๒. คำอธิบายของรูปที่ ๒ : ตึกที่สูงที่สุดในโลกบางตึก ที่ว่า "เมื่อตึกเบิร์จในดูไบสร้างเสร็จ ในปี ค.ศ. ๒๐๐๘ คาดว่าจะเป็นตึกที่สูงที่สุดในโลก มีความสูง ๗๐๐ เมตร"

จากข้อมูลข้างต้น ขณะที่บทความนี้ตีพิมพ์ ตึกใดในรูปที่ ๒ สร้างเสร็จแล้วและสูงที่สุด จึงต้องตอบว่า "หอคอย ซีเอ็นทาวเวอร์"

คำถามที่ ๒ รูปที่ ๑ ให้ข้อมูลอะไร

๑. การเปรียบเทียบความสูงของตึกต่าง ๆ

๒. จำนวนตึกทั้งหมดในเมืองต่าง ๆ

๓. จำนวนตึกที่มีความสูงมากกว่าความสูงระดับหนึ่งของเมืองต่าง ๆ

๔. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของตึกในเมืองต่าง ๆ

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : สร้างความเข้าใจในภาพรวมอธิบายเกี่ยวกับประเภทของข้อมูลที่แสดงไว้ในกราฟ

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้ นักเรียนต้องพิจารณาจาก

๑. คำอธิบายของรูปที่ ๑ “แสดงจำนวนตึกสูงอย่างน้อย ๓๐ ชั้นที่สร้างเสร็จแล้วหรือกำลังก่อสร้าง ทั้งนี้รวมถึงตึกที่วางแผนก่อสร้างตั้งแต่เดือนมกราคม ค.ศ. ๒๐๐๑”

๒. ข้อมูลรายชื่อเมืองต่าง ๆ ในรูปที่อยู่ด้านซ้ายของรูป

จากข้อมูลข้างต้น คำตอบจึงตอบข้อ ๓.

หมายเหตุ คำว่า “ที่มีความสูงมากกว่าความสูงระดับหนึ่ง” ในตัวเลือกข้อ ๓. จะสื่อความหมายตรงกับคำอธิบายของรูปที่ ๑ ที่ว่า “สูงอย่างน้อย ๓๐ ชั้น”

คำถามที่ ๓ เรดิสัน SAS พลาซ่าในเมืองออสโล ประเทศนอร์เวย์ สูงเพียง ๑๑๗ เมตร ทำไมจึงนำตึกนี้มาใส่ในรูปที่ ๒

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

อ้างถึงข้อเท็จจริงว่าบทความมาจากนิตยสารของนอร์เวย์ หรือผู้อ่านอาจจะเป็นชาวนอร์เวย์

- มันมาจากนิตยสารในนอร์เวย์
- มันเขียนเพื่อคนในนอร์เวย์ ดังนั้นจึงมีไว้เพื่อให้พวกเขาเห็นภาพ
- เพื่อแสดงให้คนนอร์เวย์เห็นว่าที่จริงแล้วพวกเขาไม่มีตึกสูงมาก ๆ !

ได้คะแนนบางส่วน

อ้างถึงเรดิสัน SAS พลาซ่าเป็นจุดอ้างอิงหรือจุดเปรียบเทียบ โดยไม่มีการอ้างถึงผู้อ่านชาวนอร์เวย์

- เพื่อการเปรียบเทียบ
- เพื่อให้มีจุดอ้างอิง
- เพื่อที่คุณจะเข้าใจว่ามาตราวัดมีความหมายอย่างไร

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- ๑๑๗ เมตร ก็ถือว่าสูงค่อนข้างมาก
- เพราะมันเป็นหนึ่งในตึกที่สูงที่สุดในโลก
- มันมีความสูง ๓๐ ชั้นหรือมากกว่า
- มันเป็นตึกที่สูงที่สุดในนอร์เวย์ (กว้างเกินไป ไม่ได้เชื่อมโยงกับผู้อ่านในเนื้อเรื่อง)
- เพราะว่ามันเป็นของชาวนอร์เวย์ (กว้างเกินไป ไม่ได้เชื่อมโยงกับผู้อ่านในเนื้อเรื่อง)
- แสดงความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- มันเป็นเพียงตึกเดียวที่เป็นโรงแรม (ถูก แต่ไม่ใช่เหตุผลว่าทำไมจึงใส่เข้าไปในเนื้อเรื่อง)
- มันเป็นเพียงตึกเดียวที่ไม่มียอดแหลม (ถูก แต่ไม่ใช่เหตุผลว่าทำไมจึงใส่เข้าไปในเนื้อเรื่อง)

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : เข้าใจบทบาทของผู้อ่านในการตัดสินเนื้อหาของเรื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อมูลด้านบนรูปภาพที่ว่า “ ‘ตึกสูง’ เป็นบทความจากนิตยสารของนอร์เวย์ ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. ๒๐๐๖” เหตุที่นำตึกเรดิสัน SAS พลาซ่าในเมืองออสโล ประเทศนอเวย์ ซึ่งสูงเพียง ๑๑๗ เมตร มาใส่ในรูปที่ ๒ ก็เพราะบทความนี้มาจากนิตยสารของนอร์เวย์ หรืออาจตอบได้ว่า

ลักษณะของบทความ	**มีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงลงไปในอีก ๒๐ ปีข้างหน้าใช่หรือไม่**
เมืองที่แสดงในรูปที่ ๑	ใช่ / ไม่ใช่
หัวเรื่องของรูปที่ ๒	ใช่ / ไม่ใช่
จำนวนของตึกที่แสดงในรูปที่ ๑	ใช่ / ไม่ใช่

เพื่อให้ผู้อ่านนิตยสารที่เป็นชาวนอร์เวย์ได้ทราบว่า ตึกที่สูงที่สุดในโลกบางตึกสูงมากกว่าตึกในประเทศนอร์เวย์เท่าใด

คำถามที่ ๔ สมมติว่าข้อมูลเกี่ยวกับตึกสูงถูกนำเสนออีกครั้งในบทความเช่นเดียวกันนี้ในอีก ๒๐ ปี ข้างหน้า ข้อความ ๓ ข้อความที่อยู่ข้างล่างคือ ลักษณะของบทความเดิม ให้แสดงว่าลักษณะเหล่านี้มีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงไปในอีก ๒๐ ปีข้างหน้าหรือไม่ จงคลิก “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ในแต่ละข้อ

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : แบ่งแยกระหว่างลักษณะทางโครงสร้างกับเนื้อหาในชุดของกราฟ

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

* ตามกรอบโครงสร้างประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

เมืองที่แสดงในรูปที่ ๑

คำตอบคือ “ใช่”

เพราะในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า จำนวนตึกสูงอย่างน้อย ๓๐ ชั้น ที่สร้างเสร็จแล้วหรือกำลังก่อสร้าง ทั้งนี้รวมถึงตึกที่วางแผนก่อสร้างตั้งแต่มกราคม ค.ศ. ๒๐๐๑ ย่อมมีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลงเพราะระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป ก็น่าจะเป็นไปได้ว่ามีจำนวนตึกสูงอย่างน้อย ๓๐ ชั้น ในแต่ละเมืองน่าจะต้องมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นเมืองปรากฏในรูปก็อาจจะเปลี่ยนแปลงไป คือ มีเมืองใหม่ หรือบางเมืองอาจถูกตัดออกไป

หัวเรื่องของรูปที่ ๒

คำตอบคือ “ใช่”

เพราะในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า จำนวนตึกสูงอย่างน้อย ๓๐ ชั้น ที่สร้างเสร็จแล้วหรือกำลังก่อสร้าง ทั้งนี้รวมถึงตึกที่วางแผนก่อสร้างตั้งแต่มกราคม ค.ศ. ๒๐๐๑ ย่อมมีแนวโน้มจะเปลี่ยนแปลง เพราะระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป ก็น่าจะเป็นไปได้ว่ามีจำนวนตึกสูงอย่างน้อย ๓๐ ชั้น ในแต่ละเมืองน่าจะต้องมีจำนวนที่เพิ่มขึ้น

คำถามข้อที่ ๕ ใช้เรื่อง “ตึกสูง” เพื่อตัดสินว่าข้อมูลในแต่ละส่วนของตารางข้างล่างนี้ อยู่ในรูปที่ ๑ รูปที่ ๒ หรือไม่อยู่ทั้งสองรูป

ลักษณะของบทความ	รูปที่ ๑ / รูปที่ ๒ / ไม่อยู่ทั้งสองรูป
ชื่อของตึกหนึ่งในฮ่องกง	รูปที่ ๑ / รูปที่ ๒ / ไม่อยู่ทั้งสองรูป
ช่วงเวลาที่ตึกเอมไพร์สเตตสร้างเสร็จ	รูปที่ ๑ / รูปที่ ๒ / ไม่อยู่ทั้งสองรูป
จำนวนตึกที่สร้างในโตรอนโต ตั้งแต่ปี ๑๙๗๖	รูปที่ ๑ / รูปที่ ๒ / ไม่อยู่ทั้งสองรูป

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : วิเคราะห์สาระที่แสดงไว้ในชุดของกราฟ

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

ชื่อของตึกหนึ่งในฮ่องกง

คำตอบคือ ไม่อยู่ทั้งสองรูป

เพราะรูปที่ ๑ แสดงเฉพาะชื่อเมืองที่มีจำนวนตึกสูงอย่างน้อย ๓๐ ชั้น ที่สร้างเสร็จแล้วหรือกำลังก่อสร้าง ทั้งนี้รวมถึงตึกที่วางแผนก่อสร้างตั้งแต่มกราคม ค.ศ. ๒๐๐๑ ไม่ได้ระบุชื่อตึก และรูปที่ ๒ ไม่ปรากฏตึกในฮ่องกงด้วย

ช่วงเวลาที่ตึกเอมไพร์สเตตสร้างเสร็จ

คำตอบคือ รูปที่ ๒

เพราะจากรายละเอียดของรูปที่ ๒ ที่ว่า “เมื่อตึกเบิร์จในดูไบสร้างเสร็จในปี ค.ศ. ๒๐๐๘” ตัวเลข ๒๐๐๘ ที่อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บใต้ชื่อตึกเบิร์จ ดูไบ จึงสื่อถึงปีที่สร้างเสร็จ ดังนั้นตัวเลข ๑๙๓๑ ที่อยู่ในเครื่องหมายใต้ชื่อตึกเอมไพร์สเตต นิวยอร์ก จึงสื่อถึงปีที่สร้างตึกเอมไพร์สเตตเสร็จ

จำนวนตึกที่สร้างในโตรอนโตตั้งแต่ปี ๑๙๗๖

คำตอบคือ ไม่อยู่ทั้งสองรูป

เพราะตัวเลข ๑๙๗๖ ที่อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บใต้ชื่อหอคอย ซีเอ็น ทาวเวอร์ โตรอนโต สื่อถึงปีที่สร้างตึกหอคอย ซีเอ็นทาวเวอร์เสร็จ

ลำดับที่ ๑๓ ประกาศเรื่องบริจาคโลหิต

"ประกาศเรื่องบริจาคโลหิต" มาจากเว็บไวต์ของฝรั่งเศส

คำถามที่ ๑ จุดประสงค์หลัก "ประกาศเรื่องการบริจาคโลหิต" คืออะไร

๑. เพื่อกระตุ้นให้คนบริจาคโลหิต

๒. เพื่อบรรยายความเสี่ยงของการบริจาคโลหิต

๓. เพื่ออธิบายว่าคุณสามารถบริจาคโลหิตที่ไหนได้บ้าง

๔. เพื่อพิสูจน์ว่าคนจำนวนมากบริจาคโลหิตเป็นประจำ

เฉลย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม :	รู้จุดประสงค์หลักของป้ายประกาศ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การโต้แย้ง
บริบท :	สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความย่อหน้าที่ ๑ และใจความสำคัญของย่อหน้าที่ ๒ ของประกาศ

"***การบริจาคโลหิต***เป็นสิ่ง***จำเป็น***"

ไม่มีผลิตภัณฑ์ใดที่สามารถใช้แทนเลือดมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์ **ดังนั้น*การบริจาคโลหิต*จึง**ไม่มีอะไรมาชดเชยได้และ***จำเป็น***สำหรับการช่วยชีวิต

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ใจความสำคัญของย่อหน้าที่ ๒ คือ "การบริจาคโลหิตไม่มีอะไรมาชดเชยได้และจำเป็นสำหรับการช่วยชีวิต" เพราะเป็นข้อความที่แสดงผล สังเกตได้จากการาใช้คำเชื่อม "ดังนั้น" และ "จึง" อีกทั้งใจความสำคัญของย่อหน้านี้ยังสื่อความเหมือนข้อความย่อหน้าที่ ๑ ด้วยสังเกตได้จากคำสำคัญที่ปรากฏซ้ำ คือ "การบริจาคโลหิต" และ "จำเป็น"

นอกจากนี้ในย่อหน้าถัดมายังมีการยกตัวอย่างเหตุการณ์ในประเทศฝรั่งเศสที่ผู้ป่วยได้รับประโยชน์จากการถ่ายเลือด ซึ่งอนุมานได้ว่ามาจากการบริจาคโลหิต เพื่อสนับสนุนใจความสำคัญของย่อหน้าที่ ๒ ให้ชัดเจนขึ้นด้วย

จุดประสงค์หลักของประกาศจึงเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านประกาศมาบริจาคโลหิต คำตอบจึงตอบข้อ ๑

คำถามที่ ๒ ผู้หญิงอายุ ๑๘ ปี ที่บริจาคโลหิตไปแล้ว ๒ ครั้งใน ๑๒ เดือนที่ผ่านมา และต้องการบริจาคโลหิตอีกครั้งตาม "ประกาศเรื่องการบริจาคโลหิต" มีเงื่อนไขอะไรที่จะยอมให้เธอบริจาคโลหิตได้อีกครั้ง

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

ระบุว่าต้องมีเวลาผ่านมาแล้วเพียงพอหลังจากบริจาคครั้งสุดท้าย

- ขึ้นอยู่กับว่าตั้งแต่เธอบริจาคครั้งสุดท้ายผ่านมา ๘ สัปดาห์แล้วหรือยัง
- เธอสามารถบริจาคได้ถ้าผ่านมานานพอไม่เช่นนั้นก็ไม่ได้

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- เวลา

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือเกี่ยวข้อง

- ถ้าเธออายุถึงก็บริจาคได้
- ตราบเท่าที่เธอไม่ได้บริจาคโลหิตหลายครั้งจนเกินไปในปีนี้ เธอบริจาคได้

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : สร้างความเชื่อมโยงระหว่างเรื่องสั้นเพื่อนำไปสู่ข้อสรุป

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การโต้แย้ง

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในบรรทัดสุดท้ายของประกาศที่แสดงเงื่อนไขของการบริจาคโลหิตว่า “จำเป็นต้องเว้นระยะอย่างน้อย ๘ สัปดาห์แล้วหรือไม่”

คำถามที่ ๓ เนื้อเรื่องกล่าวว่า : “อุปกรณ์ที่ใช้เจาะเลือดผ่านการฆ่าเชื้อและใช้ครั้งเดียว...” ทำไมเนื้อเรื่องจึงใส่ข้อมูลนี้เข้าไปด้วย

๑. เพื่อย้ำให้คุณแน่ใจว่าการบริจาคโลหิตปลอดภัย

๒. เพื่อเน้นย้ำว่าการบริจาคโลหิตเป็นสิ่งจำเป็น

๓. เพื่ออธิบายการนำโลหิตของคุณไปใช้

๔. เพื่อให้รายละเอียดของการทดสอบและการตรวจสอบ

เฉลย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาและตีความ

เจตนาของคำถาม : รู้จุดประสงค์ชักจูงของถ้อยคำในป้ายประกาศ

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การโต้แย้ง

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากบริบทที่ตามมาของข้อความ “อุปกรณ์ที่ใช้เจาะเลือดผ่านการฆ่าเชื้อและใช้ครั้งเดียว” คือ “ไม่มีความเสี่ยงใด ๆ ในการให้เลือดของคุณ”

คำตอบจึงตอบข้อ ๑.

ลำดับที่ ๑๔ คนขี้เหนียวกับทองคำ

คนขี้เหนียวกับทองคำ

นิทานโดย อีสป

คนขี้เหนียวคนหนึ่งได้ขายทุกสิ่งที่เขามีและซื้อทองคำมาก้อนหนึ่ง ซึ่งเขานำมันไปฝังลงในหลุมที่อยู่ข้างกำแพง เขาเดินไปดูทุกวัน คนงานของเขาคนหนึ่งสังเกตเห็นว่าคนขี้เหนียวไปที่จุดนั้นอยู่เสมอ จึงตัดสินใจจับตาดูความเคลื่อนไหวของเขา ไม่นานคนงานก็พบความลับเรื่องสมบัติที่ซ่อนไว้ และเมื่อขุดลงไปก็พบก้อนทองคำและขโมยมันไป เมื่อคนขี้เหนียวมาดูอีกครั้ง ก็พบแต่หลุมว่างเปล่า เขาจึงเริ่มดึงผมของตัวเองและคร่ำครวญเสียงดังด้วยความเศร้าโศกเสียใจ เพื่อนบ้านเห็นเขาจมอยู่กับความเศร้าโศกและได้รับรู้ถึงสาเหตุ จึงกล่าวว่า “สวดมนต์เถิด อย่าเสียใจไปเลย ท่านก็เอาหินใส่ไว้ในหลุมสิ แล้วคิดว่าทองคำยังวางอยู่ตรงนั้น มันก็ให้ผลเหมือนกับตอนที่ยังมีทองคำอยู่ อย่างไรเสียท่านก็เหมือนกับไม่มีมันอยู่แล้วเพราะท่านไม่ได้นำมัน มาใช้เลยสักนิด”

คำถามที่ ๑ อ่านข้อความด้านล่างและใส่ตัวเลขตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง

๑. คนขี้เหนียวตัดสินใจเปลี่ยนเงินที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นก้อนทองคำ

๒. ชายคนหนึ่งขโมยทองคำของคนขี้เหนียว

๓. คนขี้เหนียวขุดหลุมแล้วซ่อนสมบัติของเขาไว้ในนั้น

๔. เพื่อนบ้านของคนขี้เหนียวบอกเขาให้หาหินมาวางแทนทองคำ

เฉลย ลำดับเหตุการณ์ได้ดังนี้ ๑), ๓), ๒) และ ๔)

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม :	ลำดับเหตุการณ์ในเรื่องบรรยาย
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบรรยาย
บริบท :	ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบปิด

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

การตอบคำถามข้อนี้ นักเรียนต้องพิจารณาจากบริบทของข้อความแต่ละข้อว่า ข้อความส่วนหลังของข้อใดสัมพันธ์กับข้อความส่วนหน้าของข้อใด

การเรียงลำดับจึงควรเริ่มจากข้อความที่ ๑) ไปหาข้อความที่ ๓) เพราะข้อความส่วนหลัง “ก้อนทองคำ” ของข้อความที่ ๑) สื่อความหมายเหมือนคำว่า “สมบัติ” ในข้อความที่ ๓) และทั้งสองข้อความนี้เกี่ยวข้องกับตัวละครเดียวกัน คือ “คนขี้เหนียว”

จากนั้นจึงตามด้วยข้อความที่ ๒) เพราะเนื้อหาเป็นเหตุการณ์ที่ต้องต่อเนื่องหลังจากคนขี้เหนียวซ่อนสมบัติและจบด้วยข้อความที่ ๔) ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เพื่อนบ้านของคนขี้เหนียวกล่าวกับคนขี้เหนียวหลังจากถูกขโมยสมบัติ (ทองคำ)

คำถามที่ ๒ คนขี้เหนียวได้ก้อนทองคำมาได้อย่างไร

ตอบ..... .....

คะแนนเต็ม

กล่าวว่าเขาขายทุกสิ่งที่เขามี อาจถอดความหรือยกประโยคจากเนื้อเรื่องมาตอบโดยตรง

- เขาขายทุกอย่างที่เขามี
- เขาขายของทุกอย่าง
- เขามักซื้อมันมา [การเชื่อมโยงไปว่าขายทุกสิ่งที่เขามีโดยนัย]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- มันเป็นของเขา
- เขาได้มันมา

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- เขาขโมยมัน

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสาระซึ่งบอกไว้อย่างชัดเจนตอนเริ่มต้นเรื่องสั้น

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามนี้พิจารณาได้จากเนื้อหาในประโยคแรกของนิทานที่ว่า “คนขี้เหนียวคนหนึ่งได้ขายทุกสิ่งที่เขามีและซื้อทองคำมาก้อนหนึ่ง”

คำตอบจึงคือ “เขาขายทุกสิ่งที่เขามี” หรือ “เขาขายของทุกอย่างที่มี”

คำถามที่ ๓ นี่คือบทสนทนาระหว่างคนสองคนที่ได้อ่านเรื่อง “คนขี้เหนียวกับทองคำ”

ผู้พูดคนที่ ๑: เพื่อนบ้านช่างน่ารังเกียจ เขาน่าจะแนะนำให้หาอย่างอื่นที่ดีกว่าหินมาแทนทองคำ

ผู้พูดคนที่ ๒: ไม่ เขาทำอย่างนั้นไม่ได้ก้อนหินเป็นสิ่งสำคัญในเรื่อง

ผู้พูดคนที่ ๒ จะให้เหตุผลสนับสนุนเหตุผลมุมมองของเขาเองว่าอย่างไร

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

- รู้ว่าใจความของเรื่องอยู่ที่ทองคำถูกแทนที่ด้วยบางสิ่งที่ไม่มีประโยชน์หรือไม่มีค่า
- มันจำเป็นต้องแทนที่ด้วยบางสิ่งที่ไม่มีคุณค่าเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์
- ก้อนหินมีความสำคัญในเรื่อง เพราะในภาพรวมคือการฝังหินก็ให้สิ่งดี ๆ ที่ทองคำให้แก่เขาได้ไม่ต่างกัน
- ถ้าคุณแทนที่มันด้วยบางสิ่งที่ดีกว่าก้อนหิน มันอาจผิดจุดประสงค์ เพราะสิ่งที่ฝังต้องเป็นของบางสิ่งที่ไม่มีประโยชน์จริง ๆ
- ก้อนหินไม่มีประโยชน์ แต่สำหรับคนขี้เหนียว มันก็เหมือนกับทองคำ!
- สิ่งที่สามารถใช้ประโยชน์คือสิ่งที่ดีกว่า เขาไม่ได้ใช้ทองคำ นั่นคือสิ่งที่คนนั้นชี้ให้เห็น
- เพราะก้อนหินสามารถหาได้ทุกที่ สำหรับคนขี้เหนียวทองคำและก้อนหินก็เหมือนกัน (“หาได้ในทุกที่” แสดงว่าก้อนหินไม่ใช่สิ่งที่มีค่าพิเศษโดยนัย)

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- ก้อนหินเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง (กล่าวซ้ำกับคำถาม)
- มันจำเป็นต้องเป็นก้อนหิน (ขาดคำอธิบาย)
- มันจะได้ไม่เหมือนเดิม (กว้างเกิน)
- ในเรื่องก้อนหินมีคุณค่าในเชิงสัญลักษณ์ (ไม่ได้อธิบายว่าคุณค่าในเชิงสัญลักษณ์คืออะไร)

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- มันต้องเป็นก้อนหินเพราะก้อนหินหนัก

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : เชื่อมโยงรายละเอียดของนิทานกับใจความสำคัญของเรื่อง

ประเภทของเนื้อหา : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากคำพูดของเพื่อนบ้านในตอนท้ายของนิทานที่ว่า “ท่านก็เอาก้อนหินใส่ไว้ในหลุมสิ แล้วคิดว่าทองคำยังวางอยู่ตรงนั้น มันก็ให้ผลเหมือนกับตอนที่ยังมีทองคำอยู่ อย่างไรเสียท่านก็เหมือนกับไม่มีมันอยู่แล้ว เพราะท่านไม่ได้นำมัน มาใช้เลยสักนิด”

จากคำพูดข้างต้น ก้อนหินเป็นสิ่งสำคัญในเรื่อง เพราะการฝังก้อนหินในหลุมแทนทองคำที่หายไปก็ย่อมให้ผลเหมือนที่เขาฝังทองคำ

คำถามที่ ๔ ใจความสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร

๑) อย่าเก็บสะสมของมีค่าที่สามารถถูกขโมยได้

๒) การไว้ใจคนอื่นถือเป็นข้อผิดพลาด

๓) การไม่ได้ใช้ของที่มีก็เหมือนกับว่าไม่มีของสิ่งนั้น

๔) อย่าเสียใจกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : รู้ใจความสำคัญของนิทาน

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามนี้พิจารณาได้จากคำพูดของเพื่อนบ้านในตอนท้ายของนิทานที่ว่า “ท่านก็เอาก้อนหินไว้ในหลุมสิ แล้วคิดว่าทองคำยังวางอยู่ตรงนั้น มันก็ให้ผลเหมือนกับตอนที่ยังมีทองคำอยู่ อย่างไรเสียท่านก็เหมือนกับไม่มีมันอยู่แล้ว เพราะท่านไม่ได้นำมัน มาใช้เลยสักนิด”

จากคำพูดข้างต้น ใจความสำคัญของเรื่องอยู่ที่เพื่อนบ้านกล่าวเปรียบเทียบการเอาก้อนหินใส่ไว้ในหลุมแทนทองคำที่หายไปว่า “อย่างไรเสียท่านก็เหมือนกับไม่มีมันอยู่แล้ว เพราะท่านไม่ได้นำมันมาใช้เลยสักนิด” คือ สำหรับคนขี้เหนียว ไม่ว่าจะเป็นทองคำหรือก้อนหินก็มีค่าเหมือนกัน เพราะเขาไม่ได้นำมาใช้

คำตอบจึงตอบข้อ ๓.

ลำดับที่ ๑๕ ประชาธิปไตยในเอเธนส์

ตอนที่ ๑

ธูซิดิดีส เป็นนักประวัติศาสตร์และทหารที่มีชีวิตอยู่เมื่อศตวรรษที่ ๕ ก่อนคริสตกาลในยุคกรีกโบราณ เขาเกิดในกรุงเอเธนส์ ในช่วงสงครามเพโลพอนเนสเชียน (๒๓๑ - ๔๐๔ ปีก่อนคริสตกาล) ระหว่างเอเธนส์กับสปาร์ต้า เขามีตำแหน่งควบคุมกองเรือที่มีภารกิจคือป้องกันเมืองแอมฟิโพลิสในนครเทรซ เขาไปถึงเมืองช้าไปและเมืองตกอยู่ในมือของบราซิดัสนายพลชาวสปาต้า ซึ่งเนรเทศธูซิดิดีสออกไปเป็นเวลา ๒๐ ปี สิ่งนี้ช่วยให้เขามีโอกาสเก็บรวบรวมข้อมูลจากทั้งสองฝ่ายที่ทำสงครามกัน และเปิดโอกาสให้เขามีผลงานค้นคว้าเรื่องประวัติศาสตร์ของสงครามเพโลพอนเนสเชียน

ธูซิดิดีสนับว่าเป็นหนึ่งในยอดนักประวัติศาสตร์ยุคโบราณ เขามุ่งความสนใจในเรื่องสาเหตุจากธรรมชาติและพฤติกรรมของแต่ละคนมากกว่าเรื่องโชคชะตาหรือการกระทำของพระเจ้า เพื่ออธิบายวิวัฒนาการของประวัติศาสตร์ ในงานของเขาจะไม่เพียงบรรยายข้อเท็จจริงเท่านั้นแต่จะพยายามหาเหตุผลที่ชักจูงให้ตัวละครหลักเกิดการกระทำในลักษณะนั้น ธูซิดิดีส เน้นในเรื่องพฤติกรรมของแต่ละบุคคลทำให้บางครั้งเขาเริ่มแต่งสุนทรพจน์ขึ้นมา สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เขาอธิบายแรงจูงใจของตัวละครในประวัติศาสตร์

ตอนที่ ๒

ธูซิดิดีสเขียนในฐานะของเพริคลิส (ศตวรรษที่ ๕ ก่อนคริสตกาล) ผู้ปกครองชาวเอเธนส์สุนทรพจน์ต่อไปนี้เป็นเกียรติแก่ทหารที่พลีชีพในปีแรกของสงครามเพโลพอนเนสเชียน

ระบบการปกครองของพวกเราไม่ได้ลอกเลียนจากรัฐข้างเคียง เราเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นมากกว่าที่เราจะเป็นผู้ลอกเลียนแบบ ระบบของเราเรียกว่าประชาธิปไตย เนื่องจากเป็นการบริหารที่ขึ้นอยู่กับคนส่วนใหญ่มากกว่าคนเพียงไม่กี่คน กฎหมายของเราพยายามให้สิทธิเท่าเทียมกันในเรื่องของแต่ละบุคคล แต่ทว่าชื่อเสียงเกียรติยศต่อสาธารณะขึ้นอยู่กับคุณความดีมากกว่าระดับชนชั้นในสังคม

ระดับชนชั้นในสังคมไม่ได้กีดกันบุคคลจากการรับตำแหน่งทางสังคมเช่นกัน (...) และในเวลาเดียวกันเราจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว เราจะไม่ฝ่าฝืนกฎหมายในเรื่องสาธารณะ เราจะทำตามผู้ที่อยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจสั่งการ และเราจะทำตามกฎหมายโดยเฉพาะส่วนที่ป้องกันการกดขี่และกฎหมายที่ไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งถือเป็นความน่าละอายที่จะละเมิด

ยิ่งไปกว่านั้น เรายังมีสิ่งที่น่าเพลิดเพลินใจอีกมากมาย เกมการแข่งขันและการบวงสรวงที่เราเฉลิมฉลองกันตลอดปี จากความสง่างามของสถานที่พักอาศัยส่วนตัวของพวกเรา ซึ่งสร้างความพึงพอใจในแต่ละวันและช่วยกำจัดความวิตกกังวลต่าง ๆ ออกไป ในขณะที่ผู้อาศัยในเมืองจำนวนมากสามารถดึงผลผลิตจากทั่วโลกมาสู่เอเธนส์ ดังนั้นชาวเอเธนส์จึงคุ้นเคยกับผลไม้ของประเทศอื่น เช่นเดียวกับคนในประเทศนั้น ๆ

ธูซิดิดีส ประวัติศาสตร์ขของสงครามเพโลพอนเนสเชียน (ฉบับปรับปรุง)

คำถามที่ ๑ ทำไมธูดิดีสจึงถูกเนรเทศ

๑. เขาไม่สามารถคว้าชัยชนะเพื่อชาวเอเธนส์ที่แอมฟิโพลิส

๒. เขาเข้ายึดกองเรือในแอมฟิโพลิส

๓. เขาเก็บข้อมูลจากสองฝ่ายที่ทำสงครามกัน

๔. เขาละทิ้งชาวเอเธนส์เพื่อสู้กับชาวสปาร์ต้า

เฉลย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสาระซึ่งบอกไว้อย่างชัดเจนในเรื่องที่มีตัวหนังสือจำนวนมาก

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากย่อหน้าที่ ๑ ของตอนที่ ๑ ที่ว่า “เขามีตำแหน่งควบคุมกองเรือที่มีภารกิจคือป้องกันเมืองแอมฟิโพในนครเทรซ เขาไปถึงเมืองช้าไปและเมืองตกอยู่ในมือของบราซิดัส นายพลชาวสปาร์ต้า ซึ่งเนรเทศธูซิดิดีสออกไปเป็นเวลา ๒๐ ปี”

จากข้อความข้างต้น สาเหตุที่ธูซิดิดีสถูกเนรเทศก็คือ เขาไม่สามารถป้องกันเมืองแอมฟิโพลิสในนครเทรซ

คำตอบจึงตอบข้อ ๑.

คำถามที่ ๒ สมมติว่าสุนทรพจน์ของเพริคลีสเป็นเหตุการณ์ครั้งประวัติศาสตร์ ปีที่กล่าวสุนทรพจน์น่าจะเป็นปีใดมากที่สุด

๑. ๔๐๔ ปีก่อนคริสตกาล

๒. ๔๓๐ ปีก่อนคริสตกาล

๓. ๕๐๐ ปีก่อนคริสตกาล

๔. ๕ ปีก่อนคริสตกาล

เฉลย ๒.

ลักษณะเฉพาะของคำตอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : การบอกตำแหน่งข้อมูลโดยการทำให้สัมพันธ์กันผ่านเรื่องเชิงอธิบาย

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากย่อหน้าที่ ๑ ของตอนที่ ๒ ที่ว่า “ธูซิดิดีสเขียนในฐานะเพริคลิส (ศศตวรรษที่ ๕ ของคริสตกาล) ผู้ปกครองชาวเอเธนส์ สุนทรพจน์ต่อไปนี้เป็นเกียรติแก่ทหารที่พลีชีพในปีแรกของสงครามเพโลพอนเนสเชียน”

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปีที่กล่าวสุนทรพจน์คือปีแรกของสงครามเพโลพอนเนสเชียน ซึ่งมีรายละเอียดอยู่ในย่อหน้าที่ ๑ ตอนที่ ๑ ที่ว่า “ในช่วงสงครามเพโลพอนเนสเชียน (๔๓๑ - ๔๐๔ ปีก่อนคริสตกาล)”

คำตอบจึงตอบข้อ ๒.

คำถามที่ ๓ จุดประสงค์หนึ่งของสุนทรพจน์ในตอนที่ ๒ คือ เพื่อเป็นเกียรติแก่ทหารที่พลีชีพในปีแรกของสงครามเพโลพอนเนสเชียน จุดประสงค์อีกหนึ่งประการของสุนทรพจน์นี้คืออะไร

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

อ้างถึงแรงจูงใจ (ทางการเมือง) ในฐานะของเพริคลิส อาจอ้างถึง: การชักจูงทหารให้พยายามต่อสู้ต่อไป การให้กำลังใจแก่ครอบครัวผู้เสียชีวิต การส่งเสริมความภาคภูมิใจในการเป็นพลเมืองของชาวเอเธนส์ หรือการเน้นข้อดีของเอเธนส์เปรียบเทียบกับสปาร์ต้าหรือเมืองอื่น ๆ คำตอบต้องมีความเป็นไปได้และสอดคล้องกับเรื่อง

- เพื่อทำให้ผู้คนภูมิใจในเอเธนส์
- เพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย
- เพื่ออธิบายประโยชน์ของประชาธิปไตยแบบเอเธนส์
- ทำให้ผู้คนคิดว่าเอเธนส์ยังคงไม่เป็นไร แม้ว่าความเป็นจริงตอนนี้พวกเขากำลังเผชิญกับปัญหา
- เพื่อส่งเสริมความคิดและทัศนคติในด้านบวก
- เพื่อปลุกเร้าประชาชน

- เพื่อส่งเสริมความรักชาติ
- เพื่อเอาชนะการเลือกตั้งครั้งหน้า
- เพื่อให้ได้รับความนิยมมากขึ้น
- เพื่อทำให้ประชาชนใช้ความรุนแรงต่อต้านชาวสปาร์ต้า

อ้างถึงจุดประสงค์ของธูซิดิดีสในความเข้าใจถึงแรงจูงใจหรือวิธีการคิดของเพริคลิส

- เพื่ออธิบายแรงจูงใจ/จิตวิทยาของเพริคลิส
- เพื่ออธิบายว่าทำไมเขาจึงทำอย่างที่ทำ

ได้คะแนนบางส่วน

ให้คำตอบที่อ้างเพียงการอธิบายว่าประชาธิปไตยเป็นอย่างไร

- เพื่อแนะนำประชาธิปไตย
- เพื่ออธิบายประชาธิปไตยให้กับประชาชน

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- เพื่อเป็นเกียรติแก่ทหารที่ตาย (กล่าวซ้ำกับคำถาม)
- แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง
- เอเธนส์เป็นหัวข้อของสุนทรพจน์ (ไม่ได้กล่าวถึงจุดประสงค์)
- เพื่อทำให้ประชาชนหัวเราะ (คลาดเคลื่อน)

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : ระบุจุดประสงค์ของเรื่องเชิงโต้แย้งโดยเชื่อมโยงเข้ากับบริบทของเรื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความท้ายย่อหน้าที่ ๑ ตอนที่ ๑ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสุนทรพจน์ที่ว่า “ธูซิดิดีสเน้นในเรื่องพฤติกรรมของแต่ละบุคคลทำให้บางครั้งเขาเริ่มแต่งสุนทรพจน์ขึ้นมา สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เขาอธิบายแรงจูงใจของตัวละครในประวัติศาสตร์”

จากข้อความข้างต้น คำว่า “สิ่งเหล่านี้” ในประโยคสุดท้ายเป็นคำที่สื่อความหมายถึง “สุนทรพจน์” ซึ่งช่วยให้เขา (ธูซิดิดีส) อธิบายแรงจูงใจของตัวละครในประวัติศาสตร์ คือ เพริคลิส เห็นได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๑ ตอนที่ ๒ ที่ว่า “ธูซิดิดีสเขียนในฐานะของเพริคลิส (ศตวรรษที่ ๕ ของคริสตกาล) ผู้ปกครองชาวเอเธนส์”

จากนั้นนักเรียนต้องหาคำตอบต่อมาให้ได้ว่า สุนทรพจน์นี้อธิบายแรงจูงใจอะไรของเพริคลิสผู้ปกครองชาวเอเธนส์ ซึ่งคำตอบจะอยู่ที่ย่อหน้าที่ ๒ ตอนที่ ๒ ที่ว่า “ระบบการปกครองของพวกเราไม่ได้ลอกเลียนมาจากรัฐข้างเคียง เราเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นมากกว่าที่เราจะเป็นผู้ลอกเรียนแบบ ระบบของเราเรียกว่าประชาธิปไตย”

ข้อความในย่อหน้าที่ ๒ ตอนที่ ๒ ข้างต้นจะสื่อถึงความรู้สึกในเชิงบวกที่มีต่อระบบการปกครองของเอเธนส์

คำตอบของคำถามนี้จึงคือ “เพื่ออธิบายแรงจูงใจทางการเมือง (การปกครอง) ของเพริคลิส” หรือ “เพื่อทำให้ผู้ฟังภาคภูมิใจในระบบการปกครองของเอเธนส์”

คำถามที่ ๔ ผู้เขียนสุนทรพจน์ในตอนที่ ๒ คือใครให้อ้างถึงเนื้อเรื่องเพื่อสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

ระบุว่า ธูซิดิดีส (โดยตรงหรือโดยนัย) เป็นผู้เขียนสุนทรพจน์ และ อ้างถึง ธูซิดิดีสเขียนสุนทรพจน์ในฐานะของเพริคลิส อาจถอดความหรือยกประโยคมาตอบโดยตรง

- ธูซิดิดีส ในเรื่องบอกว่า “ธูซิดิดีสเขียนในฐานะของเพริคลิส”
- ธูซิดิดีส “บางครั้งเขาเริ่มแต่งสุนทรพจน์ขึ้นมา สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เขาอธิบายแรงจูงใจของตัวละคร” ในประวัติศาสตร์
- เรื่องบอกว่า ธูซิดิดีสแต่งสุนทรพจน์ให้กับประชาชนที่เขาเขียนถึง

ได้คะแนนบางส่วน

ระบุว่า ธูซิดิดีส เป็นผู้เขียนสุนทรพจน์ โดยไม่มีคำอธิบาย

- ธูซิดิดีส
- นักประวัติศาสตร์และทหาร [อ้างถึงธูซิดิดีสโดยนัย]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- คนอื่น [กว้างเกินไป]
- แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือเกี่ยวข้อง
- เพริคลิส
- เขาเขียนในช่วงสงครามเพโลพอนเนสเชียน

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : รู้ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อเรื่องสองส่วนโดยการรวบรวมสาระที่กำหนดให้

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบออิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๑ ตอนที่ ๒ ที่ว่า “ธูซิดิดีสเขียนในฐานะของเพริคลิส (ศตวรรษที่ ๕ ของคริสตกาล) ผู้ปกครองชาวเอเธนส์ สุนทรพจน์ต่อไปนี้เป็นเกียรติแก่ทหารที่พลีชีพในปีแรกของสงครามเพโลพอนเนสเชียน”

คำตอบจึงคือ “ธูซิดิดีส” ซึ่งในบทอ่านระบุว่า “ธูซิดิดิสเขียนในฐานะของเพริคลิส”

คำถามที่ ๕ จากเรื่อง อะไรที่ธูซิดิดิสทำแตกต่างจากนักประวัติศาสตร์คนอื่น ๆ ในยุคของเขา

๑. เขาเขียนเกี่ยวกับคนธรรมดาที่ไม่ใช่วีรบุรุษ

๒. เขาใช้เรื่องราวมากกว่าใช้เพียงข้อเท็จจริง

๓. เขาอธิบายเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์โดยอ้างถึงสาเหตุเหนือธรรมชาติ

๔. เขาเน้นถึงสิ่งที่ทำให้คนเกิดการกระทำในลักษณะนั้น

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสาระซึ่งบอกไว้อย่างชัดเจนในเรื่องที่มีตัวหนังสือจำนวนมาก

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๒ ตอนที่ ๑ ที่ว่า

"ธูซิดิดีสนับว่าเป็นหนึ่งในยอดนักประวัติศาสตร์ยุคโบราณ เขามุ่งความสนใจในเรื่องสาเหตุจากธรรมชาติและพฤติกรรมของแต่ละคนมากกว่าเรื่องโชคชะตาหรือการกระทำของพระเจ้า เพื่ออธิบายวิวัฒนาการของประวัติศาสตร์ ในงานของเขาจะไม่เพียงบรรยายข้อเท็จจริงเท่านั้นแต่จะพยายามหาเหตุผลที่ชักจูงให้ตัวละครหลักเกิดการกระทำลักษณะนั้น ธูซิดิดีสเน้นในเรื่องพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ทำให้บางครั้งเขาเริ่มแต่งสุนทรพจน์ขึ้นมา สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เขาอธิบายแรงจูงใจของตัวละครในประวัติศาสตร์"

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ใจความสำคัญของย่อหน้านี้คือ "ธูซิดิดีสนับว่าเป็นหนึ่งในยอดนักประวัติศาสตร์ยุคโบราณ" เพราะสามารถเติมคำเชื่อม "เพราะ" หลังข้อความนี้ แสดงให้เห็นว่าข้อความที่ตามมาเป็นส่วนขยายใจความสำคัญที่แสดงเหตุผลสนับสนุนมีอยู่ ๒ ประเด็น คือ

๑. เขามุ่งความสนใจในเรื่องสาเหตุจากธรรมชาติของแต่ละคนมากกว่าโชคชะตาหรือการกระทำของพระเจ้าเพื่ออธิบายวิวัฒนาการของประวัติศาสตร์

และ ๒. ในงานของเขาจะไม่เพียงบรรยายข้อเท็จจริงเท่านั้นแต่จะพยายามหาเหตุผลที่ชักจูงตัวละครหลักเกิดการกระทำในลักษณะนั้น ธูซิดิดีสเน้นในเรื่องพฤติกรรมของแต่ละบุคคล

จากเหตุผลที่สนับสนุนทั้ง ๒ ประเด็นจะสังเกตได้ว่า มีคำสำคัญที่ปรากฏซ้ำ คือ คำว่า "พฤติกรรม" ที่สื่อความหมายถึง "การกระทำ"

คำตอบข้อนี้จึงตอบข้อ ๔.

คำถามที่ ๖ ดูที่เนื้อเรื่องส่วนนี้ใกล้ตอนจบของตอนที่ ๒: "ยิ่งไปกว่านั้น เรายังมีสิ่งที่น่าเพลิดเพลินใจอีกมากมาย เกมการแข่งขันและการบรวงสรวงที่เราเฉลิมฉลองกันตลอดปี จากความสง่างามของสถานที่พักอาศัยส่วนตัวพวกเรา ซึ่งสร้างความพึงพอใจในแต่ละวันและช่วยกำจัดความวิตกกังวล ๆ ออกไป"

ข้อความใดต่อไปนี้สรุปเนื้อหาของส่วนนี้ได้ดีที่สุด

๑. ระบบการปกครองในเอเธนส์อนุญาตให้ทุกคนสร้างกฎหมายได้

๒. ความบันเทิงและความงามเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ดีที่คุณจะมีได้ในเอเธนส์

๓. ชาวเอเธนส์ใช้ชีวิตหรูหราเกินไปและไม่สามารถใช้ชีวิตอย่างจริงจังได้

๔. ชีวิตส่วนที่เป็นสาธารณะและส่วนตัวถูกมองว่าเป็นสิ่งเดียวกัน

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : แปลความหมายประโยคจากเรื่องเชิงอธิบาย

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน ๒๐๐๙

คำอธิบาย

การหาคำตอบของคำถามข้อนี้ นักเรียนต้องตัดส่วนขยายใจความสำคัญในข้อความนี้ โดยเติมคำเชื่อม "เช่น" หน้าข้อความ "เกมการแข่งขันและการบวงสรวงที่เราเฉลิมฉลองกันตลอดปี" ซึ่งเป็นการยกตัวอย่างสนับสนุนใจความสำคยกตัวอย่างสนับสนุนใจความสำคัญที่ว่า "เรายังมีสิ่งที่น่าเพลิดเพลินใจอีกมากมาย"

จากนั้นก็ตัดส่วนขยายใจความสำคัญที่เป็นการอธิบายให้รายละเอียดในข้อความตอนท้ายโดยสังเกตจากคำเชื่อม "ซึ่ง" ซึ่งนำหน้าข้อความที่เป็นการอธิบายให้รายละเอียด ทำให้ได้ใจความสำคัญอีกหนึ่งประเด็น คือ "จากความสง่างามของสถานที่พักอาศัยส่วนตัวของพวกเรา"

"ยิ่งไปกว่านั้น ***เรายังมีสิ่งที่น่าเพลิดเพลินใจอีกมากมาย*** ~~(เช่น) เกมการแข่งขันและบวงสรวงที่เราเฉลิมฉลองกันตลอดปี~~ ***จากความสง่างามของสถานที่พักอาศัยส่วนตัวของพวกเรา*** ~~ซึ่งสร้างความพึงพอใจในแต่ละวันและช่วยขจัดความวิตกกังวลต่าง ๆ ออกไป~~"

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงมีอยู่ ๒ ประเด็น คือ เรื่องของ "สิ่งที่น่าเพลิดเพลินใจ" และ "ความสง่างามของสถานที่พักอาศัยส่วนตัว" ซึ่งทั้ง ๒ ประเด็นนี้สื่อความหมายในเชิงบวก

คำตอบจึงตอบข้อ ๒. จะสังเกตได้คำว่า "ความบันเทิง" ในตัวเลือกสื่อความหมายเช่นเดียวกับ "สิ่งที่น่าเพลิดเพลินใจ" และ "ความงาม" ในตัวเลือกสื่อความหมายเช่นเดียวกับ "ความสง่างามของสถานที่พักอาศัยส่วนตัว"

ลำดับที่ ๑๖ ปลายทางที่บัวโนสไอเรส

ปลายทางที่บัวโนสไอเรส

และแล้วเครื่องบินขนส่งไปรษณียภัณฑ์สามลำจากปาตาโกเนีย[1] ชิลี และปารากวัย ได้เดินทางกลับมาจากทางใต้ ตะวันตก และเหนือสู่บัวโนส ไอเรส ซึ่งที่นั่นกำลังรอคอยสินคาจากเครื่องบินเหล่านั้น เพื่อเครื่องบินที่จะเดินทางไปยุโรปสามารถออกเดินทางประมาณเที่ยงคืนได้

นักบินสามคนที่อยู่เบื้องหลังแผงคุมที่ใหญ่ราวกับเรือบรรทุกสินค้าตกอยู่ในความมืด และจดจ่ออยู่กับเที่ยวบินของเขาที่กำลังเคลื่อนตัวเข้าสู่เมืองใหญ่ ซึ่งจะลดความสูงลงอย่างช้า ๆ เพื่อออกจากท้องฟ้าที่มีพายุหรือเงียบสงบ ราวกับคนประหลาดกำลังลงมาจากภูเขา

รีวิแอร์ ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติการทั้งหมด เดินไปมาในที่ลงจอดของบัวโนส ไอเรส เขายังคงเงียบจนกว่าเครื่องบินทั้งสามลำจะมาถึง ตลอดทั้งวันเขารู้สึกเหมือนมีลางร้าย เวลาผ่านไปนาทีแล้วนาทีเล่าจนกระทั่งมีโทรเลขมาถึง รีวิแอร์รู้สึกว่าเขาได้ช่วงชิงบางสิ่งจากโชคชะตาซึ่งค่อย ๆ ลดสิ่งที่เขาไม่รู้ลงทีละน้อย และดึงลูกเรือของเขาให้พ้นจากความมืดมาสู่ฝั่ง

ลูกเรือคนหนึ่งติดต่อกับรีวิแอร์ด้วยข้อความทางวิทยุ: ไปรษณียภัณฑ์จากชิลีรายงานว่าเขาสามารถมองเห็นแสงสว่างจากบัวโนส ไอเรสแล้ว เยี่ยมมาก

ไม่นานนัก รีวิแอร์ก็ได้ยินเสียงเครื่องบิน ความมืดได้ยอมปล่อยหนึ่งในนั้นออกมาแล้ว ดั่งทะเลที่มีคลื่นขึ้น ๆ ลง ๆ และสิ่งลี้ลับต้องยอมคืนสมบัติที่มันโยนเล่นไปมาเป็นเวลานานให้กับชายหาด ในไม่ช้ามันคงจะคืนอีกสองคนที่เหลือกลับมา

ในวันนี้การทำงานก็จบสิ้นลง เจ้าหน้าที่ภาคพื้นดินที่เหนื่อยล้าคงจะกลับไปนอนและมีเจ้าหน้าที่ชุดใหม่ที่สดชื่นมาทำหน้าที่แทน มีเพียงรีวิแอร์เท่านั้นที่ไม่ได้พัก: จากนั้นก็มาถึงคราวของไปรษณียภัณฑ์จากยุโรปที่จะเข้ามาเพิ่มความวิตกให้เขาอีก และมันจะเป็นอย่างนี้ตลอด และตลอดไป

Antoine de Saint-Exupéry. Vol de Nuit. © Éditions Gallimaed

[1] *พื้นทางตอนใต้ของชิลีและอาร์เจนตินา*

“ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส” เป็นส่วนที่ตัดมาจากนวนิยายที่เขียนในปี ๑๙๓๑ นวนิยายนี้ใช้ประสบการณ์การเป็นนักบินขนส่งสินค้านในทวีปอเมริกาใต้ของผู้แต่งเป็นพื้นฐาน

คำถามที่ ๑ เรื่องนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดของวัน ให้ใช้เนื้อเรื่องเพื่อสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

ระบุว่าเป็นเที่ยวบินที่เกิดขึ้นตอนกลางคืนหรือตอนเย็น (แต่ไม่ใช่หรือหลังจากเที่ยงคืน) และ อธิบายโดยอ้างถึงข้อมูลจากเนื้อเรื่องได้อย่างถูกต้อง อาจถอดความหรือยกประโยคมาตอบโดยตรง

- ตอนกลางคืน เนื้อเรื่องกล่าวว่าพวกเขา “ตกอยู่ในความมืด”
- ตอนเย็น เขากำลังรอพวกนั้นมาถึง เพื่อให้เครื่องบินยุโรปสามารถออกเดินทางได้ตอนเที่ยงคืน
- มันเป็นเวลากลางคืนเพราะ “ความมืดได้ยอมปล่อยหนึ่งในนั้นออกมาแล้ว”
- ก่อนเที่ยงคืนนั่นคือเวลาที่เครื่องบินยุโรปออกเดินทาง
- ระหว่าง ๒ ทุ่ม ถึงเที่ยงคืน เรารู้ว่ามันมืด แต่มันไม่ใช่เที่ยงคืน ซึ่งเป็นเวลาที่เครื่องบินอีกลำออกเดินทาง

ได้คะแนนบางส่วน

ระบุว่าเป็นเที่ยวบินที่เกิดขึ้นตอนกลางคืนหรือตอนเย็น (แต่ไม่ใช่หลังจากเที่ยงคืน) แต่ไม่มีหลักฐานสนับสนุนจากเนื้อเรื่อง

- ตอนกลางคืน

ไม่มีคะแนน

ระบุว่าเป็นเที่ยวบินที่เกิดขึ้นตอนเที่ยงคืนหรือหลังจากเที่ยงคืน

- “สามารถออกเดินทางประมาณเที่ยงคืนได้” (การยกประโยคที่ไม่เกี่ยวข้องมาจากเนื้อเรื่อง)
- “ประมาณเที่ยงคืน” (การยกประโยคที่ไม่เกี่ยวข้องมาจากเนื้อเรื่อง)
- หลังเที่ยงคืน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ในตอนเช้า
- ในตอนบ่าย
- ในตอนกลางวัน
- เวลา ๓ ทุ่ม [หรือบอกเวลาที่แน่นอนอื่น ๆ]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม :	ใช้หลักฐานอ้างอิงในหลาย ๆ แห่งจากเรื่องเพื่อระบุว่าการกระทำในเรื่องที่บรรยายเกิดขึ้นเมื่อใด
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามแบบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากบริบทต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทอ่าน เช่น

ย่อหน้าที่ ๑ “ซึ่งที่นั่นกำลังรอคอยสินค้าจากเครื่องบินเหล่านั้น เพื่อเครื่องบินที่จะเดินทางไปยุโรปสามารถออกเดินทางประมาณเที่ยงคืนได้”

จากย่อหน้าข้างต้นอาจตอบได้ว่า เรื่องนี้เกิดขึ้นในเวลาก่อนเที่ยงคืน เพราะเครื่องบินที่จะเดินทางไปยุโรปสามารถออกเดินทางประมารเที่ยงคืน

ย่อหน้าที่ ๒ “นักบินสามคนที่อยู่เบื้องหลังแผงควบคุมที่ใหญ่ราวกับเรือบรรทุกสินค้าตกอยู่ในความมืด”

จากย่อหน้าข้างต้นอาจตอบได้ว่า เรื่องนี้เกิดขึ้นในเวลากลางคืน โดยสังเกตจากข้อความที่ว่า “ตกอยู่ในความมืด”

คำถามที่ ๒ รีวิแอร์รู้สึกอย่างไรกับงานของเขา ให้ใช้ข้อมูลจากเนื้อเรื่องเพื่อให้เหตุผลสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

อธิบายความรู้สึกของรีวิแอร์ที่มีต่องานของเขา โดยอ้างถึง ความเครียด การยืนหยัด การแบกรับภาระ หรือยังคงมุ่งมั่นที่จะทำหน้าที่ของเขา และ ให้คำอธิบายที่อ้างถึงส่วนที่เกี่ยวข้องในเนื้อเรื่อง อาจอ้างถึงเนื้อเรื่องทั่ว ๆ ไป หรืออาจถอดความหรือยกประโยคมาตอบโดยตรง การยกประโยคต้องเข้ากับอารมณ์ตามที่กล่าวไว้

- เขามีงานท่วมหัว คุณจะเห็นได้จากบรรทัดสุดท้าย เขาไม่เคยพักเลย
- เขาเครียด ทั้งวันเขา “รู้สึกเหมือนมีลางร้าย”
- เขาหนักใจกับงาน ทั้งวันเขากังวลกับเครื่องบินสามลำนั้น จากนั้นก็ต้องกังวลกับอีกลำที่จะไปยุโรป!
- เขายอมรับ คุณจะเห็นได้จากคำสุดท้าย “ตลอดไป” ซึ่งเขาคิดว่าคงไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลง
- เขาเป็นห่วงงานของเขาจริง ๆ เขาไม่อาจผ่อนคลายได้ตนกว่าเขาจะรู้ว่าทุกคนปลอดภัย (ใส่หลักฐานอ้างอิงทั่วไปจากเนื้อเรื่อง)

ได้คะแนนบางส่วน

อธิบายความรู้สึกของรีวิแอร์ที่มีต่องานของเขา โดยอ้างถึง ความเครียด การยืนหยัด การแบกรับภาระหรือยังคงมุ่งมั่นที่จะทำหน้าที่ของเขา โดยไม่มีคำอธิบายที่อ้างถึงในเนื้อเรื่อง

- เขารู้สึกรับผิดชอบจริง ๆ สำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น
- เขาเครียด

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- เขาชอบงานของเขา เพราะเขาอยู่ในตำแหน่งที่ควบคุมดูแลสิ่งต่าง ๆ จำนวนมาก (ไม่ใช่การสนับสนุนจากเนื้อเรื่อง)
- เขาคิดว่ามันยอดมากเพราะเขาสามารถดูเครื่องบินได้ (ไม่ใช่การสนับสนุนจากเนื้อเรื่อง)

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : ใช้สาระจากเรื่องที่บรรยายเพื่อสนับสนุนลักษณะของมุมมอง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ของบทอ่าน เช่น

รีวิแอร์รู้สึกวิตก (กังวล เป็นห่วง ลำบากใจ หรือหนักใจ) กับงานของเขา เห็นได้จากข้อความที่ว่า “รีวิแอร์ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติการทั้งหมด เดินไปมาในที่ลงจอดของบัวโนส ไอเรส เขายังคงเงียบจนกว่าเครื่องบินทั้งสามลำจะมาถึง ตลอดทั้งวันเขารู้สึกเหมือนมีลางร้าย”

รีวิแอร์รู้สึกเครียดกับงานของเขา เห็นได้จากข้อความที่ว่า “ตลอดทั้งวันเขารู้สึกเหมือนมีลางร้าย”

คำถามที่ ๓ “ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส” ถูกเขียนขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๓๑ นักเรียนคิดว่าปัจจุบันนี้ความกังวลของรีวิแอร์ ยังเป็นเหมือนเดิมใช่หรือไม่ ให้เหตุผลอธิบายคำตอบของนักเรียน

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

คำตอบ (หรือ แสดงโดยนัย) ใช่ หรือ ไม่ใช่ และอ้างถึงการเปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลา และ สนับสนุนคำตอบของนักเรียน อาจอ้างถึงการตระหนักทางด้านวัตถุ เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี หรือการพัฒนาในการรักษาความปลอดภัย หรือตระหนักทางด้านจิตวิทยา เช่นความวิตกกังวล คำตอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่ถูกต้อง

- ตอนนี้ นักบิน (เครื่องบิน) มีอุปกรณ์ที่มีความก้าวหน้าอย่างมากช่วยกำหนดทิศทาง และช่วยเสริมในด้านเทคนิคเมื่อสภาพอากาศไม่ดี
- ไม่ใช่ ปัจจุบันเครื่องบินมีเรดาร์และระบบควบคุมการบินอัตโนมัติ ซึ่งช่วยให้รอดพ้นจากสถานการณ์อันตรายได้
- ใช่ เครื่องบินก็ยังคงอันตรายอยู่ เหมือนกับระบบขนส่งวิธีอื่น ๆ ความเสี่ยงในการตกหรือเครื่องยนต์หยุดทำงานยังไม่สามารถกำจัดออกไปได้
- ตอนนี้ เทคโนโลยีใหม่และความก้าวหน้าทางเทคนิคมีความสำคัญมาก ทั้งในเครื่องบินและภาคพื้น
- ใช่ ยังคงมีความเสี่ยงในการตกอยู่
- ไม่ใช่ ก่อนหน้านี้ไม่มีความกลัวจากการโจมตีของผู้ก่อการร้าย

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- ไม่ใช่ ปัจจุบันมีความกลัวที่แตกต่างออกไป
- ใช่ ความก้าวหน้าบางอย่างได้เกิดขึ้น
- ในทางหนึ่งคือใช่ แต่บริบทของยุคสมัยใหม่ (กว้างเกิน)
- หลายปีผ่านไป คนอาจเข้าไปเปลี่ยนแปลงมัน (กว้างเกิน)

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ไม่ใช่ เพราะทุกวันนี้คุณไม่ได้เดินทางตอนกลางคืน (เข้าใจเกี่ยวกับโลกคลาดเคลื่อน)
- ไม่ใช่ เพราะในทุกวันนี้นักบินได้รับการฝึกที่ดีขึ้น (ไม่เกี่ยวข้อง)
- ไม่ใช่ รีวิแอร์มีความสุขจริง ๆ กับงานของเขา แต่ปัจจุบันนี้มีความกังวลเกี่ยวกับผู้ก่อการร้าย (อ่านเนื้อเรื่องคลาดเคลื่อน)

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม :	ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับผลกระทบต่อตัวละครของการเปลี่ยนแปลงบริบทที่บรรยาย
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบรรยาย
บริบท :	ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

ก่อนตอบคำถามนักเรียนต้องทราบก่อนว่า เมื่ออ่านเรื่องจบแล้ว ความกังวลของรีวิแอร์นั้นมีสาเหตุมาจากการรอคอยให้เครื่องบินขนส่งไปรษณียภัณฑ์เดินทางกลับมายังบัวโนส ไอเรส จากนั้นนักเรียนต้องตอบคำถามแรกก่อนว่า “ความกังวลของรีวิแอร์ยังเป็นเหมือนเดิมใช่หรือไม่” คำตอบที่จะตอบได้มี ๒ คำตอบคือ “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” แล้วจึงแสดงเหตุผลประกอบความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับความกังวลดังกล่าว เช่น

ใช่ เพราะในปัจจุบันนี้ยังพบเหตุการณ์ที่เครื่องบินตก

ไม่ใช่ เพราะในปัจจุบันนี้ เทคโนโลยีของเครื่องบินมีความก้าวหน้ามากขึ้น เช่น เรดาร์ ระบบการบินอัตโนมัติ (Autopilot) ทำให้เกิดอุบัติเหตุน้อยลง

คำถามที่ ๔ เกิดอะไรขึ้นกับตัวละครหลักในเรื่อง

๑. เขามีเรื่องประหลาดใจที่ไม่น่ายินดี

๒. เขาตัดสินใจที่จะเปลี่ยนงาน

๓. เขารอบางอย่างที่จะเกิดขึ้น

๔. เขาเรียนรู้ที่จะฟังผู้อื่น

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : รู้เหตุการณ์หลักในเรื่องเชิงบรรยาย

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากย่อหน้าต่าง ๆ ในบทอ่าน เช่น

ย่อหน้าที่ ๓ “รีวิแอร์ ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติการทั้งหมด เดินไปมาในที่ลงจอดของบัวโนส ไอเรส เขายังคงเงียบจนกว่าเครื่องบินทั้งสามลำจะมาถึง ตลอดทั้งวันเขารู้สึกเหมือนมีลางร้าย เวลาผ่านไปนาทีแล้วนาทีเล่าจนกระทั่งมีโทรเลขมาถึง รีวิแอร์รู้สึกว่าเขาได้ช่วงชิงบางสิ่งจากโชคชะตาซึ่งค่อย ๆ ลดสิ่งที่เขาไม่รู้ลงทีละน้อยและดึงลูกเรือของเขาให้พ้นจากความมืดมาสู่ฝั่ง”

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า รีวิแอร์รอคอยบางสิ่งบางอย่างอยู่ด้วยความกังวล และรู้สึกดีขึ้นเมื่อได้รับโทรเลข

ย่อหน้าที่ ๕ “ไม่นานนัก รีวิแอร์ก็ได้ยินเสียงเครื่องบิน ความมืดได้ยอมปล่อยหนึ่งในนั้นออกมาแล้ว ดั่งทะเลที่มีคลื่นขึ้น ๆ ลง ๆ และสิ่งลี้ลับต้องยอมคืนสมบัติที่มันโยนเล่นไปมาเป็นเวลานานให้กับชายหาดในไม่ช้า มันคงจะคืนอีกสองคนที่เหลือกลับมา”

จากข้อความข้างต้น ทำให้ทราบว่า บางสิ่งบางอย่างที่รีวิแอร์รอคอยด้วยความกังวลก็คือ การเดินทางกลับมาของเครื่องบิน

คำตอบจึงตอบข้อ ๓.

คำถามที่ ๕ จากย่อหน้าที่สองจากท้าย (“ไม่นานนัก ...”) ความมืดและทะเลเหมือนกันในลักษณะใด

๑. ทั้งสองซ่อนสิ่งที่มีอยู่ภายในตัวมัน

๒. ทั้งสองเสียงดัง

๓. ทั้งสองถูกสยบด้วยมนุษย์

๔. ทั้งสองเป็นอันตรายต่อมนุษย์

๕. ทั้งสองเงียบสงบ

ตอบ ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : เข้าใจจุดประสงค์ของการเปรียบเทียบคำอุปมา

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่สองจากท้ายที่ว่า “ไม่นานนัก รีวิแอร์ก็ได้ยินเสียงเครื่องบิน ความมืดได้ยอมปล่อยหนึ่งในนั้นออกมาแล้ว ดั่งทะเลที่มีคลื่นขึ้น ๆ ลง ๆ และสิ่งลี้ลับต้องยอมคืนสมบัติที่มันโยนเล่นไปมาเป็นเวลานานให้กับชายหาด ในไม่ช้ามันคงจะคืนอีกสองคนที่เหลือกลับมา”

จากข้อความข้างต้น ความมืดและทะเลมีลักษณะที่เหมือนกัน คือ ซ่อนบางสิ่งบางอย่างไว้เห็นได้จากบริบทที่อยู่ด้านหลังของคำทั้งสอง ความมืด “ได้ยอมปล่อยหนึ่งในนั้นออกมาแล้ว” และทะเล “สิ่งลี้ลับต้องยอมคืนสมบัติที่มันโยนเล่นไปมาเป็นเวลานานให้กับชายหาด” ซึ่งบริบททั้งสองมีคำสำคัญที่มีความหมายเหมือนกันคือ “ยอมปล่อย” และ “ยอมคืน”

คำตอบจึงตอบข้อ ๑.

คำถามที่ ๖ คำคู่ใดต่อไปนี้อธิบายถึงภาวะจิตใจของรีวิแอร์ในเรื่องได้ดีที่สุด

๑. ตื่นตระหนกและกระวนกระวาย

๒. ตื่นเต้นและกระสับกระส่าย

๓. โกรธและหงุดหงิด

๔. กังวลและหนักใจ

๕. ผ่อนคลายและมั่นใจ

ตอบ ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : รู้ภาวะจิตใจของตัวละครในเรื่องที่บรรยาย

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ของบทอ่านที่ว่า “รีวิแอร์ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติการทั้งหมด เดินไปมาในที่ลงจอดของบัวโนส ไอเรส เขายังคงเงียบจนกว่าเครื่องบินทั้งสามลำจะมาถึงตลอดทั้งวันเขารู้สึกเหมือนมีลางร้าย เวลาผ่านไปนาทีแล้วนาทีเล่าจนกระทั่งมีโทรเลขมาถึง รีวิแอร์รู้สึกว่าเขาได้ช่วงชิงบางสิ่งจากโชคชะตาซึ่งค่อย ๆ ลดสิ่งที่เขาไม่รู้ลงทีละน้อย และดึงลูกเรือของเขาให้พ้นจากความมืดสู่ฝั่ง”

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า รีวิแอร์รู้สึกกังวลและหนักใจ เพราะเครื่องบินขนส่งไปรษณียภัณฑ์สามลำยังเดินทางกลับมาไม่ถึงบัวโนส ไอเรส สังเกตได้จากเหตุการณ์ที่เมื่อเขาได้รับโทรเลข ทำให้ความกังวลและความหนักใจของเขาลดลง

คำตอบจึงตอบข้อ ๔.

หมายเหตุ คำว่า “กังวล” และ “หนักใจ” เป็นคำที่สื่อถึงความรู้สึก ซึ่งมีลักษณะร่วมสองประการ คือ ใช้กับเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น (เห็นได้จากเหตุการณ์ในเรื่องที่เครื่องบินขนส่งไปรษณียภัณฑ์สามลำยังไม่เดินทางกลับมาถึงบัวโนส ไอเรส) และสื่อความรู้สึกในเชิงลบ (เห็นได้จากเนื้อหาในเรื่องที่สื่อถึงความรู้สึกในเชิงลบของตัวละคร เช่น ตลอดทั้งวันเขารู้สึกเหมือนมีลางร้าย)

ลำดับที่ ๑๗ เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

เส้นทางเดินสำรวจดราเคนส์เบิร์กตอนเหนือ : แอฟริกาใต้ / เลโซโท

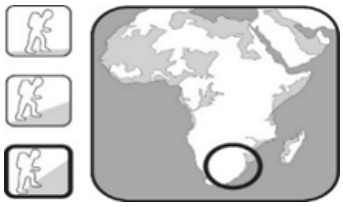

เอกสารข้อเท็จจริง

ภาพรวม

● เส้นทางเดินสำรวจดราเคนส์เบิร์กตอนเหนือ เป็นการเดินข้ามสันเขาดราเคนส์เบิกร์กตอนเหนือซึ่งอยู่ในระดับสูง เส้นทางยาวประมาณ ๔๐ ไมล์ (๖๕ กม.) คร่อมอยู่ชายแดนระหว่างแอฟริกาใต้และเลโซโท ในการข้ามผ่านต้องใช้เวลาเดินทางด้วยความอุตสาหะเป็นเวลา ๕ วัน บนเส้นทางสำรวจจะพบสถานที่เด่น ๆ ได้แก่ ทิวทัศน์ที่น่าตื่นตาตื่นใจไปตลอด ตั้งแต่จุดชมวิวรูปอัฒจันทร์จนถึงจุดชมวิวเขี้ยวปีศาจซึ่งอยู่ในระหว่างทางที่คุณเดินไปสู่จุดบันไดโซ่เหล็ก และชมพระอาทิตย์ขึ้นที่มอนจ์วาเน่ซึ่งควรค่าแก่การตั้งนาฬิกาปลุก

● จุดเริ่มต้น : ลานจอดรถผู้พิทักษ์ อุทยานแห่งชาติรอยัลนาทาล

● จุดสิ้นสุด : โรงแรมยอดวิหาร

● ความยากและความสูง : นี่เป็นการเดินทางบนภูเขาสูงเป็นหนึ่งในพื้นที่ห่างไกลหลาย ๆ แห่งของเทือกเขาดราเคนส์เบิร์ก การเดินทางค่อนข้างยากลำบากและใช้เวลาตลอดทั้งวัน ซึ่งจำเป็นต้องมีทักษะการนำทางที่ดีจึงจะเดินทางข้ามผ่านได้อย่างปลอดภัย

ช่วงเวลาและฤดูกาล

● เดือนที่ดีที่สุดในการเดินทาง : เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน หรือ กันยายน พฤศจิกายน

● สภาพอากาศ : ฤดูร้อนในดารเรนส์เบิร์กอาจร้อนมากและความชื้นสูง ฤดูหนาวจะแห้งกว่ามาก แต่ก็มีโอกาสเกิดฝนอยู่เป็นประจำซึ่งบนพื้นที่สูงบางครั้งอาจอยู่ในรูปของหิมะ ในช่วงฤดูใบไม้ผลิและใบไม้ร่วงอุณหภูมิเวลากลางวันพอเหมาะ (ระหว่าง ๖๐°/F๑๕°C และ ๗๐°F/๒๐°C) แต่ในตอนกลางคืนอุณหภูมิจะลดต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง

อุณหภูมิและปริมาณน้ำฝน												
ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิสูงสุดในแต่ละวัน												
(°F)	72	70	70	66	63	60	60	63	66	68	70	70
(°C)	22	21	21	19	17	15	15	17	19	20	21	21
ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิต่ำสุดในแต่ละวัน												
(°F)	55	55	54	48	46	41	41	43	46	48	52	54
(°C)	13	13	12	9	8	5	5	6	8	9	11	12
ค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนในแต่ละเดือน												
(นิ้ว)	9.3	8.5	7.7	3.1	1.1	0.6	0.5	1.3	2.4	4.0	6.5	7.9
(มิลลิเมตร)	237	216	196	78	29	14	12	33	62	101	165	201
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.

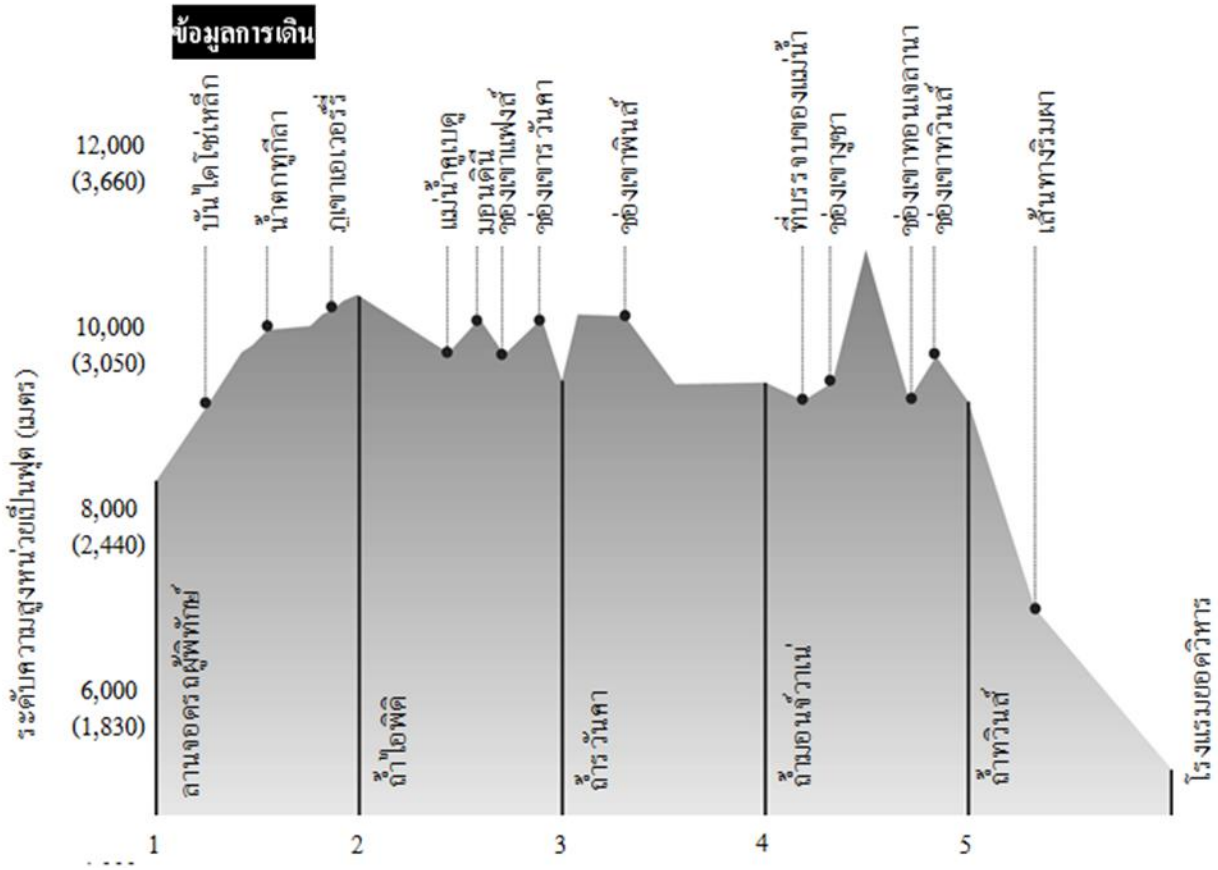

คำถามที่ ๑ ในภาพรวม เส้นทางเดินสำรวจนี้ให้ความรู้สึกอย่างไร

๑. ยากปานกลาง ฤดูร้อนเดินสำรวจได้ดีที่สุด
๒. ยากปานกลาง ผสมกันระหว่างภูเขาและพื้นที่ราบ
๓. ยาก จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมที่ดี
๔. ยากที่สุด จำเป็นต้องมีความสามารถในการปีนเขาที่ดี

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : รู้ใจความสำคัญของเรื่องเชิงพรรณนารูปแบบผสมผสาน
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การพรรณนา
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความต่าง ๆ ในหัวข้อ “ภาพรวม” เช่น

“เส้นทางยาวประมาณ ๔๐ ไมล์ (๖๕ กม.) คร่อมอยู่บนชายแดนระหว่างแอฟริกาใต้และเลโซโทในการข้ามผ่านต้องใช้เวลาเดินทางด้วยความอุตสาหะเป็นเวลา ๕ วัน”

“ความยากและความสูง : นี่เป็นการเดินทางบนภูเขาสูงซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ห่างไกลหลาย ๆ แห่งของเทือกเขาดราเคนส์เบิร์ก การเดินทางค่อนข้างยากลำบากและใช้เวลาตลอดทั้งวัน ซึ่งจำเป็นต้องมีทักษะการนำทางที่ดี จึงจะเดินทางข้ามอย่างปลอดภัย”

“สภาพอากาศ : ฤดูร้อนในเคนส์เบิร์กอาจร้อนมากและความชื้นสูง ฤดูหนาวจะแห้งมากแต่ก็มีโอกาสเกิดฝนอยู่เป็นประจำซึ่งบนพื้นที่สูงบางครั้งอาจอยู่ในรูปของหิมะ ในช่วงฤดูใบไม้ผลิและใบไม้ร่วง อุณหภูมิเวลากลางวันพอเหมาะ (ระหว่าง ๖๐°F/๑๕°C และ ๗๐°F/๒๐°C) แต่ในตอนกลางคืนอุณหภูมิจะลดต่ำกว่าจุดเยือกแข็งอยู่เสมอ”

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า เส้นทางเดินสำรวจนี้ให้ความรู้สึกยาก เห็นได้จากการให้รายละเอียดของความยากและความสูงที่ว่า “การเดินทางค่อนข้างยากลำบากและใช้เวลาตลอดทั้งวัน” รวมถึงการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเดินทางที่ผู้เดินทางต้องใช้ความพยายามและความอดทนมาก ดังข้อความที่ว่า “การข้ามผ่านต้องใช้เวลาเดินทางด้วยความอุตสาหะเป็นเวลา ๕ วัน

นอกจากนี้เส้นทางเดินสำรวจนี้ยังให้ความรู้สึกที่ว่า จำเป็นต้องมีการเตรียมพร้อมที่ดี เห็นได้จากการให้รายละเอียดเรื่องสภาพอากาศที่มีความแตกต่างกันมากโดยเฉพาะในช่วงฤดูใบไม้ผลิและใบไม้ร่วงหรืออุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น ฝน หิมะ ในช่วงฤดูหนาว จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมที่ดี

คำตอบของข้อนี้จึงตอบข้อ ๓

คำถามที่ ๒ ลานจอดรถผู้พิทักษ์อยู่ที่ระดับความสูงใด ให้นักเรียนตอบเป็นฟุตและเมตร

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

ตอบ ๘,๐๐๐ (ฟุต) และ ๒,๔๔๐ (เมตร)

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม :	บอกตำแหน่งข้อมูลซึ่งบอกไว้อย่างชัดเจนในรูปภาพ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การพรรณนา
บริบท :	ส่วนบุคคล

*ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากการขีดเส้นแนวตั้งในรูปภาพที่แสดงระดับความสูงของจุดต่าง ๆ ในเส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา คำตอบจึงคือ ๘,๐๐๐ ฟุต และ ๒,๔๔๐ เมตร

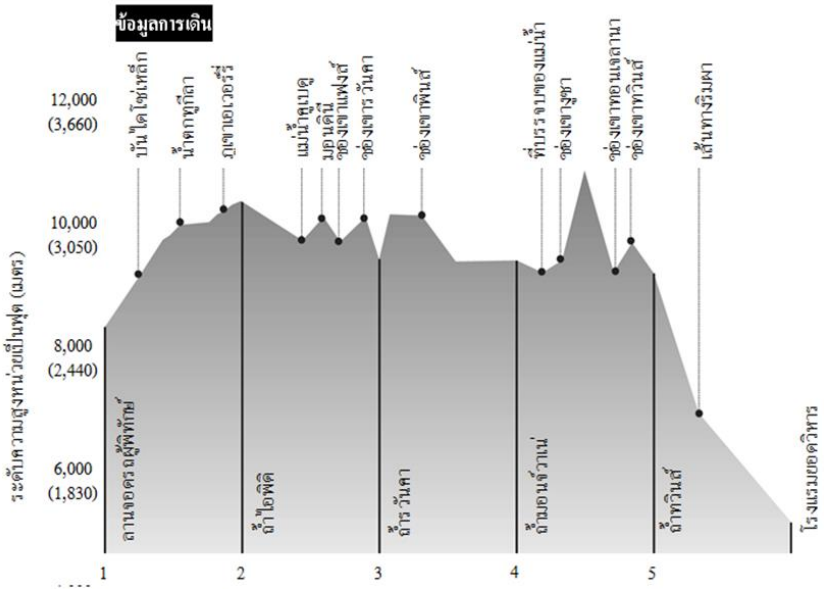

คำถามที่ ๓ ลองจินตนาการว่าถ้านักเรียนต้องไปเดินในเส้นทางเดินสำรวจที่อธิบายในเนื้อเรื่อง นักเรียนจะเลือกไปเดินตามเส้นทางเดินสำรวจในเดือนใดต่อไปนี้ “เมษายน” “มิถุนายน” หรือ “กันยายน” และใช้ข้อมูลในตารางเพื่อให้เหตุผลอธิบายคำตอบของนักเรียน

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

ตอบ “เมษายน” “มิถุนายน” หรือ “กันยายน” และ ให้เหตุผลที่เป็นการประเมินหรือเปรียบเทียบ (โดยตรงหรือโดยนัย) และ อ้างถึงตารางอย่างถูกต้อง

หมายเหตุ : อย่าหักคะแนนสำหรับความสับสนเกี่ยวกับฤดูกาลของซีกโลกเหนือกับซีกโลกใต้

- เมษายน มันสบายและอบอุ่น [การประเมิน]
- มิถุนายน มีฝนไม่มาก [หมายถึงการเปรียบเทียบ]
- มิถุนายน อากาศเย็นก็ไม่เป็นไร [การประเมิน]
- กันยายน มีฝนไม่มากและไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป

ได้คะแนนบางส่วน

ตอบ “เมษายน” “มิถุนายน” หรือ “กันยายน” และ ให้เหตุผลที่อ้างถึงตารางอย่างถูกต้อง แต่ไม่มีการประเมินหรือการเปรียบเทียบ หรือ เปรียบเทียบเดือนที่เลือกมากับอีกเดือนหนึ่งได้อย่างถูกต้อง และไม่อ้างถึงเดือนที่สาม

หมายเหตุ : อย่าหักคะแนนสำหรับความสับสนเกี่ยวกับฤดูกาลของซีกโลกเหนือกับซีกโลกใต้

- กันยายน ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิสูงสุดในแต่ละวันเท่ากับ ๑๙๐°C
- กันยายน เพราะมันแห้งแล้งกว่าเดือนเมษายน

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่ได้อ้างถึงตาราง

- กันยายน เพราะมันบอกว่าเป็นหนึ่งในเดือนที่แนะนำ [ไม่ได้อ้างถึงตาราง]

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกินไป

- มิถุนายน เพราะมันน่าจะดี [กว้างเกิน]

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม :	สนับสนุนหลักฐานอ้างอิงส่วนบุคคลโดยการเปรียบเทียบ และการประเมินสาระจากเชิงพรรณนารูปแบบผสมผสาน
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การพรรณนา
บริบท :	ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้องนี้พิจารณาได้จากตารางอุณหภูมิและปริมาณน้ำฝน ซึ่งคำตอบควรแสดงเหตุผลในเชิงเปรียบเทียบเดือนที่เลือกกับอีกสองเดือนที่ไม่เลือก เช่น

เดือนเมษายน เพราะค่าเฉลี่ยอุณหภูมิสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละวันให้ความรู้สึกที่สบายและอบอุ่นมากกว่าเดือนมิถุนายนและกันยายน

เดือนมิถุนายน เพราะปริมาณน้ำฝนมีค่าเฉลี่ยไม่มาก เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเมษายนและกันยายน

เดือนกันยายน เพราะปริมาณน้ำฝนมีค่าเฉลี่ยไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเมษายน และค่าเฉลี่ยอุณหภูมิสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละวันไม่ร้อนหรือเย็นมากเกินไป

คำถามที่ ๔ จากข้อมูลที่ให้มา หลังจากเดินผ่านไปสองวันนักเรียนจะอยู่ที่ไหน

๑. ที่ลานจอดรถผู้พิทักษ์
๒. ที่ถ้ำไอฟิติ
๓. ที่ถ้ำรวันคา
๔. ที่ถ้ำมอนจ์วาเน่
๕. ที่ถ้ำทวินส์
๖. ที่โรงแรมยอดวิหาร

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งข้อมูลซึ่งแสดงไว้อย่างชัดเจนในเชิงพรรณนารูปแบบผสมผสาน

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การพรรณนา

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากรูปภาพที่แสดงระดับความสูงของจุดต่าง ๆ ในเส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกาจะพบว่า จุดเริ่มต้นของการเดินทาง คือ ลานจอดรถผู้พิทักษ์ เมื่อเดินทางผ่านไปหนึ่งวันจะถึงถ้ำไอพิติ และเมื่อเดินทางผ่านไปอีกวันหนึ่ง (สองวัน) จะถึงถ้ำรวันดา

คำตอบจึงตอบข้อ ๓.

คำถามที่ ๕ นักเรียนคิดว่าเส้นทางเดินสำรวจในวันใดยากลำบากที่สุด ให้ใช้ข้อมูลจากเนื้อเรื่องเพื่อให้เหตุผลสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

อ้างถึง วันที่ ๑ วันที่ ๒ วันที่ ๓ วันที่ ๔ หรือ วันที่ ๕ และ ให้เหตุผลที่เป็นไปได้แลพสอดคล้องกับเนื้อเรื่องต้องอ้างถึงเนื้อเรื่อง (โดยตรงหรือโดยนัย)

- วันที่ ๑ มันขึ้นเขาตลอดทาง
- วันที่ ๒ สำหรับฉัน เดินขึ้นแล้วลง ขึ้นแล้วลงแย่กว่าการเดินขึ้นหรือลงอย่างเดียว
- วันที่ ๓ มียอดเขาดูโหดร้ายมาก
- วันที่ ๔ มันลงเขาตลอดทาง

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง

- วันที่ ๑ คุณยังไม่เคยชินกับมัน (ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง)
- วันที่ ๕ คุณน่าจะเหนื่อยอย่างที่สุดหลังจากนั้น (ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง)

ให้คำตอบโดยไม่มีคำอธิบาย

- วันที่ ๒ (ไม่มีคำอธิบาย)

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- วันที่ ๑ เพราะมันน่าจะยาก (กว้างเกิน)
- วันที่ ๓ เป็นวันกึ่งกลาง ดังนั้นน่าจะเป็นวันที่ยากที่สุด (ไม่เพียงพอ)

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : สนับสนุนความคิดเห็นโดยการใช้สาระจากเรื่องเชิงพรรณนารูปแบบผสมผสาน

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การพรรณนา

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากรูปภาพที่แสดงระดับความสูงของจุดต่าง ๆ ในเส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา ซึ่งอาจตอบได้หลายคำตอบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุผลประกอบที่สัมพันธ์กับรูปภาพ เช่น

วันที่ ๑ เพราะเส้นทางเดินสำรวจจะต้องเดินขึ้นเขาตลอดทาง

วันที่ ๒ เพราะเส้นทางเดินสำรวจจะต้องเดินสลับทั้งขึ้นเขาและลงเขามากกว่าวันอื่น

วันที่ ๓ เพราะเส้นทางเดินสำรวจจะต้องขึ้นและลงเขาที่มีความลาดชันมาก

วันที่ ๔ เพราะเส้นทางเดินสำรวจจะต้องเดินขึ้นเขาที่สูงกว่าวันอื่น

วันที่ ๕ เพราะเส้นทางเดินสำรวจจะต้องเดินลงเขาตลอดทาง

คำถามที่ ๖ ตามที่กล่าวในภาพรวม บนเส้นทางเดินสำรวจนักเรียนจะได้ชมพระอาทิตย์ขึ้นตอนเช้าของวันใด

๑. วันที่ ๑
๒. วันที่ ๒
๓. วันที่ ๓
๔. วันที่ ๔
๕. วันที่ ๕

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งข้อมูลโดยการเชื่อมโยงข้อมูลที่แสดงเป็นตัวอักษรกับข้อมูลที่แสดงไว้ในรูปภาพในเรื่องเชิงพรรณนารูปแบบผสมผสาน

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การพรรณนา

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในหัวข้อ “ภาพรวม” ที่ว่า “และชมพระอาทิตย์ขึ้นที่มอนจ์วาเน่ซึ่งควรค่าแก่การตั้งนาฬิกาปลุก”

เมื่อนำข้อมูลข้างต้นมาประกอบกับรูปภาพที่แสดงระดับความสูงของจุดต่าง ๆ ในเส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๔.

ลำดับที่ ๑๘ ความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือ

โทรศัพท์มือถือเป็นอันตรายใช่หรือไม่

	ใช่	ไม่ใช่
จุดสำคัญ	1. คลื่นวิทยุที่ออกจากโทรศัพท์มือถือสามารถทำให้เนื้อเยื่อของร่างกายร้อนขึ้นและเป็นอันตรายได้	คลื่นวิทยุไม่มีพลังมากพอที่จะเป็นเหตุให้เกิดความร้อนที่เป็นอันตรายต่อร่างกายได้
ความขัดแย้งของรายงานเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อสุขภาพจากโทรศัพท์มือถือ ปรากฏในช่วงปลายทศวรรษที่ 1990	2. สนามแม่เหล็กที่เกิดจากโทรศัพท์มือถือสามารถส่งผลต่อการทำงานของเซลล์ในร่างกาย	สนามแม่เหล็กเกิดขึ้นอ่อนมาก และไม่น่าจะส่งผลต่อเซลล์ในร่างกายของเรา
	3. คนที่คุยโทรศัพท์นานๆ บางครั้งจะบ่นว่าเหนื่อยล้า ปวดหัว และขาดสมาธิ	ไม่เคยมีการสังเกตผลดังกล่าวในระดับห้องปฏิบัติการ และบางทีอาจเกิดจากปัจจัยอื่นๆ ของการใช้ชีวิตยุคใหม่

	ใช่	ไม่ใช่
จุดสำคัญ	4. ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือมีโอกาสเกิดมะเร็งในสมองด้านติดกับหูที่ใช้แนบกับโทรศัพท์มากกว่า 2.5 เท่า	นักวิจัยยอมรับว่ายังไม่มีความชัดเจนว่าการเพิ่มขึ้นนั้นเกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ
เงินหลายล้านบาทได้ถูกใช้ไปในงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์เพื่อสำรวจผลกระทบของโทรศัพท์มือถือ	5. หน่วยงานที่เป็นตัวแทนระหว่างประเทศสำหรับงานวิจัยเรื่องมะเร็งพบความเชื่อมโยงระหว่างมะเร็งในเด็กกับสายไฟฟ้า สายไฟฟ้าก็ปล่อยรังสีเช่นเดียวกับโทรศัพท์มือถือ	รังสีที่เกิดจากสายไฟฟ้าเป็นรังสีคนละชนิด และมีพลังงานมากกว่ารังสีที่ออกจากโทรศัพท์มือถือ
	6. คลื่นความถี่วิทยุที่เหมือนกับคลื่นในโทรศัพท์มือถือสามารถเปลี่ยนแปลงการแสดงออกของยีนในหนอนได้	หนอนไม่ใช่มนุษย์ จึงไม่มีการยืนยันว่าเซลล์สมองของเราจะเกิดผลในลักษณะเดียวกัน

ถ้าคุณใช้โทรศัพท์มือถือ...

จุดสำคัญ	**จงทำ**	**อย่าทำ**
เนื่องจากมีผู้ใช้โทรศัพท์มือถือจำนวนมหาศาล แม้จะส่งผลเพียงเล็กน้อยต่อสุขภาพก็อาจนำไปสู่ปัญหาใหญ่ต่อสุขภาพของสาธารณะได้	พยายามคุยให้สั้น	อย่าใช้โทรศัพท์มือถือเมื่อสัญญาณอ่อน เพราะโทรศัพท์ต้องใช้พลังงานในการสื่อสารกับสถานีภาคพื้นดินมากขึ้น และการปล่อยคลื่นวิทยุจะสูงขึ้น
จุดสำคัญ	พกโทรศัพท์มือถือให้ห่างจากร่างกายเมื่อไม่ได้ใช้งาน	อย่าซื้อโทรศัพท์มือถือที่มีค่า "SAR"[1] สูง ซึ่งหมายความว่าจะปล่อยรังสีได้มากกว่า
ในปี ค.ศ.2000 รายงานของสจ๊วต (รายงานของอังกฤษ) ไม่พบปัญหาทางสุขภาพที่เกิดจากโทรศัพท์มือถือ แต่แนะนำให้ระวัง โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนจนกว่าจะมีงานวิจัยที่มากกว่านี้ มีรายงานเพิ่มเติมในปี 2004 สนับสนุนงานวิจัยนี้	ซื้อโทรศัพท์มือถือที่มี "เวลาพูด" ได้นาน จะมีประสิทธิภาพสูงกว่าและปล่อยรังสีน้อยกว่า	อย่าซื้ออุปกรณ์เสริมป้องกันรังสีที่สวยสะดุดตา จนกว่าจะผ่านการทดสอบจากหน่วยงานอิสระที่ไม่ใช่บริษัทมือถือ

คำถามที่ ๑ จุดประสงค์ของจุดสำคัญคืออะไร

๑. เพื่อบอกถึงอันตรายของการใช้โทรศัพท์มือถือ
๒. เพื่อเสนอว่าการโต้แย้งเรื่องความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือยังดำเนินต่อไป
๓. เพื่อบอกถึงข้อควรระวังที่ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือควรปฏิบัติ
๔. เพื่อเสนอว่าไม่พบปัญหาทางสุขภาพที่เกิดจากโทรศัพท์มือถือ

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ
สมรรถนะ : รู้จุดประสงค์ของบางส่วน (ตาราง) ในเรื่องบอกเล่า
เจตนาของคำถาม : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
ประเภทของเนื้อเรื่อง : สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความด้านล่างของจุดสำคัญทุกจุด (เพื่อให้การอธิบายคำตอบชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย จึงขอใส่ตัวเลขกำกับจุดสำคัญตามลำดับการนำเสนอ) ซึ่งใช้การตั้งคำถาม 5W1H ในการหาคำตอบ ดังนี้

คำถามแรก คือ ข้อมูลทั้งหมดนำเสนอเรื่องอะไร (What)

คำตอบ คือ จุดสำคัญ (๑), (๒) และ (๓) จะสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับโทรศัพท์มือถือในเชิงลบ คือ ใช้โทรศัพท์มือถือเป็นอันตราย สังเกตได้จากคำสำคัญที่ปรากฏในแต่ละจุดสำคัญ ดังนี้ จุดสำคัญ (๑) กล่าวถึง "ความขัดแย้งของรายงานเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อสุขภาพจากโทรศัพท์มือถือ" จุดสำคัญ (๒) กล่าวถึง "งานวิจัยทางวิทยาศาสตร์เพื่อสำรวจเพื่อสำรวจผลกระทบของโทรศัพท์มือถือ" และจุดสำคัญ (๓) พิจารณาจากข้อความที่ว่า "แม้จะส่งผลเพียงเล็กน้อยต่อสุขภาพก็อาจนำไปสู่ปัญหาใหญ่ต่อสุขภาพของสาธารณะได้" ส่วนจุดสำคัญ (๔) จะสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับโทรศัพท์มือถือที่โต้แย้งกับจุดสำคัญ (๑) – (๓) ดังข้อความที่ว่า "รายงานของสจ๊วต (รายงานของอังกฤษ) ไม่พบปัญหาทางสุขภาพที่เกิดจากโทรศัพท์มือถือแต่แนะนำให้ระวังโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนจนกว่าจะมีงานวิจัยที่มากกว่านี้" คือ โต้แย้งว่า ใช้โทรศัพท์มือถือไม่เป็นอันตราย

คำถามที่สอง คือ ข้อมูลทั้งหมดเกิดขึ้นในช่วงเวลาใด (When)

คำตอบ คือ จะสังเกตได้จากข้อความในจุดสำคัญ (๑) และ (๔) โดยจุดสำคัญ (๑) แสดงเวลา "ปรากฏในช่วงปลายทศวรรษที่ ๑๙๙๐" และจุดสำคัญ (๔) ในตอนต้นแสดงเวลา "ในปี ค.ศ. ๒๐๐๐" และตอนท้ายแสดงเวลา "ในปี ๒๐๐๔" ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของใจความสำคัญของเรื่อง

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๓.

คำถามที่ ๒ "มันยากที่จะพิสูจน์ว่าสิ่งหนึ่งเป็นสาเหตุของอีกหนึ่งอย่างแน่นอน" ข้อมูลส่วนนี้มีความสัมพันธ์อย่างไรกับข้อความในข้อ ๔ ช่อง ใช่ และ ไม่ใช่ ของตาราง โทรศัพท์มือถือเป็นอันตรายใช่หรือไม่

๑. มันสนับสนุนข้อโต้แย้งในชิ่ง ใช่ แต่ไม่ได้พิสูจน์
๒. มันพิสูจน์ข้อโต้แย้งในชิ่ง ใช่
๓. มันสนับสนุนข้อโต้แย้งในช่อง ไม่ใช่ แต่ไม่ได้พิสูจน์
๔. มันแสดงว่าข้อโต้แย้งในช่อง ไม่ใช่ นั้นผิด

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม :	รู้ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความทั่วไปนอกเหนือจากเรื่องนี้กับข้อความที่คู่กันในตาราง
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามของข้อนี้พิจารณาได้จากคำสำคัญในข้อมูลที่โจทย์กำหนดให้กับคำสำคัญในข้อความในข้อ ๔ ช่อง และ ไม่ใช่ ของตาราง โทรศัพท์มือถือเป็นอันตรายใช่หรือไม่ ดังนี้

ข้อมูลที่โจทย์กำหนด	"***มันยากที่จะพิสูจน์***ว่าสิ่งหนึ่งเป็นสาเหตุของอีกหนึ่งอย่างแน่นอน"	
	ใช่	**ไม่ใช่**
ข้อความในข้อ ๔	๔. ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือมีโอกาสเกิดมะเร็งในสมองด้านติดกับหูที่ใช้แนบกับโทรศัพท์มากกว่า ๒.๕ เท่า	นักวิจัยยอมรับว่า***ยังไม่มีความชัดเจนว่า การเพิ่มขึ้นนั้นเกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ***

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า คำสำคัญ "มันยากที่จะพิสูจน์" ในข้อมูลที่โจทย์กำหนดสื่อความหมายเหมือนคำสำคัญ "ยังไม่มีความชัดเจนว่าการเพิ่มขึ้นนั้นเกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ" ในช่องไม่ใช่ของตารางและการสื่อความมุ่งไปในทางเดียวกัน คือ ไม่ได้พิสูจน์

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๓.

คำถามที่ ๓ ดูข้อที่ ๓ ในช่อง ไม่ใช่ ของตารางในส่วนนี้อะไรที่อาจเป็น "ปัจจัยอื่น ๆ" อย่างหนึ่งจงให้เหตุผลประกอบคำตอบของนักเรียน

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

ระบุปัจจัยในการใช้ชีวิตยุคใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงกับความเหนื่อยล้า ปวดหัว หรือขาดสมาธิ คำอธิบายอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเอง หรือบอกอย่างชัดเจน

- นอนไม่เพียงพอ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็จะทำให้เหนื่อยล้า
- ทำงานมากเกินไป ทำให้เหนื่อย
- การบ้านมากเกินไป ทำให้เหนื่อยและปวดหัว
- เสียงรบกวน ทำให้ปวดหัว
- ความเครียด
- ทำงานดึก
- สอบ
- โลกนี้มีเสียงดังเกินไป
- ผู้คนไม่ใช้เวลาเพื่อพักผ่อนกันแล้ว
- ผู้คนไม่คำนึงถึงความสำคัญก่อนหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น ดังนั้นเขาจึงหงุดหงิดและไม่สบาย
- คอมพิวเตอร์
- มลภาวะ
- ดูทีวีมากเกินไป
- ยาเสพติด

- เตาอบไมโครเวฟ
- อีเมลมากเกินไป

ไม่มีคะแนน

- ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน
- เหนื่อยล้า (ซ้ำกับข้อมูลในเรื่อง)
- ความเหน็ดเหนื่อย (ซ้ำกับข้อมูลในเรื่อง)
- ขาดสมาธิ (ซ้ำกับข้อมูลในเรื่อง)
- ปวดหัว (ซ้ำกับข้อมูลในเรื่อง)
- การใช้ชีวิต (กว้างเกิน)

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ปวดหู
- ที่วางไข่

ลักษณะเฉพาะข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม : ใช้ความรู้เดิมสะท้อนสาระที่แสดงในเรื่อง
ประเภทของเนื้อความ : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท : สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบแบบสั้น

*ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อ ๓ ช่อง ใช่ และ ไม่ใช่ ของตารางโทรศัพท์มือถือเป็นอันตรายใช่หรือไม่ ดังนี้

	ใช่	**ไม่ใช่**
ข้อความในข้อ ๓	๓. คนที่คุยโทรศัพท์นาน ๆ บางครั้งจะบ่นว่าเหนื่อยล้า ปวดหัว และขาดสมาธิ	ไม่เคยมีการสังเกตผลดังกล่าวในระดับห้องปฏิบัติการ และบางทีอาจเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ของการใช้ชีวิตยุคใหม่

จากตารางข้างต้น คำว่า “ผลดังกล่าว” ในช่อง ไม่ใช่ สื่อถึง “เหนื่อยล้า ปวดหัว และขาดสมาธิ” ในช่อง ใช่ ดังนั้นคำถามว่า “ปัจจัยอื่น ๆ” คืออะไร จึงสื่อถึงการถามว่า อะไร (ปัจจัยอื่น ๆ ของการใช้ชีวิตยุคใหม่) ที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดผลดังกล่าว (เหนื่อยล้า ปวดหัว และขาดสมาธิ)

ปัจจัยอื่น ๆ ของการใช้ชีวิตยุคใหม่ ⟹ ผลดังกล่าว

(สาเหตุ) (เหนื่อยล้า ปวดหัว และขาดสมาธิ)

คำตอบของคำถามข้อนี้ เช่น นอนไม่เพียงพอ, ทำงานดึก, ความเครียด, ใช้คอมพิวเตอร์นานเกินไป ฯลฯ

คำถามที่ ๔ ดูตารางในหัวข้อ ถ้าคุณใช้โทรศัพท์มือถือ... ตารางนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดใด

๑. ไม่มีอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ
๒. มีความเสี่ยงที่ได้พิสูจน์แล้วว่าเกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ
๓. อาจมีหรือไม่มีอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ แต่ก็ควรจะระวังไว้ก่อน
๔. อาจมีหรือไม่มีอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ แต่ไม่ควรใช้จนกว่าจะรู้แน่นอน
๕. คำแนะนำในส่วนของ จงทำ สำหรับผู้ที่คิดว่าเป็นภัยคุกคามอย่างจริงจัง และคำแนะนำในส่วนของ อย่าทำ สำหรับผู้ที่คิดอย่างอื่น

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม : รู้ข้อสันนิษฐานในบางส่วนของเรื่องบอกเล่า
บริบท : สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อมูล “จุดสำคัญ” ในหัวข้อ ถ้าคุณใช้โทรศัพท์มือถือ ดังนี้

จุดสำคัญ (๓)	**จุดสำคัญ (๔)**
เนื่องจากมีผู้ใช้โทรศัพท์มือถือจำนวนมหาศาล แม้จะส่งผลเพียงเล็กน้อยต่อสุขภาพก็อาจนำไปสู่ปัญหาใหญ่ต่อสุขภาพของสาธารณะได้	ในปี ค.ศ. ๒๐๐๐ รายงานของสจ๊วด (รายงานของอังกฤษ) ไม่พบปัญหาทางสุขภาพที่เกิดจากโทรศัพท์มือถือ แต่แนะนำให้ระวังโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนจนกว่าจะมีงานวิจัยที่มากกว่านี้ มีรายงานเพิ่มเติมในปี ๒๐๐๔ สนับสนุนงานวิจัยนี้

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า จุดสำคัญ (๓) แสดงให้เห็นว่าการใช้โทรศัพท์มือถือมีอันตราย ดังเห็นได้จากข้อความที่ว่า “แม้จะส่งผลเพียงเล็กน้อยต่อสุขภาพก็อาจนำไปสู่ปัญหาใหญ่ต่อสุขภาพของสาธารณะได้” แต่จุดสำคัญ (๔) แสดงให้เห็นว่าการใช้โทรศัพท์มือถือไม่มีอันตราย ดังข้อความที่ว่า “ไม่พบปัญหาทางสุขภาพที่เกิดจากโทรศัพท์มือถือ” อย่างไรก็ตามท้ายข้อความในจุดสำคัญ (๔) ได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า แม้การใช้โทรศัพท์มือถือไม่มีอันตราย “แต่แนะนำให้ระวังโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนจนกว่าจะมีงานวิจัยที่มากกว่านี้” คือ แนะนำให้ใช้โทรศัพท์มือถือด้วยความระมัดระวัง

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๓.

เรื่องราวเกิดขึ้นในปราสาทที่อยู่ติดกับชายหาดในอิตาลี

องค์ที่ 1

ห้องรับแขกที่ประดับอย่างสวยงามในปราสาทที่ ตั้งอยู่ริมชายหาดอันงดงาม มีประตูอยู่ด้านขวา และด้านซ้าย ห้องนั่งเล่นจัดให้อยู่กลางเวที มีโซฟา โต๊ะ และเก้าอี้เท้าแขนสองตัว หน้าต่างบานใหญ่อยู่ด้านหลัง เป็นคืนที่มีดาวพร่างพราย บนเวทีมืดสนิท เมื่อม่านเปิดขึ้นเราได้ยินเสียงผู้ชายคุยกันเสียงดังอยู่หลังประตูทางด้านซ้าย ประตูเปิดออกสุภาพบุรุษในชุดทักซิโด้ 3 คนเดินเข้ามา หนึ่งในนั้นเปิดไฟในทันที พวกเขาเดินไปตรงกลางอย่างเงียบๆ และยืนอยู่รอบโต๊ะแล้วนั่งลงพร้อมกัน กัลนั่งเก้าอี้เท้าแขนทางด้านซ้าย ทูไรนั่งเก้าอี้ทางด้านขวา อดัมนั่งโซฟาตรงกลาง ในความเงียบอันยาวนานจนเกือบจะเป็นความอึดอัด ทุกคนนั่งยืดตัวตามสบายอยู่ในความเงียบ จากนั้น

ทูไร

ผมกำลังคิดว่ามันยากขนาดไหนในการเริ่มต้นการแสดง ที่จะต้องแนะนำตัวละครหลักทั้งหมดตั้งแต่เริ่มแสดง

อดัม

ผมก็คิดว่ามันยาก

ทูไร

มันยากอย่างร้ายกาจ เมื่อการแสดงเริ่ม ผู้ชมอยู่ในความเงียบ นักแสดงขึ้นบนเวทีและความอึดอัดก็เริ่มขึ้น มันนานเหมือนชั่วนิรันดร์ บางครั้งนานถึง 15 นาทีกว่าผู้ชมจะรู้เรื่องว่าใครเป็นใครและทำอะไรกัน

กัล

สมองคุณแปลกนะนี่ จะลืมเรื่องงานสักนาทีไม่ได้เลยหรือ

กัล

คุณไม่ควรตกเป็นทาสของงาน

ทูไร

ถ้าคุณไม่เป็นนายมัน คุณก็เป็นทาสของมัน ไม่มีจุดกลางหรอก เชื่อผมเถอะ มันไม่ตลกที่จะเริ่มละครให้ดี มันเป็นหนึ่งในปัญหาที่ยากที่สุดของผู้กำกับเวที ทันทีที่ละครเริ่ม คุณแนะนำตัวละครของคุณเลยได้ไหม ดูฉากนี้สิมีเราสามคน สุภาพบุรุษสามคนในชุดทักซิโด้ บอกได้ไหมว่าพวกเขาไม่ได้เข้ามาในห้องของปราสาทที่สง่างาม แต่มันเป็นเวทีเขาจะพูดคุยกันถึงเรื่องที่ไร้สาระมากมายจนกว่าจะรู้ว่าเราเป็นใคร มันจะไม่ง่ายกว่าหรือถ้าจะเริ่มต้นโดยยืนขึ้นแนะนำตัวเอง ยืนขึ้น สวัสดี พวกเราทั้งสามคนเป็นแขกในปราสาทนี้ พวกเราออกมาจากห้องอาหารได้ไม่นาน เรากินอาหารเย็นอันแสนวิเศษและดื่มแชมเปญไป 2 ขวด ผมชื่อ ซานเดอร์ ทูไร ผมเป็นนักเขียนบทละคร ผมเขียนบทละครมาแล้ว 30 ปีมันเป็นอาชีพของผม จบ ทีนี้ก็ถึงตาคุณละ

กัล

ยืนขึ้น ผมชื่อกัล ผมก็เป็นนักเขียนบทละครเหมือนกัน ผมเขียนบทละครด้วยกันทุกเรื่องกับสุภาพบุรุษผู้นี้ เราเป็นคู่หูนักเขียนบทละครที่มีชื่อเสียง จะเห็นว่าป้ายการแสดงของละครตลกขบขันและละครเพลงทุกป้าย จะบอกว่า เขียนบทโดย กัล และ ทูไร โดยธรรมชาติแล้วนี่ก็คืออาชีพของผมเช่นกัน

กัล และ ทูไร

พร้อมกัน และชายหนุ่มคนนี้...

อดัม

ยืนขึ้น ชายหนุ่มคนนี้คือ ผมขออนุญาตแนะนำตัวผม อัลเบิร์ต อดัม อายุ 25 ปี เป็นนักแต่งเพลง ผมแต่งเพลงให้สุภาพบุรุษใจดีสองท่านนี้ในการแสดงละครเพลงเรื่อง

ทูไร

30 ทำแบบนั้นไม่ได้

กัล

ยังไม่เคยเกินครึ่งชั่วโมงสักครั้งเลยที่คุณจะไม่พูดถึงโรงละคร นักแสดง และละครในโลกนี้ยังมีอย่างอื่นอยู่อีกนะ

ทูไร

35 ไม่มีอย่างอื่นหรอก ผมเป็นคนเขียนบทละคร ผมถูกสาปมา

ทูไร

แต่คุณยังหนุ่ม

75 กัล

และมีพรสวรรค์

อดัม

และผมหลงรักนักร้อง

ทูไร

80 คุณไม่ควรพูดตรงนั้น ยังไงผู้ชมทุกท่านในที่นี้จะรู้ได้เอง

พวกเขาทุกคนนั่งลง

65 ล่าสุดของพวกเขา และนี่คืองานชิ้นแรกของผมสำหรับการแสดงบนเวที ทูตสวรรค์ผู้สูงวัยสองท่านนี้เป็นผู้ค้นพบตัวผม และที่มานี้ก็ด้วยความช่วยเหลือของพวกเขา ผมอยากจะมีชื่อเสียง พวกเขาทำให้ผมได้รับเชิญมาที่ปราสาทแห่งนี้ พวกเขาตัดเสื้อโค้ทและชุดทักซิโด้ให้ ถ้าจะมองในอีกมุมหนึ่ง

70 ตอนนี้ผมจนและไม่มีใครรู้จัก ยิ่งไปกว่านี้ผมยังเป็นเด็กกำพร้า และคุณย่าเป็นคนเลี้ยงผมมา คุณย่าได้เสียไปแล้ว ผมเหลือตัวคนเดียวในโลกนี้ ผมไม่มีชื่อเสียง ผมไม่มีเงิน

ทูไร

นี่ไม่ใช่วิธีที่ง่ายที่สุดในการเริ่มต้นละครหรอกหรือ

กัล

85 ถ้าเราทำแบบนี้ได้ เราจะเขียนบทได้ง่าย

ทูไร

เชื่อผม มันไม่ได้ยากขนาดนั้น เพียงแค่คิดว่าทั้งหมดนี้คือ...

กัล

เอาละ เอาละ เอาละ ขอแค่อย่าเริ่มพูดเรื่องละครอีก ฉัน

90 เบื่อมันเต็มทีแล้ว เราจะคุยกัน วันพรุ่งนี้ถ้าคุณต้องการ

"จุดหนึ่งนั้นของละครเวที" เป็นการเริ่มเรื่องของบทละครที่เขียนโดยนักเขียนบทละครชาวฮังการีชื่อ เฟอเรนส์ มอลนาร์

คำถามที่ ๑ ในเวลาไม่นานก่อนจะเปิดม่าน ตัวละครในเรื่องได้ทำอะไรกัน

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

- อ้างถึงการกินอาหารเย็น หรือ การดื่มแชมเปญ อาจถอดความหรือยกประโยคมาตอบโดยตรง
- พวกเขาเพิ่งกินอาหารเย็นและแชมเปญเสร็จ
- "พวกเราเพิ่งออกมาจากห้องอาหาร เรากินอาหารเย็นอันแสนวิเศษ" [ยกประโยคมาตอบโดยตรง]
- "กินอาหารเย็นอันแสนวิเศษและดื่มแชมเปญไป ๒ ขวด" [ยกประโยคมาตอบโดยตรง]
- กินหารเย็นและเครื่องดื่ม
- กินอาหารเย็น
- ดื่มแชมเปญ
- ได้กินอาหารเย็นและดื่มเครื่องดื่ม

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- พวกเราสามคนเป็นแขกที่มาปราสาทนี้
- พวกเขาคุยกันเสียงดังหลังประตู [ตรงนี้เป็นส่วนขององค์แรก ไม่ใช่ก่อนเริ่ม]
- พวกเขาตัดโล๊ะเสื้อโค้ทและชุดทักซิโด้ให้อดัม [ไม่ใช่ไม่นานก่อนเริ่มเหตุการณ์ในเรื่อง]
- พร้อมที่จะขึ้นมาบนเวที [อ้างถึงผู้แสดงมากกว่าที่จะเป็นตัวละคร]
- เรื่องราวเกิดขึ้นในปราสาทติดกับชายหาดในอิตาลี
- การพูดคุยเกี่ยวกับโรงละคร
-

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม :	บอกตำแหน่งหลักฐานแงอิงต่อการแสดงที่กำลังเกิดขึ้นก่อนเริ่มเหตุการณ์ในเรื่อง
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบรรยาย
“บริบท :	ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากคำพูดของทูไรที่ว่า “พวกเรา ทั้งสามคนเป็นแขกในปราสาทนี้ พวกเราออกมาจากห้องอาหารได้ไม่นาน เรากินอาหารเย็นอันแสน วิเศษและดื่มแชมเปญไป ๒ ขวด”

คำตอบของคำถามข้อนี้ คือ รับประทานอาหารเย็นและดื่มแชมเปญ หรืออาจคัดลอกข้อความในเรื่อง “ พวกเราออกมาจากห้องอาหารได้ไม่นาน เรากินอาหารเย็นอันแสนวิเศษและดื่มแชมเปญไป ๒ ขวด

คำถามที่ ๒ “มันนานเหมือนชั่วนิรันดร์ บางครั้งนานถึง ๑๕ นาที...” (บรรทัดที่ ๒ - ๓ ในเนื้อเรื่องหน้าที่ ๒) ตามที่ทูไรกล่าว ทำไมเวลา ๕ นาที “เหมือนชั่วนิรันดร์”

๑. มันเป็นเวลานานมากที่จะคาดหวังให้ผู้ชมนั่งนิ่ง ๆ ในโรงละครที่เต็มไปด้วยผู้คน
๒. มันดูเหมือน ใช้เวลาไม่มีที่สิ้นสุดในการทำเรื่องราวตอนเริ่มของละครเป็นที่รู้เรื่องเข้าใจกัน
๓. มันดูเหมือนว่าทุกครั้งใช้เวลายาวนานที่นักเขียนบทละครเขียนตอนเริ่มของบทละคร
๔. มันดูเหมือนเวลาเดินไปอย่างช้า ๆ เมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญขึ้นในละคร

เฉลย ๒.

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : อนุมานความหมายของคำพูดในเรื่องโดยใช้หลักฐานอ้างอิงจากท้องเรื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบรรยาย

รูปแบบของข้อสอบ : เขียนเลือกตอบ

*ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากบริบทที่อยู่ด้านหลังข้อความที่โจทย์กำหนดให้ คือ " นักแสดงขึ้นบนเวทีและความอึดอัดก็เริ่มขึ้น มันเหมือนชั่วนิรันดร์ บางครั้งนานถึง ๑๕ นาที กว่าผู้ชมจะรู้เรื่องว่าใครเป็นใครและทำอะไรกัน

จากข้อความข้างต้น บริบทที่ช่วยทำให้เข้าใจว่า " มันนานเหมือนชั่วนิรันดร์" ก็คือ " กว่าผู้ชมจะรู้เรื่องว่าใครเป็นใครและทำอะไรกัน" คำตอบจึงตอบข้อ ๒.

คำถามที่ ๓ ผู้อ่านคนหนึ่งกล่าวว่า " อดัมคงจะเป็นตัวละครที่ตื่นเต้นมากที่สุดในบรรดาตัวละครทั้งสามที่มาในปราสาท" ผู้อ่าน สามารถกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นนี้ได้อย่างไร จงใช้เนื้อเรื่องเพื่อให้เหตุผลประกอบ

คำตอบของนักเรียน

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

ระบุความแตกต่างระหว่างอดัมกับตัวละครอีกสองคนที่เหลือโดยการอ้างถึงสิ่งต่อไปนี้ หนึ่งข้อหรือมากกว่านั้น สถานะของอดัมเป็นคนที่จนที่สุดหรือหนุ่มที่สุดในตัวละครทั้งสาม ความอ่อนประสบการณ์ของเขา (ในฐานะคนมีชื่อเสียง)

- อดัมเป็นคนจน เขาต้องตื่นเต้นที่ได้อยู่ในปราสาทที่หรูหรา
- เขาต้องมีความสุขที่ได้อยู่ร่วมกับชายสองคนที่ทำให้เขามีชื่อเสียงได้
- เขาแต่งเพลงกับคนสองคนที่มีชื่อเสียงอย่างมาก
- เขายังหนุ่ม และคนหนุ่มมักตื่นเต้นกับสิ่งต่าง ๆ มากกว่า มันเป็นเรื่องจริง!
- เขาเป็นคนหนุ่มที่ได้เข้ามาในปราสาท [ชั้นต่ำที่สุดที่จะได้คะแนน]
- เขาเป็นคนที่มีประสบการณ์น้อยที่สุด [ชั้นต่ำที่สุดที่จะได้คะแนน]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- เขาตื่นเต้น [กล่าวซ้ำคำถาม]
- แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง
- เขาเป็นศิลปิน

- เขาตกหลุมรัก [ไม่มีคำอธิบายว่าทำไมเขาจึงตื่นเต้นที่ได้เข้ามาในปราสาท]
- อดัมต้องตื่นเต้น เพราะนักร้องต้องมาปรากฏตัวด้วยอย่างแน่นอน [ไม่ใช่ข้อสนับสนุนจากเนื้อเรื่อง]
- เขาได้รับชุดทักซิโด้ [เป็นการบรรยายรายละเอียด ไม่ใช่การให้เหตุผล]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การบูรณาการและการตีความ
เจตนาของคำถาม :	สนับสนุนความคิดเห็นโดยการแปลความหมายแรงจูงใจของตัวละครในเรื่อง
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบรรยาย
บริบท :	ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบอิสระ

*ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากคำพูดของอดัมที่ว่า “ผมขออนุญาตแนะนำตัว ผม อัลเบิร์ต อดัม อายุ ๒๕ ปี เป็นนักแต่งเพลง ผมแต่งเพลงให้สุภาพบุรุษใจดีสองท่านนี้ในการแสดงละครเพลงเรื่องล่าสุดของพวกเขา และนี่คืองานชิ้นแรกของผมสำหรับแสดงบนเวที ทูตสวรรค์ผู้สูงวัยสองท่านนี้เป็นผู้ค้นพบตัวผม และที่มานี้ก็ด้วยความช่วยเหลือของพวกเขา ผมอยากจะมีชื่อเสียง พวกเขาทำให้ผมได้รับเชิญมาที่ปราสาทแห่งนี้ พวกเขาตัดเสื้อโค้ทและชุดทักซิโด้ให้ ถ้าจะมองในอีกมุมหนึ่ง ตอนนี้ผมจนและไม่มีใครรู้จัก ยิ่งไปกว่านี้ผมยังเป็นเด็กกำพร้า และคุณย่าเป็นคนเลี้ยงผมมา คุณย่าได้เสียไปแล้วผมเหลือตัวคนเดียวในโลกนี้ ผมไม่มีชื่อเสียง ผมไม่มีเงิน

จากคำพูดของอดัมข้างต้น เหตุผลที่ทำให้อดัมคงจะเป็นตัวละครที่ตื่นเต้นมากที่สุดในบรรดาตัวละครทั้งสามที่มาปราสาทมีดังนี้

๑. อดัมเป็นคนยากจน เห็นได้จากข้อความ “ ผมไม่มีเงิน” โอกาสที่จะได้มาปราสาทจึงน่าจะมีน้อยมาก ดังนั้นการได้มาปราสาทที่สง่างามจึงน่าจะทำให้เขาตื่นเต้นกว่าตัวละครอีกสองตัวที่เหลือ
๒. อดัมเป็นคนธรรมดา ไม่มีชื่อเสียง เห็นได้จากข้อความ “ ผมไม่มีชื่อเสียง” และ “ และที่มานี้ก็ด้วยความช่วยเหลือของพวกเขา ผมอยากจะมีชื่อเสียง พวกเขาทำให้ผมได้รับเชิญมาที่ปราสาทแห่งนี้”
๓. อดัมเป็นคนหนุ่มมีประสบการณ์ชีวิตน้อย เห็นได้จากข้อความที่อ้างถึงตัวละครอีกสองตัวที่เหลือซึ่งมีอายุมากกว่าอดัม “ทูตสวรรค์ผู้สูงวัยสองท่านนี้เป็นผู้ค้นพบผม” โอกาสที่จะได้มาปราสาทจึงน่าจะมีน้อยมาก ดังนั้นการได้มาปราสาทที่สง่างามพร้อมตัวละครเองสองตัวที่เหลือจึงน่าจะทำให้เขาตื่นเต้นกว่าตัวละครอีกสองตัวที่เหลือ

คำถามที่ ๔ ทั้งหมดนี้ มอลนาร์ นักเขียนบทละคร กำลังทำอะไรในบทละครที่ตัดมาตอนนี้

๑. เขากำลังแสดงวิธีที่ตัวละครแต่ละตัวจะแก้ปัญหาของตัวเอง
๒. เขากำลังทำให้ตัวละครของเขาแสดงให้เห็นว่าเหมือนชั่วนิรันดร์ในละครเป็นเช่นไร
๓. เขากำลังยกตัวอย่างการเปิดการแสดงโดยทั่วไปและประเพณีปฏิบัติ
๔. เขากำลังใช้ตัวละครเพื่อแสดงถึงปัญหาหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวเขาเอง

เฉลย ๔.

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม :	รู้ใจความสำคัญของแนวความคิดของเรื่อง
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบรรยาย
บริบท :	ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

*ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้ พิจารณาได้จากคำพูดของทูไรที่ว่า “ ผมกำลังคิดว่ามันยากขนาดไหนในการเริ่มต้นการแสดงที่จะต้องแนะนำตัวละครหลักทั้งหมดตั้งแต่เริ่มแสดง” และ “มันไม่ตลกที่จะเริ่มละครให้ดี มันเป็นหนึ่งในปัญหาที่แย่ที่สุดของผู้กำกับเวที ทันทีที่ละครเริ่มคุณแนะนำตัวละครของคุณเลยได้ไหม”

จากคำพูดของทูไรข้างต้นจะเห็นได้ว่า ทูไรมีปัญหาเกี่ยวกับการเริ่มเรื่อง (เริ่มต้น) ของตัวละครเวที คือจะทำอย่างไรจึงจะแนะนำตัวละครหลักได้ทั้งหมดเมื่อเริ่มแสดง สอดคล้องกับการให้รายละเอียดในตอนท้ายของบทละครที่ว่า “ ‘จุดหนึ่งนั้นของละครเวที’ เป็นการเริ่มต้นที่ดีของบทละคร”

คำตอบของข้อนี้จึงตอบข้อ ๔.

ลำดับที่ ๒๐ การทำงานทางไกล

วิถีทางแห่งอนาคต

ลองจินตนาการว่ามันจะวิเศษอย่างไรถ้าสามารถ "ทำงานทางไกล" [๑] บนสายด่วน อิเล็กทรอนิกส์ ที่งานทุกอย่างของคุณทำผ่านคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์! ไม่ต้องขึ้นไปเบียดในรถเมล์ หรือรถไฟที่คนแน่นอีกต่อไป หรือไม่ต้องเสียเวลาเป็นชั่วโมง ๆ เดินทางไป – กลับที่ทำงาน คุณสามารถทำงานที่ไหนก็ได้ที่ต้องการ ลองคิดถึงโอกาสทั้งหมดในการทำงานที่จะเกิดขึ้น!

มาลี

ความหายนะจากการปฏิบัติ

ลดชั่วโมงการเดินทางและลดการใช้พลังงานที่เกี่ยวข้อง เห็นได้ชัดว่าเป็นความคิดที่ดีแต่เป้าหมายนั้นควรทำให้สำเร็จโดยการพัฒนาการขนส่งมวลชน หรือการรับประกันว่าที่ทำงานจะตั้งอยู่ใกล้กับที่อยู่อาศัยของผู้คน ความคิดที่ทะเยอทะยานว่าการทำงานทางไกลควรเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตมีแต่จะนำพาผู้คนให้หมกมุ่นอยู่กับตัวเองมากขึ้นเท่านั้นเราต้องการจริง ๆ หรือที่จะให้ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนหดหายไป

สุชาติ

[๑] "การทำงานทางไกล" (Telecommuting) เป็นคำที่บัญญัติขึ้นโดย แจ๊ค นิลส์ ในช่วงต้นของทศวรรษที่ ๑๙๗๐ เพื่อบ่งบอกถึงสถานการณ์ที่ผู้ทำงานด้วยคอมพิวเตอร์ห่างจากสำนักงานกลาง (เช่น ที่บ้าน) และส่งข้อมูลและเอกสารไปยังสำนักงานกลางทางสายโทรศัพท์

คำถามที่ ๑ ความสัมพันธ์ระหว่าง "วิถีทางแห่งอนาคต" กับ "ความหายนะจากการปฏิบัติ" คืออะไร

๑. เขาใช้ข้อโต้แย้งที่ต่างกันเพื่อลงข้อสรุปรวมเดียวกัน
๒. เขาเขียนในรูปแบบที่เหมือนกันแต่เป็นหัวข้อที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง
๓. เขาแสดงมุมมองทั่วไปที่เหมือนกัน แต่ไปถึงช่วงสรุปที่ต่างกัน
๔. เขาแสดงมุมมองที่ขัดแย้งกันในหัวข้อเดียวกัน

เฉลย ๔.

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม :	ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องเชิงโต้แย้งสั้น ๆ สองส่วน (เปรียบเทียบ)
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การโต้แย้ง
บริบท :	การงานอาชีพ
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

*ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากการแสดงความคิดเห็นเรื่องการทำงานทางไกลของมารีและสุชาติ จะเห็นได้ว่า มาลีแสดงความคิดเห็นสนับสนุนการทำงานทางไกล สังเกตได้จากข้อความที่ว่า "ไม่ต้องขึ้นไปเบียดบนรถเมล์หรือรถไฟที่คนแน่นอีกต่อไปหรือไม่ต้องเสียเวลาเป็นชั่วโมง ๆ เดินทางไป – กลับ ที่ทำงาน"

ส่วนสุชาตินั้น แม้ตอนต้นจะแสดงความคิดเห็นสนับสนุนในประเด็นเดียวกับมาลี ดังเห็นได้จากข้อความที่ว่า "การลดชั่วโมงการเดินทางและลดการใช้พลังงานที่เกี่ยวข้อง เห็นได้ชัดว่าเป็นความคิดที่ดี" แต่ก็ได้แสดงความคิดเห็นไม่สนับสนุนการทำงานทางไกลด้วย ดังข้อความหลังคำเชื่อม "แต่" ที่ว่า "เป้าหมายนั้นควรทำให้สำเร็จโดยการพัฒนาการขนส่งมวลชน หรือการรับประกันว่าที่ทำงานจะตั้งอยู่ใกล้กับที่อยู่อาศัยของผู้คน ความคิดที่ทะเยอทะยานว่าการทำงานทางไกลควรเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมีแต่จะนำพาผู้คนให้หมกมุ่นอยู่กับตัวเองมากขึ้นเท่านั้น เราต้องการจริง ๆ หรือที่จะให้ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนหดหายไป"

คำตอบข้อนี้จึงตอบข้อ ๔.

คำถามที่ ๒ งานหนึ่งอย่างที่อาจจะมีปัญหาถ้าทำงานไกล คืองานอะไร จงให้เหตุผลประกอบคำตอบของนักเรียน

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

ระบุประเภทของงานและให้คำอธิบายที่เป็นไปได้ว่าทำไทคนงานประเภทนั้นไม่สามารถทำงานทางไกลได้ คำตอบระบุ (โดยตรงหรือโดยนัย) ว่าจำเป็นต้องไปปรากฏตัวในงานที่ระบุนั้น ๆ

- คนงานก่อสร้าง มันยาดที่จะทำงานกับไม้และอิฐจากที่ไหนก็ได้
- นักกีฬา คุณต้องไปที่นั่นจริง ๆ เพื่อแข่งกีฬา
- ช่างประปา คุณไม่สามารถซ่อมอ่างล้างหน้าของคนอื่นจากบ้านคุณ!
- ขุดลอกท่อ เพราะคุณต้องไปอยู่ที่นั่น
- พยาบาล มันยากที่จะตรวจว่าผู้ป่วยสบายดีหรือไม่ผ่านอินเทอร์เน็ต

ไม่มีคะแนน

ระบุประเภทของงาน แต่ไม่มีคำอธิบาย หรือ ให้คำอธิบายที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานทางไกล

- ขุดลอกท่อ
- นักดับเพลิง
- นักเรียน
- ขุดลอกท่อ เพราะมันเป็นงานหนัก [คำอธิบายไม่ได้แสดงให้เห็นว่าทำไมงานนี้จึงมีปัญหาในการใช้การทำงานทางไกล]
- ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน
- คุณต้องไปอยู่ที่นั่น
- แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง
- ผู้จัดการ ไม่มีใครใส่ใจคุณอยู่แล้ว [คำอธิบายที่ไม่เกี่ยวข้อง]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : ใช้ความรู้เดิมเพื่อยกตัวอย่างทั่วไปที่เหมาะสมกับการแบ่งประเภทที่อธิบายไว้ในเรื่อง

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การโต้แย้ง

บริบท : การงานอาชีพ

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากการแสดงความคิดเห็นของมาลีที่ว่า “งานทุกอย่างของคุณทำผ่านคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์!”

จากข้อความข้างต้น คำตอบของคำถามข้อนี้ เช่น

ช่างก่อสร้าง (คนงานก่อสร้าง) เพราะไม่สามารถก่อสร้างผ่านคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์ได้

แพทย์ เพราะการวินิจฉัยโรคของผู้ป่วยผ่านคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์อาจเกิดข้อผิดพลาดได้

คำถามที่ ๓ ข้อความใดที่ทั้งมาลีและสุชาติน่าจะมีความเห็นตรงกัน

๑. ผู้คนควรได้รับอนุญาตให้ทำงานกี่ชั่วโมงก็ได้ตามที่พวกเขาต้องการ
๒. ไม่ใช่ความคิดที่ดีที่คนใช้เวลามากเกินไปในการเดินทางไปทำงาน
๓. การทำงานทางไกลอาจไม่เหมาะกับทุกคน
๔. การสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการทำงาน

เฉลย ๒.

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การบูรณาการและการตีความ

เจตนาของคำถาม : รู้ความเห็นทั่วไปที่แสดงในเรื่องเชิงโต้แย้งสั้น ๆ

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การโต้แย้ง

บริบท : การงานอาชีพ

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากการแสดงความคิดเห็นเรื่องการทำงานทางไกลของมาลีและสุชาติ ในคำอธิบายคำถามข้อ ๑ คือ มาลีแสดงความคิดเห็นสนับสนุนการทำงานทางไกล สังเกตได้จากข้อความที่ว่า "ไม่ต้องขึ้นไปเบียดในรถเมล์หรือรถไฟที่คนแน่นอีกต่อไปหรือไม่ต้องเสียเวลาเป็นชั่วโมง ๆ เดินทางไป - กลับที่ทำงาน" ซึ่งสุชาติได้แสดงความคิดเห็นสนับสนุนในประเด็นเดียวกับมาลี ดังเห็นได้จากข้อความที่ว่า "การลดชั่วโมงการเดินทางและลดการใช้พลังงานที่เกี่ยวข้อง เห็นได้ชัดว่าเป็นเรื่องที่ดี"

จากความคิดเห็นข้างต้นจะเห็นได้ว่า ทั้งมาลีและสุชาติแสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับข้อดีของการทำงานทางไกล คือ การลดชั่วโมงการเดินทางไปลับที่บ้าน

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๒.

ลำดับที่ ๒๑ เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่

บทบรรณาธิการ

เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่

วิทยาศาสตร์ได้ก้าวล้ำหน้ากฎหมาย และจริยธรรม มันเกิดมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๔๕ เมื่อมีการทำลายล้างชีวิตมนุษย์ด้วยระเบิดปรมาณู และทุกวันนี้มีวิทยาการใหม่ที่เกิดขึ้นคือ การสร้างชีวิตด้วยวิธีนอกเหนือธรรมชาติสำหรับบุคคลที่เป็นหมัน

เราส่วนใหญ่คงจำได้ความยินยอมกับครอบครัว บราวน์ ชาวอังกฤษที่เด็กหลอดแก้วคนแรกถือกำเนิดขึ้น และเมื่อเร็ว ๆ นี้ มีเด็กที่เกิดจากตัวอ่อนแช่แข็งรอการฝังในครรภ์ของหญิงที่จะมาเป็นแม่

เรื่องที่ปลุกกระแสการคัดค้านเชิงกฎหมายและจริยธรรมเกิดขึ้นเนื่องจากกรณีตัวอ่อนแช่แข็ง ๒ ตัว ในประเทศออสเตรเลีย ตัวอ่อนนี้เตรียมไว้สำหรับฝากในครรภ์ของเวลซา ริโอส์ ภรรยาของมาริโอ ริโอส์ ตัวอ่อนแรกได้รับการฝัง เพื่อให้เติบโตในครรภ์ของ เวลซา แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ สามีภรรยาคู่นี้ต้องการแก้ตัวใหม่ แต่ก่อนที่ทุกอย่างจะดำเนินไปตามแผน ทั้งคู่ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตกเสียก่อน

โรงพยาบาลของออสเตรเลียจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนที่เหลือ ควรจะฝากในครรภ์หญิงอื่นหรือไม่ ซึ่งมีหญิงจำนวนมากอาสาเป็นแม่ให้ แต่ตัวอ่อนนี้จะมีสิทธิในทรัพย์สินของริโอส์หรือไม่ หรือตัวอ่อนควรถูกทำลายไปเท่าที่ทราบกัน สามีภรรยาคู่นี้มิได้แจ้งความจำนงใด ๆ ถึงอนาคตของตัวอ่อนนี้

ชาวออสเตรเลีย ได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาเฉพาะกรณีนี้ เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กรรมการรายงานว่าตัวอ่อนควรถูกสลายไป เพราะมีข้อกฎหมายระบุว่าผู้รับบริจาคตัวอ่อนจากผู้อื่นต้องได้รับคำยินยอมจากเจ้าของก่อน สำหรับในกรณีนี้ไม่มีคำยินยอมใด ๆ จึงควรทำลายเสีย

อย่างไรก็ตามคณะกรรมการชุดนี้คำนึงถึงข้อกฎหมายและพื้นฐานทางจริยธรรม จึงให้เวลาอีก ๓ เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณะชน ถ้ามีเสียงคัดค้านการทำลายตัวอ่อนมาก คณะกรรมการจะนำข้อพิจารณามาทบทวนอีกครั้ง

ปัจจุบันหากมีคู่สามีภรรยาใดสมัครใจใช้วิธีแช่แข็งตัวอ่อนที่โรงพยาบาลควีนวิคตอเรียในซิดนีย์ จะต้องแจ้งให้ชัดเจนว่าจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนหากมีอะไรไม่คาดคิดเกิดกับคู่สามีภรรยานั้น

ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่เกิดกรณีซ้ำรอยแบบคู่ของริโอส์ แต่ยังมีปัญหาที่ยุ่งยากอื่น ๆ อะไรอีก เมื่อเร็ว ๆ นี้ที่ฝรั่งเศสมีหญิงสาวขึ้นศาลเพื่อขออนุญาตให้เธอกำเนิดลูกจากสเปิร์มแช่แข็งของสามีที่เสียชีวิตไปแล้ว ควรทำอย่างไรกับคำขอนี้ หรือจะทำอย่างไรหากแม่ที่รับฝากทารกในครรภ์เกิดเปลี่ยนใจไม่ยอมคืนทารกตามสัญญารับฝากทารกในครรภ์ที่ทำไว้

สังคมของเราทุกวันนี้ล้มเหลวในการใช้กฎระเบียบ เพื่อควบคุมการเพิ่มศักยภาพการพัฒนาของพลังนิวเคลียร์ที่ใช้ทำลายล้างกัน เราจะต้องเผชิญกับฝันร้ายอย่างหนักหน่วงกับความล้มเหลวนั้น โอกาสที่จะนำความสามารถของนักวิทยาศาสตร์ไปใช้ในทางที่ผิดจะมีขึ้นมากมายอย่างชัดเจน จึงต้องมีการจำกัดขอบเขตทางด้านกฎหมายและจริยธรรมก่อนที่เราจะไปกันไกลเกิน

คำถามที่ ๑ จงเลือกประโยคมี่อธิบายสิ่งที่ชาวออสเตรเลียได้ดำเนินการ เพื่อช่วยจัดสินใจว่าจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนแช่แข็งของคู่สามีภรรยา ที่ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตก

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

ตอบ ประโยค หรือ ส่วนหนึ่งของประโยคที่อย่างน้อยมี ๑ ข้อในข้อต่อไปนี้

(๑) "ตั้งคณะกรรมการ"

(๒) "ให้เวลาอีก ๓ เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณะชน..."

- ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมการการศึกษาเฉพาะกรณี... [นักเรียนตอบประโยคใดประโยคหนึ่งที่เกี่ยวข้อง]
- ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมการการศึกษาเฉพาะ... และ ...ให้เวลาอีก ๓ เดือน เพื่อรับฟังความเห็นของสาธารณะชน... [นักเรียนตอบส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งสองส่วน]
- ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาเฉพาะกรณี... และ ...เมื่อเร็ว ๆ นี้ ที่ฝรั่งเศสมีหญิงสาวขึ้นศาลเพื่อขออนุญาตให้เธอกำเนิดลูกจากสเปิร์มแช่แข็งของสามี... [ส่วนแรกของเนื้อหาที่ตอบถูกต้อง ส่วนอื่นน่าจะสัมพันธ์กับคำถามต่อไปนี้ ดังนั้นจึงอนุโลมให้ได้]

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ เช่น

- ตัวอ่อนควรถูกสลายไป เพราะมีข้อกฎหมายระบุว่าผู้รับบริจาคตัวอ่อนจากผู้อื่นต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของก่อน สำหรับในกรณีนี้ไม่มีคำยินยอม... [นักเรียนตอบเนื้อหาในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้อง]
- ชาวออสเตรเลียไดแต่งตั้งคณะกรรมาธิการเพื่อศึกษาเรื่องนี้... และ ...โอกาสที่จะนำความสามรถของนักวิทยาศาสตร์ไปใช้ในทางที่ผิดจะมีขึ้นมากมายอย่างชัดเจน... [ส่วนหนึ่งของเนื้อหาที่ตอบถูกต้อง ส่วนอื่นที่ตอบไม่สามารถแปลได้ว่าเป็นคำตอบของคำถามต่อไป ดังนั้นจึงใช้ไม่ได้]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	ตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
บริบท :	ชุมชนท้องถิ่น
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๔ - ๖ ของบทอ่านย่อหน้าที่ ๔

"โรงพยาบาลของออสเตรเลียจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนที่เหลือ ควรจะฝากในครรภ์หญิงอื่นหรือไม่ ซึ่งมีหญิงจำนวนมากอาสาเป็นแม่ให้ แต่ตัวอ่อนนี้จะมีสิทธิในทรัพย์สินของริโอส์หรือไม่ หรือตัวอ่อนควรถูกทำลายไปเท่าที่ทราบกัน สามีภรรยาคู่นี้มิได้แจ้งความจำนงใด ๆ ถึงอนาคตของตัวอ่อนนี้"

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า เนื้อหาของย่อหน้าที่ ๔ แสดงที่มาของปัญหา (เหตุหรือข้อสนับสนุน) คือ โรงพยาบาลของออสเตรเลียจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนที่เหลือ เพราะสามีภรรยาที่ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตกมิได้แจ้งความจำนงใด ๆ

ย่อหน้าที่ ๕ และ ๖

ชาวออสเตรเลีย ได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาเฉพาะกรณีนี้ เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กรรมการรายงานว่าตัวอ่อนควรถูกสลายไป เพราะมีข้อกฎหมายระบุว่าผู้รับบริจาคตัวอ่อนจากผู้อื่นต้องได้รับคำยินยอมจากเจ้าของก่อน สำหรับในกรณีนี้ไม่มีคำยินยอมใด ๆ จึงควรทำลายเสีย

อย่างไรก็ตามคณะกรรมการชุดนี้คำนึงถึงข้อกฎหมายและพื้นฐานทางจริยธรรม จึงให้เวลาอีก ๓ เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณะชน ถ้ามีเสียงคัดค้านการทำลายตัวอ่อนมาก คณะกรรมการจะนำข้อพิจารณามาทบทวนอีกครั้ง

จากข้อความข้างต้น นักเรียนสามารถเติมคำเชื่อม "จึง" ในประโยคแรกของย่อหน้าที่ ๕ "ชาวออสเตรเลีย (จึง) ได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาเฉพาะกรณีนี้" ทำให้เห็นได้ว่า ประโยคแรกของย่อหน้าที่ ๕ เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านี้ที่แสดงวิธีแก้ปัญหา (ผลหรือข้อสรุป) ของย่อหน้าที่ ๔

ส่วนย่อหน้าที่ ๖ จะเห็นได้ว่า ประโยคในตอนต้นของย่อหน้ามีคำเชื่อม "จึง" คือ "อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการชุดนี้คำนึงถึงข้อกฎหมายและพื้นฐานทางจริยธรรม <u>จึง</u>ให้เวลาอีก ๓ เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชน" ทำให้เห็นได้ว่า ประโยคนี้เป็นใจความสำคัญของย่อหน้าที่ ๖ ซึ่งแสดงวิธีแก้ปัญหา (ผลหรือข้อสรุป) ของย่อหน้าที่ ๔ เช่นกัน อีกทั้งประโยคนี้ยังปรากฏคำสำคัญ คือ "คณะกรรมการชุดนี้" ที่สื่อความหมายเหมือนกับ "คณะกรรมการ" ในใจความสำคัญของย่อหน้าที่ ๕ ด้วย

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงคือ ชาวออสเตรเลียได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาเฉพาะกรณีนี้ และคณะกรรมการชุดนี้ให้เวลาอีก ๓ เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชน

คำถามที่ ๒ จงยกตัวอย่าง ๒ ตัวอย่าง จากบทบรรณาธิการที่แสดงว่าเทคโนโลยีปัจจุบัน เช่น การฝากตัวอ่อนแช่แข็งในครรภ์ สร้างความจำเป็นที่จะต้องมีกฎใหม่

ตอบ .....

คะแนนเต็ม

กล่าวถึงอย่างน้อย ๒ ข้อ จากต่อไปนี้

(๑) เมื่อครอบครัวริโอส์เสียชีวิต เกิดการวิจารณ์ว่าควรทำอย่างไรกับตัวอ่อน [ไม่รับข้อวิจารณ์ในย่อหน้าที่ ๔ (เช่น "โรงพยาบาลจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนที่เหลือ" "ตัวอ่อนจะมีสิทธิ์ในทรัพย์สินของริโอส์หรือไม่") เว้นแต่ว่า ผู้ตอบเชื่อมโยงคำวิจารณ์เหล่านั้นได้อย่างชัดเจนถึงการตายของผู้ให้ตัวอ่อน (ครอบครัวริโอส์)]

(๒) หญิงในฝรั่งเศสต้องร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตใช้น้ำเชื้อขอสามีของเธอที่เสียชีวิตไปแล้ว

(๓) อะไรควรเป็นกฎสำหรับแม่ที่รับเป็นผู้ตั้งท้อง ที่ไม่ยอมให้ทารกที่เธอให้กำเนิด

(๔) ต้องแสดงให้เห็นว่าต้องการให้ผู้ที่เป็นเจ้าของตัวอ่อน ชี้เฉพาะลงไปว่าควรทำอย่างไรกับตัวอ่อน ถ้าสิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น และสำหรับกฎหมายเกี่ยวกับว่าควรทำอย่างไร หากแม่ที่รับตั้งท้องไม่ต้องการให้ทารกเกิด

ได้คะแนนบางส่วน

กล่าวถึงตัวอย่างที่ให้ไว้ข้างบนที่เกี่ยวข้องกัเทคโนโลยีชีวภาพ หนึ่ง ตัวอย่าง [(๑) (๒) หรือ (๓)] และ (ศักยภาพการทำลายล้างของพลังปรมาณู)

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

- เขาแช่แข็งน้ำเชื้อและมันควรแช่แข็งไว้จนกว่าจะได้ใช้ [คำตอบที่ไม่เกี่ยวข้อง]

-ตัวอ่อนมีสิทธิ์ในทรัพย์สินของริโอส์หรือไม่

-พวกเขาสามารถจะปลูกถ่ายไว้กับคนอื่นได้ไหม [ไม่ชัดเจนว่ากล่าวถึงส่วนไหนของเนื้อหาถ้าเป็นกรณีของริโอส์ คำตอบไม่ได้ให้ตัวอย่างสองข้อตามที่โจทย์ต้องการ ถ้าในกรณีของฝรั่งเศส จะเป็นประเด็นที่สอง แต่เป็นการตีความที่ไม่ถูกต้องเพราะเป็นภรรยา ไม่ใช่ “คนอื่น”]

คำอธิบาย

ก่อนหาคำตอบนักเรียนต้องเข้าใจก่อนว่า “การฝากตัวอ่อนแช่แข็งในครรภ์สร้างความจำเป็นที่จะต้องมีกฎใหม่” ที่คำถามยกตัวอย่างนั้นประกอบด้วยเนื้อหา ๒ ส่วน ส่วนแรก คือ “การฝากตัวอ่อนแช่แข็งในครรภ์” และส่วนที่ ๒ คือ “สร้างความจำเป็นที่จะต้องมีกฎใหม่” เพื่อที่จะหาตัวอย่างจากบทบรรณาธิการได้สอดคล้องกับคำถาม

คำตอบตัวอย่างแรกพิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๓ และ ๔

ย่อหน้าที่ ๓ “เรื่องที่ปลุกกระแสการคัดค้านเชิงกฎหมายและจริยธรรมเกิดขึ้นเนื่องจากกรณีตัวอ่อนแช่แข็ง ๒ ตัว ในประเทศออสเตรเลีย ตัวอ่อนนี้เตรียมไว้สำหรับฝากในครรภ์ของเวลซา ริโอส์ ภรรยาของมาริโอ ริโอส์ ตัวอ่อนแรกได้รับการฝัง เพื่อให้เติบโตในครรภ์ของ เวลซา แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ สามีภรรยาคู่นี้ต้องการแก้ตัวใหม่ แต่ก่อนที่ทุกอย่างจะดำเนินไปตามแผน ทั้งคู่ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตกเสียก่อน”

ย่อหน้าที่ ๔ “โรงพยาบาลของออสเตรเลียจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนที่เหลือ ควรจะฝากในครรภ์หญิงอื่นหรือไม่ ซึ่งมีหญิงจำนวนมากอาสาเป็นแม่ให้ แต่ตัวอ่อนนี้จะมีสิทธิในทรัพย์สินของริโอส์หรือไม่ หรือตัวอ่อนควรถูกทำลายไปเท่าที่ทราบกัน สามีภรรยาคู่นี้มิได้แจ้งความจำนงใด ๆ ถึงอนาคตของตัวอ่อนนี้”

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า “กรณีตัวอ่อนแช่แข็ง ๒ ตัว ในประเทศออสเตรเลีย” ในย่อหน้าที่ ๓ สื่อถึง “การฝากตัวอ่อนแช่แข็งในครรภ์” ของคำถาม และ “โรงพยาบาลของออสเตรเลียจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนที่เหลือ” ในย่อหน้าที่ ๔ สื่อถึง “สร้างความจำเป็นที่จะต้องมีกฎใหม่” ของคำถาม

สิ่งที่เกิดขึ้นในย่อหน้าที่ ๓ คือ สามรภรรยาริโอส์เสียชีวิตเพราะประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตก ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาดังที่ปรากฏในย่อหน้าที่ ๔ คือ สามีภรรยาคู่นี้มิได้แจ้งความจำนงใด ๆ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวอ่อนที่เหลือจะทำอย่างไร

คำตอบตัวอย่างแรก คือ “เมื่อสามีภรรยาริโอส์เสียชีวิต ทำให้เกิดปัญหาว่าจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนที่เหลือ”

คำตอบตัวอย่างที่สองพิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๘

ย่อหน้าที่ ๘ “ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่เกิดกรณีซ้ำรอยแบบคู่ของริโอส์ แต่ยังมีปัญหาที่ยุ่งยากอื่น ๆ อะไรอีก เมื่อเร็ว ๆ นี้ ที่ฝรั่งเศสมีหญิงสาวขึ้นศาลเพื่อขออนุญาตให้เธอกำเนิดลูกจากสเปิร์มแช่แข็งของสามีที่เสียชีวิตไปแล้ว ควรทำอย่างไรกับคำขอนี้ หรือจะทำอย่างไรหากแม่ที่รับฝากทารกในครรภ์เกิดเปลี่ยนใจไม่ยอมคืนทารกตามสัญญารับฝากทารกในครรภ์ที่ทำไว้”

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีตัวอย่างที่สอดคล้องกับประเด็นของคำถาม “การฝากตัวอ่อนแช่แข็งในครรภ์สร้างความจำเป็นที่จะต้องมีกฎใหม่” อยู่ ๒ ตัวอย่าง ดังนี้

การฝากตัวอ่อนแช่แข็งในครรภ์	**สร้างความจำเป็นที่จะต้องมีกฎใหม่**
เมื่อเร็ว ๆ นี้ที่ฝรั่งเศสมีหญิงสาวขึ้นศาลเพื่อขออนุญาตให้เธอกำเนิดลูกจากสเปิร์มแช่แข็งของสามีที่เสียชีวิตไปแล้ว	ควรทำอย่างไรกับข้อนี้
หากแม่ที่รับฝากทารกในครรภ์เกิดเปลี่ยนใจไม่ยอมคืนทารกตามสัญญารับฝากครรภ์ทารกที่ทำไว้	หรือจะทำอย่างไร

คำตอบตัวอย่างที่สอง คือ “หญิงสาวชาวฝรั่งเศสร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตให้เธอกำเนิดลูกจากสเปิร์มแช่แข็งของสามีของเธอที่เสียชีวิตไปแล้ว จะทำอย่างไร” หรือ “หากแม่ที่รับฝากทารกในครรภ์เกิดเปลี่ยนใจไม่ยอมคืนทารกตามสัญญารับฝากครรภ์ทารกที่ทำไว้ จะทำอย่างไร”

ลำดับที่ ๒๒ แผนผังห้องสมุด

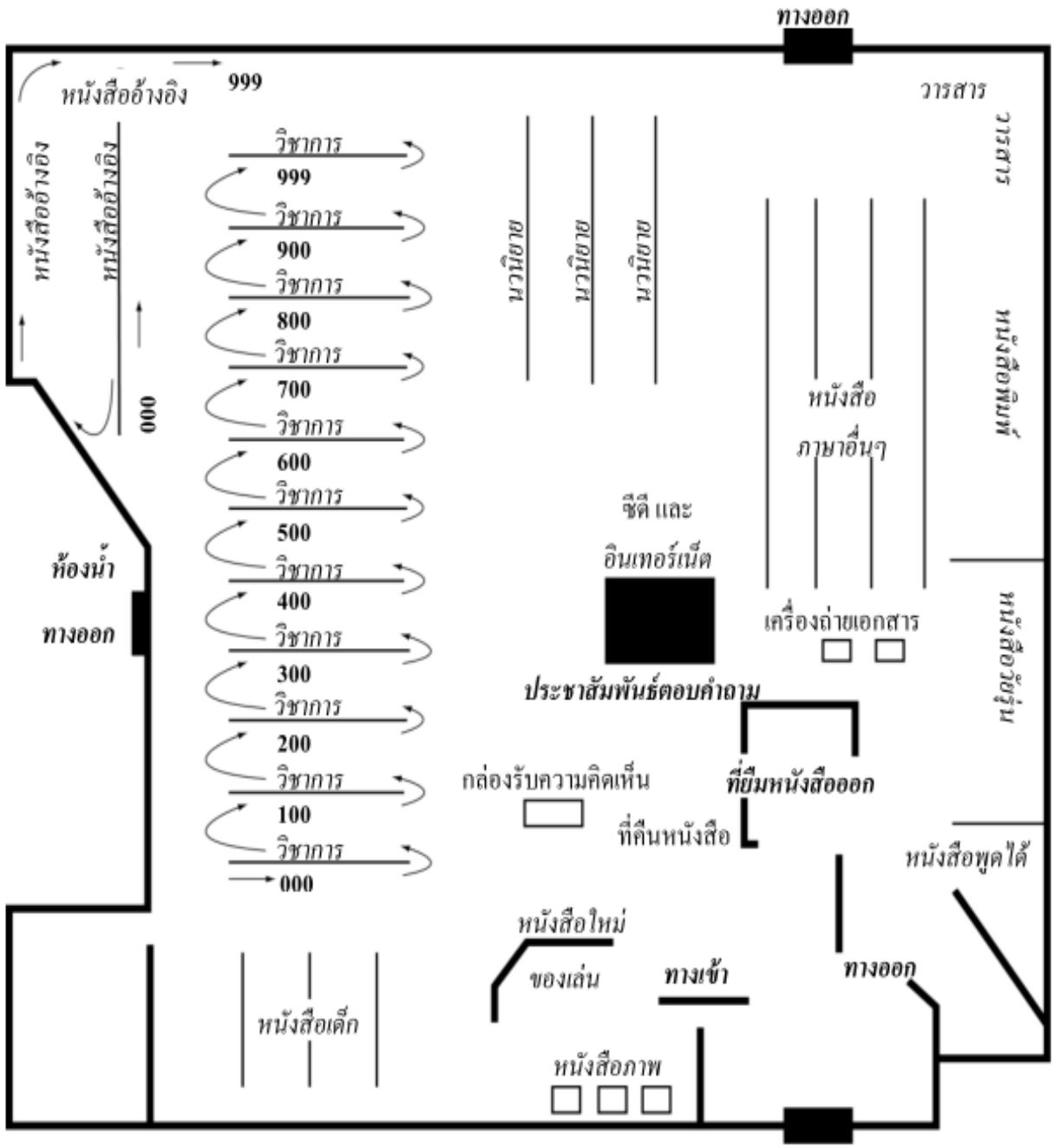

คำถามที่ ๑ จากแผนผังห้องสมุด จงคลิกที่สถานที่ที่ท่านคิดว่าสามารถหานวนิยายภาษาฝรั่งเศสได้พบ

คะแนนเต็ม

วงล้อมรอบคำว่า “หนังสือภาษาอื่น ๆ” หรือวงล้อมรอบกลุ่มของเส้น (ชั้นหนังสือ) ที่อยู่ใกล้กับคำดังกล่าว

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ รวมถึงการวงล้อมรอบส่วนอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องด้วย

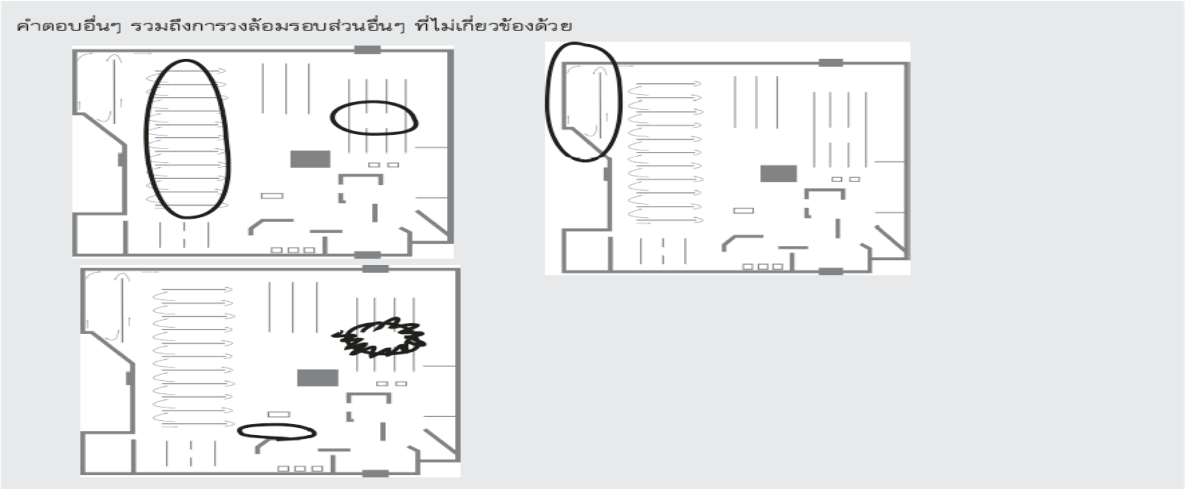

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : การค้นคืนสาระของข้อมูล

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การพรรณนา

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากแผนผังจะพบว่า สามารถหานวนิยายภาษาฝรั่งเศสได้จาก "หนังสือภาษาอื่น ๆ" เพราะคำสำคัญของคำถามคือ "ภาษาฝรั่งเศส" ซึ่งเป็นภาษาอื่น ๆ

คำถามที่ ๒ ระยะทางที่ใกล้ที่สุดจากทางเข้าไปถึงที่เก็บหนังสือพิมพ์ต้องผ่านอะไร

๑. แผนกวารสาร
๒. ที่ยืมหนังสือออก
๓. แผนกหนังสืออ้างอิง
๔. มุมหนังสือเด็ก

เฉลย ที่ยืมหนังสือออก

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม :	พัฒนาทักษะการตีความ
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การพรรณนา
บริบท :	สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากแผนผังจะพบว่า ระยะทางที่ใกล้ที่สุดจากทางเข้าไปถึงที่เก็บหนังสือพิมพ์ต้องผ่าน "ที่ยืมหนังสือออก"

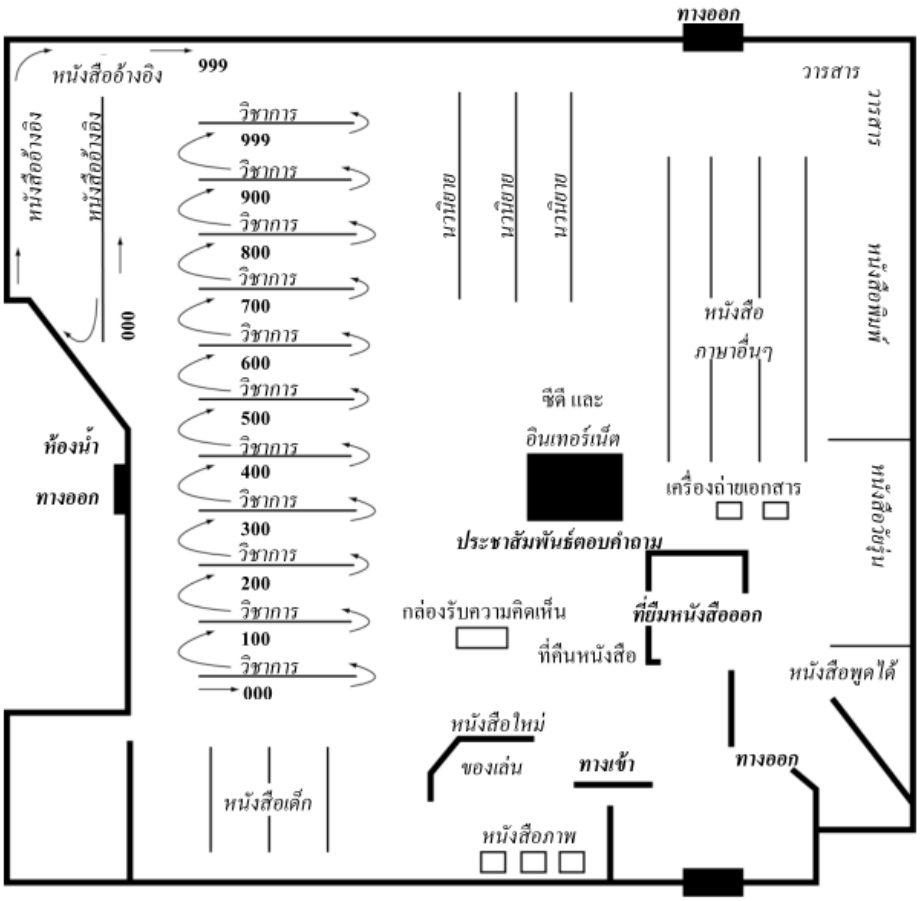

คำถามที่ ๓ หนังสือใหม่วางอยู่ที่ไหน

๑. ในส่วนนวนิยาย

๒. ในส่วนวิชาการ

๓. ใกล้ทางเข้า

๔. ใกล้โต๊ะประชาสัมพันธ์

จงอธิบายว่าทำไมส่วนนี้จึงถูกเลือกเป็นที่วางหนังสือใหม่

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

ตอบข้อ ๓. ใกล้ทางเข้า และให้คำอธิบายที่ตรงกันกับคำตอบ “ใกล้ทางเข้า”

- ให้คนเห็นได้ทันทีเมื่อเดินเข้ามา
- มันอยู่คนละส่วนจากหนังสืออื่น ๆ และหาได้ง่าย
- เพื่อว่าคนจะได้มองเห็นก่อนอื่น [แสดงความเข้าใจว่าหนังสือใหม่อยู่ใกล้ทางเข้า]
- เพื่อที่จะมองเห็นชัดเจน
- เพื่อที่จะมองเห็นได้ง่าย และไม่ถูกบังโดยชั้นหนังสือต่าง ๆ จนต้องค้นหา

- อยู่บนทางที่ต้องผ่านเวลาเดินไปที่ส่วนนวนิยาย

หรือ: ตอบข้อ ๓. ใกล้ทางเข้า และให้คำอธิบายที่แสดงว่าเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างที่ไว้หนังสือใหม่กับส่วนของห้องสมุดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ทางเข้า

- เพื่อให้เด็ก ๆ มีโอกาสเล่นเมื่อผู้ใหญ่ดูหนังสือ [รู้ว่าหนังสือใหม่อยู่ใกล้กับส่วนของเล่น]
- เมื่อคนมาคืนหนังสือเขาก็จะมองเห็นหนังสือใหม่ ๆ

ได้คะแนนบางส่วน

ไม่ได้ตอบข้อ ๓ ใกล้ทางเข้า และให้คำอธิบายที่ตรงกับที่ตอบในข้อที่เลือก

- [ตอบข้อ ๑: ในส่วนนวนิยาย] เพราะว่านี่เป็นส่วนของห้องสมุดที่คนส่วนมากใช้ ดังนั้นพวกเขาจะได้เห็นหนังสือใหม่
- [ตอบข้อ ๔: ใกล้โต๊ะประชาสัมพันธ์] เพราะว่ามันอยู่ใกล้โต๊ะประชาสัมพันธ์ บรรณารักษ์สามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องได้

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกินไม่ว่าจะตอบคำถามที่แล้วถูกหรือผิดก็ตาม

- เพราะว่าเป็นที่ที่ดีที่สุด
- มันอยู่ใกล้กับทางเข้าด้วย [บอกว่าหนังสือใหม่อยู่ที่ไหน โดยไม่ให้คำอธิบาย]
- หนังสือใหม่อยู่ใกล้กับกล่องแสดงความคิดเห็น [บอกว่าหนังสือใหม่อยู่ที่ไหน โดยไม่ให้คำอธิบาย]

หรือ: แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะตอบคำถามที่แล้วถูกหรือผิดก็ตาม

- เพื่อว่าใคร ๆ จะได้สังเกตเห็นเมื่อมองไปที่หนังสือพิมพ์ [ไม่ถูกต้อง-แสดงหนังสือใหม่อยู่ใกล้หนังสือพิมพ์]
- เพราะว่าไม่มีที่อื่นที่จะวาง [ไม่สมเหตุสมผล]
- บางคนชอบอ่านหนังสือใหม่ [ตอบไม่ตรงที่ถาม]
- [ตอบข้อ ๑: ในส่วนนวนิยาย] เพื่อว่าจะหาได้ง่าย [ตอบไม่ตรงกับคำตอบในข้อข้างบน]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม :	สะท้อนว่ารู้เนื้อหาของเรื่อง
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การพรรณนา
บริบท :	สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ :	สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากแผนผังจะพบว่า หนังสือใหม่วางอยู่ “ใกล้ทางเข้า”

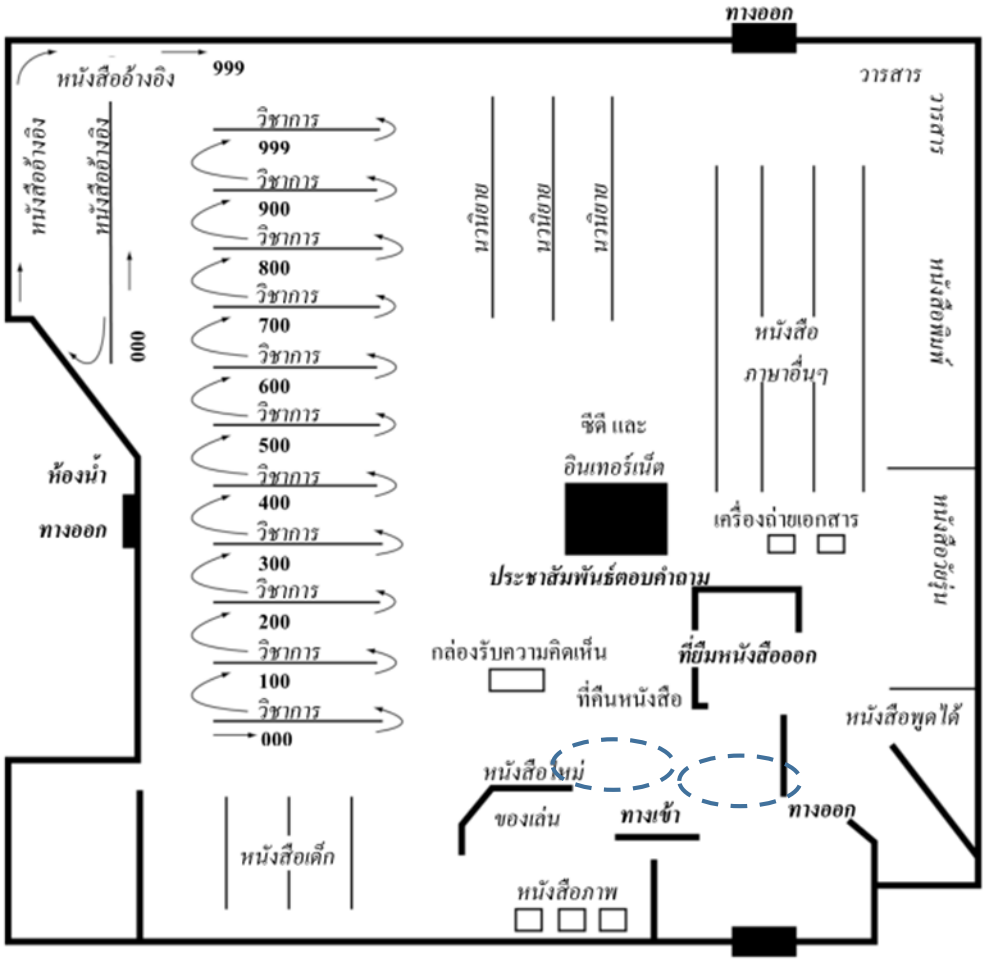

ส่วนเหตุผลที่ว่า ทำไมส่วนนี้จึงถูกเลือกเป็นที่วางหนังสือใหม่ นักเรียนอาจตอบได้หลายคำตอบ เช่น

- เพื่อที่ผู้เข้ามาใช้บริการห้องสมุดจะได้มองเห็นง่ายและชัดเจน
- เพื่อให้ผู้เข้ามาใช้บริการห้องสมุดมองเห็นได้ทันทีเมื่อเดินเข้ามาห้องสมุด

ลำดับที่ ๒๓ รถไฟใต้ดิน

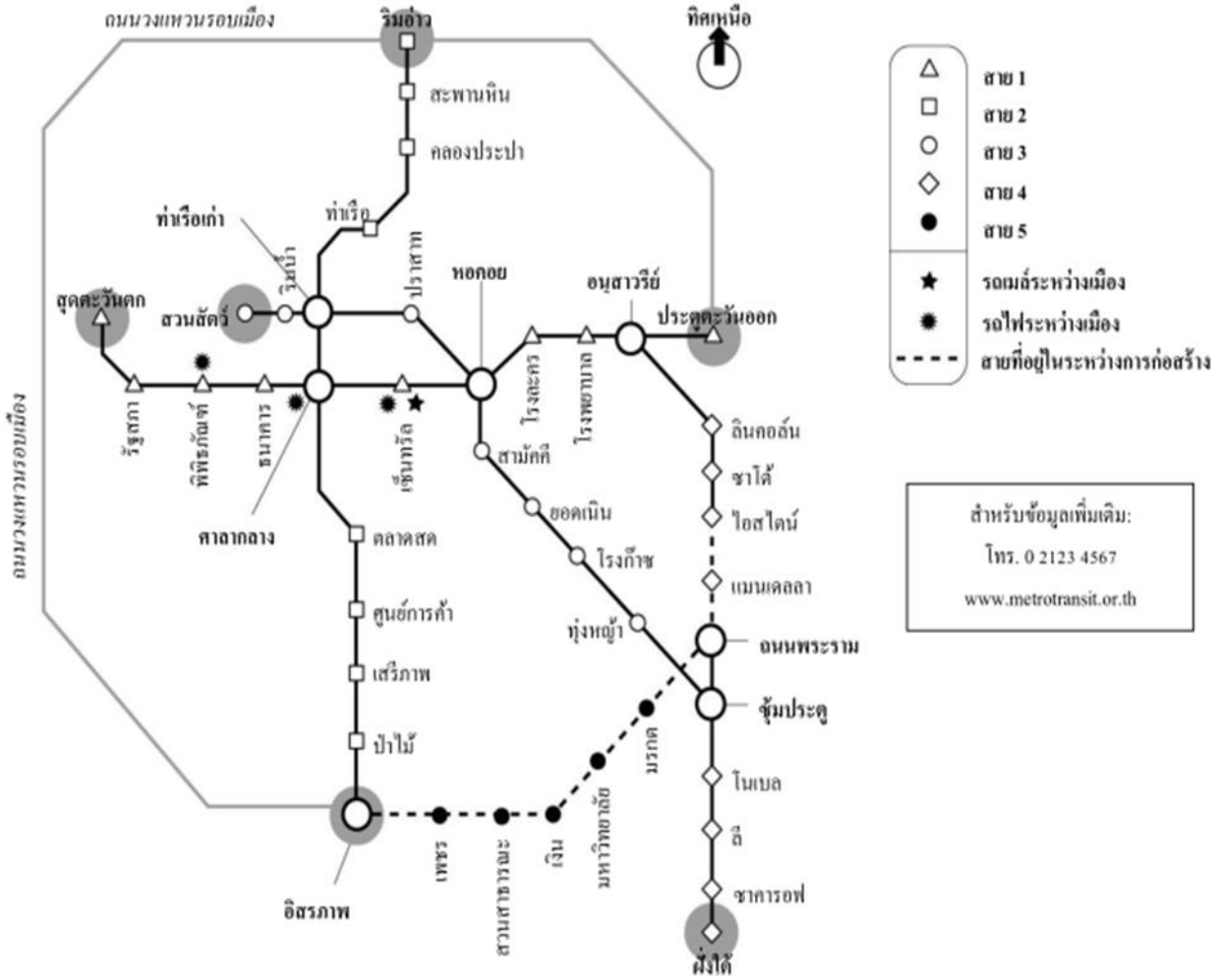

คำถามที่ ๑ จากสถานีรถไฟใต้ดินสถานีใด ที่นักเรียนสามารถขึ้นทั้งรถเมล์ระหว่างเมืองและรถไฟระหว่างเมืองได้

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

อ้างถึงสถานีเซ็นทรัลโดยตรง อาจกล่าวถึงสายรถไฟใต้ดินได้

- สถานีเซ็นทรัล
- เซ็นทรัล
- เซ็นทรัล (ประตูตะวันออก)
- เซ็นทรัล (สาย ๑)

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

- ที่สถานี
- หอคอย
- สาย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม :	บอกตำแหน่งข้อมูลโดยการเชื่อมโยงระหว่างแผนที่
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การพรรณนา
บริบท :	สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากสัญลักษณ์ของรถเมล์ระหว่างเมือง (★) และรถไฟระหว่างเมือง (✸) ที่ปรากฏคู่กับ ณ สถานีเซ็นทรัล

คำตอบของคำคำถามข้อนี้จึงตอบ “สถานีเซ็นทรัล”

คำถามที่ ๒ ถ้านักเรียนอยู่ที่สถานีสวนสัตว์และต้องการไปที่สถานีสะพานหิน นักเรียนต้องเปลี่ยนขบวนที่สถานีใด

๑. ศาลากลาง

๒. ริมน้ำ

๓. ริมอ่าว

๔. ท่าเรือเก่า

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม :	ระบุจุดเชื่อมต่อรถบนแผนที่ซึ่งมีข้อมูลให้เลือกได้หลายทาง
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การพรรณนา
บริบท :	สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากสัญลักษณ์รูปวงกลมใหญ่ที่อยู่ในเส้นทางรถไฟใต้ดิน (○) ซึ่งน่าจะสื่อถึงสถานีที่เป็นสถานีจุดศูนย์กลางสำหรับเปลี่ยนขบวนรถ ดังนั้นจากสถานีสวนสัตว์ ถ้าต้องการไปที่สถานีสะพานหิน ต้องเปลี่ยนขบวนที่สถานีท่าเรือเก่า

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๔.

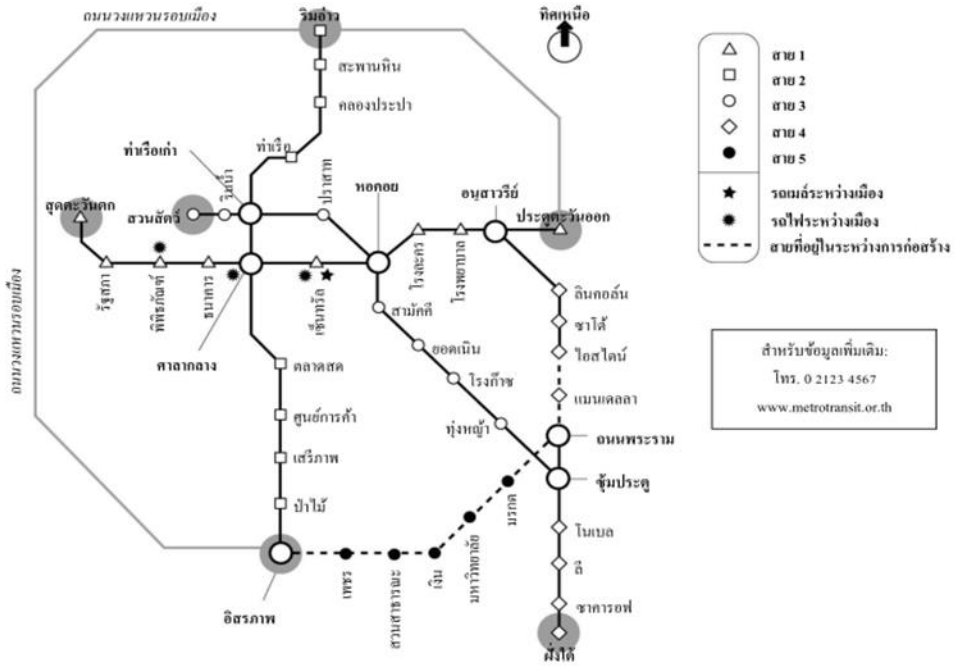

คำถามที่ ๓ บางสถานี เช่น สถานีสุดตะวันตก สถานีสวนสัตว์ และสถานีอิสรภาพ มีการแรเงาสีเทาล้อมรอบสถานี การแรเงาแสดงว่าสถานีเหล่านั้นคืออะไร

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

อ้างถึงความจริงที่ว่าสถานีเหล่านี้เป็นสถานีสุดท้ายหรือเริ่มต้นของแต่ละสาย

- สุดสาย
- สถานีปลายทาง

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- คุณสามารถขึ้นรถเมล์ได้ที่นั่น [เป็นไปได้ แต่ไม่ใช่เป็นสิ่งที่การแรเงาแสดงให้เห็น]
- พวกมันเป็นสถานีที่พลุกพล่านที่สุด
- พวกมันเป็นสถานีที่ใหญ่ที่สุด

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : ระบุจุดประสงค์ของลักษณะที่เกี่ยวกับรูปภาพในแผนที่

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การพรรณนา

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากเส้นทางรถไฟใต้ดินที่เมื่อถึงปลายทางของแต่ละเส้นจะมีการแรเงาที่สถานีเพื่อสื่อให้เห็นว่าเป็น “สถานีปลายทาง” หรือ “สุดท้าย” ของเส้นทางรถไฟฟ้าใต้ดิน

คำถามที่ ๔ นักเรียนต้องการหาเส้นทางสั้นที่สุดเพื่อเดินทางด้วยรถไฟใต้ดินจากสถานีซาโต้ไปยังสถานีป่าไม้

คะแนนเต็ม

เขียนเส้นทางแสดงดังภาพจำลองด้านล่าง:

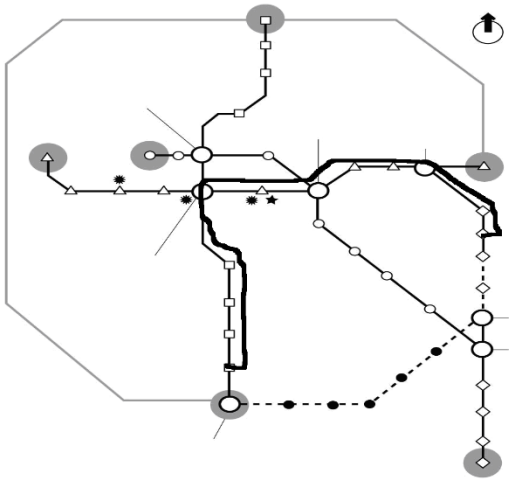

ได้คะแนนบางส่วน

เขียนเส้นทางแสดงดังภาพจำลองด้านล่าง:

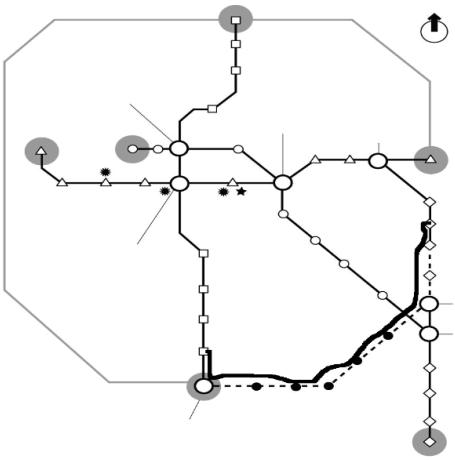

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม :	การรวบรวมข้อมูลหลาย ๆ ส่วนบนแผนที่เพื่อหาเส้นทางที่สั้นที่สุดระหว่างจุดสองจุดที่กำหนดให้
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การพรรณนา
บริบท :	สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากเส้นทางรถไฟใต้ดิน โดยลากเส้นจากสถานีซาโต้ ลินคอล์น อนุสาวรีย์ โรงพยาบาล โรงละคร หอคอย เซ็นทรัล ศาลากลาง ตลาดสด ศูนย์การค้า เสรีภาพ และป่าไม้

คำถามที่ ๕ นักเรียนจะหาข้อมูลเกี่ยวกับระบบรถไฟใต้ดินเพิ่มเติมจากที่แสดงไว้ในหน้ารถไฟใต้ดินได้อย่างไร

คะแนนเต็ม

กล่าวถึงหมายเลขโทรศัพท์ หรือ ที่อยู่ทางอิเล็กทรอนิกส์ ที่แสดงไว้ในกล่องข้อความใต้แผนที่ หรือ ทั้งสองอย่าง

- ฉันจะโทรไปที่หมายเลข ๐ ๒๑๒๓ ๔๕๖๗ หรือฉันจะลองเขาไปดูในเว็บไซต์ www.metrotransit.or.th
- โทรไปที่ ๐ ๒๑๒๓ ๔๕๖๗
- www.metrotransit.or.th
- ใช้เบอร์โทรศัพท์ที่อยู่ในกล่องข้อความ
- โทรศัพท์
- โทรถามพวกเขา
- ที่อยู่เว็บไซต์

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- ติดต่อพวกเขา [กว้างเกิน]
- ถามพวกเขา [กว้างเกิน]

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

สมรรถนะ :	การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม :	บอกตำแหน่งข้อมูลซึ่งบอกไว้อย่างชัดเจนในแผนที่
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การพรรณนา
บริบท :	สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบสั้น

* ตามกรอบโครงสร้างการประเมิน PISA ๒๐๐๙

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อมูลในกรอบสี่เหลี่ยมใต้ข้อมูลสัญลักษณ์ในเส้นทางรถไฟใต้ดิน คำตอบจึงคือ “โทรศัพท์ไปที่หมายเลข ๐ ๒๑๒๓ ๔๕๖๗” และหรือ “เข้าไปดูเว็บไซต์ www.metrotransit.or.th”

ลำดับที่ ๒๔ กระดานสนทนาเรื่องไก่

นักเรียนเดินทางไปเยี่ยมญาติที่เพิ่งย้ายไปทำฟาร์มเลี้ยงไก่ นักเรียนถามคุณป้าว่า “ป้ารู้วิธีเลี้ยงไก่ได้อย่างไร”

คุณป้าตอบว่า “เราได้พูดคุยกับผู้ที่เลี้ยงไก่หลาย ๆ คน และยังมีแหล่งเรียนรู้มากมายในอินเทอร์เน็ต เช่น มีกระดานสนทนาเรื่องสุขภาพของไก่ที่ป้าชอบเข้าไปดู ซึ่งมันช่วยได้อย่างมากตอนที่แม่ไก่ตัวหนึ่งมีอาการเจ็บขา เมื่อไม่นานมานี้ ป้าจะให้ดูบทสนทนาที่ป้าเก็บไว้ ”

สุขภาพไก่

แหล่งเรียนรู้ออนไลน์เพื่อไก่สุขภาพดี

เกี่ยวกับเรา | กระดานสนทนา | รูปภาพ

การให้แอสไพรินกับไก่

อุษา_88 **ผู้ตั้งกระทู้** โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 18.12 น.

สวัสดีทุกคน!
จะเป็นอะไรไหมถ้าฉันให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของฉัน มันอายุ 2 ปี และฉันคิดว่ามันมีอาการเจ็บขา ฉันพามันไปหาสัตวแพทย์ไม่ได้จนกว่าจะถึงวันจันทร์และคุณหมอก็ไม่รับโทรศัพท์ แม่ไก่ดูจะเจ็บปวดมาก ฉันอยากให้อะไรบางอย่างกับมันเพื่อทำให้มันรู้สึกดีขึ้นจนกว่าฉันจะได้พามันไปหาหมอ
ขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ

นิวB79 โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 18.36 น.

ฉันไม่รู้ว่าแอสไพรินปลอดภัยกับแม่ไก่หรือไม่ ฉันจะตรวจสอบกับสัตวแพทย์อยู่เสมอก่อนจะให้ยากับนกของฉัน ฉันรู้มาว่ายาที่ปลอดภัยกับมนุษย์บางชนิดอาจเป็นอันตรายร้ายแรงกับนกได้

มล โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 18.52 น.

ฉันเคยให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของฉันตัวหนึ่งตอนที่มันบาดเจ็บ ไม่มีปัญหาอะไรเลย วันต่อมาฉันพามันไปพบสัตวแพทย์แต่มันก็อาการดีขึ้นแล้ว ฉันคิดว่าอันตรายอาจเกิดจากการให้ยาในปริมาณที่มากเกินไป ดังนั้น อย่าให้ยาเกินขนาด! ฉันหวังว่ามันจะอาการดีขึ้น!

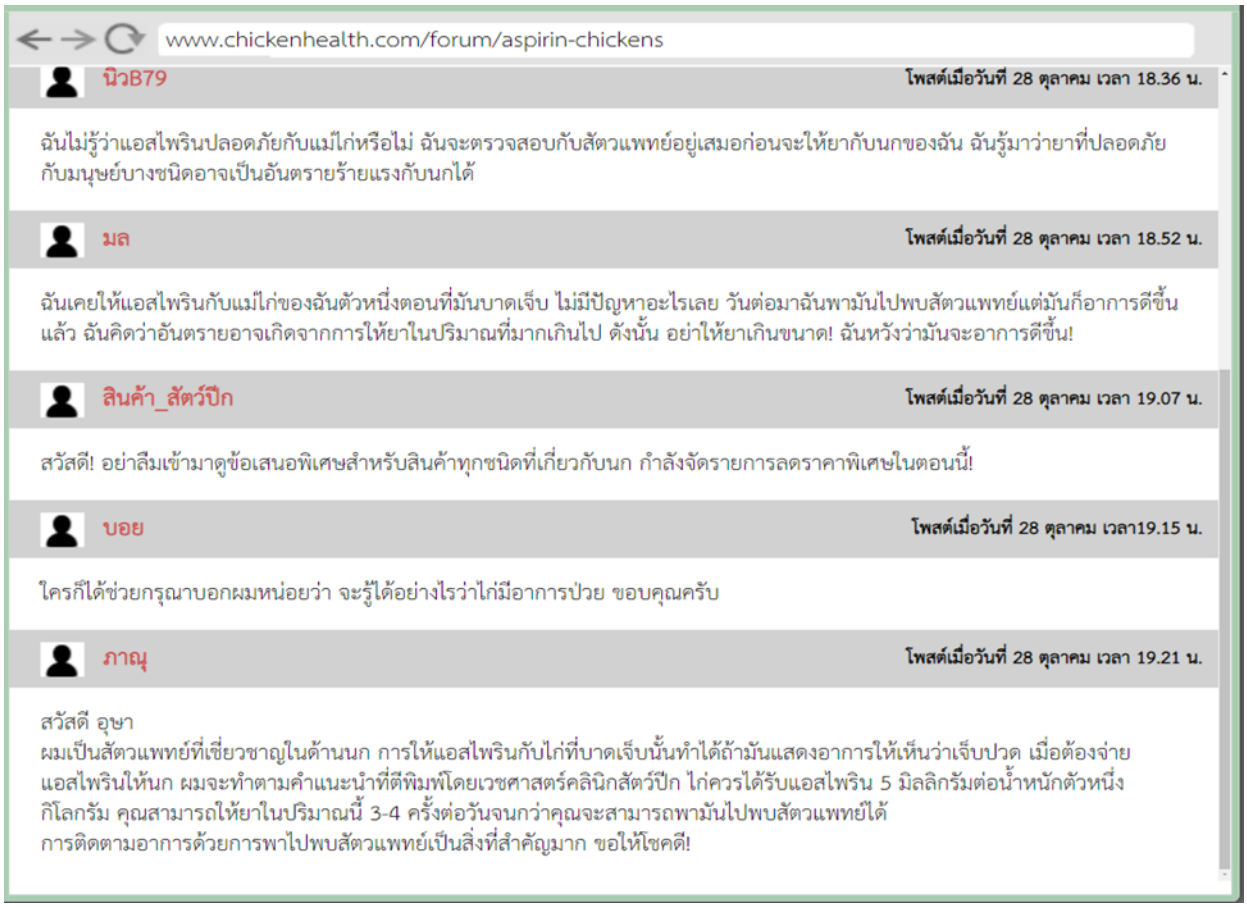

คำถามที่ ๑ อุษา_๘๘ ต้องการรู้ในเรื่องใด

๑. เธอสามารถให้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้หรือไม่
๒. เธอสามารถให้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้บ่อยเพียงใด
๓. เธอจะติดต่อสัตวแพทย์เกี่ยวกับเรื่องแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้อย่างไร
๔. เธอสามารถวินิจฉัยระดับความเจ็บปวดของแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้หรือไม่

เฉลย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – แสดงถึงความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากหัวข้อกระทู้ (หัวข้อเรื่อง) “การให้แอสไพรินกับไก่” และประโยคแรกในข้อความที่ อุษา_๘๘ ตั้งกระทู้ไว้ คือ “จะเป็นอะไรไหมถ้าฉันให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของฉัน” ซึ่งมีคำสำคัญซ้ำกัน คือ “ให้แอสไพริน” และ “ไก่”

คำตอบจึงตอบข้อ ๑.

หมายเหตุ ตัวเลือกข้อ ๒. แม้จะมีคำสำคัญ คือ “ให้แอสไพริน” และ “ไก่” แต่คำว่า “บ่อย” ไม่ปรากฏในข้อความที่ อุษา_๘๘ ตั้งกระทู้ไว้

คำถามที่ ๒ เพราะเหตุใด อุษา_๘๘ จึงตัดสินใจโพสต์คำถามของเธอลงบนกระดานสนทนาในอินเทอร์เน็ต

๑. เพราะเธอไม่รู้ว่าจะค้นหาสัตวแพทย์ได้อย่างไร
๒. เพราะเธอคิดว่าปัญหาของแม่ไก่ไม่ได้รุนแรง
๓. เพราะเธอต้องการช่วยแม่ไก่ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
๔. เพราะเธอมีเงินไม่มากพอที่จะไปหาสัตวแพทย์

ตอบ ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การมีความเข้าใจเนื้อเรื่อง – บูรณาการและลงข้อสรุปจากข้อสนเทศหลาย ๆ ส่วนที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความที่ อุษา_๘๘ ตั้งกระทู้ไว้ คือ “ฉันพามันไปหาสัตวแพทย์ไม่ได้จนกว่าจะถึงวันจันทร์และคุณหมอก็ไม่รับโทรศัพท์ แม่ไก่ดูจะเจ็บปวดมาก ฉันอยากให้อะไรบางอย่างกับมันเพื่อทำให้มันรู้สึกดีขึ้นจนกว่าฉันจะได้พามันไปหาหมอ” ซึ่งสื่อถึงความพยายามของอุษาที่ต้องหาวิธีช่วยแม่ไก่ให้หายเจ็บปวดก่อนจะพามันไปหาสัตวแพทย์ในวันจันทร์

คำตอบจึงตอบข้อ ๓.

คำถามที่ ๓ บนกระดานสนทนามีบางโพสต์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง แต่บางโพสต์ก็ไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง จงเลือก ใช่ หรือ ไม่ใช่ เพื่อระบุว่าโพสต์ที่อยู่ในตารางข้างล่างเกี่ยวกับปัญหาของอุษา_๘๘ หรือไม่

โพสต์นี้เกี่ยวกับปัญหาของอุษา_๘๘ ใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
โพสต์ของนิวB79		
โพสต์ของมล		
โพสต์ของสินค้า_สัตว์ปีก		
โพสต์ของบอย		
โพสต์ของภาณุ		

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน : การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง – สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของเนื้อเรื่องที่ได้อ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สถานการณ์ : ส่วนบุคคล

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การติดต่อสัมพันธ์

รูปแบบของเนื้อเรื่อง : ต่อเนื่อง

แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง : เรื่องเดียว

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาจากหัวข้อเรื่อง (หัวข้อกระทู้) “การให้แอสไพรินกับไก่” และข้อความตอบกระทู้ของผู้โพสต์แต่ละคน ดังนี้

โพสต์นี้เกี่ยวข้องกับปัญหาของอุษา_๘๘ ใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
โพสต์ของนิวB79 “ฉันไม่รู้ว่าแอสไพรินปลอดภัยกับแม่ไก่หรือไม่ ฉันจะตรวจสอบกับสัตวแพทย์อยู่เสมอก่อนจะให้ยากับนกของฉัน ฉันรู้มาว่ายาที่ปลอดภัยกับมนุษย์บางชนิดอาจเป็นอันตรายร้ายแรงกับนกได้” จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า โพสต์ของนิวB79เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง เพราะแสดงความเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์การให้ยากับสัตว์ว่า จะตรวจสอบกับสัตวแพทย์ก่อน	●	
โพสต์ของมล “ฉันเคยให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของฉันตัวหนึ่งตอนที่มันบาดเจ็บ ไม่มีปัญหาอะไรเลย วันต่อมาฉันพามันไปพบสัตวแพทย์แต่มันก็อาการดีขึ้นแล้ว...” จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า โพสต์ของมลเกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง เพราะแสดงความเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์การให้ยาแอสไพรินกับแม่ไก่ตอนที่มันบาดเจ็บ	●	

โพสต์ของสินค้า_สัตว์ปีก “สวัสดี! อย่าลืมเข้ามาดูข้อเสนอพิเศษสำหรับสินค้าทุกชนิดที่เกี่ยวกับนก กำลังจัดรายการลดราคาพิเศษในตอนนี้” จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า โพสต์ของสินค้า_สัตว์ปีกไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง เพราะเป็นการโฆษณาขายสินค้า		●
โพสต์ของบอย “ใครก็ได้ช่วยกรุณาบอกผมหน่อยว่า จะรู้ได้อย่างไรว่าไก่มีอาการป่วย ขอบคุณครับ” จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า โพสต์ของบอยไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง เพราะเป็นเพียงการตั้งคำถามว่า จะรู้ได้อย่างไรว่าไก่มีอาการป่วย ไม่ใช่การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ยากับไก่		●
โพสต์ของภาณุ “...ผมเป็นสัตวแพทย์ที่เชี่ยวชาญในด้านนก การให้แอสไพรินกับไก่ที่บาดเจ็บนั้นทำได้ ถ้ามันแสดงอาการให้เห็นว่ามันปวด...ไก่ควรได้รับแอสไพริน ๕ มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัวหนึ่งกิโลกรัม คุณสามารถให้ยาในปริมาณนี้ ๓ - ๔ ครั้งต่อวันจนกว่าคุณจะสามารถพามันไปพบสัตวแพทย์ได้...” จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า โพสต์ของภาณุเกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่อง เพราะเป็นการให้คำแนะนำการให้ยาแอสไพรินกับไก่	●	

คำถามที่ ๔ ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ด้านบวกในการใช้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บคือใคร

๑. อุษา_๘๘
๒. นิวB79
๓. มล
๔. บอย

เฉลย ๓

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน : การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – แสดงถึงความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง
สถานการณ์ : ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง : การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง : ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง : เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความตอบกระทู้ของผู้โพสต์แต่ละคนซึ่งผู้ที่เคยมีประสบการณ์ด้านบวกในการใช้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บ คือ มล ดังเห็นได้จากข้อความที่ว่า “ฉันเคยให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของฉันตัวหนึ่งตอนที่มันบาดเจ็บ ไม่มีปัญหาอะไรเลย วันต่อมาฉันพามันไปพบสัตวแพทย์แต่มันก็อาการดีขึ้นแล้ว...”

คำถามที่ ๕ เพราะเหตุใด สินค้า_สัตว์ปีก จึงตอบโพสต์ของอุษา_๘๘

๑. เพื่อเป็นการโฆษณาธุรกิจ
๒. เพื่อตอบคำถามของอุษา_๘๘
๓. เพื่อเสริมคำแนะนำของมล
๔. เพื่อแสดงถึงความเชี่ยวชาญในเรื่องนก

เฉลย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – บูรณาการและลงข้อสรุปจากข้อสนเทศหลาย ๆ ส่วนที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความตอบกระทู้ของสินค้า_สัตว์ปีกที่ว่า “สวัสดี! อย่าลืมเข้ามาดูข้อเสนอพิเศษสำหรับสินค้าทุกชนิดที่เกี่ยวกับนก กำลังจัดรายการลดราคาพิเศษในตอนนี้!”

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ข้อความตอบกระทู้ของสินค้า_สัตว์ปีกเป็นโฆษณาขายสินค้า

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๑.

คำถามที่ ๖ ใครคือผู้ที่โพสต์ตอบคำถามของ อุษา_๘๘ ได้น่าเชื่อถือที่สุด

๑. นิวB๗๙
๒. มล
๓. สินค้า_สัตว์ปีก
๔. ภาณุ

จงให้เหตุผลอธิบายคำตอบของนักเรียน

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

เลือก หรือ ตอบ นิวB๗๙ โดยตรงหรือโดยนัย และ กล่าวว่าคำตอบของ นิวB๗๙ บอกเป็นนัยว่า อุษา_๘๘ ควรตรวจสอบกับสัตวแพทย์ของเธอก่อนจะให้ยากับแม่ไก่ ตัวอย่างเช่น

- [นิวB๗๙] นิวบอกว่าเธอจะถามสัตวแพทย์ของเธอก่อน
- [ไม่ได้เลือก] นิวB๗๙ ไม่ได้บอกว่า อุษา_๘๘ ควรทำอะไร แต่เธอบอกว่าเธอจะตรวจสอบกับสัตวแพทย์ของเธอก่อนให้ยา

หรือ: เลือก หรือ ตอบ มล โดยตรงหรือโดยนัย และกล่าวว่ามลให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของเธอ แล้วแม่ไก่หายป่วย ตัวอย่างเช่น

- [มล] มลให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของเธอ และมันก็อาการดีขึ้น
- [มล] มลมีแม่ไก่ที่หายป่วย หลังจากเธอให้มันกินแอสไพริน

หรือ: เลือก หรือ ตอบ ภาณุ โดยตรงหรือโดยนัย และกล่าวว่าภาณุเป็นสัตวแพทย์/ผู้เชี่ยวชาญด้านนก หรือมีความรู้เกี่ยวกับการรักษานก ตัวอย่างเช่น

- [ภาณุ] เขาเป็นสัตวแพทย์
- [ภาณุ] ภาณุเชี่ยวชาญเรื่องนก
- [ภาณุ] ภาณุมีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการให้ปริมาณยาสำหรับไก่
- [ไม่ได้เลือก] ภาณุพูดถึงหนังสือเกี่ยวกับยาของนก

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ รวมทั้งคำตอบที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกิน ไม่เกี่ยวข้อง หรือไม่เพียงพอ ตัวอย่างเช่น

- [นิวB๗๙] มันถูกโพสต์อยู่บนกระดานสนทนา [กว้างเกิน/ไม่เพียงพอ]
- [มล] มลมีไก่ [ไม่เพียงพอ]
- [ภาณุ] ภาณุรู้เกี่ยวกับไก่ [ไม่เพียงพอ]
- [ภาณุ] ภาณุเป็นผู้เชี่ยวชาญ [กว้างเกิน: ไม่ได้ชี้ให้เห็นว่าเชี่ยวชาญด้านใด]
- [สินค้า_สัตว์ปีก] เขามีสิ่งของมากมายสำหรับแม่ไก่ [เลือกและให้เหตุผลไม่ถูกต้อง]

ไม่ตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความตอบกระทู้ของผู้โพสต์แต่ละคน ได้แก่

นิวB๗๙ เพราะเธอแสดงความคิดเห็นที่เป็นประสบการณ์ตรงว่า ก่อนให้ยากับสัตว์จะตรวจสอบกับหรือสอบถามกับสัตวแพทย์ก่อน

มล เพราะเธอแสดงความคิดเห็นที่เป็นประสบการณ์ตรงว่า เคยให้ยาแอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บแล้วอาการดีขึ้น

ภาณุ เพราะเขาเป็นสัตวแพทย์ หรือเพราะเขาให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการให้ปริมาณยาสำหรับไก่

คำถามที่ ๗ เพราะเหตุใดภาณุจึงไม่สามารถบอกปริมาณที่แน่นอนของแอสไพรินสำหรับแม่ไก่ของอุษา_๘๘ ได้ ตอบ.....

คะแนนเต็ม

กล่าวว่า ไม่มี/ไม่ทราบน้ำหนักหรือขนาดของไก่ ตัวอย่างเช่น

- อุษา_๘๘ ไม่ได้บอกน้ำหนักไก่เอาไว้ในโพสต์ของเธอ
- ภาณุไม่รู้ว่าไก่ของเธอหนักเท่าไหร่
- ไม่บอกน้ำหนักของไก่

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกิน ไม่เกี่ยวข้อง หรือไม่เพียงพอ ตัวอย่างเช่น

- ภาณุไม่ได้ตรวจไก่ของเธอ [ไม่เพียงพอ]
- ภาณุไม่ใช่สัตวแพทย์ของเธอ [ไม่เกี่ยวข้อง]
- ภาณุคำนวณไม่ได้ [ไม่เพียงพอ]

ไม่ตอบ

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – บูรณาการและลงข้อสรุปจากข้อสนเทศหลาย ๆ ส่วนที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบเปิด

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความตอบกระทู้ของภาณุที่ว่า "...ผมเป็นสัตวแพทย์ที่เชี่ยวชาญในด้านนก การให้แอสไพรินกับไก่ที่บาดเจ็บนั้นทำได้ถ้ามันแสดงอาการให้เห็นว่ามันปวด เมื่อต้องจ่ายแอสไพรินให้นก ผมจะทำตามคำแนะนำที่ตีพิมพ์โดยเวชศาสตร์คลินิกสัตว์ปีก ไก่ควรได้รับแอสไพริน ๕ มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัวหนึ่งกิโลกรัม คุณสามารถให้ยาในปริมาณนี้ ๓ - ๔ ครั้งต่อวันจนกว่าคุณจะสามารถพามันไปพบสัตวแพทย์ได้..."

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า เหตุที่ภาณุไม่สามารถบอกปริมาณที่แน่นอนของแอสไพรินสำหรับแม่ไก่ของอุษา_๘๘ ได้ เพราะอุษา_๘๘ ไม่ได้แจ้งน้ำหนักแม่ไก่ของเธอในโพสต์ หรืออาจจะตอบว่า เพราะภาณุไม่ทราบน้ำหนักแม่ไก่ของอุษา_๘๘

ลำดับที่ ๒๕ ราปานุย

บล็อก

www.theprofessorblog.com/fieldwork/RapaNui

บล็อกของอาจารย์

โพสต์เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม เวลา 11.22 น.

เช้านี้เมื่อฉันมองออกไปนอกหน้าต่าง ฉันเห็นภูมิทัศน์ที่ทำให้ฉันได้เรียนรู้ที่จะรักเกาะแห่งนี้ที่ราปานุย ซึ่งบางแห่งรู้จักกันในชื่อเกาะอีสเตอร์ ต้นหญ้าและพุ่มไม้เขียวขจี ท้องฟ้าเป็นสีฟ้าสดใส และภูเขาไฟเก่าแก่ที่ตอนนี้ดับสนิทแล้วตั้งตระหง่านอยู่เบื้องหลัง

ฉันค่อนข้างเศร้าใจที่รู้ว่า นี่เป็นสัปดาห์สุดท้ายที่ฉันจะได้อยู่บนเกาะแห่งนี้ ฉันทำงานภาคสนามเสร็จแล้วและกำลังจะกลับบ้าน วันนี้ฉันจะออกไปเดินตามเนินเขาและกล่าวอำลากับโมอายที่ฉันได้ทำการศึกษาตลอดเก้าเดือนที่ผ่านมา นี่เป็นรูปภาพบางส่วนของรูปแกะสลักที่ใหญ่โตเหล่านี้

บล็อก

www.theprofessorblog.com/fieldwork/RapaNui

หากคุณได้ติดตามอ่านบล็อกของฉันในปีนี้ คุณก็คงทราบแล้วว่าผู้คนที่ราปานุยได้แกะสลักโมอายเหล่านี้ไว้เมื่อหลายร้อยปีก่อน โมอายที่น่าทึ่งเหล่านี้ได้ถูกแกะสลักจากเหมืองหินแห่งเดียวกันที่อยู่ทางภาคตะวันออกของเกาะ โมอายบางตัวหนักถึงหลายพันกิโลกรัม แต่ผู้คนที่ราปานุยสามารถจะเคลื่อนย้ายโมอายไปยังสถานที่ที่อยู่ห่างไกลจากเหมืองหินแห่งนั้น โดยไม่มีปั้นจั่นหรือเครื่องจักรกลหนักใดๆ

เป็นเวลาหลายปีที่นักโบราณคดีไม่รู้ว่ารูปแกะสลักที่ใหญ่โตเหล่านี้ถูกเคลื่อนย้ายได้อย่างไร และยังคงเป็นความลี้ลับอยู่จนถึงคริสต์ทศวรรษ 1990 เมื่อคณะของนักโบราณคดีและผู้คนที่อาศัยอยู่ในราปานุยกลุ่มหนึ่งได้แสดงให้เห็นว่า โมอายสามารถถูกขนย้ายและยกขึ้นมาได้โดยใช้เชือกที่ทำจากพืช และลูกกลิ้งไม้กับรางไม้ที่ทำจากต้นไม้ขนาดใหญ่ที่ครั้งหนึ่งเคยเจริญเติบโตอยู่บนเกาะ ความลี้ลับของโมอายจึงได้ถูกเปิดเผยออกมา

อย่างไรก็ตาม มีอีกหนึ่งความลี้ลับที่ยังคงอยู่ เกิดอะไรขึ้นกับพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่เหล่านี้ที่เคยใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย ก็อย่างที่ฉันได้บอกไป เมื่อฉันมองออกไปนอกหน้าต่าง ฉันเห็นต้นหญ้าและพุ่มไม้ กับต้นไม้เล็กๆ อีกหนึ่งหรือสองต้น แต่ไม่มีอะไรที่น่าจะนำมาใช้เคลื่อนย้ายรูปแกะสลักขนาดมหึมาเหล่านี้ได้ มันเป็นปริศนาที่น่าสนใจ นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่ฉันจะหาคำตอบลงในโพสต์และการบรรยายในภายหน้า แต่ก่อนจะถึงเวลานั้น คุณอาจสนใจที่จะค้นหาความลี้ลับนี้ด้วยตัวคุณเอง ฉันขอแนะนำให้คุณเริ่มต้นด้วยการอ่านหนังสือที่มีชื่อว่า *ล่มสลาย* โดย จาเร็ด ไดมอนด์ บทวิจารณ์ของหนังสือ *ล่มสลาย* นี้ เป็นแหล่งที่ดีในการเริ่มต้น

นักเดินทาง_14 ***วันที่ 24 พฤษภาคม เวลา 16.31 น.***

สวัสดีครับอาจารย์! ผมติดตามผลงานของอาจารย์บนเกาะอีสเตอร์มาโดยตลอด ผมอดใจรอที่จะอ่านหนังสือ ล่มสลาย ไม่ไหวแล้ว!

เกาะ_เคบี ***วันที่ 25 พฤษภาคม เวลา 09.07 น.***

ฉันก็ชอบอ่านประสบการณ์บนเกาะอีสเตอร์ของคุณเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ฉันคิดว่ามีอีกหนึ่งทฤษฎีที่ควรจะพิจารณา ลองอ่านบทความนี้: www.sciencenews.com/Polynesian_rats_Rapa_Nui

คำถามที่ ๑ จากข้อมูลในบล็อก อาจารย์ท่านนี้เริ่มงานภาคสนามของเธอเมื่อใด

๑. ในช่วงคริสต์ทศวรรษ ๑๙๙๐
๒. เก้าเดือนที่แล้ว
๓. หนึ่งปีที่แล้ว
๔. ในช่วงต้นเดือนพฤษภาคม

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การรู้ตำแหน่งข้อสนเทศในเนื้อเรื่อง – เข้าถึงและค้นสาระข้อสนเทศที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบรรยาย
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๒ ของโพสต์เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม เวลา ๑๑.๒๒ น. ที่ว่า “วันนี้ฉันจะออกไปเดินตามเนินเขาและกล่าวอำลากับโมอายที่ฉันได้ทำการศึกษาตลอดเก้าเดือนที่ผ่านมา”

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๒.

คำถามข้อที่ ๒ ในย่อหน้าสุดท้ายของบล็อก อาจารย์เขียนว่า “มีอีกหนึ่งความลี้ลับที่ยังคงอยู่...” ความลี้ลับที่อาจารย์กล่าวถึง คืออะไร

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

คำตอบอ้างถึงการหายไปของสิ่งที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายรูปแกะสลัก (โมอาย) ตัวอย่างเช่น

- เกิดอะไรขึ้นกับพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่เหล่านี้ที่เคยใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย [ยกข้อความมาโดยตรง]
- ไม่มีต้นไม้ขนาดใหญ่ที่จะนำมาเคลื่อนย้ายโมอายได้หลงเหลืออยู่เลย
- มีเพียงต้นหญ้า พุ่มไม้ และต้นไม้เล็ก ๆ แต่ไม่มีต้นไม้ขนาดใหญ่พอที่จะใช้เคลื่อนย้ายรูปแกะสลักขนาดใหญ่
- ต้นไม้ขนาดใหญ่อยู่ที่ไหน [ขั้นต่ำสุดที่จะได้คะแนน]
- พืชอยู่ที่ไหน [ขั้นต่ำสุดที่จะได้คะแนน]
- เกิดอะไรขึ้นกับทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการขนย้ายรูปแกะสลัก

- เธอกำลังกล่าวถึงสิ่งที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย เพราะเมื่อเธอมองไปรอบ ๆ เธอไม่พบต้นไม้หรือพืชขนาดใหญ่เลย เธอยังประหลาดใจด้วยว่าเกิดอะไรขึ้นกับต้นไม้พวกนั้น [แม้ว่าคำตอบนี้จะเริ่มต้นด้วยการอ้างถึงความลี้ลับที่ผิด แต่คำตอบมีส่วนที่ถูกต้องอยู่ด้วย]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เกี่ยวข้อง กว้างเกิน ไม่เพียงพอ หรือไม่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น

- [ไม่เหลืออยู่เลย [ไม่เพียงพอ – คำตอบต้องอ้างถึงสิ่งที่นำมาเคลื่อนย้ายโมอาย]
- [ความลี้ลับที่ว่าโมอาย (รูปแกะสลักขนาดใหญ่) ถูกเคลื่อนย้ายได้อย่างไร [ไม่ถูกต้อง – อ้างถึงความลี้ลับที่หนึ่ง]
- [รูปแกะสลักถูกแกะสลักอย่างไร [ไม่ถูกต้อง]
- [มันกล่าวถึงพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่ที่เคยนำมาใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย [ไม่เพียงพอ – คำตอบไม่ได้มีการอ้างถึงการหายไปของพืชและ/หรือต้นไม้ทั้งโดยตรงและโดยนัย]

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – แสดงถึงความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การบรรยาย
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบเปิด

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากบริบทที่ตามมาด้านหลังของข้อความที่โจทย์ถามที่ว่า "อย่างไรก็ตาม มี<u>อีกหนึ่งความลี้ลับที่ยังคงอยู่</u> เกิดอะไรขึ้นกับพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่เหล่านี้ที่เคยใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย ก็อย่างฉันได้บอกไป เมื่อฉันมองออกไปนอกหน้าต่าง ฉันเห็นต้นหญ้าและพุ่มไม้กับต้นไม้เล็ก ๆ อีกหนึ่งหรือสองต้น แต่ไม่มีอะไรที่จะนำมาใช้เคลื่อนย้ายรูปแกะสลักขนาดมหึมาเหล่านี้ได้ มันเป็นปริศนาที่น่าสนใจ..."

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า "อีกหนึ่งความลี้ลับที่ยังคงอยู่" นักเรียนอาจคัดลอกบริบทที่ตามมาด้านหลังของข้อความนี้มาตอบ คือ "เกิดอะไรขึ้นกับพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่เหล่านี้ที่เคยใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย" หรือเขียนคำตอบด้วยภาษาของตนเอง เช่น ไม่มีพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่ที่จะนำมาใช้เคลื่อนย้ายโมอายได้หลงเหลืออยู่เลย

อนึ่ง นอกจากการสังเกตบริบทที่ตามมาด้านหลังของข้อความที่โจทย์แล้ว เมื่ออ่านเรื่องต่อไปในย่อหน้านี้จะพบว่า ผู้เขียนได้ใช้คำสำคัญที่สื่อความเหมือนกับ "อีกหนึ่งความลี้ลับที่ยังคงอยู่" อีกหนึ่งคำ คือ "มันเป็นปริศนาที่น่าสนใจ" ซึ่งบริบทที่อยู่ด้านหน้าของข้อความนี้ "ฉันเห็นต้นหญ้าและพุ่มไม้กับต้นไม้เล็ก ๆ อีกหนึ่งหรือสองต้น แต่ไม่มีอะไรที่จะนำมาใช้เคลื่อนย้ายรูปแกะสลักขนาดมหึมาเหล่านี้ได้" ก็สื่อความหมายให้ทราบถึงคำตอบของคำถามข้อนี้เช่นกัน

บทวิจารณ์ของหนังสือ ล่มสลาย

หนังสือเล่มใหม่ของจาเร็ด ไดมอนด์ เรื่อง ล่มสลาย เป็นคำเตือนอย่างชัดเจนถึงผลที่จะตามมาจากการทำลายสิ่งแวดล้อมของพวกเรา ในหนังสือเล่มนี้ ผู้แต่งได้บรรยายถึงหลายอารยธรรมที่ล่มสลายลงเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้เลือกทำ และผลกระทบของการกระทำเหล่านั้นที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างที่น่าสะเทือนใจที่สุดเรื่องหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ คือ ราปานุย

ตามที่ผู้แต่งได้เขียนไว้ ชาวโพลีนีเชียนมาตั้งถิ่นฐานที่ราปานุยในช่วงหลังจากปีคริสต์ศักราช ๗๐๐ พวกเขาพัฒนาจนเป็นสังคมที่รุ่งเรืองซึ่งมีประชากรราว ๑๕,๐๐๐ คน พวกเขาแกะสลักโมอายซึ่งเป็นรูปแกะสลักที่มีชื่อเสียง และใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่พวกเขามีเพื่อเคลื่อนย้ายโมอายขนาดมหึมาเหล่านี้ไปยังสถานที่ต่าง ๆ รอบเกาะ

เมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกเดินทางเข้ามาที่ราปานุยในปี ๑๗๒๒ โมอายยังคงอยู่บนเกาะ แต่ต้นไม้กลับหายไปหมด จำนวนประชากรที่ลดลงเหลือไม่กี่พันคนกำลังดิ้นรนเพื่อการอยู่รอด ไดมอนด์เขียนไว้ว่า ชาวราปานุยถางป่าเพื่อใช้ที่ดินในการเพาะปลูกและเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ และพวกเขายังได้ล่านกหลากหลายสายพันธุ์มากจนเกินไป ทั้งนกทะเลและนกป่าที่อาศัยอยู่บนเกาะ เขาคาดเดาว่าการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติทำให้เกิดสงครามกลางเมืองและการล่มสลายของสังคมราปานุย

หนังสือที่ยอดเยี่ยมแต่ก็น่าตื่นตระหนกเล่มนี้ได้ให้บทเรียนว่า จากอดีตที่ผ่านมา มนุษย์เลือกที่จะทำลายสิ่งแวดล้อมของพวกเขาเองด้วยการตัดต้นไม้ที่มีทั้งหมดและการล่าสัตว์สายพันธุ์ต่าง ๆ จนสูญพันธุ์ หากมองในแง่ดี ผู้แต่งชี้ให้เห็นว่า ในวันนี้พวกเราสามารถเลือกที่จะไม่ทำผิดเช่นเดิมอีก หนังสือเล่มนี้เขียนได้ดีมากและควรค่าแก่การอ่านสำหรับทุกคนที่ห่วงใยสิ่งแวดล้อม

คำถามที่ ๓ ข้อความข้างล่างมาจากบทวิจารณ์ของหนังสือ ล่มสลาย ข้อความเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น

ข้อความนี้เป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น	ข้อเท็จจริง	ความคิดเห็น
ในหนังสือเล่มนี้ ผู้แต่งได้บรรยายถึงหลายอารยธรรมที่ล่มสลายลงเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้เลือกทำ และผลกระทบของการกระทำเหล่านั้นที่มีต่อสิ่งแวดล้อม		
ตัวอย่างที่น่าสะเทือนใจที่สุดเรื่องหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ คือ ราปานุย		
พวกเขาแกะสลักโมอายซึ่งเป็นรูปแกะสลักที่มีชื่อเสียงและใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่พวกเขามีเพื่อเคลื่อนย้ายโมอายขนาดมหึมาเหล่านี้ไปยังสถานที่ต่าง ๆ รอบเกาะ		
เมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกเดินทางเข้ามาที่ราปานุยในปี ๑๗๒๒ โมอายยังคงอยู่บนเกาะ แต่ต้นไม้กลับหายไปหมดแล้ว		
หนังสือเล่มนี้เขียนได้ดีมากและควรค่าแก่การอ่านสำหรับทุกคนที่ห่วงใยสิ่งแวดล้อม		

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน : การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง – สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของเรื่องที่ได้อ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สถานการณ์ : สาธารณะ

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การโต้แย้ง

รูปแบบของเนื้อเรื่อง : ต่อเนื่อง

แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง : หลายเรื่อง

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากภาษาที่ใช้ในข้อความที่กำหนดให้

ข้อความนี้เป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น	ข้อเท็จจริง	ความคิดเห็น
ในหนังสือเล่มนี้ ผู้แต่งได้บรรยายถึงหลายอารยธรรมที่ล่มสลายลงเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้เลือกทำ และผลกระทบของการกระทำเหล่านั้นที่มีต่อสิ่งแวดล้อม **คำอธิบาย** ข้อความนี้เป็นข้อเท็จจริง เพราะเนื้อหาไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิด และไม่มีการใช้ถ้อยคำที่แสดงทัศนคติเชิงบวกหรือเชิงลบ	√	
ตัวอย่างที่น่าสะเทือนใจที่สุดเรื่องหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ คือ ราปานุย **คำอธิบาย** ข้อความนี้เป็นข้อคิดเห็น เพราะเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิด และมีการใช้ถ้อยคำที่แสดงทัศนคติเชิงลบ คือ “น่าสะเทือนใจที่สุด”		√
พวกเขาแกะสลักโมอายซึ่งเป็นรูปแกะสลักที่มีชื่อเสียงและใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่พวกเขามีเพื่อเคลื่อนย้ายโมอายขนาดมหึมาเหล่านี้ไปยังสถานที่ต่าง ๆ รอบเกาะ **คำอธิบาย** ข้อความนี้เป็นข้อเท็จจริง เพราะเนื้อหาไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิด และไม่มีการใช้ถ้อยคำที่แสดงทัศนคติเชิงบวกหรือเชิงลบ	√	
เมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกเดินทางเข้ามาที่ราปานุยในปี ๑๗๒๒ โมอายยังคงอยู่บนเกาะ แต่ต้นไม้กลับหายไปหมดแล้ว **คำอธิบาย** ข้อความนี้เป็นข้อเท็จจริง เพราะเนื้อหาไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิด และไม่มีการใช้ถ้อยคำที่แสดงทัศนคติเชิงบวกหรือเชิงลบ	√	

หนังสือเล่มนี้เขียนได้ดีมากและควรค่าแก่การอ่านสำหรับทุกคนที่ห่วงใยสิ่งแวดล้อม **คำอธิบาย** ข้อความนี้เป็นข้อคิดเห็น เพราะเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิด และมีการใช้ถ้อยคำที่แสดงทัศนคติเชิงบวก คือ “เขียนได้ดีมากและควรค่าแก่การอ่าน”		√

ข่าววิทยาศาสตร์

หนูจี๊ดทำลายต้นไม้ของราปานุยใช่หรือไม่?

โดย ไมเคิล คิมบอลล์ ผู้รายงานข่าววิทยาศาสตร์

ในปี ๒๐๐๕ จาเร็ด ไดมอนด์ ได้ตีพิมพ์หนังสือ ล่มสลาย ในหนังสือเล่มนี้ เขาได้บรรยายเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่ราปานุย (เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า เกาะอีสเตอร์)

หลังจากหนังสือเล่มนี้ได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ไม่นานนัก ก็ทำให้เกิดการโต้เถียงกันอย่างมาก นักวิทยาศาสตร์หลายท่านตั้งข้อสงสัยต่อทฤษฎีของไดมอนด์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนราปานุย พวกเขาเห็นด้วยว่าเมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกได้เดินทางมาถึงเกาะในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ ต้นไม้ขนาดมหึมาได้หายไปแล้ว แต่พวกเขาไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีของจาเร็ด ไดมอนด์ เกี่ยวกับสาเหตุของการหายไปของต้นไม้

ปัจจุบันนักวิทยาศาสตร์สองท่าน ได้แก่ คาร์ล ลิโป และเทอร์รี่ ฮันท์ ได้เผยแพร่ทฤษฎีใหม่ พวกเขาเชื่อว่าหนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้ จึงเป็นการยับยั้งไม่ให้ต้นไม้งอกใหม่ได้ พวกเขาเชื่อว่าหนูชนิดนี้ถูกนำมาพร้อมกับเรือแคนูที่ผู้ตั้งถิ่นฐานกลุ่มแรกใช้เพื่อขึ้นฝั่งบนราปานุย อาจจะด้วยความบังเอิญหรือจงใจก็ได้

การศึกษาได้แสดงให้เห็นว่า ประชากรของหนูสามารถเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุก ๆ ๔๗ วัน นั่นเป็นหนูจำนวนมากที่จะต้องหาอาหารกิน เพื่อเป็นการสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขา ลิโปและฮันท์ชี้ให้เห็นถึงซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนูแน่นอน พวกเขายอมรับว่ามนุษย์มีบทบาทสำคัญในการทำลายป่าไม้ของราปานุย แต่พวกเขาก็เชื่อว่า ในบรรดาปัจจัยต่าง ๆ หนูจี๊ดเป็นตัวการที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใด

คำถามที่ ๔ นักวิทยาศาสตร์ที่กล่าวถึงในบทความนี้ และ จาเร็ด ไดมอนด์ มีความเห็นตรงกันในเรื่องใด

๑. มนุษย์ไปตั้งถิ่นฐานบนราปานุยเมื่อหลายร้อยปีก่อน
๒. ต้นไม้ขนาดใหญ่ได้หายไปจากราปานุย
๓. หนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้ขนาดใหญ่บนราปานุย
๔. ชาวยุโรปได้เดินทางมาถึงราปานุยในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน : การรู้ตำแหน่งข้อสนเทศในเนื้อเรื่อง – เข้าถึงและค้นสาระข้อสนเทศที่อยู่ในเนื้อเรื่อง

สถานการณ์ : สาธารณะ

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

รูปแบบของเนื้อเรื่อง : ต่อเนื่อง

แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง : หลายเรื่อง

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๒ ของบทอ่าน

"หลังจากหนังสือเล่มนี้ได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ไม่นานนัก ก็ทำให้เกิดการโต้เถียงกันอย่างมาก นักวิทยาศาสตร์หลายท่านตั้งข้อสงสัยต่อทฤษฎีของไดมอนด์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนราปานุย พวกเขาเห็นด้วยว่าเมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกได้เดินทางมาถึงเกาะในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ ต้นไม้ขนาดมหึมาได้หายไปแล้ว แต่พวกเขาไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีของจาเร็ด ไดมอนด์ เกี่ยวกับสาเหตุของการหายไปของต้นไม้"

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความเห็นของจาเร็ด ไดมอนด์ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนราปานุยที่กล่าวถึงในย่อหน้านี้ซึ่งนักวิทยาศาสตร์หลายท่านเห็นตรงกันก็คือ "เมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกได้เดินทางมาถึงเกาะในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ ต้นไม้ขนาดมหึมาได้หายไปแล้ว"

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๒.

คำถามที่ ๕ หลักฐานใดที่ คาร์ล ลิโป และ เทอร์รี่ ฮันท์ ใช้เพื่อสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขาเกี่ยวกับสาเหตุที่ต้นไม้ขนาดใหญ่ของราปานุยหายไป

๑. หนูเข้ามาอยู่บนเกาะด้วยเรือแคนูของผู้ตั้งถิ่นฐาน
๒. หนูอาจจะถูกนำมาด้วยความจงใจของผู้ตั้งถิ่นฐาน
๓. ประชากรหนูสามารถเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุก ๆ ๔๗ วัน
๔. ซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนู

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน : การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง - ตรวจสอบข้อมูลที่ขัดแย้งกันและประเมินข้อขัดแย้งนั้น

สถานการณ์ : สาธารณะ

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

รูปแบบของเนื้อเรื่อง : ต่อเนื่อง

แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง : หลายเรื่อง

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าสุดท้าย (ย่อหน้าที่ ๔) ของบทอ่าน

"การศึกษาได้แสดงให้เห็นว่า ประชากรของหนูสามารถเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุก ๆ ๔๗ วัน นั่นเป็นหนูจำนวนมากที่จะต้องหาอาหารกิน เพื่อเป็นการสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขา ลิโปและฮันท์ชี้ให้เห็นถึงซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนูแน่นอน พวกเขายอมรับว่ามนุษย์มีบทบาทสำคัญในการทำลายป่าไม้ของราปานุย แต่พวกเขาก็เชื่อว่า ในบรรดาปัจจัยต่าง ๆ หนูจี๊ดเป็นตัวการที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใด"

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า หลักฐานที่ คาร์ล ลิโป และ เทอร์รี่ ฮันท์ ใช้เพื่อสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขาเกี่ยวกับสาเหตุที่ต้นไม้ขนาดใหญ่ของราปานุยหายไปก็คือ ซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนู สังเกตได้จากข้อความ "เพื่อเป็นการสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขา" (ซึ่งซ้ำกับข้อความในคำถาม) ที่ทำให้ทราบว่า ข้อความที่ตามมาคือ หลักฐานที่ใช้สนับสนุนทฤษฎีของพวกเขา

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๔.

คำถามที่ ๖ จงลากและวางสาเหตุกับผลกระทบที่เกิดขึ้นเหมือนกันจากทั้งสองทฤษฎีลงในตำแหน่งต่าง ๆ ที่ถูกต้องในตาราง

เฉลย

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน : การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง - บูรณาการและลงข้อสรุปจากข้อสนเทศหลาย ๆ ส่วนที่อยู่ในเนื้อเรื่อง ที่ขัดแย้งกันและประเมินข้อขัดแย้งนั้น

สถานการณ์ : หลากหลายสถานการณ์

ประเภทของเนื้อเรื่อง : หลากหลายประเภท

รูปแบบของเนื้อเรื่อง : ต่อเนื่อง

แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง : หลายเรื่อง

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

คำอธิบาย

การหาคำตอบของคำถามข้อนี้อาจจะเริ่มจากการหาคำตอบเรื่องผลกระทบก่อน

ผลกระทบในบทอ่านนี้ที่จาเร็ด ไดมอนด์ และนักวิทยาศาสตร์สองท่าน (คาร์ล ลิโป และเทอร์รี่ ฮันท์) กล่าวถึงเหมือนกันก็คือ “ต้นไม้ขนาดใหญ่หายไปจากราปานุย” เห็นได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๒ ที่ว่า “นักวิทยาศาสตร์หลายท่านตั้งข้อสงสัยต่อทฤษฎีของไดมอนด์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนราปานุย พวกเขาเห็นด้วยว่าเมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกได้เดินทางมาถึงเกาะในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ ต้นไม้ขนาดมหึมาได้หายไปแล้ว”และข้อความในย่อหน้าสุดท้ายที่ว่า “พวกเขายอมรับว่ามนุษย์มีบทบาทสำคัญในการทำลายป่าไม้ของราปานุย แต่พวกเขาก็เชื่อว่าในบรรดาปัจจัยต่าง ๆ หนูจี๊ดเป็นตัวการที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใด”

จากนั้นจึงหาคำตอบทฤษฎีต่าง ๆ ที่กล่าวถึงสาเหตุที่ “ต้นไม้ขนาดใหญ่หายไปจากราปานุย” ซึ่งจะพบว่า จาเร็ด ไดมอนด์ และนักวิทยาศาสตร์สองท่าน (คาร์ล ลิโป และเทอร์รี่ ฮันท์) มีความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุดังกล่าวต่างกัน กล่าวคือ จาเร็ด ไดมอนด์ ได้แสดงสาเหตุว่าเกิดจาก “มนุษย์ตัดต้นไม้เพื่อถางป่าสำหรับใช้ที่ดินทำการเกษตรและเหตุผลอื่น” ดังข้อความที่กล่าวในย่อหน้าที่ ๓ ของบทวิจารณ์ของหนังสือ ล่มสลาย ที่ว่า “ไดมอนด์ เขียนไว้ว่าชาวราปานุยถางป่าเพื่อใช้ที่ดินในการเพาะปลูกและเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ ”

ส่วนนักวิทยาศาสตร์สองท่าน (คาร์ล ลิโป และเทอร์รี่ ฮันท์) แสดงความเห็นว่าเกิดจาก “หนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้และส่งผลให้ไม่มีต้นไม้งอกใหม่” ดังข้อความที่กล่าวในย่อหน้าที่ ๔ ของข่าววิทยาศาสตร์ที่ว่า “ลิโปและฮันท์ชี้ให้เห็นถึงซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนูแน่นอน พวกเขายอมรับว่ามนุษย์มีบทบาทสำคัญในการทำลายป่าไม้ของราปานุย แต่พวกเขาก็เชื่อว่า ในบรรดาปัจจัยต่าง ๆ หนูจี๊ดเป็นตัวการที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใด”

คำถามที่ ๗ หลังจากที่ได้อ่านทั้งสามแหล่งข้อมูล นักเรียนคิดว่าสาเหตุที่ต้นไม้ขนาดใหญ่บนราปานุยหายไปคืออะไร จงให้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงจากแหล่งข้อมูลเพื่อสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

ให้คำอธิบายอย่างน้อยหนึ่งข้อต่อไปนี้:

๑. ผู้คนตัดหรือใช้ต้นไม้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย และ/หรือ ถางป่าสำหรับใช้ที่ดินทำการเกษตร
๒. หนูกินเมล็ดของต้นไม้ ต้นไม้จึงไม่สามารถงอกใหม่ได้
๓. ไม่สามารถที่จะบอกได้อย่างแน่นอนว่าเกิดอะไรขึ้นกับต้นไม้ขนาดใหญ่จนกว่าจะได้มีการค้นคว้าวิจัยเพิ่มเติม ตัวอย่างเช่น

- ฉันคิดว่าต้นไม้หายไปเพราะผู้คนตัดต้นไม้จำนวนมากเกินไปเพื่อเคลื่อนย้ายโมอาย [๑]
- ผู้คนถางป่าสำหรับใช้ที่ดินทำการเกษตร [๑]
- ต้นไม้ถูกใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย [๑]
- ผู้คนตัดต้นไม้ [๑]
- มันเป็นความผิดของคนเพราะพวกเขาต้องการเคลื่อนย้ายโมอาย [๑ – คำตอบนี้ไม่ได้อ้างอย่างชัดเจนถึงการตัดต้นไม้ แต่คำตอบนี้สามารถยอมรับได้เพราะมันกล่าวถึงผู้คน และระบุเหตุผลหนึ่งที่พวกเขาตัดต้นไม้ (เพื่อนำมาเคลื่อนย้ายโมอาย)]
- ความผิดของคน พวกเขาทำลายสิ่งแวดล้อม [๑ – คำตอบนี้ไม่ได้อ้างอย่างชัดเจนถึงการตัดต้นไม้ แต่ได้สรุปผลของการตัดต้นไม้ในแบบที่ยอมรับได้]
- ฉันคิดว่าเป็นไปได้ที่หนูน่าจะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความเสียหายมากที่สุดจากการกินเมล็ดของต้นไม้ [๒]
- หนูกินเมล็ดของต้นไม้ [๒]
- ไม่มีข้อพิสูจน์ว่าทฤษฎีใดถูกต้อง ดังนั้นพวกเราต้องรอจนกว่ามีข้อมูลเพิ่มเติม [๓]
- ทั้งสอง ผู้คนตัดต้นไม้ใหญ่เพื่อการเพาะปลูก และหนูก็กินเมล็ดของต้นไม้! [๑ และ ๒]

ไม่ได้คะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เกี่ยวข้อง กว้างเกิน ไม่เพียงพอ หรือไม่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น

- หนู [ไม่เพียงพอ]
- ต้นไม้ [ไม่เพียงพอ]
- การเคลื่อนย้ายโมอาย [กว้างเกิน]
- ทั้งสอง [ไม่เพียงพอ]
- ชาวราปานุยล่าสัตว์มากเกินไป ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดสงครามกลางเมืองและการล่มสลายของอารยธรรมของพวกเขา [ไม่เกี่ยวข้อง]
- หนูที่กินต้นไม้/รากไม้เป็นปัญหาใหญ่กว่า [ไม่ถูกต้อง เพราะหนูกินเมล็ดของต้นไม้]
- ผู้คนเป็นผู้ทำลาย [กว้างเกิน]

ไม่ตอบ

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน : การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง - ตรวจสอบข้อมูลที่ขัดแย้งกันและประเมินข้อขัดแย้ง

สถานการณ์ : หลากหลายสถานการณ์

ประเภทของเนื้อเรื่อง : หลากหลายประเภท

รูปแบบของเนื้อเรื่อง : ต่อเนื่อง

แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง : หลายเรื่อง

รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบแบบเปิด

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในแหล่งข้อมูลทั้งสามข้อมูล ดังนี้

แหล่งข้อมูล	สาเหตุที่ต้นไม้ขนาดใหญ่บนราปานุยหายไป
บล็อกของอาจารย์	ชาวราปานุยตัดหรือใช้ต้นไม้เพื่อใช้เคลื่อนย้ายโมอาย ดังเห็นได้จากข้อความที่ว่า “เกิดอะไรขึ้นกับพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่เหล่านี้ที่เคยใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย”
บทวิจารณ์ของหนังสือ ล่มสลาย	ชาวราปานุยถางป่าเพื่อใช้ที่ดินในการเพาะปลูกและเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ ดังเห็นได้จากข้อความที่ว่า “ไดมอนด์เขียนไว้ว่าชาวราปานุยถางป่าเพื่อใช้ที่ดินในการเพาะปลูกและเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ”
ข่าววิทยาศาสตร์	หนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้ ต้นไม้จึงไม่สามารถงอกใหม่ได้ ดังเห็นได้จากข้อความที่ว่า “พวกเขาเชื่อว่าหนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้จึงเป็นการยับยั้งไม่ให้ต้นไม้งอกใหม่ได้”

ลำดับที่ ๒๖ นมวัว

บทนำ

ในสถานที่บางแห่ง เช่น สหรัฐอเมริกา การดื่มนมวัวเป็นเรื่องปกติ

ลองนึกดูว่า นักเรียนสามคน ได้แก่ แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม อยู่ที่ร้านกาแฟในสหรัฐอเมริกา เจ้าของร้านกาแฟได้ติดป้ายไว้ที่หน้าต่างซึ่งระบุว่า “หลังจากวันที่ ๕ เมษายน ที่นี่จะไม่มีการใช้นมวัวอีกต่อไป แต่เราจะใช้นมที่ทำจากถั่วเหลืองแทน”

แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม อยากรู้ว่าเพราะเหตุใดร้านกาแฟจึงเลิกใช้นมวัว แอนนาจึงใช้สมาร์ทโฟนเพื่อสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับ “นมวัว” พวกเขาดูผลการสืบค้นอันดับแรกและพูดคุยกันในเรื่องนี้

อิ่มอุ่นฟาร์ม

www.imaunfarmnom.com

อิ่มอุ่นฟาร์มนม

เกี่ยวกับเรา ผลิตภัณฑ์ โภชนาการ

คุณค่าทางโภชนาการของนม : *ประโยชน์มากล้น!*

ผลิตภัณฑ์นมจาก *อิ่มอุ่นฟาร์มนม* ประกอบด้วยสารอาหารสำคัญ ได้แก่ แคลเซียม โปรตีน วิตามินดี วิตามินบี 12 ไรโบฟลาวิน และโพแทสเซียม วิตามินและเกลือแร่เหล่านี้ทำให้ผลิตภัณฑ์นมจาก *อิ่มอุ่นฟาร์มนม* เป็นส่วนสำคัญของมื้ออาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ การบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก *อิ่มอุ่นฟาร์มนม* ทุกวัน เป็นวิธีที่ดีที่จะมั่นใจได้ว่าคุณได้รับวิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นต่อร่างกาย

การบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก *อิ่มอุ่นฟาร์มนม* ช่วยในการลดน้ำหนักตัวให้ได้ผลดีขึ้น และ ควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม นมช่วยเพิ่มความแข็งแรงและความหนาแน่นของกระดูก นอกจากนี้ นมช่วยให้สุขภาพของหัวใจและหลอดเลือดดีขึ้น และยังช่วยป้องกันมะเร็ง นมหนึ่งแก้วอัดแน่นไปด้วยวิตามิน เกลือแร่ และอุดมไปด้วยประโยชน์ต่อสุขภาพ

นายแพทย์บิล เชียร์ รองศาสตราจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกุมารเวชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ที่เออร์ไวน์ กล่าวว่า นมเป็นแหล่งรวมสารอาหารที่สำคัญไว้มากมายในที่เดียว สมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล (IDFA) สนับสนุนแนวคิดนี้ อันที่จริง IDFA กล่าวว่า ผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มคนทำงานด้านสุขภาพจำนวนมากก็คงจะเห็นด้วยว่า

นมมีสารอาหารครบถ้วนและเป็นสารอาหารที่จำเป็นถึง 9 ชนิด นอกจากจะเป็นแหล่งอันอุดมสมบูรณ์ของแคลเซียมและวิตามินดี นมยังเป็นแหล่งของวิตามินเอ โปรตีน และ โพแทสเซียม อยู่ในปริมาณมาก ผลิตภัณฑ์จากนมจึงเป็นสิ่งที่แพทย์แนะนำ การใช้ผลิตภัณฑ์จากนมเป็นส่วนสำคัญของอาหารเพื่อสุขภาพได้รับการยอมรับมานานแล้วจากกลุ่มผู้ที่ทำงานด้านโภชนาการและวิทยาศาสตร์ รวมถึงมูลนิธิโรคกระดูกพรุนแห่งชาติ สมาคมศัลยแพทย์ สถาบันสุขภาพแห่งชาติ องค์กรด้านการแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา และองค์กรชั้นนำทางด้านสุขภาพจำนวนมาก

สมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล วันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 2007

คำถามที่ ๑ จากความเห็นของ IDFA ข้อความใดที่ผู้เชี่ยวชาญและองค์กรชั้นนำทางด้านสุขภาพมีความเห็นตรงกัน

๑. การบริโภคนมและผลิตภัณฑ์จากนมเป็นเหตุให้เกิดโรคอ้วน
๒. นมเป็นแหล่งอาหารที่มีวิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นอยู่มาก
๓. นมมีวิตามินมากกว่าเกลือแร่
๔. การดื่มนมเป็นสาเหตุหลักของโรคกระดูกพรุน

เฉลย ๒

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – แสดงถึงความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความที่เป็นความเห็นของสมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล (IDFA) ที่ว่า “นมมีสารอาหารครบถ้วนและเป็นสารอาหารที่จำเป็นถึง ๙ ชนิด นอกจากจะเป็นแหล่งอันอุดมสมบูรณ์ของแคลเซียมและวิตามินดี นมยังเป็นแหล่งของวิตามินเอ โปรตีน และโพแทสเซียมอยู่ในปริมาณมาก ผลิตภัณฑ์จากนมจึงเป็นสิ่งที่แพทย์แนะนำ การใช้ผลิตภัณฑ์จากนมเป็นส่วนสำคัญของอาหารเพื่อสุขภาพได้รับการยอมรับมานานแล้วจากกลุ่มผู้ที่ทำงานด้านโภชนาการและวิทยาศาสตร์ รวมถึงมูลนิธิโรคกระดูกพรุนแห่งชาติ สมาคมศัลยแพทย์ สถาบันสุขภาพแห่งชาติ องค์กรด้านการแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกาและองค์กรชั้นนำทางด้านสุขภาพจำนวนมาก”

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความเห็นของสมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล (IDFA) ที่ผู้เชี่ยวชาญและองค์กรชั้นนำทางด้านสุขภาพมีความเห็นตรงกัน ก็คือ ใจความสำคัญในตอนต้นที่ว่า “นมมีสารอาหารครบถ้วนและเป็นสารอาหารที่จำเป็นถึง ๙ ชนิด” นักเรียนสามารถเติมคำเชื่อม “เพราะ” หลังข้อความนี้เพื่อแสดงให้เห็นว่า “นอกจากจะเป็นแหล่งอันอุดมสมบูรณ์ของแคลเซียมและวิตามินดี นมยังเป็นแหล่งของวิตามินเอ โปรตีนและโพแทสเซียม อยู่ในปริมาณมาก” เป็นส่วนแสดงเหตุหรือข้อสนับสนุนที่นำไปสู่ส่วนแสดงผลหรือข้อสรุปที่ว่า “นมมีสารอาหารครบถ้วนและเป็นสารอาหารที่จำเป็นถึง ๙ ชนิด”

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบ ๒.

คำถามที่ ๒ หลักของเนื้อหาเรื่องนี้คืออะไร

๑. เพื่อโต้แย้งว่าผลิตภัณฑ์นมช่วยในการลดน้ำหนักตัวได้มากขึ้น
๒. เพื่อเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม กับผลิตภัณฑ์นมอื่น ๆ
๓. เพื่อแจ้งให้สาธารณะทราบถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวโยงกับโรคหัวใจ
๔. เพื่อสนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์จาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม

เฉลย ๔

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง – สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของเรื่องที่ได้อ่านอย่ามีวิจารณญาณ
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากคำสำคัญในบทอ่านที่เมื่ออ่านเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบจะพบว่าคำสำคัญที่ปรากฏซ้ำก็คือ “การบริโภค” และ “ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม”

“***ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม*** ประกอบด้วยสารอาหารสำคัญ ได้แก่ แคลเซียม โปรตีน วิตามินดี วิตามินบี ๑๒ ไรโบฟลาวิน และโพแทสเซียม วิตามินและเกลือแร่เหล่านี้ทำให้***ผลิตภัณฑ์นม จาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม*** เป็นส่วนสำคัญของมื้ออาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ **การบริโภค*ผลิตภัณฑ์นมจากอิ่มอุ่นฟาร์มนม*** ทุกวันเป็นวิธีที่ดีที่จะมั่นใจได้ว่าคุณได้รับวิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นต่อร่างกาย

การบริโภค*ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม* ช่วยในการลดน้ำหนักตัวให้ได้ผลดีขึ้น และควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม นมช่วยเพิ่มความแข็งแรงและความหนาแน่นของกระดูก นอกจากนี้นมช่วยให้สุขภาพของหัวใจและหลอดเลือดดีขึ้น และยังช่วยป้องกันมะเร็ง นมหนึ่งแก้วอัดแน่นไปด้วยวิตามิน เกลือแร่ และอุดมไปด้วยประโยชน์ต่อสุขภาพ”

นอกจากนี้ยังพิจารณาได้จากเนื้อหาในบทอ่านที่สื่อความหมายในเชิงบวกกับ “ผลิตภัณฑ์นมจากอิ่มอุ่นฟาร์มนม” เช่น “ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม เป็นส่วนสำคัญของมื้ออาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ การบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ทุกวัน เป็นวิธีที่ดีที่จะมั่นใจได้ว่าคุณได้รับวิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นต่อร่างกาย” หรือ “การบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ช่วยในการลดน้ำหนักตัวให้ได้ผลดีขึ้น และควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม” ซึ่งมุ่งให้ผู้รับสารบริโภคผลิตภัณฑ์นมจากอิ่มอุ่นฟาร์มนม

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๔.

บทความเกี่ยวกับสุขภาพวันนี้

แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!

โดย ดร.วิภาดา นีรนันท์ ผู้รายงานข่าวสุขภาพ

นมวัวเป็นส่วนสำคัญของชีวิตผู้คนจำนวนมากในสหรัฐอเมริกา เด็กทารกดูดนมวัวจากขวดนม เด็ก ๆ กินธัญพืชที่ราดนมวัวจนชุ่ม แม้แต่ผู้ใหญ่เองก็ยังชอบดื่มนมเย็น ๆ สักแก้วเป็นบางครั้งบางคราวใช่แล้ว นมวัวเข้ามาเป็นส่วนสำคัญมากกับอาหารการกินของมนุษย์ในหลาย ๆ ที่ทั่วโลก อย่างไรก็ตาม งานวิจัยจำนวนมากกลับชี้ให้เห็นว่านมอาจจะไม่ได้ “ดีต่อร่างกาย” อย่างที่คำโฆษณาติดหูของชาวอเมริกันกล่าวอ้าง

กรมการเกษตรของสหรัฐอเมริกา สภาผลิตภัณฑ์นมอเมริกัน บริษัทบริหารจัดการผลิตภัณฑ์นม และองค์กรอื่น ๆ ได้ทำงานอย่างหนักเพื่อส่งเสริมเรื่องนมมาเป็นเวลาหลายปี พวกเขาส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ดื่มนมอย่างน้อยวันละสามแก้ว อย่างไรก็ตาม การศึกษามากมายในทศวรรษที่ผ่านมาได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของนมในการเสริมสร้างความแข็งแรงของกระดูก และคำกล่าวอ้างอื่น ๆ เกี่ยวกับประโยชน์ของนมที่มีต่อสุขภาพ ซึ่งผลการศึกษาเหล่านี้อาจทำให้คุณประหลาดใจ

การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการดื่มนมที่สำคัญและใหม่ล่าสุดชิ้นหนึ่งได้ถูกตีพิมพ์ในวารสาร British Medical Journal เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๒๐๑๔ ผลจากการศึกษานี้นำไปสู่การยืนยันอย่างหนักแน่นเกี่ยวกับผลจากการบริโภคนม ในการศึกษาครั้งนี้ได้ติดตามคนในสวีเดนมากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คน ในช่วงระยะเวลา ๒๐ – ๓๐ ปี นักวิจัยพบว่า ผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำประสบปัญหาการแตกหักของกระดูกมากขึ้น นอกจากนี้ทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำมีแนวโน้มมากขึ้นที่จะประสบปัญหาจากโรคหัวใจและโรคมะเร็ง ผลการศึกษาที่พลิกความคาดหมายเหล่านี้คล้ายคลึงกับผลจากการศึกษาอื่น ๆ

คณะกรรมการด้านการแพทย์ที่รับผิดชอบทางด้านยา (PCRM) ให้ข้อคิดเห็นต่อปัญหาสุขภาพบางปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคนม PCRM กล่าวอ้างว่า นมและผลิตภัณฑ์จากนม “มีประโยชน์ต่อกระดูกเพียงเล็กน้อยหรือแทบไม่มีประโยชน์เลย” PCRM ยังได้อธิบายเพิ่มเติมถึงปัญหาที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับนมไว้ว่า:

“โปรตีนจากนม น้ำตาลจากนม ไขมัน และไขมันอิ่มตัวในผลิตภัณฑ์จากนมก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพสำหรับเด็ก และกระตุ้นให้เกิดโรคอ้วน โรคเบาหวาน และโรคหัวใจ”

คำกล่าวอ้างเหล่านี้เป็นเรื่องที่รุนแรงและจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อยืนยันผลการศึกษา อย่างไรก็ตาม มีหลักฐานมากมายที่พิสูจน์ว่าการดื่มนมวัวไม่น่าจะให้ประโยชน์ต่อสุขภาพได้มากเท่ากับที่เคยเข้าใจกัน หากคำกล่าวอ้างเหล่านี้กลายเป็นข้อเท็จจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ มันก็อาจจะถึงเวลาแล้วที่เราจะพูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!

คำถามที่ ๓ ข้อความต่อไปนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของ ดร.วิภาดา ในการเขียนบทความใช่หรือไม่ จงเลือก ใช่ หรือ ไม่ใช่ ในแต่ละข้อความ

ข้อความนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของบทความใช่หรือไม่	ใช่	ไม่ใช่
เพื่อตั้งข้อสงสัยถึงประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ จากนมที่มีต่อสุขภาพโดยทั่วไป		
เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเลิกดื่มนมในทันที		
เพื่ออภิปรายผลการวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับนมวัว		
เพื่อชี้ให้เห็นว่ายังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับนม และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากนม		

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน : การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง - สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของเรื่องที่ได้อ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สถานการณ์ : ส่วนบุคคล

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การโต้แย้ง

รูปแบบของเนื้อเรื่อง : ต่อเนื่อง

แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง : หลายเรื่อง

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

คำอธิบาย

ข้อความนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของบทความใช่หรือไม่	ใช่	ไม่ใช่
เพื่อตั้งข้อสงสัยถึงประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ จากนมที่มีต่อสุขภาพโดยทั่วไป **คำอธิบาย** : ข้อความนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของบทความ ดังจะเห็นได้จากข้อความในย่อหน้าแรกที่ว่า “อย่างไรก็ตาม งานวิจัยจำนวนมากกลับชี้ให้เห็นว่านมอาจจะไม่ได้ “ดีต่อร่างกาย” อย่างที่คำโฆษณาติดหูของชาวอเมริกันกล่าวอ้าง” และย่อหน้าสุดท้าย (ย่อหน้าที่ ๖) ที่ว่า “คำกล่าวอ้างเหล่านี้เป็นเรื่องที่รุนแรงและจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อยืนยันผลการศึกษา อย่างไรก็ตามมีหลักฐานมากมายที่พิสูจน์ว่าการดื่มนมวัวไม่น่าจะให้ประโยชน์ต่อสุขภาพได้มากเท่ากับที่เคยเข้าใจกัน หากคำกล่าวอ้างเหล่านี้กลายเป็นข้อเท็จจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ มันก็อาจจะถึงเวลาแล้วที่เราจะพูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!” จากข้อความทั้งสองย่อหน้าข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนบทความได้แสดงให้ผู้อ่านตั้งข้อสงสัยถึงประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ จากนมที่มีต่อสุขภาพโดยทั่วไป ด้วยการแสดงเนื้อหาในเชิงขัดแย้งกับข้อมูลที่ผู้อ่านเคยทราบมา แต่ผู้เขียนไม่ได้ตัดสินชี้ขาดหรือระบุอย่างแน่นอนว่า ผลิตภัณฑ์จากนมไม่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ หากเพียงตั้งข้อสงสัยในเรื่องดังกล่าวจากข้อมูลที่รวบรวมมาจากงานวิจัยต่าง ๆ เท่านั้น	√	

เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเลิกดื่มนมในทันที **คำอธิบาย** : ข้อความนี้ไม่ได้แสดงถึงจุดประสงค์ของบทความ เห็นได้จากข้อความในย่อหน้าสุดท้ายที่ว่า “คำกล่าวอ้างเหล่านี้เป็นเรื่องที่รุนแรงและจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อยืนยันผลการศึกษา” แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนไม่ได้ส่งเสริมให้ประชาชนเลิกดื่มนมในทันที หากแต่กล่าวไว้เพียงว่า ข้อมูลจากงานวิจัยต่าง ๆ ที่ระบุว่า “นมอาจจะไม่ได้ ‘ดีต่อร่างกาย’ นั้นจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อยืนยันผลการศึกษา		√
เพื่ออภิปรายผลการวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับนมวัว **คำอธิบาย** : ข้อความนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของบทความ ดังจะเห็นได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๓ – ๔ ที่ผู้เขียนนำผลการศึกษาของการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการดื่มนมที่สำคัญและใหม่ล่าสุดชิ้นหนึ่งได้ถูกตีพิมพ์ในวารสาร British Medical Journal เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๒๐๑๔ และข้อคิดเห็นต่อปัญหาสุขภาพบางปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคนมของคณะกรรมการด้านการแพทย์ที่รับผิดชอบทางด้านยา (PCRM) มากล่าวไว้ในบทความ	√	
เพื่อชี้ให้เห็นว่ายังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับนม และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากนม **คำอธิบาย** : ข้อความนี้ไม่แสดงถึงจุดประสงค์ของบทความ เพราะผู้เขียนบทความได้นำผลการศึกษาเกี่ยวกับนมและผลิตภัณฑ์จากนมมากล่าวไว้ในงานเขียน เช่น ข้อความในย่อหน้าที่ ๔ ที่กล่าวถึงข้อคิดเห็นต่อปัญหาสุขภาพบางปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคนม ของคณะกรรมการด้านทางการแพทย์ที่รับผิดชอบทางด้านยา (PCRM) ว่า “คณะกรรมการด้านการแพทย์ที่รับผิดชอบทางด้านยา (PCRM) ให้ข้อคิดเห็นต่อปัญหาสุขภาพบางปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคนม PCRM กล่าวอ้างว่า นมและผลิตภัณฑ์จากนม ‘มีประโยชน์ต่อกระดูกเพียงเล็กน้อยหรือแทบไม่มีประโยชน์เลย’”		√

คำถามที่ ๔ ดร.วิภาดา นำเสนอผลจากการวิจัยบางเรื่องที่อาจทำให้ผู้อ่าน ‘ประหลาดใจ’ จงระบุผลจากการวิจัยมาหนึ่งเรื่อง

ตอบ.....

คะแนนเต็ม

ยกข้อความหรือถอดความผลการวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่กล่าวไว้ในเนื้อเรื่องต่อไปนี้:

- ผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำประสบปัญหาการแตกหักของกระดูกมากขึ้น
- ทั้งผู้หญิงและผู้ชายที่ดื่มนมเป็นประจำมีแนวโน้มมากขึ้นที่จะประสบปัญหาจากโรคหัวใจและโรคมะเร็ง

ตัวอย่างเช่น

- ผู้หญิงที่ดื่มนมมีกระดูกแตกหักมากขึ้น
- คนที่ดื่มนมเป็นโรคหัวใจและโรคมะเร็งมากขึ้น

ไม่ได้คะแนน

ไม่ได้กล่าวถึงผลการวิจัยตามคำอธิบายรหัส ๑ หรือ ให้คำตอบที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกิน หรือไม่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น

- นมทำให้ คน/เด็ก เป็นโรคอ้วน
- นมไม่ดีต่อสุขภาพ [ไม่ได้ระบุผลการวิจัยใดอย่างเฉพาะเจาะจง]
- คนเราไม่ควรดื่มนมวันละสามแก้ว

ไม่ตอบ

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง - แสดงถึงความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ :	เขียนตอบแบบเปิด

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากข้อความในย่อหน้าที่ ๓ ที่กล่าวถึงผลการศึกษาของการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการดื่มนมที่สำคัญและใหม่ล่าสุดชิ้นหนึ่งได้ถูกตีพิมพ์ในวารสาร British Medical Journal เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๒๐๑๔ จำนวน ๒ ประเด็น คือ “ผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำประสบปัญหาการแตกหักของกระดูกมากขึ้น” และ “ผู้ชายและผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำมีแนวโน้มมากขึ้นที่จะประสบปัญหาจากโรคหัวใจและโรคมะเร็ง” ซึ่งสัมพันธ์กับข้อความท้ายย่อหน้าที่ ๒ ที่ว่า “ผลการศึกษาเหล่านี้อาจทำให้คุณประหลาดใจ”

คำถามที่ ๕ จากบทความเกี่ยวกับนมทั้งสองเนื้อเรื่อง ข้อความในตารางข้างล่างเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น จงเลือก ข้อเท็จจริง หรือ ความคิดเห็น ในแต่ละข้อความ

ข้อความนี้เป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น	ข้อเท็จจริง	ความคิดเห็น
การศึกษาล่าสุดเกี่ยวกับประโยชน์ต่อสุขภาพของนมให้ผลที่น่าประหลาดใจ		
การศึกษาต่าง ๆ ได้แสดงให้เห็นว่าการดื่มนมมีผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ		
หลายการศึกษาได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของนมในการเสริมสร้างความแข็งแรงของกระดูก		
การดื่มนมและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากนมเป็นวิธีการลดน้ำหนักที่ดีที่สุด		

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน : การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง - ตรวจสอบข้อมูลที่ขัดแย้งกันและประเมินข้อขัดแย้งนั้น

สถานการณ์ : ส่วนบุคคล

ประเภทของเนื้อเรื่อง : การโต้แย้ง

รูปแบบของเนื้อเรื่อง : ต่อเนื่อง

แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง : หลายเรื่อง

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

คำอธิบาย

ข้อความนี้เป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น	ข้อเท็จจริง	ความคิดเห็น
การศึกษาล่าสุดเกี่ยวกับประโยชน์ต่อสุขภาพของนมให้ผลที่น่าประหลาดใจ **คำอธิบาย** ข้อความนี้เป็นความคิดเห็น เพราะเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิด และมีการใช้ถ้อยคำที่แสดงทัศนคติเชิงลบ คือ “น่าประหลาดใจ”		√
การศึกษาต่าง ๆ ได้แสดงให้เห็นว่าการดื่มนมมีผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ **คำอธิบาย** ข้อความนี้เป็นข้อเท็จจริง เพราะเนื้อหาไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิด และไม่มีการใช้ถ้อยคำที่แสดงทัศนคติเชิงบวกหรือเชิงลบ	√	
หลายการศึกษาได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของนมในการเสริมสร้างความแข็งแรงของกระดูก **คำอธิบาย** ข้อความนี้เป็นข้อเท็จจริง เพราะเนื้อหาไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิด และไม่มีการใช้ถ้อยคำที่แสดงทัศนคติเชิงบวกหรือเชิงลบ	√	
การดื่มนมและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากนมเป็นวิธีการลดน้ำหนักที่ดีที่สุด **คำอธิบาย** ข้อความนี้เป็นความคิดเห็น เพราะเนื้อหาเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิด และมีการใช้ถ้อยคำที่แสดงทัศนคติเชิงบวก คือ “ที่ดีที่สุด”		√

คำถามที่ ๖ ผู้เขียนของทั้งสองเนื้อเรื่องมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันเกี่ยวกับบทบาทของนมในมื้ออาหารโดยทั่วไป ประเด็นหลักที่ผู้เขียนทั้งสองมีความคิดเห็นไม่ตรงกันคือเรื่องใด

๑. ผลกระทบของนมต่อสุขภาพและบทบาทของนมในมื้ออาหารของมนุษย์
๒. จำนวนของวิตามินและเกลือแร่ที่พบในนม
๓. รูปแบบที่ดีที่สุดของผลิตภัณฑ์จากนมในการบริโภคเป็นประจำ
๔. องค์กรที่มีบทบาทหน้าที่หลักเกี่ยวกับนม

เฉลย ๑

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง – ตรวจสอบข้อมูลที่ขัดแย้งกันและประเมินข้อขัดแย้งนั้น
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบ

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้พิจารณาได้จากเนื้อหาของบทอ่านทั้งสองเรื่อง

บทอ่านแรกเรื่อง “คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น!” ของอิ่มอุ่นฟาร์ม เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทของนมในมื้ออาหารโดยทั่วไปในเชิงบวก โดยกล่าวอ้างคำกล่าวของนายแพทย์บิล เซียร์ รองศาสตราจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกุมารเวชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ที่เออร์ไวน์ ว่า “นมเป็นแหล่งรวมสารอาหารที่สำคัญไว้มากมายในที่เดียว” และข้อมูลของสมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล (IDFA) ว่า “นมมีสารอาหารครบถ้วนและเป็นสารอาหารที่จำเป็นถึง ๙ ชนิด นอกจากจะเป็นแหล่งอันอุดมสมบูรณ์ของแคลเซียมและวิตามินดี นมยังเป็นแหล่งของวิตามินเอ โปรตีน และ โพแทสเซียม อยู่ในปริมาณมาก ผลิตภัณฑ์จากนมจึงเป็นสิ่งที่แพทย์แนะนำ...” ซึ่งข้อมูลที่นำมากล่าวอ้างนั้นแสดงให้ว่านมมีประโยชน์ต่อสุขภาพของมนุษย์

ส่วนบทอ่านที่สองเรื่อง “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!” ของดร.วิภาดา นีรนันท์ เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทของนมในมื้ออาหารโดยทั่วไปในเชิงลบ โดยกล่าวอ้างผลการศึกษาของการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการดื่มนมที่สำคัญและใหม่ล่าสุดชิ้นหนึ่งได้ถูกตีพิมพ์ในวารสาร British Medical Journal เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๒๐๑๔ ว่า “ผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำประสบปัญหาการแตกหักของกระดูกมากขึ้น นอกจากนี้ ทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำมีแนวโน้มมากขึ้นที่จะประสบปัญหาจากโรคหัวใจและโรคมะเร็ง” และข้อคิดเห็นต่อปัญหาสุขภาพบางปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคนมของคณะกรรมการด้านการแพทย์ที่รับผิดชอบทางด้านยา (PCRM) ว่า “โปรตีนจากนม น้ำตาลจากนม ไขมัน และไขมันอิ่มตัวในผลิตภัณฑ์จากนมก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพสำหรับเด็ก และกระตุ้นให้เกิดโรคอ้วน โรคเบาหวาน และโรคหัวใจ” ซึ่งข้อมูลที่นำมากล่าวอ้างนั้นแสดงให้เห็นว่านมไม่มีประโยชน์ต่อสุขภาพของมนุษย์

คำตอบของคำถามข้อนี้จึงตอบข้อ ๑.

คำถามที่ ๗ แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม กำลังพูดคุยถึงบทความทั้งสองเนื้อเรื่อง
คริสโตเฟอร์: ไม่ว่าเจ้าของร้านกาแฟจะทำอะไร ฉันก็ยังจะดื่มนมต่อไปทุกวัน มันดีต่อเราจริง ๆ
แอนนา: ฉันไม่เอาด้วยหรอก! จากนี้ไปฉันจะดื่มนมให้น้อยลง เพราะมันไม่ดีต่อเรา
แซม: ไม่รู้สิ ฉันคิดว่าพวกเราจำเป็นต้องรู้ข้อมูลมากกว่านี้ ก่อนที่พวกเราจะลงข้อสรุปนะ
นักเรียนเห็นด้วยกับใคร

๑. คริสโตเฟอร์
๒. แอนนา
๓. แซม

จงอธิบายคำตอบของนักเรียน โดยอ้างถึงข้อมูลจากเนื้อเรื่องอย่างน้อยหนึ่งเรื่อง
ตอบ.....
คะแนนเต็ม
เลือกหนึ่งชื่อ และให้คำอธิบายที่เหมาะสมตามที่ระบุข้างล่าง ถ้าไม่มีการเลือกชื่อคนไว้ คำตอบจะต้องระบุอย่างชัดเจนว่าเลือกคริสโตเฟอร์ แอนนา หรือ แซม และให้คำอธิบายที่เหมาะสมกับตัวเลือกนั้นโดยอ้างถึงข้อมูลจากเนื้อเรื่องอย่างน้อยหนึ่งเรื่อง เลือก “คริสโตเฟอร์” และให้คำอธิบายอย่างน้อยหนึ่งเรื่องที่ยกมาจากเนื้อเรื่องแรก
“คุณค่าทางโภชนาการของนม: ประโยชน์มากล้น!” หรือ อ้างว่าเนื้อเรื่องที่สอง “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!” ไม่ยุติธรรมต่อนมวัว/ไม่เป็นจริง

๑. นมมีสารอาหาร (สำคัญ)/วิตามินหลายชนิด/แร่ธาตุ หรือระบุชื่อวิตามินหรือแร่ธาตุที่สำคัญต่อสุขภาพตั้งแต่หนึ่งชนิดขึ้นไป (เช่น โพแทสเซียม)
๒. นมช่วยในการลดน้ำหนัก/ช่วยควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม
๓. นมช่วยให้สุขภาพของหัวใจและหลอดเหลือดดีขึ้น
๔. นมช่วยป้องกันมะเร็ง
๕. เว็บเพจของอิ่มอุ่นฟาร์มได้รับการสนับสนุนจากแพทย์
๖. เว็บเพจของอิ่มอุ่นฟาร์มอ้างถึงสมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล/อ้างข้อมูลสนับสนุนจาก IDFA
๗. บทความ/เนื้อเรื่องที่สอง “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!” ไม่ยุติธรรมต่อนมวัว/ไม่เป็นจริง หรือยกตัวอย่างว่ามันไม่ยุติธรรมต่อนมวัวหรือไม่เป็นจริงอย่างไร

ตัวอย่างเช่น

- [คริสโตเฟอร์] แพทย์บอกว่ามันมีสารอาหารที่สำคัญมากมาย [คำอธิบายที่ ๑/๕]
- [คริสโตเฟอร์] นมมีแร่ธาตุที่จำเป็นต่อสุขภาพ [คำอธิบายที่ ๑]

หรือ: เลือก “แอนนา” และให้คำอธิบายอย่างน้อยหนึ่งข้อที่ยกมาจากเนื้อเรื่องที่สอง “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!” หรือ อ้างว่าเนื้อเรื่องแรก “คุณค่าทางโภชนาการของนม: ประโยชน์มากล้น!” เอนเอียง หรือพยายามขายสินค้า

๑. จากงานวิจัยใหม่ ๆ นมอาจจะไม่ค่อยดีต่อร่างกายนัก
๒. นมอาจส่งผลให้กระดูกอ่อนแอลง/มีการแตกหักมากขึ้น

๓. นมอาจเป็นเหตุให้เกิดโรคหัวใจ/มะเร็งมากขึ้น
๔. บทความนี้ยกข้อความสนับสนุนมาจากคณะกรรมการด้านการแพทย์ที่รับผิดชอบทางด้านยา (PCRM)
๕. บทความนี้กล่าวถึงข้อพิสูจน์ที่มีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ว่านมไม่ได้ดีต่อคนเท่าที่เคยคิด
๖. การศึกษาชิ้นหนึ่งในสวีเดนแสดงให้เห็นว่าคนที่ดื่มนมเป็นโรคหัวใจ และ/หรือ มะเร็ง และ/หรือ มีการแตกหักของกระดูกมากกว่า
๗. "คุณค่าทางโภชนาการของนม: ประโยชน์มากล้น!" (หรืออ้างถึงว่าเป็นบทความ/เนื้อเรื่องที่หนึ่ง) หรืออิ่มอุ่นฟาร์มนมเป็นแหล่งข้อมูลที่เอนเอียง/พยายามขายสินค้าของเขา และข้ออ้างที่ยกมาไม่สามารถเชื่อถือได้

ตัวอย่างเช่น

- [แอนนา] พวกเขาทำการศึกษาที่สวีเดนที่แสดงว่าผู้หญิงที่ดื่มนมมีการแตกหักของกระดูกมากกว่า [คำอธิบายที่ ๖]
- [แอนนา] เรื่องแรกแค่พยายามจะขายนมของเขา เราจึงไม่ควรไว้ใจ [คำอธิบายที่ ๗]

หรือ: เลือก "แซม" และให้คำอธิบายโดยอ้างเนื้อหาหรือข้อจำกัดจากเนื้อเรื่องเพื่อสนับสนุนแนวคิดที่ว่ายังไม่สามารถบอกข้อสรุปได้ในขณะนี้ คำตอบมีคำอธิบายใดคำอธิบายหนึ่งต่อไปนี้:

๑. บทความ "แค่พูดว่า 'ไม่เอา' นมวัว!"/เนื้อเรื่องที่สอง ชี้ว่ายังต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมก่อนจึงจะยืนยันผลการวิจัยได้
๒. มีการบริโภคนมเป็นประจำมาเป็นเวลานานแล้ว แต่งานวิจัยที่อ้างถึงในบทความที่สองเป็นเรื่องใหม่ จึงยังต้องใช้เวลาหรือทำการวิจัยเพิ่มอีกก่อนจะสร้างข้อสรุปได้
๓. มีข้อมูลเพียงสองเนื้อเรื่องเท่านั้น ยังต้องมีการวิจัยเพิ่มอีกก่อนจะสามารถสรุปได้
๔. น่าจะมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่พบในแต่ละบทความก่อนจะทำการสรุป
๕. เนื้อเรื่องทั้งสองขัดแย้งกัน จึงไม่สามารถสรุปได้ หรือ ให้ตัวอย่างที่เฉพาะเจาะจงว่าบทความทั้งสองขัดแย้งกันอย่างไร (เนื้อเรื่องหนึ่งบอกว่านมทำให้กระดูกแข็งแรง อีกเนื้อเรื่องหนึ่งบอกว่ามันทำให้กระดูกแตกหัก)

ตัวอย่างเช่น

- [แซม] แค่พูดว่าไม่เอาบอกว่ายังต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมอีกจึงจะบอกได้ [คำอธิบายที่ ๑]
- [แซม] ฉันต้องมั่นใจก่อนว่าสิ่งที่แต่ละบทความบอกเป็นความจริงก่อนที่ฉันจะตัดสินใจ [คำอธิบายที่ ๔]

ไม่ได้คะแนน

ไม่ได้เลือกชื่อใดชื่อหนึ่ง หรือไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนว่าเลือกชื่อใด

หรือ: ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง

หรือ: ให้คำอธิบายที่กว้างเกิน ไม่ถูกต้อง หรือไม่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น

- [แอนนา] ฉันไม่ชอบดื่มนม [ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง]
- [คริสโตเฟอร์] ฉันชอบผลิตภัณฑ์จากนม [ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง]
- [แซม] ข้อมูลไม่เพียงพอ [กว้างเกิน]
- [เลือกใครก็ได้] ผู้คนจำนวนมากในสวีเดนดื่มนม [ไม่เกี่ยวข้อง]

ไม่ตอบ

ลักษณะเฉพาะของข้อสอบ

กระบวนการอ่าน :	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง – ตรวจสอบข้อมูลที่ขัดแย้งกัน และประเมินข้อขัดแย้งนั้น
สถานการณ์ :	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง :	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง :	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง :	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ :	เลือกตอบและเขียนตอบแบบเปิด

คำอธิบาย

คำตอบของคำถามข้อนี้ นักเรียนจะเห็นด้วยกับใครก็ได้ แต่ต้องอ้างถึงข้อมูลจากบทอ่านให้สอดคล้องกับความเห็นของบุคคลที่นักเรียนเลือก

หากนักเรียนเลือกเห็นด้วยกับคริสโตเฟอร์ ควรนำข้อมูลจากบทอ่าน “คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น!” มาอ้างถึง เช่น

นมประกอบด้วยสารอาหารสำคัญ ได้แก่ แคลเซียม โปรตีน วิตามินดี วิตามินบี ๑๒ ไรโบฟลาวิน และโพแทสเซียม

นมช่วยในการลดน้ำหนักตัวให้ได้ผลดีขึ้นและควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

นมช่วยเพิ่มความแข็งแรงและความหนาแน่นของกระดูก

นมช่วยให้สุขภาพของหัวใจและหลอดเลือดดีขึ้น

นมช่วยป้องกันมะเร็ง

นายแพทย์บิล เซียร์ รองศาสตราจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกุมารเวชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนียที่เออร์ไวน์ กล่าวว่า นมเป็นแหล่งรวมสารอาหารที่สำคัญไว้มากมาย

เว็บเพจของอิ่มอุ่นฟาร์มอ้างถึงข้อมูลของสมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล (IDFA)

หากนักเรียนเลือกเห็นด้วยกับแอนนา ควรนำข้อมูลจากบทอ่าน “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!” มาอ้างถึง เช่น

งานวิจัยจำนวนมากชี้ให้เห็นว่านมอาจจะไม่ได้ดีต่อร่างกาย

นมอาจส่งผลให้ปัญหาการแตกหักของกระดูกมากขึ้น

นมอาจเป็นเหตุให้เกิดโรคหัวใจและโรคมะเร็ง

บทความนี้อ้างถึงข้อคิดเห็นของคณะกรรมการด้านการแพทย์ที่รับผิดชอบทางด้านยา (PCRM)

หรือถ้าจะนำข้อมูลจากบทอ่าน “คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น!” มาอ้างถึงก็จะต้องตอบคำถามในลักษณะการวิจารณ์ว่า บทอ่านแรกนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อโฆษณาขายผลิตภัณฑ์นมจากอิ่มอุ่นฟาร์ม เช่น

บทอ่าน “คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น!” มีจุดมุ่งหมายเพื่อโฆษณาขายผลิตภัณฑ์นมจากอิ่มอุ่นฟาร์ม จึงไม่ควรเชื่อถือหรือไว้วางใจ

หากนักเรียนเลือกเห็นด้วยกับแซม อาจนำข้อมูลจากบทอ่าน “คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น!” และ/หรือ “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!” มาอ้างถึง เช่น

บทอ่าน “คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น!” ได้กล่าวว่า จำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อยืนยันผลการศึกษา

ข้อมูลเพียงสองเรื่องยังไม่เพียงพอที่จะสรุปว่าการดื่มนมมีประโยชน์หรือไม่ ควรต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมต่อไปก่อนที่จะสรุปได้

ควรมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่กล่าวถึงในแต่ละบทอ่านก่อนจะสรุป

เนื้อหาของบทอ่านทั้งสองเรื่องขัดแย้งกัน จึงไม่สามารถสรุปได้

บรรณานุกรม

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (*สสวท.*). (๒๕๖๔). ระบบออนไลน์ข้อสอบ PISA ที่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่. สืบค้น ๑๒ เมษายน ๒๕๖๔, จาก https://pisaitems.ipst.ac.th/quiz_reading.

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบในการอบรม (ชุดที่ ๑)

๑. ฉันว่าธนบัตรที่มีรูปในหลวง ถ้าถือแล้วก้มหน้าลง จะเห็นรูปในหลวงไม่ชัด แต่ถ้ายกขึ้นให้สูงเหนือหัว เงยหน้าขึ้นแล้วหาจุดที่มีแสงส่องด้านหลังจะเห็นอย่างชัดเจน แล้วชีวิตของเธอ เธอจะเลือกแบบไหนความสุข ความเศร้า ความกล้า ความกลัว ความมั่นใจ ความกังวล หรือความหวัง

ข้อใดสอดคล้องกับใจความสำคัญของย่อหน้าข้างต้น

ก. ชีวิตของแต่ละคนเป็นสิ่งที่เราต้องค้นหาด้วยตนเอง

ข. ชีวิตของเราจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับมุมมองของเราเอง

ค. ชีวิตของคนเราจะพบทางเลือกใหม่หากไม่ยึดติดอยู่กับวิธีการเดิม ๆ

ง. ชีวิตของเราอาจพบบางสิ่งที่พิเศษเพียงแค่เราเปลี่ยนวิธีการมองสิ่งต่าง ๆ

(ข)

๒. มนุษย์สามารถเรียนรู้ธรรมะได้จากใบไม้ จากสายลม แสงแดด จากสายน้ำ จากแผ่นดิน และแม้แต่หยาดเหงื่อ หยดเลือด และน้ำลายของมนุษย์เราเอง ก็สามารถให้ธรรมะแก่เราได้เช่นกัน

ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นตรงกับข้อใด

ก. ธรรมะอยู่ใกล้ตัวเรา

ข. ธรรมะมีอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่าง

ค. มนุษย์เรียนรู้ธรรมะได้จากธรรมชาติ

ง. มนุษย์รู้จักเรียนรู้ธรรมะได้ด้วยตนเอง

(ข)

๓. แม้ว่าในหนึ่งสัปดาห์เราจะต้องทำงานซ้ำ ๆ ไปทุกวัน แต่จะให้เปลี่ยนงานบ่อย ๆ ก็คงไม่ใช่เรื่องที่ดีเท่าไรนัก นี่คงเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าชีวิตเราจะต้องเจอกับความจำเจนี้เสมอไป ในเมื่อเราเปลี่ยนแปลงวันและเวลาทำงานไม่ได้ แต่คงง่ายกว่าถ้าเราจะผสมสีสันลงไปในวันทั้งเจ็ดเพื่อให้ชีวิตในแต่ละวันสนุกสนานมากขึ้น

จากข้อความข้างต้น ผู้เขียนมีความคิดต่อการทำงานอย่างไร

ก. ยอมรับความจำเจของงาน

ข. หาแง่มุมสนุกในการทำงาน

ค. ให้ความสำคัญแก่การทำงาน

ง. ควรเปลี่ยนไปทำงานอื่นที่ไม่จำเจ

(ข)

๔. ข้อความใดเหมาะสมที่สุดที่จะเติมในช่องว่างต่อไปนี้

ในบรรดาสัญญาณจากธรรมชาตินับพัน_____ ทั้งนี้เพราะการที่นกปรากฏตัวขึ้นมักเป็นสัญญาณที่ประกาศถึงการมาเยือนของการเริ่มต้นใหม่ ข่าวดี โอกาสใหม่ ๆ และบ่งบอกถึงชีวิตที่ปลอดภัย เมื่อคุณเห็นนกที่สีสันสดใส หรือมีนกร้องเพลงอยู่ในสวน หมายความว่า กำลังจะมีเรื่องมงคลเกิดขึ้น ในทางฮวงจุ้ยของเต๋านกสีเหลืองบ่งบอกถึงเรื่องที่น่ายินดี เช่น การแต่งงาน การเกิด หรือการได้เลื่อนตำแหน่ง

ก. นกเป็นสัญญาณที่สร้างความเป็นมงคล

ข. นกเป็นสัญญาณหนึ่งที่สื่อถึงความเป็นมงคล

ค. นกเป็นสัญญาณหนึ่งของความเป็นมงคลทางศาสนา

ง. นกเป็นสัญญาณของความเป็นมงคลตามสีสันของนก

(ข)

๕. การงานที่คนทำกันอยู่ย่อมทั้งยากและง่าย หนักและเบา งานที่ยากและหนักจะทำสำเร็จจำต้องอาศัยความพยายามและความอดทนอย่างมาก ส่วนงานที่ง่ายและเบาอาจใช้ความพยายามและความอดทนเพียงเล็กน้อยก็สำเร็จได้ อย่างไรก็ดีงานทุกชนิด ทุกประเภท จะเป็นงานยากหรือง่าย หนักหรือเบา ล้วนเป็นสิ่งที่มีประโยชน์แก่ชีวิตของคนเรา จึงไม่ควรที่เลือกงาน ผู้ที่เป็นนักทำงานจำต้องฝึกอัธยาศัยของตนให้เป็นนักสู้ ไม่ควรทำตนเป็นคนจับจดหรือหยิบโหย่ง เลี่ยงงานหรือเลือกงาน งานทุกอย่างจึงจะสำเร็จได้

จากข้อความข้างต้น ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

ก. นักทำงานต้องเป็นนักสู้ ไม่เลี่ยงงานหรือเลือกงาน

ข. นักทำงานต้องหนักเอาเบาสู้ จึงจะประสบความสำเร็จในชีวิต

ค. งานที่สำเร็จได้ต้องอาศัยความพยายามและความอดทนของนักทำงาน

ง. งานทุกชนิดเป็นประโยชน์ นักทำงานไม่ควรทำตนเป็นคนเลี่ยงงานหนัก รักงานเบา

(ข)

๖. ข้อความใดมีใจความสำคัญแตกต่างกับข้ออื่น

ก. . . . การที่จะทำงานเพื่อความมั่นคงและก้าวหน้านั้น มิใช่ว่าจะก้มหน้าก้มตาทำ หน้าที่ของแต่ละคนเท่านั้น จะต้องมีความร่วมมือสัมพันธ์กันระหว่างหน่วยงานทุกหน่วย เพื่อให้งานรุดหน้าไปพร้อมเพรียงกัน . . .

ข. . . . ทุกคนต่างมีหน้าที่ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทำเฉพาะหน้าที่นั้นเพราะว่าถ้าคนใดทำหน้าที่เฉพาะของตัว โดยไม่มองดูคนอื่นงานก็ดำเนินไปไม่ได้ เพราะเหตุว่างานทุกงาน จะต้องพาดพิงกัน จะต้องเกี่ยวโยงกัน ฉะนั้นแต่ละคนจะต้องรู้ถึงงานของผู้อื่นแล้ว ช่วยกันทำ . . .

ค. . . . หลักการสำคัญประการหนึ่ง ที่จะส่งเสริมให้ปฏิบัติงานสำเร็จและเจริญก้าวหน้าได้แท้จริง คือการไม่ทำตัว ทำความคิดให้คับแคบ หากให้มีเมตตาและไมตรี ยินดี ประสานสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ร่วมงานอย่างจริงใจ . . .

ง. . . . ในชีวิตการงานนั้น ทุกคนมีภาระ อันหนักที่จะต้องกระทำมากมาย ทั้งในงาน อาชีพและงานที่ทำประโยชน์แก่สังคม นอกจากนั้นยังมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ รับใช้ชาติบ้านเมืองในฐานะที่เป็นพลเมืองไทยอีกประการหนึ่งด้วย . . .

(ง)

๗. ปลาดาวตัวเล็ก ๆ ตัวหนึ่ง
นอนตากแดดอยู่บนริมหาด
น้ำคงซัดพัดมันมาเกยตื้นอยู่ที่นี่
ฉันบรรจงหยิบมันขึ้นวางไว้ในอุ้งมือ
พาไปวางคืนไว้ในน้ำทะเลที่มีคลื่นฝอย ๆ
พัดทยอยเข้าฝั่งอย่างไม่หยุดยั้ง
ปลาดาวตัวน้อย ลอยละล่องอยู่ในน้ำ
ค่อย ๆ ขยับแฉกลำตัวของมัน เคลื่อนไหวอย่างมีชีวิตชีวาอีกครั้งหนึ่ง
มันคงต้องการความชุ่มชื้น
หล่อเลี้ยงชีวิตของมันให้อยู่รอดนั่นเอง
มนุษย์ทุกคนเล่า
ไม่ต่างอะไรจากเจ้าสัตว์ทะเลตัวน้อยนี้เลย
ความชุ่มชื้นทั้งคำพูด การกระทำ
ล้วนเป็นสิ่งที่จิตใจอันแห้งแล้ง โหยหา
น่าเสียดายเหลือเกิน
แทนการให้ความชุ่มชื้นแก่กันและกัน
เรากลับนิยมห้ำหั่นกันด้วยคำพูดถากถาง คำวิจารณ์ที่เสียดสี
สายตาที่ตำหนิ การกระทำที่กระแทกกระทั้น

ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นตรงกับข้อใด

ก. มนุษย์เปรียบดั่งปลาดาวปรารถนาอิสรภาพ แต่เรามักชอบกักขังกัน

ข. มนุษย์ทุกคนต่างปรารถนาอิสรภาพ แต่เรามักกระทำในสิ่งที่ตรงข้าม

ค. มนุษย์หรือสัตว์ต่างก็ปรารถนาความจริงใจ แต่เรามักไม่คิดถึงจิตใจของผู้อื่น

ง. มนุษย์ต่างปรารถนาการแสดงออกที่นุ่มนวล อ่อนโยน แต่เรามักกระทำในสิ่งที่ตรงข้าม

(ง)

๘. ข้อใดเหมาะสมเป็นชื่อเรื่องของเนื้อหาในย่อหน้าต่อไปนี้

อินเดียมีทั้งเทือกเขาสูงตระหง่านและที่ราบลุ่ม มีป่าดงดิบที่ชุ่มชื้นมาก และทะเลทรายที่แห้งแล้ง มีทั้งอากาศที่หนาวมากและร้อนมาก มีทั้งมหาเศรษฐีและคนที่ยากจนอย่างยิ่ง มีทั้งคนที่มีสติปัญญา ความรู้สูงมาก และคนที่งมงายด้อยการศึกษา มีทั้งปรัชญาชีวิตที่หันหลังให้แก่วัตถุและปรัชญาที่นิยมวัตถุ มีคนที่กินแต่ผักไม่ยอมฆ่าแม้แต่แมลง และมีคนที่กินเนื้อสัตว์หรือฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เพื่อสังเวยเทพเจ้า อินเดียเป็นดินแดนที่มีอารยธรรมเก่าแก่เกือบ ๕,๐๐๐ ปี แต่เป็นประเทศที่เพิ่งได้เอกราชเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๗

ก. อินเดีย: ดินแดนแห่งความขัดแย้ง

ข. อินเดีย: ดินแดนแห่งความแตกต่าง

ค. อินเดีย: ดินแดนแห่งอารยธรรมเก่าแก่

ง. อินเดีย: ดินแดนแห่งปรัชญาและศาสนา

(ข)

๙. ข้อใดคือใจความสำคัญของข้อความต่อไปนี้

คนไทยส่วนใหญ่เข้าใจว่ามะม่วงเป็นต้นไม้ดั้งเดิมของไทย แต่มะม่วงเป็นต้นไม้ต่างประเทศตามทำเนียบต้นไม้ของกรมป่าไม้ เนื่องจากมีถิ่นกำเนิดในประเทศอินเดีย และได้แพร่หลายเข้ามาในประเทศไทยจนเป็นที่นิยมเมื่อหลายร้อยปีก่อน จึงทำให้กลายเป็นไม้พื้นเมืองไป ส่วนในประเทศอินเดียที่เป็นถิ่นกำเนิดถือว่ามะม่วงเป็นผลไม้โบราณที่สุดของอินเดีย มะม่วงมีความสำคัญต่อศาสนาฮินดูหรือพราหมณ์เป็นอย่างมากอย่าง เช่น นิยายโบราณของฮินดูเล่ากันว่า พระประชาบดีเป็นผู้สร้างต้นมะม่วงขึ้นมา ส่วนกาพย์ในภาษาสันสกฤตก็เต็มไปด้วยการยกย่องสรรเสริญดอก ผล ต้น และพุ่มของมะม่วงที่งดงามให้เป็นภาพศิลป์อย่างดีเลิศ และเป็นกาพย์ที่แสดงความรู้สึกที่เป็นอมตะตั้งแต่สมัยโบราณมาจนถึงปัจจุบัน ชาวฮินดูยังใช้ส่วนต่าง ๆ ของมะม่วงในพิธีบวงสรวงเทพเจ้า เช่น ดอกมะม่วงในฤดูแรกสามารถนำมาบวงสรวงพระสุรัสวดี และในเดือนต่อมาจะใช้พู่ของยอดมะม่วงบวงสรวงพระศิวะ กิ่งมะม่วงแห้งใช้โหมกรรมพิธีกองกูณฑ์บูชาเทพเจ้า ส่วนต้นมะม่วงก็เป็นที่ประทับของพระพุทธเจ้าและต่อมาพระพุทธเจ้าก็ได้แสดงยมกปาฏิหาริย์ที่ต้นมะม่วงแห่งนั้น

ก. มะม่วงมีถิ่นกำเนิดในประเทศอินเดียแต่คนไทยส่วนใหญ่เข้าใจว่าเป็นต้นไม้ดั้งเดิมของไทย

ข. มะม่วงมีถิ่นกำเนิดที่แท้จริงในอินเดียซึ่งมีความสำคัญเกี่ยวกับวัฒนธรรมพราหมณ์ - ฮินดู

ค. มะม่วงมีความสำคัญในพิธีกรรมและความเชื่อของอินเดียก่อนจะแพร่หลายเข้ามาในไทย

ง. มะม่วงเป็นต้นไม้เก่าแก่ที่มีความสำคัญต่อพิธีกรรมและความเชื่อของอินเดีย

(ง)

๑๐. วงการวิทยาศาสตร์หลายด้านมีการพัฒนา และถ่ายทอดแขนงความรู้แต่ละสาขาให้แก่วงการแพทย์ เช่น เคมีวิทยา มีการคิดค้นยาระงับความเจ็บปวดในขณะผ่าตัดโดยทีมแพทย์จากอเมริกา ต่อมานายแพทย์ชาวสกอตแลนด์ชื่อ โจเซฟ ลิสเตอร์ (Joseph Lister) เริ่มวิจัยสารเคมีที่สามารถฆ่าเชื้อโรค และป้องกันการติดเชื้อจากนั้นเป็นต้นมา ก็ทำให้การผ่าตัดนั้นมีความปลอดภัยขึ้นอย่างมากมาย

ขณะช่วงเวลาเดียวกันในประเทศฝรั่งเศส หลุยส์ ปาสเตอร์ (Louis Pasteur) ผนวกวิชาจุลชีววิทยาเข้ากับการแพทย์ รวมไปถึงการทำให้นมและไวน์ มีความสะอาดปลอดภัยมากขึ้น โดยวิธีพาสเจอร์ไรซ์ และคิดค้นวัคซีนป้องกันพิษสุนัขบ้า ส่วนฝั่งทางประเทศเยอรมนี นักจุลชีววิทยา โรเบิร์ต คอค (Robert Koch) สามารถจำแนก และค้นพบเชื้อแอนแทรกซ์ เชื้อวัณโรค และอหิวาต์

ข้อใดกล่าวได้ตรงกับใจความสำคัญของข้อความข้างต้น

ก. วิทยาศาสตร์มีความสำคัญเท่ากับการแพทย์

ข. การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ช่วยสนับสนุนความก้าวหน้าทางการแพทย์

ค. วิทยาศาสตร์มีความสำคัญต่อมนุษย์หลายด้านโดยเฉพาะด้านการแพทย์

ง. วงการวิทยาศาสตร์และการแพทย์ที่พัฒนาแล้วมีทั้งสาขาเคมีวิทยาและจุลชีววิทยา

(ข)

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบในการอบรม (ชุดที่ ๒)

๑. กว่าจะเป็นผีเสื้อตัวหนึ่งนั้น จำเป็นต้องผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่เป็นไข่ ตัวหนอน (หรือบุ้ง) ดักแด้ แล้วจึงกลายเป็นผีเสื้อปีกสวยที่เราเห็นโบยบินอยู่ตามทุ่งดอกไม้ทั่วไป หากตัวหนอนไม่กลายเป็นดักแด้ มันก็ไม่สามารถกลายร่างเป็นผีเสื้อได้ เช่นเดียวกับเราทุกคนควรดูผีเสื้อเป็นตัวอย่าง

ข้อใดเป็นใจความสำคัญของข้อความข้างต้น

ก. ชีวิตของทุกคนต้องมีการเปลี่ยนแปลง

ข. ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยเวลา

ค. ความสำเร็จต้องผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลง

ง. กระบวนการเปลี่ยนแปลงของชีวิตเป็นสิ่งสำคัญ

(ง)

๒. การมีทรัพย์ทำให้เราไม่สามารถสงบเย็น หรือดำรงจิตในชีวิตความเป็นอยู่อย่างว่างได้ เพราะ “เราไปยึดมั่นถือมั่นเอาว่าเรา ว่าของเรา” เมื่อมีเรา มีของเรา ก็เกิดความห่วงความกังวล ความร่ำไรรำพันว่า ของ ๆ เราจะยังอยู่ดีหรือไม่ มีใครมาหยิบไปหรือไม่ มีคนดูแลให้หรือไม่ แต่ในความเป็นจริงตามกฎของธรรมชาติ สรรพสิ่งล้วนเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมดา มีความไม่เที่ยงแท้แน่นอน เกิดขึ้น ตั้งอยู่แล้วดับไป เมื่อได้พิจารณาแล้วก็ได้ทบทวนเอาสติปัญญากลับคืนมาให้ได้รู้ตามที่เป็นจริงว่า “ทรัพย์ทั้งหลายไม่เที่ยง ไม่ใช่ตัวตน ไม่ใช่ของเราอย่างแท้จริง”

ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นตรงกับข้อใด

ก. การมีทรัพย์ทำให้เป็นทุกข์

ข. สรรพสิ่งทั้งหลายย่อมเปลี่ยนแปลง

ค. การมีทรัพย์ทำให้เกิดความยึดมั่นถือมั่น

ง. การเข้าใจสรรพสิ่งทำให้เกิดสติในการดำเนินชีวิต

(ก)

๓. ชีวิตผู้คนคือหนังสือเล่มใหญ่ที่เราต่างช่วยกันเขียนคนละเล็กละน้อย หลายเรื่องอาจคล้ายกัน แต่ไม่เหมือนกัน บางเรื่องน่าหัวเราะ บางเรื่องชวนให้หดหู่ ทว่าทุก ๆ เรื่องเกิดขึ้นแล้วในชีวิตของเราและของคนอื่น หนังสือชีวิตเล่มนี้มีเรื่องใหม่ ๆ เพิ่มเข้ามาตลอดเวลา ส่วนเรื่องเก่าไม่ได้หายไปไหน บางเรื่อง(เก่า) ก็ถูกแต่งเติมจนกลายเป็นเรื่องใหม่

การอ่านหนังสือเล่มนี้ไม่ควรรีบร้อนและอย่าเพิ่งเชื่อสิ่งที่เห็นในทันที ไม่จำเป็นต้องว่าจะต้องอ่านทุกวัน แต่ควรอ่านเป็นประจำ อ่านซ้ำ ๆ อาจทำให้พบความเข้าใจใหม่ ซึ่งแตกต่างจากความเข้าใจเดิม อ่านเองดีกว่าให้คนอื่นอ่านให้ฟัง

ข้อใดสรุปใจความสำคัญของเรื่องนี้ได้ชัดเจนที่สุด

ก. การจะตัดสินคนอื่นว่าดีหรือไม่ ต้องพิจารณาจากหลายด้าน

ข. การจะเข้าใจนิสัยของผู้คน ต้องใช้วิจารณญาณที่แตกต่างกัน

ค. การจะตัดสินว่าใครเป็นอย่างไร ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ

ง. การจะเข้าใจชีวิต ต้องใช้เวลาพิจารณาทบทวนอย่างรอบคอบ

(ง)

๔. (๑) คนคนหนึ่งกินได้ไม่เกิน ๓ มื้อ (๒) ใส่เสื้อผ้าได้ทีละตัว นอนได้แค่เตียงเล็ก ๆ (๓) จะมีบ้านใหญ่ขนาดไหนก็นอนมากกว่านั้นไม่ได้ แล้วทำไมเราต้องมีมันมากมาย (๔) ยิ่งมีมาก ยิ่งบริโภคมาก นั่นหมายถึงเราทำลายมาก (๕) เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นเทคโนโลยีที่พัฒนามาเพื่อแสวงหาผลกำไร ไม่มีที่สิ้นสุด (๖)_____ (๗) ไม่ว่าจะเป็นคอนกรีตหรือน้ำมันกว่าจะได้มา มันหมายถึงการทำลาย (๘) แล้วการทำลายของมนุษย์เหมือนกับขี่ช้างจับตั๊กแตน หรือฆ่าช้างทั้งตัวเพื่อเอางา และต้นเหตุของปัญหาที่แท้จริงก็คือมนุษย์นั่นเอง

ข้อความใดเหมาะสมที่สุดที่จะเขียนในข้อความที่ (๖)

ก. ยิ่งพัฒนามาก เราก็ยิ่งทำลายตัวเองมาก

ข. เทคโนโลยีทำให้เกิดการสร้างและการทำลาย

ค. ยิ่งมีความเจริญทางเทคโนโลยีมากเท่าไร มนุษย์ยิ่งบริโภคมากเท่านั้น

ง. ยิ่งมีความเจริญทางเทคโนโลยีมากเท่าไร มนุษย์ยิ่งเห็นแก่ตัวมากเท่านั้น

(ก)

๕. ข้อใดมีใจความสำคัญตรงกับข้อความนี้

เมื่อตระหนักว่าเวลาเหลือน้อย เราจะเห็นความจำเป็นของการลำดับความสำคัญของกิจต่าง ๆ อะไรที่สำคัญต่อชีวิตก็รีบทำก่อน ส่วนอะไรไม่สำคัญก็ทำทีหลัง หรืองดไปเลย หลายคนพบว่าเมื่อทำเช่นนี้แล้วชีวิตวุ่นน้อยลง มีเวลาว่างมากขึ้น ขณะเดียวกันก็ไม่มีเหตุให้ต้องรู้สึกผิดหรือเสียใจภายหลัง อย่างที่หลายคนต้องประสบเพราะมัวผัดผ่อน รีรอ หรือละเลยสิ่งที่ควรทำกับคนรักในขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่

ก. จะขอก็รีบขอ อย่ารอให้ถึงปีหน้า

ข. รอฉันรอเธออยู่ แต่ไม่รู้เธออยู่หนใด

ค. เฝ้าแต่คอยรอรักอยู่ หมายชื่นชูรักคู่ใจ

ง. หากว่าคุณรักปักดวงใจปอง แต่คุณมัวนั่งมองฉันก็ขอติ

(ก)

๖. ถ้าเปรียบการมีชีวิตอยู่เหมือนกับการขึ้นเขา เด็กเริ่มต้นเดินแหงนหน้าขึ้นไป ยังเห็นอะไรไม่มากและไม่ชัด เมื่อถึงวัยหนึ่งอยู่บนยอดเขา มองเห็นรอบตัวทั้งทางขึ้นทางลง แต่เมื่อลงจากเขา ต้นไม้กั้นสายตาไว้ไม่เห็นปลายทาง แต่รู้สึกว่าหนทางลงเขาซึ่งตนมองไว้เมื่อตอนที่ยืนอยู่บนยอดเขาไม่ใกล้ไม่ไกลจากความเป็นจริง เพราะเป็นหนทางที่มีจุดหมายแน่นอน ผิดกับตอนเดินขึ้นเขา

ข้อใดคือใจความสำคัญของข้อความข้างต้น

ก. การมองโลกของคนแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ชีวิต

ข. ประสบการณ์ชีวิตที่ไม่เท่ากันทำให้การดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ค. ความเป็นไปของชีวิตแตกต่างกันตามประสบการณ์ของแต่ละคน

ง. ประสบการณ์ชีวิตส่งผลให้คนมีมุมมองความสุขและความทุกข์แตกต่างกัน

(ก)

๗. . . . เธอบอกว่าเพชรมีค่ากว่าทราย เรือสำคัญกว่าพาย กรุงเทพฯ เจริญกว่าปาย เธอบอกว่ากินนั้นดีกว่าคาย มีทองกับดินหนึ่งกอง เลือกเอาตามใจปอง ฉันแค่อยากปลูกต้นไม้ ฉันเลยเลือกดินไม่อยากได้ทองมองที่ภูเขา เธอเห็นสัมปทาน ฉันเพียงมองเห็นเครือเถา เหนือแม่น้ำลำธาร ฉันว่าเพชรก็มาจากทราย ถ้าเรือขาดพายก็ไร้ทิศทาง ฉันอยากอยู่ปาย และฉันชอบคายมากกว่ารับประทาน . . .

ข้อใดกล่าวได้ตรงกับใจความสำคัญของข้อความข้างต้น

ก. บางคนมีจุดมุ่งหมายของชีวิตแตกต่างกับคนอื่น

ข. บางคนยอมทำสิ่งที่แตกต่างกับคนอื่นหากมองเห็นว่าดีกว่า

ค. บางคนคิดว่าความคิดของตนถูกต้องกว่าความคิดของคนอื่น

ง. บางคนเลือกทำตามความต้องการของตนมากกว่าจะทำตามคนอื่น

(ง)

๘. จงรักกันและกัน แต่อย่าสร้างพันธะแห่งรัก และขอให้ความรักนั้นเป็นเสมือนห้วงสมุทรอันเคลื่อนไหวอยู่ระหว่างฝั่งแห่งวิญญาณของเธอทั้งสอง จงเติมถ้วยของกันและกัน แต่อย่าดื่มจากถ้วยเดียวกัน จงให้ขนมปังแก่กัน แต่อย่ากัดกินจากก้อนเดียวกัน จงร้องและเริงรำด้วยกัน และจงมีความบันเทิง แต่ขอให้แต่ละคนได้มีโอกาสอยู่โดดเดี่ยว ดังเช่นสายพิณนั้นต่างอยู่โดดเดี่ยว แต่ว่าสั่นสะเทือนด้วยทำนองดนตรีเดียวกัน

ข้อใดสอดคล้องกับใจความสำคัญของข้อความข้างต้น

ก. อยากอยู่ใกล้เธอสักแค่ไหนก็คงต้องห่างไว้ก็เพราะไม่อยากหวั่นไหวไปมากกว่านี้ ให้เรามีระยะห่างไว้ เมื่อทำได้เท่านี้ เก็บความรู้สึกที่แสนดีให้มันอยู่ในใจ เมื่อใจเราต่างคนต่างรู้ว่าไม่อาจยืนคู่กันและกัน หนึ่งก้าวที่เธอห่างจากฉันไม่ทำให้รักของเรามันจางหายไป

ข. รักษาระยะห่างระหว่างสองเรา รักษาระยะห่างไม่ไกลไม่ใกล้ เว้นที่ส่วนหนึ่งส่วนเดียวไม่ได้ขอมากมาย เว้นเอาไว้คิดถึงกัน รักษาระยะห่างระหว่างสองเราให้ฉันและเธอห่างกันครึ่งหัวใจ ให้เราต่างเก็บอีกครึ่งหนึ่งของใจกันไว้ อยากรักเธอให้นาน

ค. หากเคียงชิดใกล้ แต่เธอต้องทิ้งทุกอย่างเพื่อฉัน ประโยชน์ที่ใด หากรักทำร้ายตัวเอง หากเดินแนบกาย มีพลั้งต้องล้มลงเจ็บด้วยกัน ห่างเพียงนิดเดียว ให้รักเป็นสายลมผ่านระหว่างเรา แบ่งที่ว่างตรงกลางไว้คอยเพื่อให้เธอได้ตามหาฝันของเธอ

ง. หยุดฟังเสียงของหัวใจ เปิดใจให้รักสักวันถ้าที่ตรงนี้มีกันและกัน จะกลัวอะไรทำไม แค่มีเพียงเราที่เข้าใจ ไม่ว่าเรื่องใดก็ไม่สำคัญเพียงแค่มีเธอและมีฉัน เรารู้กันอยู่ข้างใน อย่ากลัวใครจะมองว่าผิด อย่ามัวต้องปิดต้องเก็บเอาไว้ เมื่อคำว่ารักไม่มีเงื่อนไข มันอยู่ที่หัวใจของสองเรา

(ค)

๙. สีเงินจากฟ้าที่หยาดหยดรดมา
ระบายสีเขียวให้แมกไม้ได้เหมือนกัน
แต่ระบายสีหน้าแววตาของมนุษย์ได้แตกต่าง
คนเมือง...ทุกข์หน้าหมอง
มองเห็นสีดำของเมฆเป็นมัจจุราช
น้ำสีคล้ำที่เฉอะแฉะน่าขยะแขยง
คนชนบท...ยิ้มร่า
เห็นน้ำนองคิดถึงทุ่งนาสีทองในอนาคต
ข้าวที่จะขนไปกองในโรงสีมีเงิน

ข้อใดคือใจความสำคัญของข้อความข้างต้น

ก. ความพอดีอยู่ที่ความพอใจ

ข. มนุษย์มีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน

ค. มนุษย์มีความคาดหวังที่แตกต่างกัน

ง. คุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความต้องการ

(ง)

๑๐. ใจความสำคัญของข้อความต่อไปนี้ตรงกับข้อใด

ทฤษฎีต้นไม้ใหญ่ ...

๑. เงื่อนไขข้อแรกในการเป็นต้นไม้ใหญ่ : “เวลา”
ย่อมไม่มีไม้ใหญ่ต้นใด ปลูกแล้วงอกงามเป็นไม้ใหญ่ได้ทันที ต้องอาศัยกาลเวลาวาดวงปีให้ค่อย ๆ ขยายไป

๒. เงื่อนไขข้อสองในการเป็นต้นไม้ใหญ่ : “นิ่ง”
ไม่มีไม้ใหญ่ต้นใดเติบใหญ่ได้ในปีสองปี แต่คือการยืนนิ่งผ่านแดดผ่านฝนยาวนาน จึงค่อย ๆ เติบใหญ่ขึ้น

๓. เงื่อนไขข้อสามในการเป็นต้นไม้ใหญ่ : “หยั่งราก”
ต้นไม้ยิ่งใหญ่ยิ่งมีรากมาก รากแก้ว รากฝอย หยั่งลึกลงดิน ดูดซึมการบำรุงเลี้ยงเพื่อการเติบใหญ่ ไม่มีไม้ใหญ่ต้นใดไร้ราก

๔. เงื่อนไขข้อสี่ในการเป็นต้นไม้ใหญ่ : “แทงยอดขึ้นข้างบน”
ไม่มีไม้ใหญ่ต้นใดโตออกด้านข้าง อ้วนแต่ไม่สูง ไม้ใหญ่เติบโตขึ้นโดยลำต้นงอกสูงขึ้น แตกกิ่งก้านขึ้นไปเรื่อย ๆ

๕. เงื่อนไขข้อห้าในการเป็นต้นไม้ใหญ่ : “หันเข้าหาแสงตะวัน”
ไม่มีไม้ใหญ่ต้นใดหันหาความมืด หลบความสว่าง หนีแสงตะวัน ไม้ใหญ่รู้ว่าต้องดูดแสงแดด จึงเติบใหญ่ได้

ก. การสร้างคุณค่าของตน

ข. การไขว่คว้าหาความสำเร็จ

ค. การแสวงหาความสุขของชีวิต

ง. การยืนหยัดทำความฝันให้เป็นจริง

(ง)

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายอัมพร พินะสา	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายกวินทร์เกียรติ นนธ์พละ	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางสาวรัตนา แสงบัวเผื่อน	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้เรียบเรียงต้นฉบับ

นายเสกสันต์ ผลวัฒนะ	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะบรรณาธิการ

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวพัชรา ตระกูลสิริพันธุ์	นักวิชาการศึกษา สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวอมราลักษณ์ วัฒนาปิยรมย์	นักวิชาการศึกษา สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวสุชาดา สุดาชม	นักวิชาการศึกษา สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ออกแบบปก

นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา	นักวิชาการศึกษา สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

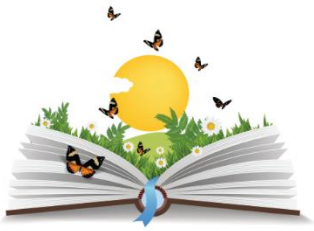

สถาบันภาษาไทย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน